

తాం చెప్పి తప్పింపదు గుండయేత్ | ఘోసయి త్యాద్రవిభూతే తతః పాత్రేఘోతంస్యనేత్ | సశబ్దేనుఘోతే తస్మై తస్యధారానుసాసృశేత్ | యావచ్చుర్యావ్యతతాప్రతం ప్రసరేద్ధృతపూరకః | యత్కించ్చిత్తామతాంయాతే శ్చిత్తాని మజ్జయేత్ | సప్తష్యో గురుశ్చాద్యశ్చబలకృద్ధాతువర్తనః | కథాసృజ్ మాంసలకణోవాతపిత్తక్షయం హారేత్ || మెత్తనిగోఘమపిండియం నేతిని మద్దయ పునటుల చేర్చి పిమ్మట పాలతో కలిపి నురుగువలె, మృదువుగురుబ్బి పులచగజేసి కాగుచున్న నేతియందు జిలేబీని చేయుటలు ధారగఘోసి కొంచెము ఎరగని కాలినపిమ్మట చక్కెరపాగునందు వేసిన నయ్యది ఘృతపూరము అనబడును. ఇయ్యది పీర్కవృద్ధికరముగను, గురుగుణముగలదిగను, హృదయమునకు బలముకొసంగుననిగను, బుకరముగను, కఫము, రక్తము, మాంసము వీనిని కృద్ధిచేయునదిగను, వాతపిత్తములను హరింపునదిగను ఉండును.

సమితా (తః): - గోఘమాధవలాధాతాః కుట్టితాశ్శోషితాస్తతః ప్రోక్షితాయన్త్రా నిష్పిష్టా శ్చాలితా సమితాః సృతాః" ఇతి హేనుచన్ద్రః || గోఘములను తడిపిదంచి ఆరబోసి తిరుగలియెలగు మార్గయంత్రమునందు బోసి విసరి న్యచ్చమైన పిండిని చేసిన నయ్యది సమిత యని చెప్పబడును.

శంఖకచికిత్సా

మూ. దార్య హరివారి మంజిషా సనిమోచి శీరవద్మకమ్ ఏతత్ప్రలేపనం కుర్యా చ్చుజకస్య ప్రశాన్తయే.

౬౫

తా: - మానిపసుపు, పసుపు, మంజిష, వేపపట్ట, వట్టివేరు, పద్మకాష్ఠము వీనిని సనుభాగము లుగనిహించి నూరి పట్టువేసినయెడల శంఖకమను శిరోగోగము నశించును,

మూ. శీతత్రోయనిషేకశ్చ శీతలక్షీరసేవనమ్ కలైకశ్చక్షీరవృక్షాణాం శజకే లేపనం హితమ్.

౬౬

తా: - శంఖకమను శిరోగోగమునందు చల్లనినీటిచే నేకము చేయుచుండుట, కాచిచల్లార్చిన పాలను తాగిగుట, క్షీరకృత్తముల (మట్టి, రావి, అత్తి, జావ్వి, బ్రహ్మమేడి లేక గంగారివి) పట్టలను నూరి పట్టువేయుట ఇవియును హితకరములుగనుండును.

బలాదిలేషణ

మూ. బలా నీలోత్పలం దూర్వా తిలాః కృష్ణాః పుసర్కవా శజకేఽనస్తవారేచ లేపనస్సర్వశిరోర్నినుత్.

౬౭

మూ. ఏరణమూలం తగరం శతాహ్వ జీవన్తి రాన్నా సహస్రై స్సవేన
భృజం విడజం మధు యష్టికాచ విశ్వాపథం కృష్ణతిలస్య తైలమ్. ౬౨
అజాపయ స్తైలవిమిశ్రితంతు చతుర్దశే భృజరసే విపక్వమ్
షష్ఠీస్త్వో నాసికయోఃప్రదేయా స్పర్వాన్వి హన్యు శ్చిరసోవికారాన్.

చ్యుతాంశ్చ కేశాంశ్చలితాంశ్చదన్తాన్నిబద్ధములాలా న్సుదృఢీకరోతి
సుపర్ణదృష్టిప్రతిమణ్చచక్షుః కుర్వన్తి బాహ్యోరధికంబలణ్చి. ౨౦

తా:—అముదపువేద, గ్రంథితగరము, సదాపాకు, జీవంతి, రాన్న, సైంధవలవణము, లవంగ
పట్ట, వాయుఃకండంగములు, ఆతిమధురము, శుంతి వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి కల్కముచేసి కల్క
మునకు నాలుగింతలు నల్లనవ్వలనూనె, తైలమునకు సముముగ మేకపాలు, తైలమునకు నాలుగింతలు
గుంటగలగ రాకురసము వీని నన్నిటికొకటికచ్చి తైలపక్వముగకాచి వడియగట్టి నాసాపుటములయందు
ఆరుబిందువులను వైచినయెడల సమ స్తశిరోరోగములునశించును. మఱియు వెంటుకలూకుట, దంతములు
కదలుట ఆసువ్యాధులును నశించును. గరుత్మంతునివంటి దృష్టిము, బాహుబలమునుకలుగును.

శర్కరాకుజ్జుమయోగః

మూ. సశర్కరం కజ్జుమమాజ్యభృష్టం సస్యంవిధేయంపవనాస్పగుత్తే
భ్రూశజకరాక్షిశిరోర్ధ్రశూలే దిగాభివృద్ధిప్రభవేచ రోగే. ౨౦

తా:—చక్కర, నేతిలోవేయించిన కుంకుమపువ్వు వీనినినూరి సస్యము చేసినయెడల వాతరక్త
ముల ప్రకోపమువలన కనుబాములు, కణితలు, చెవులు, నేత్రములు, శిరస్సు వీనియొక్క అర్ధభాగమున
జనించు శూల, నూర్యావర్తము ఇవినశించును.

పథ్యాదికసాయః

మూ. పథ్యాక్షుధాత్రీ రజనీ గుడూచీభూనిమ్బున్మై స్సగుడఃకసాయః
భ్రూశజకరాక్షి శిరోర్ధ్రశూలం నిమాన్తి నాసానిహితఃక్షణేన. ౨౧

తా:—కరకవలుపు, తానికాయవలుపు, ఉశిగవరుగు, పసుపు, తిప్పతీగ, నేలవేము, వేప

మూ, కినుమ స్తకశూలేషు సర్వేష్వేత ద్ధితం మతమ్
గుడనాగరకల్కస్య సస్యం మస్తకశూలనుత్.

23

తా:—తెల్లము, శుంఠి వీనికల్కమును నస్యమునందునయెఱిగించుట శిరశ్శూలలయము
శ్చితకరముగ నుండును.

క్షీరనాగరసస్యమ్

మూ, నాగరకల్కవిమిశ్రంక్షీరం సస్యేనయోజితంస్యాణామ్
నా నాదోఘోద్భూతాం శిరోరుజం హన్తి ప్రీవ్రతరామ్.

24

తా:—శుంఠిని పాలలోనాది ముక్కులో వైచినయెడల నానాదోషములవలన జనించిన శిర
శ్శూల సశించును.

శతాహ్వదితైలమ్

మూ, శతాహ్వారిణ్ణమూలాగా చక్రివ్యాఘ్నిఫలైశ్చైతమ్
తైలంసన్యాన్మరుచ్ఛేష్ట తిమిరోర్క్వగదాపహమ్.

25

తా:—సదాపాశు, ఆముడపువేరు, వస, గింధితగరము లేక తగిరినగింజలు, వాకుడు
కాయలు వీనికల్కముచే పరిభాషానుసారముగ సిద్ధము చేయబడిన తైలమును నస్యమునందునయెఱిగించిన
యెడల నాతశ్శేష్టములు, తిమిరములు, ఊర్ధ్వజతురోగములు ఇవినశించును.

మయూరాద్యంభృతమ్

మూ, మయూరం పక్షుపాదాస్త్రాకృత్ప్రిత్యాస్యవర్జితమ్
జలేపక్వాఘృతప్రస్థం తస్మిన్నీరసమంవచేత్.

26

దశమూల బహు రాస్తా మధుకై స్త్రిఫలైస్సహ
మధురైఃకారికైః కలైకైశ్శిరోగార్ధితాపహమ్.

22

కరణాసాస్యజిహ్వక్షీ గలరోగవిनाశనమ్
మయూరాద్యమితిఖ్యాత మూర్ధ్వజతుగదాపహమ్.

27

తా:—నెమలిమాంసమును రెక్కలు, కాళ్ళు, పేగులు, నులము, పిత్తము, ముఖము వీనిని

టికలిపి ఘృతపక్వముగ కాచి నేవించినయెడల శిరోశోగములు, ఆరితవాతము, కర్ణశోగములు, నాసా
రోగములు, ముఖరోగములు, జిహ్వరోగములు, కంఠరోగములు మొదలగు ఊర్ధ్వజతుగ్రోగములన్నియు
నశించును.

కలికాసవసాగరస్యమ్

మూ. చన్ద్రేనకలికాచూర్ణం నవసాగరజంఠజః
వాతశ్లేష్మభవంపీడాం శిరసోహని సర్వదా. ౨౯

తా:—సున్నము, నవాసారము వీనినినూరి నస్యముచేసినయెడల వాతశ్లేష్మములవలన జనించిన
శిరశ్మూల నశించును.

మూ, కరజ్జశిశ్రుబీజాని పత్రకంఠర వత్సచా
సర్వేషాంశీరరోగాణా మేతచ్ఛీరవిరేచనమ్. ౩౦

త్రికటుక పుష్కర రజనీ రాస్నా సురదారు సోగ్రానామ్
శ్వాధశ్శిరో రిజాలం నాసాపీత్తో నివారయతి. ౩౧

తా:—కానుగగింజలు, మువగవిత్తనములు, ఆకుపత్రి, ఆనాలు, లవంగపట్ట వీనికల్పమును
నస్యము చేసినను, త్రికటుకములు, పుష్కరములను, పసుపు, రాస్న, దేవదారు, వస వీనికషాయమును
నస్యము చేసినను శిరోరోగములన్నియు నశించును.

అమృతామలకత్తైలమ్
మూ. అమృతామలకశైలేయం భృంగాహ్వచ్చైవకేతకీ
కుమారీస్వరసశ్చైవ తైలప్రసం విసాచయేత్. ౩౨

క్షీరప్రస్థసమాయుక్తం మధుయష్టిత్రిజాతకమ్
కుష్ఠం బాలీఫలం ద్రాక్షా శతాహ్వ చస్తనద్వయమ్.
మాతలీముకుళోశీర వాలుకఞ్చాక్షబీజకమ్
ఏభిర్నిష్కప్రమాణైశ్చ శ్చైవ శనై ర్మృద్వగ్నినా పచేత్.
అనేనాభ్యజ్జానం శ్రేష్ఠం శిరోభ్రమణకమ్పనే ౩౩

అనేనాభ్యజ్జానం శ్రేష్ఠం శిరోభ్రమణకమ్పనే ౩౪

తా:—తప్పిల్లగా, దానికంటె, నూగునూ, గుంటకలగరాను, ముగలకాడను, కలబంబ
 వీరసము ప్రత్యేక మొక్క ప్రసము, నూనె ఒక ప్రసము, పాలనాల్పప్రములు వీనినన్నిటి నొకటిక చేర్చి
 అందు అతిమధురము, యూరకులు, అరగాలు, ఆనుపత్రి, చెంగల్యోప్పు, బాజికాయ, ద్రాక్ష, సవా
 పాకు, తైలచందనము, రక్తచందనము, బాజి మొగ్గలు, చట్టివేళ్ళు, గురువేరు, తానికాయలతోనిగింజలు వీనిని
 ప్రత్యేకము ఒక నిష్కమువంతుఁ గ్రహించి మార్గంబి కల్గము చేసి వైది తైలపక్వముగకాచి ఆతైల
 ముచే అభ్యంగము చేసికొనినయెడల శిరోధ్యుణము, శిరఃకంపము, శిరశ్శూలి, నేత్రశూలి, ఆర్ద్రావధే
 దము ఈ రోగములు నశించును. మరియు ఈ తైలము శిరోవస్తియందు చుట్టుముగ నేత్రరోగముల
 యందును హితకరముగ నుండును.

కుమారీతైలమ్

మూ. కుమార్యాస్వరస ప్రసే ధత్తూరస్వరసేతథా
 భృజ్జరాజన్యచరసే ప్రస్థద్వయసమాయుతే
 చతుఃప్రస్థము తేక్షీరే తైలప్రస్థం విచాయేత్.

కల్కైర్మధుకప్రీబేర మజ్జివా భద్రముస్తకైః
 నఖకర్పూరభృజ్జైలా జీవనీ పద్మకుస్తకైః.

మార్కవాసక తాలీస సర్జిర్యాసపత్రికైః
 విడజశతపుష్పాశ్చగ్ధాగస్థానాస్తకైః

తైలేవటనారికేలాభ్యాం కరమానైర్విచితే
 ఉత్తార్యవస్త్రోపూతంతు శుభే భాణే సుధూపితే.

త్రిరాత్రమథగుస్తంబు ధారయే ద్విధిపద్మిపక్
 తతస్తుతైలమభ్యజే మూర్ధ్నిక్షేపేనియోజయేత్.

శమయేద్దిత్యంగాథ మన్యాస్తమ్భశిరోగదాన్
 తాలునాసాక్షీచాతంతు శోషమూర్చాహలీమకమ్
 హనుగ్రహగవార్తింవా బాధిర్యం కర్షేదనమ్.

౪౬
 ౪౭
 ౪౮
 ౪౯
 ౫౦
 ౫౧

తా:—కలబందరసము ఒకప్రస్థము, ఉమ్మెత్తాకురసము ఒకప్రస్థము, గుంటకలగరాకురసము
 రెండుప్రస్థములు, ఆవుపాలు నాలుగుప్రస్థములు, నువ్వులనూనె ఒకప్రస్థము వీనినన్నిటి నొకటిక చేర్చి
 అందు అతిమధురము, కురువేరు, మంజిష్ఠ, భద్రముస్తలు, ఋషుచిప్పలు, పచ్చకర్పూరము, లవంగములు,
 వీలకులు, జీవతి, తామరపూలు, చెంగల్యోప్పు, గుంటకలగర, అడ్డసరము, తాలిసపత్రి, అందుగబంక,

ములు ధాన్యరాశియందుగాని గాలితేనిచోటగాని భద్రాపరచి పిమ్మట దీనిలో అభ్యంగము చేసికొనినయి
డల అరితవారము, మన్యాస్తంభము, శిరోణోగములు, దౌడలు, ముక్కులు, కండ్లు పీనియిందలికొప్పి,
కోప, మూర్ఛ, హలీమకము, హనుగ్రహము, చెవులు, కర్ణములు ఈరోగములు నశించును.

శిరోరోగోగేపథ్యమ్

మూ. స్వేదోనస్యం ధూమసానం విరేకోలేపస్యేలోలజ్జనం శీరవసః
రక్తోన్ముక్తి ర్వహ్నికరోపనాహోజ్జీర్ణంసర్పిశ్శాలయషస్సికాశ్చ. ౯౨
యూషోదుగం ధన్వమాంసంపటోలంశిగుర్ద్రాక్షా వాస్తుకం కారవేలం
ఆమృం ధాత్రీ దాడియం మాతుంబుజుత్తైలం త్రక్రం కాఞ్జికం నారికేలమ్.
పథ్యాకుప్తం భృజరాజః కుమారీ ముస్తాశీరం చద్దికాగంధసారః
కర్పూరఞ్చక్లిమానేషవర్స్సేవ్యోమర్వై శీరరోగేయథాస్వమ్.

తా:—స్వేదము, నస్యము, ధూమపానము, విరేచకాపదములు, లేపము, నేకము, లంఘనము,
శిరోవస్తి, రక్త మోక్షణము, అగ్నికర్మ [రక్షవేయుట]. ఉపనాహము, పురాణఘృతము, పష్టికధాన్య
ము, శాలిధాన్యము, పెసలు మొదలగువాని యూషములు, సాలు, బాంగలనూంపరసము, ఛాట్లకాయ,
మనగకాయ, దాక్షి, వాస్తుము, కారవేలము, మామిడిపండు, ఉశ్చిరికపండు, నానిమ్మపండు,
కూజీఫలము, నువ్వులనూనె, మజ్జిగ, కాంజికము, పెంకాయనీళ్లు, కరక్కాయి, చెంగల్వకోష్ఠ, గుంట
గలగరి, కలబంద, తుంగగడ్డలు. వట్టివేళ్లు, వెన్నెలలోవిహరించుట, చందనము, పచ్చకర్పూరము
ఇయ్యవి శిరోరోగులకు హితకరములుగనుండును. గనుక దోషానుగుణముగ నుపయోగించవలెను.

శిరోరోగేలపథ్యమ్

మూ. క్షవజ్జ్యన్మాభిమూత్రో బాష్పవిద్రావిద్వేగభజ్జగనమ్
దుష్టనీరం విరుద్ధాన్నం విరుద్ధజలమజనమ్
దస్తకాపం దివానిద్రాం శిరోరోగీ పరిత్యజేత్. ౯౫

తా:—తుమ్ములు, అవలింత, మూత్రము, కన్నీరు, నిద్ర, మలము వీనివేగములను నిరోధించు
ట, చెకునీటినిత్రాగుట, పరస్పరవిరుద్ధములగు అన్నపానములను నేవించుట, దేహాపకృతికి విరుద్ధమైన
జలమునందు స్నానముచేయుట, పుల్లలతోపండ్లతోముకొనుట, పగటినిద్ర పీనిని శిరోరోగులు వరించ
వలయును.

మూ. విరుద్ధమద్యాధ్యశనా దజీరా దర్భప్రపాతా దతిమైథుశాచ్య
 యానాధ్వశోకా దతికర్ణాచ్యభారాభిఘాతా చ్చయనాదివాచ. ౧
 తం శ్లేష్మపిత్తానిలసన్నిపాతైశ్చైతుప్రకారం ప్రదరంవదన్తి
 అస్యగర్భవేత్సర్వంసాజమర్దనవేదనమ్. ౨

తా:—విరుద్ధాహారములను భుజించుట, మద్యపానము, భుజించిన ఆహారము జీర్ణము కాకమును పే
 మగుభుజించుట, ఆజీర్ణపవార్థములను భుజించుట, గర్భపాతముగలుగుట, ఆతిపంభోగము, గుఱ్ఱములు
 మొదలగువానిపై స్వారిచేయుట, ఆధికముగ తోననడచుట, దుఃఖించుట, ఉపవాసాదులచే కృశించుట,
 బరువును మోయుట, బెట్టుతగులుట, పగటినిద్ర ఈ కారణములవలన వాతాదిదోషములు ప్రకాశింపించి
 ప్రోలయోక్తగర్భాశయముననుచేరి శ్లేష్మజ, పిత్తజ, వాతజ. సన్నిపాతజములను నాలుగు ప్రదరవ్యాధు
 లను గలిగించుచున్నవి. ఈ ప్రదరవ్యాధులన్నిటియందును ఒడలునొప్పి, శూలయు నియతముగ
 నుండును.

మూ. ఆమం సపిచ్ఛప్రతిమం ససాణ్ణు పుల్లాకతోయప్రతిమం కఫాత్తు
 సవీతనీలాసిత రక్తముషణ్ణిత్తారియుక్తం భృశవేగి పిత్తాత్. 3
 రూక్షాదుణం ఘ్నిలమల్పంమల్పనాతాత్పతోదం విశిత్తోదకాథమ్
 సక్షోద్రసర్పిర్హరితాలవర్ణంమజ్జప్రకాశం కుణపం త్రిదోషమ్
 తంచాప్యసాధ్యం ప్రవదన్తి తజ్జనత్త్రకుర్వీత భిషక్కిత్సామ్. ౪

తా:—అవక్వరసభాశువువలెను, జిగటగను, తెల్లగను, మాంసముకడిగిననీటివలెను లేక
 యొరభియ్యమునుకడిగిననీటివలెను స్రవించుచున్నయెడల కఫముచేగలిగిన ప్రదరవ్యాధియని యెరుంగ
 వలయును.
 పచ్చగను, నీలవర్ణముగను, నల్లగను, ఎఱ్ఱగను, ఉష్ణముగను అధికమైన వేగముతోడను
 స్రవించుచున్నయెడల పిత్తమువలనగలిగిన ప్రదరవ్యాధియని యెరుంగవలయును.

రూక్షముగను, ఎఱ్ఱగను, నురుగుతోడను, అప్పుముగను, మాంసమునుకడిగిననీటివలెను
 నూదులతోపాడిచినటుల బాధతోడను స్రవించుచుండినయెడల నాతజప్రదరమని యెరుంగవలయును.
 తేనె, నెయ్యి, తాళకము వీని మార్ణములవంటి వర్ణముగను, మజ్జాధాతువువలెను, కవగం
 ధమువంటిగంధముకలిగినవనిననుండినయెడల త్రిదోషపక్షమువలనగలిగిన ప్రదరవ్యాధియని

మూ. తస్మాత్ప్రవృత్తాదౌర్భల్యం భ్రమో యూర్వా నుద స్తృషా
దాహః ప్రలాపః పాణుత్వం తన్వా రోగాశ్శవాతజాః

౫

తా:—ప్రదరవ్యాధియందు రక్తము అధికముగ వెడలినయెడల దౌర్భల్యము, భ్రమ, మూర్ఛ, మదము, దష్టి, తాపము, ప్రలాపము, పాంశువు, కుకిపాటు, అక్షేపకాశి గాత్రవ్యాధులు అను ఉపద్రవములు కలుగును.

ప్రదరవ్యాధ్యసాధ్యలక్షణమ్

మూ. శశ్వత్ప్రవనీ మాస్యావం తృషా దాహ జ్వరాన్వి తామ్
దుర్బలాం క్షీణరక్తాంచ తమసాధ్యాం వివరయేత్.

౬

తా:—మఱియు ఎడలెగనిస్రావమా, దష్టి, మంట, జ్వరము వీనితో కూడియుండినను, కేవలము గూర్జలముగా నుండినను, రక్తము క్షీణించియుండినను అట్టి ప్రదరవ్యాధి అసాధ్యమైనదనియెరింగి చికిత్సించుక విధువలయును.

శుద్ధారవలక్షణమ్

మూ. మాసాన్నిష్ఠిచ్ఛదాహోర్తి పశ్చురాత్యానుబద్ధిచ
నై వాతిబహునాత్యల్పచూర్తవం శుద్ధమాదిశేత్
శశాస్పక్రప్తిమం యచ్ఛయద్వాలాక్షారసోపమమ్
తద్దారహంప్రశంస్తి యచ్ఛాపునవిరజ్యతే.

౭

౮

తా:—జిగట, మంట, నొప్పి ఇవిలేక నెలకొకకర్యాయము అధికమును అబ్బుమును గాక ఐదు దినములు అనుసరించి ప్రవించురక్తమును శుద్ధారవమని వచించెదరు. మఱియు కుండేటిరక్తమువలెగాని, లాక్షారనమువలెగాని ఎఱ్ఱగనుండి వస్త్రమునకు అంటినపుడు నీటితో కడిగినయెడల వస్త్రమునందు ఎఱ్ఱని మరకలేకుండ నుండినయెడల దానిని శుద్ధారవమని యెరుంగవలెను.

కఫప్రదరచికిత్సా

మూ. మద్వై ర్నిమ్బగుడూచ్యోశ్చ రోహితస్యాథవారసమ్
కఫప్రదరనాశాయ విభేద్వా మలయుారసమ్.

౯

సలోధ్రచూర్ణమావీయ కఫప్రదరకంజయేత్ .

౧౦

తా:—వెలమసంధివేరు స్వరసమునందు లోద్దుగపట్టనూర్ణము తేనె వీనిని కలిపి నేవించిన యెడల కఫప్రదరము నశించును.

రక్తప్రదరచికిత్సా

మూ. పితాస్పద్దరశాస్త్రిరం సత్కౌద్రం లలనాపిబేత్
వాసకస్య గుడూచ్యావ్యా రసం కింవా వరీధవమ్.

౧౧

తా:—అడ్డసరము, తిప్పతీగ, పిల్లిగడ్డలు వీనిలో కేనిస్వరసమునందైనను తేనెనుకలిపి పానము చేసినయెడల పిత్తప్రదరము నశించును.

మూ. మధుకంక రమేకను చతుష్కర్ణాంసి తాంతథా
తణ్ణులోదకసమ్మిష్టం లోహితేప్రదరేపిబేత్

౧౨

తా:—ఒకకరవు అతిమధురమును తండులోదకము చేయారి కల్కముచేసి అందు నాలుగు కరముల చక్కెరనుకలిపినేవించినయెడల రక్తప్రదరము నశించును.

మూ. ప్రదరంహన్తి బలాయూ మూలందు కేనసంయుతంవీతమ్
కుశవాట్యాలక యూలం తణ్ణులనలిలేనరక్తాఖ్యమ్.

౧౩

బలాకజ్జ్కాతికాఖ్యా యా తస్యా యూలం సుచూర్ణితమ్
లోహితప్రదరేఖాదే చ్చర్కరా మధుసంయుతమ్.

౧౪

తా:—బలాయూలమును ఆవుపాలతోనూరి కల్కముచేసి నేవించినను; కుశవేరు, బలాయూలము వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి బియ్యపు కడుగునీటితోనూరి కల్కముచేసి నేవించినను; తుత్తురు బెండ మూలమునుఎంపించి చూర్ణముచేసి అందుచక్కెరను తేనెనుకలిపి నేవించినను రక్త ప్రదరము నశించును.

వాతప్రదరచికిత్సా

మూ. దధ్నాసౌవర్పలాజాబీ మధుకం నీలముత్పలమ్
పిబేత్కౌద్రయుతంనారీ వాతాస్పృగరశాన్తయే-

౧౫

తా:—సౌవర్పలజాము, జిలకర, అతిమధురము, నలకలునగడ్డ వీనిని సమభాగములుగ

మూ. నాగరం మధుకం తైలం సితాదధిచత్రప్రమమ్
ఖజేనోన్మధితంవీతం వాత్రప్రదరనాశనమ్.

౧౭

తా:—శుంఠిమార్ణము; అతిమధురమార్ణము; చక్కెర; పెరుగు; నువ్వులనూనె వీనిని సము
భాగములుగగ్రహించి ముద్దకవ్యముతో కలియఱటలులదిలికి నేవించిన మొదల వాత్రజప్రదరము నశించును.

మూ. ఏలామంశుమతీంద్రాక్షా ముశీరం తిక్తరోహిణీం
చుస్దనం కృష్ణలవణం సారిబాలోధ్రసంయుతమ్
వాతాస్పగ్ధరశ్చాస్త్యరం పిబేద్ధధ్నాసహజ్జనా.

౧౮

తా:—ఏలక్కాయలు, శాలిషర్ణి; దాక్షిణ్య; పట్టివేగు; కటుకరోహిణి; రక్తచందనము; సోపర్పలవణము; సుగంధిపాల, లొద్దుగపట్టవీనిని సమభాగములుగగ్రహించి చూరముచేసి బలూనుసాగ
ముగ పెరుగుతో నేవించినయెడల వాత్రజప్రదరము నశించును.

సన్నిపాతప్రదరచికిత్సా

మూ. పథ్యామలకవిభీతక విశ్వోషధదారురజనీనామ్
సక్షోద్రలోధ్రచూరక్వాథో హస్త్యేష సర్వజంప్రదరమ్.

౧౯

తా:—కరకపలుపు; ఉశిరికపరుగు; తానికాయపలుపు; శుంఠి; మానిపసుపు వీనికాషాయము
నందు కొంచెము లొద్దుగపట్టచూరమును తేనెనుకలిపి నేవించినయెడల సన్నిపాతజప్రదరము నశించును.

మూ. రసాశ్చసం తణులకస్యమూలంక్షోద్రాన్వితం తణులతోయవీతమ్
అస్పగ్ధరం సర్వభవనిహనిశ్వాసంసుభార్జీ సహనాగరేణ.

౨౦

అశోకవల్కలక్వాథం శృతందుగ్ధంశుశీతలమ్
యథాబలంపిబేత్ప్రాత స్త్రవాస్పగ్ధరనాశనమ్.

౨౧

తా:—రసాంజనము, ఎర్రపరివేరు లేక చిత్రివేరు వీని చూర్ణమును తేనెతో కలిపి తండు
లోదకానుపానముతో నేవించినయెడల గంటుభారంగి శుంఠి వీనిచే శ్వాసరోగము నశించునటుల సన్ని
పాతజప్రదరము నశించును.

అశోకపుపట్టను కషాయముకాచి చల్లార్చి అందుకాగిచల్లారిపపాలునుకలిపి బలూనుసారముగ
పాత్రకాలముననే పానముచేసినయెడల తీవ్రమైన ప్రక్షరవ్యాధి నశించును.

మూ. కుశములంసముద్ధృత్య పేషయే తణులామ్బునా
ఏతత్ప్రీత్యాస్పిత్రహంనారీ పగ్ధరాత్పరిముచ్యతే.

౨౨

మూ. డౌడ్రీయుక్తం ఫలరసం కాఙ్గోదుమ్మరజం పిబేత్
అస్యగ్రవిశాయ సశర్కరపయోన్నభుక్.

౨౨

తా:—బ్రహ్మమేడిపండునుదంచి రసముతీసి అందుకొంచెము తేనెనుకలిపి నేవించి చక్కెర
త్రాలు వీనితోకలిపిన అన్నమును ఘృజించుచుండినయెడల ప్రదరవ్యాధి నశించును.

మూ. మలయుఫలచూర్ణస్య శర్కరాసహితస్యచ
మధునామోదకంకృత్వా ఖాదే ప్రదరనాశనమ్. ౨౩

తా:—బ్రహ్మమేడిపండ్లను ఎండించి చూర్ణముచేసి అందు చక్కెరను తేనెనుచేర్చి మర్దించి
తూదకములనుచేసి నేవించినయెడల ప్రదరవ్యాధి నశించును.

దార్వాదికపాయసి

మూ. దార్వీరసాఙ్గనవృష్టాబ్దిరాతబిల్వభల్లాత్కై రవకృత్తో మధునాకపాయః
వీతోజయత్యతిబలంప్రదరంసశూలంవీతాసితారుణవిలోహితనీలశుక్లమ్.

తా:—చూనిపసుపు. రసాంజనము. అడ్డసరపువేరు, తుంగముస్తలు, నేలవేము, మారేడుగుడ్డా,
శీడిగింజలు వీనికపాయమును చల్లార్చి కొంచెముతేనెనుకేర్చి పానముచేసిపయెడల శూలతోగూడి పసుపు,
నలుపు, ఎరుపు, మిక్కిలిఎఱుపు, నీలకర్ణము, తెలుపు ఈవర్ణములుగలిగి అధికముగపైడలు ప్రదరవ్యాధి
నశించును. భల్లాత్కము గిట్టనివారికి ఈక్రింది దార్వాదికపాయమును యిప్పించుట హితకరముగనుండును

దార్వాదికపాయసి

మూ. దార్వీరసాంజనకీరాతవృష్టాబ్ది బిల్వసత్తోద్రీచందనినేశభఃపృసూక్ష్మైః
కావృథఃకృత్తో మధుయుతోవిధినానివీతో రక్తంసితంచనరుజం
ప్రదరంనిహన్తి.

తా:—తూనిపసుపు, నూర్వారాళ్ళు, నేలవేము, అడ్డసరపువేరు, తుంగముస్తలు, మారేడు
గుడ్డా, సంపంగిమొగ్గలు, రక్తచందనము, బల్లెడుపూలు వీనికపాయమునందు తేనెనుచేర్చి త్రాగినను ఎఱు
పు, తెలుపు, నొప్పి వీనితోకూడిన ప్రదరము నశించును.

మూ. భూమ్యామలకములంతు వీతంతణులవారిణా
ద్విత్వైశ్చేవది నైర్వార్యాః ప్రదరం దుస్తరంజయేత్.

౨౩

మూ. శుణ్ణం యోగ్యం భుక్తం న స్మృతశర్కరమ్
ప్రబలం ప్రదరం హస్తీ నార్యా వా కుటజాష్టకమ్.

తా:—శుంఠి, లాడుగపట్టి, వీనిచూర్ణమును నెయ్యి, చక్కెర పీనితో కలిపి నేవించినయెడల ప్రబలమైన ప్రదర వ్యాధినశించును. కుటజాష్టక సాయమును నేవించినచు ప్రదర వ్యాధినశించును.

మూ: ధాతక్యాశ్చ తథా పూగీ కుసుమానాం విభేచ్ఛృతమ్
నాశయేత్ప్రదరం సద్యః స్త్రిది నాద్యోషితో ధ్రువమ్.

తా:—ధాతకీకృసుమక సాయమును గాని, పోకపుష్పముల క సాయమును గాని పానము చేయుచుండినయెడల మాడుదినములలో, ప్రదర వ్యాధినశించునుగ నశించును.

మూ. అభోఃపురీషం పయసాసపీయవహ్నేర్బలా దేకమహర్ద్యహంవా
స్త్రీయస్త్రోహంవా ప్రదరం సృవన్యః ప్రసహ్యపారం పరమాపుష్పవన్తి.

తా:—ఎలుక పెంటికలను పాలతో నూరి అగ్ని బలమును సారముగ నొకదినముగాని, రెండుదినములుగాని, మాడు దినములుగాని పానము చేసినయెడల ప్రదర వ్యాధినశించును.

మూ. అశోకవల్కలం విష్టాసతార్కం తణులామ్బుసా
సక్షోద్రంతద్రసంవీత్వా ప్రదరాన్మచ్చ్యతేజ్జనా.

తా:—అశోక పువట్టి, రసాంజనము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి బియ్యపుకడుగునీటితో నూరి కల్కముచేసి అంగుండు రసమును పిండుకొని కొంచెము తేనెను చేర్చి పానము చేసినయెడల ప్రదర వ్యాధినశించును.

వ్యాఘ్రసఖీమూలయోగః
మూ. శుచిస్థానే వ్యాఘ్రసఖ్యా మూలము తరదిగ్భవమ్
సీతము త్తరఫలున్యాం కటిబద్ధం హరేదస్పక్

తా:—పవిత్రమైన ప్రదేశమునందు జనించిన పులిగోరుచెట్టు [వ్యాఘ్రసఖము] అను దాని యొక్క ఈ త్తరపుష్పకృకు ప్రాకయిండువేరును ఈ త్తరఫలునీనక్షత్రములందు గ్రహించిన మగుకుకట్టిన యెడల ప్రదర వ్యాధినశించును.

పుష్పానుగంచూర్ణమ్

బిల్వం మోచరసం లో ధ్రం కేశరం గై రికం తథా
 విశ్వాషధం కట్ఫులఞ్చ మరిచం రక్త చందనమ్.
 కట్ఫుజం ధాలికి ద్రాక్షాఽనన్తా మధుకమర్జునమ్
 వత్సకాతివిపాచేతి పుష్పేణోద్భృత్యబుద్ధిచూస్
 తుల్యభాగానిసర్వాణి సూక్ష్మాణిచచిచూర్ణే యేత్
 తచ్ఛూర్ణం మాక్షికోపేతం వీతంతణులవారిణా.

32
 33
 34

జయేదర్యాంస్యతీసారం తథారక్తప్రవాహికామ్
 బాలానాంకృమిరోగాంశ్చ యోనిదోషాంశ్చ యోషితామ్
 రజ్జోదోషాంస్తథాసర్వాస్త్రైస్త్రదరాస్తుస్తరాసపి
 వీతనీలారుణశ్చేతా స్వర్వానేవనినాశయేత్
 చూర్ణంపుష్పానుగంనామ పూర్వనూత్రేయభాషితమ్.

35

తా :—విషబొద్ది, రసాంజఘము, తుంగము స్తలు, నేరేడుగింజులలోనిపప్పు, మామిడిముట్టెలలోని
 జీడి, లక్ష్మణామూలము, కొండపిండివేళ్లు, మంజిష్ఠ, తామరకేసరములు, మాసేడుగుజ్జు, బూరుగుబంక,
 లొద్దుగపట్ట, గంతుమపువ్వు, కావిరాయి, శుంఠి, కాయఫలము, మిరియాలు, రక్తచందనము, దుండిలపువేరు,
 ధాతకీకుసుము, దాక్షి, పెద్దసుగంధికాల, అతిమధురము. మద్దిపట్ట, కొడిశపాలగింజులు, అతివస వీనిని
 సమభాగములుగగ్రహించి పుస్యమింక్షత్రిమునందు చూర్ణము చేసి తేనెతో కలిపి బలూనుసారముగ నేవించి
 బియ్యపు కడుగునీటిని ఆనుపానముగ తాగినయెడల అర్భస్సులు. అతిసారము, రక్తముతో కలిసి వెడలు
 ప్రవాహికారోగము, బాలురకుజనించు క్రిమిరోగములు, స్త్రీలకుగలుగు యోనిదోషములు, రజ్జోషమూ,
 నానావర్ణములతో వెడలు దుస్తరమగు ప్రదరవ్యాధులు యివి నశించును. దీనికి పుస్యముగ చూర్ణమని పేరు.
 ఇది ఆత్రేయముహర్షి చే నడువబడినది.

జీరకావలేహః

మూ. జీరకం ప్రస్థమేకంతు క్షీరంహ్యోధకమేవచ
 ప్రస్థార్థం లో ధ్రఘృతయోః పచే న్మస్తేనవహ్నినా.
 వీహీభూతేఽథశీతేఽత్ర సితాప్రస్థంవినిక్షిపేత్
 చాతురాతకణావిశ్వ మజాజీముస్తవాలకమ్.
 దాడియం రసజం ధాన్యం రజనీపడవాసకమ్
 వంశజఞ్చ తవక్షీరీ ప్రత్యేకం శుక్తిసమ్మితమ్.

36
 37
 38

తా:—ఒక ప్రస్థము జలకగచూర్ణము, కండుఅడ్డకముల ఆవుపాలు, ఎనిమిదిపలముల లోడుగు
 కట్టచూర్ణము, ఎనిమిదిపలములఘృతము వీనినన్నిటినికటికచేర్చి మందాగ్నిచే చిక్కనగువరకు పాకము
 చేసిచల్లారినపిమ్మట పదునారుపలములకలకండచూర్ణమును, లవంగపట్ట, ఏలకులు, ఆకుపత్తి, నాగకేసర
 ములు, పిప్పళ్ళు, శుంఠి, నల్లజిలకర, శుంకముస్తలు, కుకుబేర, దానిమ్మపట్ట, రసాంజనము, ధనియాలు,
 పసుపు, బదనికలేక వత్తిచెట్టువేరు, వదురుబిమ్మము, వెనురుమ్మ వీనిమాగములను గ్రుక్కేకముఅర్ధపలము
 వంతుననుచేర్చి బాగుగకలియఁజుటలచేసి బలానుసారముగ నేవించినయొకల ప్రమేహము, ప్రవరము,
 జ్వరము, దౌర్భ్యము, ఆరుచి, శ్వాస, నిష్పి, తాపము, క్షయ ఇవి నశించును.

ఇంద్రియవాదియూగః

మూ. నిష్కమైంద్రియవంచూర్ణం సి తాద్విసుణితంభవేత్
 ఉషితేన జలేనై న వీతం ప్రదరనాశనమ్.

౪౦

తా:—ఒకనిష్కప్రమాణము కొడిశాలగింజలచూర్ణమును రెండునిష్కముల చక్కెరతో
 కలిపి పర్వశితజలము (రాత్రితెచ్చియొంచిననీరు) అనుపానముతో నేవించినయొకల ప్రవరవ్యాధిశించును.

ముద్గాద్యంఘృతమ్

మూ. ముద్గమాషస్యనిర్యూహే రాస్నా చిత్రక ముస్తకైః
 సిద్ధంసవిప్పలీబిల్వై స్సర్పి శ్శేషమస్వగ్ధకే.

౪౧

తా:—పెసలు, మినుములు వీనికషాయమునందు రాస్న, చిత్రములము, కుంకముస్తలు,
 పిప్పళ్ళు, మాశేకుగుడ్డా వీనికల్కమును, ఘృతమును పరిభాషానుసారముగజేర్చి ఘృతమును సిద్ధముచేసి
 పానముచేసినయొకల ప్రవరవ్యాధి నశించును.

శాలమలీఘృతమ్

మూ. శాలమలీఘస్యనిర్యాసః సృశ్శిపరీతశ్చాపచ
 కాశ్శరీచననంచైపాం కల్కేన స్వరసేనవా.
 గవ్యంపచేద్ధుప్రప్థం తత్సిద్ధం తరుణీ పిబేత్
 సర్వప్రదరనాశాయ బలవర్ణాగ్నిపర్ధనమ్.

౪౩

౪౪

తా:—బూరుగపుష్పములు, బూరుగబంక, ముయ్యాయుపాస్ని, పెగుమ్మడువేరు, రక్తచంద
 శము వీని కల్కకషాయములచేత ఒకప్రస్థము ఆవునేలిన పరిభాషానుసారముగ కాచి బలానుకణముగ

మూ. కుముదం పద్మకోశీరం గోధూమా రక్తశాలయః
ముదగ్గరి పయస్యాచ కాశ్మరీ మధుమస్త్రిశా.

౪౫

బలాతిబలయోర్కూల ముత్పలం తాలమస్తకమ్
విదారీ 1 శతపుత్రీచ శాలిపర్ణి సజీవిశా.

౪౬

త్రిఫలా త్రాపుసంబీజం వ్రత్యగ్రం కడలీఫలమ్
సహమర్ధపలాన్భగా నన్యక్షీరంచతుర్గుణమ్.

౪౭

పానీయంద్విగుణందత్వా ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్
ప్రదరే రక్తగుల్మేచ రక్తపిత్తే హాలీమకే

బహురూపఞ్చయత్ప్రీతం కామలాయాంనశోణితే.

౪౮

అరోచకే జ్వరేఽజీరే పాణురోగే మచే భృమే

చరుణీత్వల్పపుష్పా యావాగర్భంనవిస్తతి.

౪౯

అహన్యహానిచస్త్రీణాం భవతిప్రీతివర్ధనమ్

శీతకళ్యాణకంనామ పరముక్తంరసాయనమ్.

౫౦

“ రక్తపితృకారోక్తం కూష్మాణ్డఖణ్డప్రదరేదేయమ్ ”

తా:— తెల్లకలవ, పద్మకావ్యము, నట్టివేరు, గోధుమలు, యెర్రచియ్యము, అడవిపెసర, క్షీర
కాశీ, పెన్దుమ్మడు, అతిమధురము, బల, ఆతిబల, నల్లకలువ, తాటిచెట్టుగుంజ, నేలగుమ్మడు, పిల్ల
గడ్డలు, కాలిపర్ణి, జీవకము, త్రిఫలములు, దోసగింజలు, లేతఅరటికాయ పీనిని ప్రత్యేకము అర్ధపలము
చొప్పునగ్రహించి కల్గించుచేసి ఒకప్రస్థము ఆపునెయ్యి నాలుగుప్రస్థములు ఆవుపాలు, రెండుప్రస్థములు
నీరు వీనినన్నిటి నొకటిగచేర్చి ఘృతపక్వముగకాచి బలానుసారముగ నేవించినయెడల ప్రదరము, రక్తగు
ల్మము, రక్తపిత్తము, హాలీమకము, సమస్తవిధములైన పిత్తికవ్యాధులు, కామల, అరోచకము, జ్వరము
ఆజీర్ణము, పాండురోగము, మదము, భ్రమ, ఋతురక్తము స్వల్పముగ వెడలుట, పంధ్యానోపము ఇవి
నశించును. ఇయ్యది రసాయనగుణముకలిగి స్త్రీలకు ప్రీతివర్ధకముగనుండును. రక్తపితృకారమునచెప్పు
బడిన కూష్మాణ్డమునకుడు ప్రదరవ్యాధియందుపయోగించవలయును.

ప్రదరారీరస

మూ. రసం గంధం సీసం మృతమితిసమం తైస్సురసజమ్
సమానం సరై స్సాస్య తులితమపిలోధ్రం వృషరసైః

దినంపిష్టంనామాన్ని ప్రదరరిపు రేషోఽపహరతి
ద్వివల్లఃక్షోజ్జేణ ప్రదరమపిదుస్సాధ్యమపిచ.

౫౦

తా:—రసము, గంధకము, సీసభస్మము ఇవి ఒక్కొక్క భాగము, రసాంజనము మూడుభాగములు, అన్నిటికి సమము లొద్దుగపట్టమార్కము ఇటులవీనిగ్రహించి మొదట రసగంధకములకు కజ్జలిచేసి పిన్దుట సీసభస్మమును, రసాంజనమును, లొద్దుగపట్టమార్కమునుకలిపి అడ్డసరపువేరు స్వరసముచే ఒక్కొక్క దినమంతయు బాగుగమర్దించి రెండు వల్లములయొత్తు మూత్రాలుచేసి తే నెత్తోకలిపి నేవించినయెడల కష్ట సాధ్యమైనదైనను ప్రదరవ్యాధి నశించును.

బోలపర్పటిరసం

మూ. నూతలగ్ధానకసుకజ్జలిశాయాః పర్పటిసమయుతాసమభాగమ్
బోలఃపూరవిహితం ప్రతివాప్యంస్వాద్యోసోఽయమస్యగామయహారీ.
వల్లయుగ్మయుగలంప్రతిదేమం శర్కరామధుయుతః కిలదత్తః
రక్తపిత్తగుదజాసుత్రియోనిసోవనూశువినివారయతీశేః. ౫౩

తా:—పాదరసము, గంధకము వీనిని సమభాగములుగ్రహించి కజ్జలిచేసి దానిని ఇసుపగరి టెలోబోసి పక్కముచేయును పుట్టాకత్తిగపోసి పర్పటికి సమముగ బాలింతబోలు మార్కమును ప్రతివాపముగ అందువైచి చల్లారినపిమ్మట మార్కము చేసి నాలుగువల్లములయొత్తు టొప్పధమును చక్కెర తేనె వీని అనుపానముతో నొసంగినయెడల ప్రదరవ్యాధి, రక్తపిత్తము, రక్తార్శస్సు, ఇతరము లగు యోనిసాపములు ఇవి నశించును.

మూ. యత్పథ్యం యదపథ్యశ్చ రక్తపిత్తేషుకీరి తమ్
ప్రదరేఽపియథాదోషం తత్తు నారీగుః త్యజేత్. ౫౪

తా:—రక్తపిత్తమునందుజెప్పబడిన పథ్యాపథ్యములనే ప్రదరరోగములందును దోషానుగుణముగ నాచరించవలయును.

సోమరోగస్యనిదానపూర్వీకాసప్రమాప్తిః

మూ. స్త్రీణామతివ్రజ్జాద్వా శోకాచ్ఛాపి శ్రమాదపి
అతిపారకయోగాద్వా గరదోషాతథైవచ

ఆపస్పర్శశరీరపాః క్షుభ్యంతి పరిసృజంతి చ
తస్యాస్తాఃప్రచ్యుత్యాస్థానా నూత్నత్రమార్గంవ్రజన్తిహి.

తా:—స్త్రీలకు అతిసంభోగమువలనను, దుఃఖమువలనను, అధికపరిశ్రమవలనను, అతిపారక
వ్యాధివలనను, పెట్టుమందువలనను సర్వశరీరమునవ్యాపించియుండు ద్విపదాచువు త్కోభమునొంది స్వస్థా
నమునుండిహరి మాత్రామార్గమునుండి వెడలుచుండినయెడల సోమరోగమునబడును.

సోమరోగలక్షణమాహ

మూ. పరిసన్న విమలా శ్శీతా నిర్నా నీరుజ స్పితాః
సృవన్తి చాతిమాత్రాంతా స్సా నశక్నోతిదుర్బలా.

వేగంధారయితుంతాసాం నవిస్థతి సుఖంక్వచిత్
శిరశ్శిథిలతా తస్యా ముఖం తాలుచ శుష్కతి.

మూర్ధ్నా జృమ్భా ప్రిలాపశ్చ త్వస్మాకౌ చాతిమాత్రతః
భక్త్యైరోభజ్యైశ్చ పేయైశ్చ నత్పస్తింలభతేనదా.

తా:—స్వచ్ఛముగను, నిర్మలముగను, చల్లగను, గంధరహితముగను, నొప్పిలేకుండునటులను,
తెల్లగను ఉండుస్నానము అధికముగ వెడలుచుండుట, అట్లు వెడలుటచే బలముక్షీణించి అట్టివేగమును ధరిం
చుటకు శక్తిలేక ఒకస్పృశును సుఖమునెఱుగక బాధపడుచుండుట, శ్శిరస్సుయందు శైథిల్యముగలుగుట
ముఖము, దౌడలు ఇవి ఎండుట, మూర్ధ్న ఆవలింతలు, ప్రిలాపము, చక్రమునందు అధికముగ తాక్ష్యము
గలుగుట, భక్త్యభోజ్యపేయా వ్యాహారములను భుజించినను తృప్తిగలుగకుండుట ఈ లక్షణములు సోమ
రోగమునందు కలుగును.

సన్ధారణాచ్ఛరీరస్య తా ఆప స్సోమనంజ్జితాః
తతస్సోమక్షయాత్ప్రీణాం సోమరోగభితిస్త్వితః

సోమరోగముని చెప్పబడును. ఈ వ్యాధియందు సోమముక్షిణింనుటవలన దేహము చేష్టారహితముగ నగును.

మూత్రాతిసారలక్షణమ్

మూ. సోమలక్షణసంస్పృష్టః కాలాతిశ్రాంతయోగతః
సోమశ్రాన్తికృమేణైవ స్రవేనూత్త్రమభీక్షశః.
సవసరుజస్సోమో మూత్రేణస్రవతేముహుః
మూత్రాతిసారణ్యేవ తమాహుర్బలనాశనమ్. ౨

తా:—పై చెప్పిన సోమరోగమును చికిత్సించక ఉపేక్షించినయెడల సోమరోగలక్షణములు కలిగి నొప్పితో కూడి మాత్రము అధికముగ వెడలుచుండినయెడల స్రవమును స్రవించేయే మాత్రాతిసారమునయొదలు.

సోమరోగస్వచికిత్సా

మూ. కదలీనాంఘలంపక్వం ధాత్రీఫలరసం మధు
శర్కరానహితఞ్ఞాదే త్సోమధారణముత్తమమ్. ౩

తా:—బాగుగ పండిన ఆరటిపండు, ఉశితికపండ్లరసము, తేనె, చక్కర వీనినన్నిటిని సమభాగములుగ కలిపి నేవించినయెడల సోమరోగమునశించును.

మూ. మూషచూర్ణం సమధుకం విదారీ మధుశర్కరమ్
పయసాపాయయోత్పాత స్సోమధాణముత్తమమ్. ౧౦

తా:—వేయించిన మినుముల చూర్ణము, అతిమధురచూర్ణము, శేలగుమ్మడుగడ్డచూర్ణము, తేనె, చక్కర వీనిని సమగములుగ క్రమించి పాలలో కలిపి వ్రాతఃకాలముననే త్రాగినయెడల సోమరోగము నశించును.

శ్వేతప్రదరచికిత్సా

మూ. జలేనాఽమలకీబీజకల్కం సమధుశర్కరమ్
పిబేద్దినత్రయేణైవ శ్వేతప్రదరనాశనమ్. ౧౧

త్రవ్యహంత్రకేణసన్నిప్తం శ్వేతప్రదరనాశనమ్.

తా:—నాగశేసరములను మజ్జిగతోనూరి కల్కముచేసి మాడుదినములు పొత్తస్నాయంకాలములందు నేవించుచు మజ్జిగఅన్నమును భుజించుచుండినయెడల శ్వేతప్రదరము నశించును.

మూ. చూరన్తుపడవాసస్య తిలత్తైలేనలేఘాయేత్
సప్తరాశ్రేణయోపాణాం శ్వేతప్రదరనాశనమ్.

తా:—బదనికను లేక పత్తిచెట్టువేరును మార్గముచేసి సువ్యులనూనెతో కలిపినేవించుచుండినయెడల యేడుదినములలోపల శ్వేతప్రదరము నశించును.

మూత్రాతీసారచికిత్సా

మూ. తత్తైలాపత్రచూరేన పాయయే త్రగుణీసురామ్
తాలకనద్దాఖర్జురం మధుకణ్ణవిదారికామ్
సితామధుయుతాంఖాదే న్యూత్రాతీసారనాశనమ్.

తా:—వలకులు, ఆకుపత్రివీనిచూర్ణమును మద్యమునందుకలిపి పానముచేయించినను, తాటిచెట్టువేరు లేక నేలతాడిగడ్డు, ఖర్జూరపువండు, అతిమధురము, నేలగుమ్మడుగడ్డు వీనిచూర్ణమును చక్కెర లేనె వీనియునుపానముతో నేవించినను మూత్రాతీసారము నశించును.

మూ. చక్రమర్దకమూలంతు సమ్మిష్టంతణులామ్బునా
ప్రభౌతనమయే వీతం జలప్రదరనాశనమ్

తా:—తగిరినచెట్టువేరును బియ్యపుకడుగునీటితోనూరి కల్కముచేసి రసమునుపిండుకొని ప్రాతకాలముననే పానముచేసినయెడల మూత్రాతీసారమునశించును.

కదలీఘృతమ్

మూ. కదలీకస్తనిర్యాస ద్రోణేశితపలాన్వితమ్
కదలీకుసుమం పక్వం క్వాథం సాదాపశేషితమ్,

స్వగోధాదికై స్సార్థం సర్వాన్వారిసముద్యవాన్
సర్వంసమంకర మాత్త్రం కల్కీకృత్వాపచేచ్ఛనైః.

౧౯

ఘృతం త్వాభణ్ణ కల్కణ్ణ, పక్వాచైవాసతారయేత్
పాిత్రః కాలేపి బేన్విత్యం సేవయే త్కూర్ మూత్రకమ్.

౧౯

సోమరోగంహరేద్దాహం మూత్రకృచ్ఛాశ్శ్రీంతథా
ప్రమేహస్వంశతింహన్యా త్రమేహగజకేసరీ.

౨౦

మూత్రాతీసారమప్యన్యం వ్యాధిం విధ్వంసయే ధ్దుఃఖమ్
కదలీకన్దనామేదం ఘృతంసర్వరుజాపహమ్.

౨౧

తా:— ఒకదోణము అరటిగడ్డరసమునందు నూరుపంచుల అరటిపువ్వులనువైచి నాలపభాగము మిగులునటులకాచి వడియగట్టి అందు ఒకపస్తము ఆవునేతిని, ఒకప్రస్థము ఆవుపాలను, పిప్పళ్ళు, ఏలకులు, లవంగములు, వెలగపండ్లలోనిగుజ్జి, జటామాంసి, అరటిగడ్డ, చందనము, స్వగోధాదికణ ద్రవ్యములు, అన్నివిధములైన కనులములు వీనిన్నిటిని పృత్యేకము ఒకకవళుచొప్పన గ్రహించి చేరుబడిన కల్కమును చేర్చి మందాగ్ని చే ఘృతభక్తముగకాచి పడియగట్టి ప్రాతఃకాలమున నేయుక్తానుపానముతో కరప్రమాణము ఘృతమును నేవించినయెడల సోమరోగము, తాపము, మూత్రకృచ్ఛము, అశ్మరీ, వింశతి ప్రమేహములు మూత్రాతీసారము మొదలగు సమస్త వ్యాధులును నశించును.

మూ. కూష్మాణ్డపత్రివర్షైః షక్యంపారదనిష్కకమ్

ద్వినిష్కం గనకంకృత్వా జ్వలనే కజ్జలీకృతః

అస్థా సమరిచ స్సోమరోగాతిస్తృతినాశనః.

౨౨

తా:— లూడిదగుమ్మడిఅకురసముచే పక్వము చేయుబడిన పాదరసము ఒకనిష్కము, శోధితగంధకము రెండునిష్కములును గ్రహించి ఈరెంటిని కజ్జలిచేసి ఒకగరిపెలోబోసి కరగించి చల్లారినపిమ్మట కజ్జలికి సమముగ మిరియాలమార్గమును చేర్చి యుక్తానుపానముతో బలూనుగుణముగ నేవించినయెడల సోమరోగము, మూత్రాతీసారము ఇవి నశించును.

యోనివ్యాపద్రోగాణానిదానాని

మూ. వింశతిర్వ్యాపదోయోనే ర్నిర్దిష్టాలోXసజ్జిహే
మిథ్యాచారేణ తా స్త్రీణాం ప్రినుష్టేనాఽఽర వేనచ
జాయన్తేబీజదోషాచ్చైవైవాద్యాశ్శృణుత్యావృథక్.

౦

ఉదావర్తా తథావన్ధ్యా విప్లుతాచ పరిప్లుతా
వాతలాయోనిరుగే^{జ్జ}మా వాతదోషేణపఞ్చాధా.

౧

పఞ్చాధాపిత్రదోషేణ తత్రాదౌ లోహితక్షరా (యా)
ప్రసంసినీ వామినీచ పుత్రోఘ్ని పితృలాతథా.

౩

అత్యావన్ధ్యా కర్ణినీచ చరణానన్ధపూర్వికా
అతిపూర్వాఽవిసాజేయా శ్లేష్మలాలాచకఫాదిచూః.

౩

షణ్ణ్యణినీచ మహాతీ నూచీవక్త్రా త్రిదోషిణీ
పఞ్చైతా యోనయఃపోక్తా స్సర్వదోషప్రణోపతః.

౫

తా:—స్త్రీలకు మిథ్యాహారవిహారములవలనను, ఆర్తవదోషమువలనను, బీజదోషమువలనను, పూర్వజన్మకృతపాపమువలనను ఇసువదివిధములగు యోనిలోగములు జనించును. అందు ఉదావర్త, పంధ్య, విప్లుత, పరిప్లుత, వాతల అనుఅయియు వాతదోషమువలనను లోహితక్షర (య) ప్రిసంసినీ, వామినీ, పుత్రోఘ్ని, పితృలా అను అయిదును పిత్రదోషమువలనను, అత్యావన్ధ, కర్ణినీ, అనన్ధవరణ, అతిచరణ, శ్లేష్మల అను అయిదును శ్లేష్మదోషమువలనను, షండ్, అండినీ, సుహానీ, నూచీవక్త్ర, త్రిదోషిణీ అనుఅయిదును సన్నిపాతిమువలననుకలుగును.

వాతజాయోనిరోగాః

మూ. యా^{జ్జ}నేనిలవముదావర్తారజఃకృచ్చే^{జ్జ}ణముఞ్చతి
సాశుయోనిఃకఫేనైవ మారవఞ్చవిముఞ్చతి.

౬

వన్ధ్యానపారవాజేయా విప్లుతానిత్యవేదనా

తా:—ఉదాపర్తమును యోనివ్యాధియందు కఘశోకూడి ఆర్తము నుగుగుగను జిగట గను యోనిలోపలనుడితిరిగినటులను ఆతికష్టముగ వెడలుచుండును, వంధ్యా యోనిరోగమువందు ఆర్తవ ముకలుగకుండును. విప్లతా యోనిరోగమునందు ఎల్లప్పుడు యోనియందు ఖాధకలుగుచుండును. పరిప్ల తయోనిరోగమునందు మైథునముచే విశేషము ఖాధకలుగుచుండును. వాతలా యోనిరోగమువందు యోని కర్కశముగను, స్తబ్ధముగను (బిగినటులను), నొప్పిగను, గుచ్చిఁటులఖాధచుంకలిగియుండును. ఈ ఆయిదును వాతప్రకోపచవలనజనించినను ఉదావర్త, వంధ్య, విప్లత, పరిప్లత అను నాఃలగు యోని రోగములయందు వాతజ్వములగు ఖాధలు సామాన్యముగను వాతలయను యోనిరోగమునందుమాత్రము వాతజ్వములగు ఖాధలధికముగనుఉండును.

పితృజాయరోనిరోగ్యాః

మూ. సదాహంక్షీయతేరక్తం యస్యాంసా లోహితక్షరా

ప్రస్రంసినీస్రంసతేచ క్షోభితా దుష్ప్రజాయినీ.

సవాతముద్గిరేద్భజం వామినీరజసాయుతమ్

సైతంసితంహన్తిగర్భం పుత్రస్మీర్షిరక సంక్షయూత్.

ఆత్మరంపిత్రలా యోని ర్దాహపాకజ్వరాన్వితా

చతస్రస్వపిచాద్యాసు పిత్రలిచ్ఛోచ్చయోభవేత్.

తా:—లోహితక్షర (య) అను యోనివ్యాధియందు రక్తము అధికముగస్రవించుటవలన యోనియందు మిక్కిలిమంట రక్తముక్షీణించుట అను లక్షణములుకలుగును.

ప్రస్రంసినీ అను యోనివ్యాధియందు కొంచెముగ సంక్షోభముకలిగినను యోని స్వస్థాన మునండి జారుచుండును. అట్టివ్యాధిగలస్త్రీకి వికృతమైన సంతానముకలుగును. వామినియను యోనిరోగ మునందు పీర్వము రజస్మ్యతోడను వాతముతోడను బయటవెడలుచుండును. పుత్రస్మీయను యోనిరోగ మునందు గర్భము నిలువక రక్తముతోడ సాంప్రముకలుగుచుండును. క్షిత్రలా అను యోనిరోగమునందు యోనిభాగమున మంట, పుండగుట, జ్వరము ఈ లక్షణములుకలుగును.

మూ. అత్యానందా నసంతోషం గామ్యధర్మేణ గచ్ఛతి
 కర్ణిన్యాం కర్ణిణా యోనా క్షేమాస్యస్యాం ప్రజాయతే.
 మైథునేఽచరణాపూర్వం పురుషాదతిరిచ్యతే
 బహుశశ్చాతిచరణా తయోర్భీజం నవినతి.

౧౨

క్షేష్మలా పిచ్ఛిలా యోనిః కణ్డూగ్రీస్తాఽతిశీతలా
 చతస్యష్వపిచాఽఽద్యాసు క్షేష్మలిజ్జోచ్ఛ్రయోభవేత్.

౧౩

౧౪

తా:—అత్యానంద అను యోనిగోగమునందు సంభోగముచే సంహోషముకలుగకుండును.

కర్ణిన్ అను యోనిగోగమునందు క్షేష్మరక్తములవలన యోనిభాగమున పద్మకర్ణికవంటి
 కర్ణికజనించును. ఆనందచరణ అను యోనిగోగమునందు సంభోగమునందు పురుషునికంటె ముందుగ తానే
 రజస్సును విడచుచుండును. అతిచరణ అను యోనిగోగమునందు సంభోగమున ముందుగనే
 రజస్సును పలుమారువిడచుచుండును. ఈ రెండు యోనిగోగములందును వీర్యములోపల నిలువక బయట
 టవెడలుచుండును. క్షేష్మలా అను యోనిగోగమునందు యోనిభాగమున దురద, చల్లనిస్పర్శము, జిగురు ఈ
 లక్షణములు కలిగియుండును. పై క్షేష్మబడిన క్షేష్మజన్యములగు అత్యానంద, కర్ణిన్, ఆనందచరణ, అతిచరణ
 అను నాలుగు యోనిగోగములందును కఫలక్షణములు సామాన్యముగను క్షేష్మలఅను యోనిగోగమునందు
 మాత్రము అధికముగను ఉండును.

సర్వదోషజా యోనిరోగాః

మూ. అనార్తవాఽస్తనీషణీ ఖరస్పర్శాచ మైథునే
 అతికాయగృహీతాయా స్తరుణ్యా అణినీభవేత్.

౧౫

వివృతాతుమహయోని సూచీవక్త్రాఽతిసంవృతా
 సర్వలిజనముత్థానా సర్వదోషప్రకాశజా.

౧౬

చతస్యష్వపిచాఽఽద్యాసు సర్వలిజవిదర్శనమ్
 పశ్చాసాధ్యాభవనీహ యోనయస్సర్వదోషజాః.

౧౭

తా:—షండి అను యోనిగోగమునందు ఆర్తవముజనించకను స్తనములు మిక్కిలి స్వల్పముగ
 నుండి మైథునమునందు కఠినస్పర్శముగలదియైయుండును. అండినీ అను యోనిగోగమునందు గొప్పదియగు

వాతాది త్రికోష్ఠలక్షణములు అన్నియు కలిగియుండును. త్రికోష్ఠములవలనజనించిన వండి, అంజినీ, మహతీ, నూచీవక్త్ర అత నాలుగు యోనిరోగములను త్రికోష్ఠ ప్రకోపముకలిగియుండినను త్రికోష్ఠిక్షిణి అనుయోనిరోగమువండుమాత్రము త్రికోష్ఠము అధిక యుకలిగియుండును. సాన్నిపాతికములగు నేయైదువ్యాధులును అసాధ్యములుగనుండును.

యూనికన్డస్యనిదానమ్

మూ. దివాస్వప్నా దతిక్రోధా ద్వ్యయామా దతిమైథునాత్

క్షతాచ్చ నఖదన్తా ద్వైర్వాతాద్యాఃకుపితామలాః.

పూయశోణితసజ్కశం లకుచాకృతిసన్నిభమ్

జనయన్తి యదాయోసౌ నామ్నాకన్డతు శ్శూనిజమ్.

రూక్షం వివర్ణం స్ఫుటితం వాతికం తంచ్చిరిశ్శేత్

దాహరాగజ్వరయుతం విద్యా త్పితృత్కంతు తమ్.

తిలపుష్పప్రీతీకాశం కణ్డూమన్తం కఫాత్మకమ్

సర్వలిజ్జసమాయుక్తం సన్నిశాతాత్మకంవదేత్.

౧౮

౧౯

౨౦

౨౧

తా:—పగటినిద్ర, కోపమా, అతివ్యాయామము, అతిమైథునము, నఖదంతాదిక్షతములు యోని యందుకలుగుట మొదలగు కారణములచేతను దోషప్రకోపకగుములగు ఆహారవిహారములచేతను వాతాది దోషములు ప్రకోపించి చీము రక్తము వీనితో కూడినగానిసలె నిమ్మపండువంటి ఆకారముకలిగిన యోని కందమునువ్యాధిని యోనిభాగమున గలిగించును. అంశునాతముచే జనించిన యోనికందము రూక్షముగను, వివర్ణముగను, పగిలినటులను ఉండును. పిత్రముచే జనించినయోనికందము మంట, యెరుపు, జ్వరము ఈ లక్షణములు కలిగియుండును. కఫముచే జనించిన యోనికందము నువ్వులువ్వులవంటి (తెల్లని) రంగుకలిగి దురద్రతోకూడియుండును. త్రికోష్ఠములచే జనించిన యోనికందము పై జెప్పిన త్రికోష్ఠలక్షణముల నన్నిటిని కలిగియుండును.

యూనివ్యాపద్యోగాణాంచీకిత్వా

మూ. తానుయోసీషుచాఽద్యాసు న్నేహాదికృమభిష్యతే

వక్షస్యభ్యజ్జ పరీషేక ప్రలేపాః పిచుధారణమ్.

౨౨

తా:—నాతముచే జనించినయోని వ్యాపతులైదియందును న్నేహపానము, ఉత్తరపస్తి, అభ్యంగము, పరీషేక, ప్రలేపము, పిచుధారణము.

మూ. అర్చనాదర్శనేనారీ మత్స్యాన్యేవేతనిత్యశః

కాష్ఠాకణ్ఠా తిలాన్మాషా నుదశ్విచ్చత్రథాదధి.

౨౩

వీతంజ్యోతిష్మతీపత్ర రాజిణో గాస్యాననంత్ప్రహమ్

శీతేనపయసాపిష్టం కుసుమంజనయోద్ధృవమ్.

౨౪

సగుడం శ్యామతిలానాంకాస్వాధః పాత్రస్సుశీలితోనార్యా

జనయాతికుసుమం సహపా గతమపి సుచిరంనిగాతజ్కమ్.

౨౫

తిల శేలు కారవీణాం క్యాథంపీత్వా నష్టరజామహిళా

సగుడం శిశిరంతిద్రివాజ్జనయతి కుసుమం సననేమాః.

౨౬

ఇక్ష్వాకుబీజదన్తచపలాగుడమదనకణ్ఠయావశూకైః

సన్నుక్తిరైర్వర్షిణిగతా కుసుమమసజ్జననీ.

౨౭

తా:—అర్చనమునశించిస్త్రీ ప్రితిదినమును మత్స్యములను భుజించవలయును. మఱియు కాంజికము, నువ్వులు, మినుములు, సగమునీరుకలిపి చిత్కినముజ్జగ పెరుగు అను వీనికూడ సేవించుచుండవలయును. ఈ చికిత్సలచే అర్చనముజనించును.

మాలక్ష్మంగీనీఆకులు, ఆవలు, ఓమము వేగనపట్ట వీనిని సమభాగాలులుగగ్రహించి మార్కణ్ఠముచేసి చల్లనీటితో పాత్రస్నానముంకాలములందు యూతుదినములు సేవించినయెడల అర్చనముజనించును. నల్లనువ్వులకషాయమునందు బెల్లమునుకలిపి పాత్రఃకాలముననే సేవించుచుండినయెడల చిరకాలముక్రింద అర్చనమునశించియుండినను అర్చనము వెంటనే నిరాటంకముగ మరలజనించును. వల్లనువ్వులు, ఇరికి చెట్టువేరు, నల్లజిలకర వీనియొక్కకషాయమును చల్లారినమ్మట బెల్లమునుకలిపి యూతుదినములు తాగినయెడల నిస్సందేహముగ అర్చనముజనించును. చేదు సారగింజలు, దంతీయాలము, పిప్పళ్ళు, బెల్లము, ముంగకాయ, సురాబీజము (సారాయినుడ్డి), యవక్షారము, కైముడుపాలు వీనిని సమభాగాలులుగగ్రహించి మర్దించి వర్షిణిచేసి యోనియందు యుక్తిగధరించజేసినయెడల అర్చనముజనించును.

వన్యాయాగర్భప్రద భేషజమాహ

మూ. బలాసితాసాతిబలామధూకం వటస్యశ్చైజంగజకేసరభృ

ఏతన్మధుక్షీరఘృతైర్నివీయవన్ధ్యసుపుత్రానినియతంప్రసూతే.

౨౮

తా:—బలామూలము, చక్కెర, అతిబలామూలము, ఇప్పలూను, మఱిఇగుళ్ళు, నాగకేసర

మూ. అశ్వినాకమాయణ సిద్ధంధుగం ఘృతాన్వితమి
బుతున్నాత్తాజ్నాప్రతః వీత్వాగర్భందధాతిహి.

9F

తా:—బుతున్నాము చేసినది నమున పాత్రకాలముననే పెన్నేరుగడ్డల కషాయము చే సిద్ధము
చేయబడిన అవుపాలయంః కొంచెము ఆవు నేతినికలిపి పానము చేసినయెడల గర్భమునుధరించును.

మూ. పుష్కాద్ధృతం లక్ష్మణాయామూలం దుగేనకన్యయా
విష్టంవీత్వా బుతున్నాత్తా గర్భంధత్తే నసంశయః.

30

తా:—పుష్కమీనక్షత్రమునంః లక్ష్మణామూలమును గొహించి ఆవుపాలనువైచి కన్యచే
నూరించి ఆకల్కమును పైవిధముగ నే బుతున్నాత్తయగున్త్రీ పాత్రకాలముననే పానము చేసినయెడల
గర్భమును నిస్సంశయముగ ధరించును.

మూ. కురణమూలం ధాతక్యాఃకుసుమాని వటాజుగ్రాః
నీలోత్పలం సయోయుక్త మేతద్గర్భప్రదంధ్రువమ్

తా:—పచ్చపువ్వుల గోరింటవేరు. ధాతకీకుసుములు, ముట్టిఇగుళ్ళు, నల్లకలువ వీనిని అవు
పాలతోనూరి కల్కము చేసి పైవిధముగ నే పానము చేసినయెడల గర్భమును ధరించును.

మూ. యాబలాపిబతిపార్శ్వవిప్పలం జీరకేణసహితం హితాశనా
శ్వేతయా విశిఖపుజ్జయాముతం నాసుతంజనయతీహనాన్వధా.

31

తా —గంగరావిచెట్టువేరు, జీరకర, తెల్లవెంపలివేరు వీనిని కల్కముచేసి పై విధముగ నే
బుతున్నాత్తయగున్త్రీ పానముచేసి హితాశనమును భుజించుచుండినయెడల గర్భమునుధరించి పుత్రుని
గనును.

మూ. పత్రమేకంపలాశన్య పిష్టాదుగేనిగర్భిణీ

వీత్వాపుత్రమవాష్కాతి వీర్యవన్తం నసంశయః.

33

తా:—ఒక్క మోదుగ అకును పాలతోనూరి గర్భవతియగున్త్రీ పానముచేసినయెడల వీర్యవం
తుడగు పుత్రునిగనును.

మూ. శూకరశివ్యామూలం మధ్యంవా దధిఫలస్యసపయస్కమ్

వీత్వాఽథోభవలిక్ష్మీబీజం కన్యాంససూతేన్త్రీ.

34

తా:— ఋతుస్నాతయనుస్త్రీకి తెల్లములక వేరును ఆవుపాలతోనూరి కుడిముక్కులోపిండిన యెడల పుత్రునిగనును. పైఃధముగనే ఎడమముక్కులోపిండినయెడల కన్యనుగనును.

మూ. లక్ష్మణాక్షీరసంయుక్తా నస్యేవానే ప్రదాప్యతామ్
తేన సాఽపిలభేద్దర్భం పుత్రోవిద్యాధరోభవేత్
వామనాడ్యాభవేత్కన్యా పుత్రోదక్షిణయాభవేత్.

౩౬

తా:— ఋతుస్నాతయగు స్త్రీకి లక్ష్మణామూలమును పాలతోనూరి వస్యమునందును పానమునందును ఉపయోగించినయెడల గర్భధారణముకలిగి విద్యాధయనివంటి పుత్రుడు జనించును. గర్భధారణమునకును, పుంసవనమునకును చెప్పబడియుండు పుత్రయోగములను పుత్రసంతానమువలయునేని స్త్రీయొక్క కుడిముక్కునందును, స్త్రీ సంతానమువలయునేని యెడమ ముక్కునందును వస్యము చేయువలయును.

మూ. ఏరణస్యతుబీజాని మాతులుజస్యచైవహి
సర్వీపాపణిపాని పిబేద్దర్భపృదానిచ. 'ఇతిచకర్షితైత్.'

౩౭

తా:— ఆముదపుపప్యను, మాజీఫలపుగింజులలోనిపస్యను సమానభాగములుగగ్రహించి నేతితోనూరి తాగినయెడల గర్భధారణముకలుగును అని చకర్షిత్తముండు చెప్పబడియున్నది.

లక్ష్మణామూలయోగం

మూ. లజ్జాకారం లక్ష్మణాయాశ్చ మూలంకణేబద్ధంసర్వీపానస్యయోగాత్
వీత్వాసూతేపుత్రమిత్యనవీర్యం పశ్చాద్న్యానస్యమనాజయప్టి. ౩౮

తా:— లంకాకృతిగనుండు లక్ష్మణామూలమును కంఠమునందుధరింపజేసి లక్ష్మణామూలమునే నేతితోనూరి వస్యముచేసినయెడల మిక్కిలి ఐరాకృతినువంతుడగు పుత్రునిగనుటయే గాక దృఢమైన శరీరముగలదియై పిమ్మటగూడ అట్టి పుత్రునినేగనును.

మూ. తిలతెలదుగఘాణితదధిఘృతమేకత్రపాణిరామధితమ్

కలిపి చేతితో చిలికి అందు పిప్పలి చూర్ణమును కొంచెముగచేర్చి పానము చేసినయెడల ఉత్తమమైన పుతునిగనును.

మూ. ఏకస్యమాతులుజన్య బీజానిసకలాన్యపి
ఋత్వనేదుగపిషాని వీత్వాఽఽపోత్సబలాసుతమ్. ౪౦

తా:—ఒక మాజీఘమునందు గింజులన్నింటినిగింహించి పప్పుతీసి పాలతోనూరి ఋతు స్నాతయగు స్త్రీ పండ్రెండవదినమున పానము చేసినయెడల పుత్రసంతానమునుగనును.

మూ. రక్తేధికేభవేత్కన్యాచుత్ర శ్శుకే)ఽధికేభవేత్
శుకశోణితమిశ్రేణ భవేద్యోఽసానపుంసకః. ౪౧

తా:—శోణితబాహుశ్యమువలన స్త్రీ సంతతియూ, శుకబాహుశ్యమువలన పుత్రసంతతియు రెంటియొక్క సామ్యమువలన సపుంసకసంతతియుకలుగును.

పై పరియోగములను స్త్రీలకు ఋతుదినములలో సరిదినములయందు ఆర్తవబలము గను బేసిదినములయందు ఆర్తవమువకు బలమధికముగనుఉండును కాబట్టి పుత్రసంతతినికలిగించు ప్రయోగములను నాలుగు, అన,యెనిమిది. పది, పండ్రెండుదినములయందు పుత్రోత్పాదనమునకును, ఏను, యేషు, త్సో మ్మిది పదునొకండు యీ దినములయందు స్త్రీ సంతతికొరకును పై పరియోగములను జేసినయెడల ఓపధి పరిభావమును, ప్రకృతియు సాధర్మ్యముగలయై ఆయుష్మంతము, ఆరోగ్యము, సౌందర్యము మొనలగుగుణములుగల సంతానముకలుగును.

ఫలఘృతమ్

మూ. మజ్జిపా మధుకం కుష్ఠం త్రిఫలా శర్కరా బలా
మేదే పయన్యా కాణోలీములం చైవాశ్వగన్ధజమ్. ౪౨

అజమోదా హరిద్రే ద్వే ప్రియజ్ఞుః కటురోహిణీ
ఉత్పలం కుముదం లాక్షౌ కాణోల్పా చననద్వయమ్. ౪౩

ఏతేషాం తారికెర్భగైర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్
శతావరీరసం క్షీరం ఘృతాద్దేయం చతుర్గుణమ్. ౪౪

సర్పిరేతన్నరః వీత్వాస్త్రీస్త్రిషు నిత్యం వృషాయతే
పుత్రాఞ్జనయతే వీరానేృథాఙ్ఘృన్వియదర్శనాత్. ౪౫

నామ్నా ఫలఘృతం హ్యేతదశ్శిశ్యాం పరికిర్తితమ్
అనుక్తం లక్ష్మణామూలం క్షీవన్యత్యచికిత్సకాః.

జీవద్వైత్సైక్రవర్ణాయాఘృతం త్వత్ప్ర ప్రాయుజ్యతే
ఆరణ్యగోమయేనేహవహ్నిజ్వాలాచ దీయతే.

తా:—మంజిష్ఠ, అతిమధురము, చెంగల్యోష్ణమ్, కకకపలుపు, తాడివలుపు, ఉశిరికపరుగు, చక్కెర, బలామూలము, మేద, నుహామేద, కాణోలీ, క్షీరకాణోలీ, పెనేయగడ్డ, నామ్మ, పసుపు. మానిపసుపు, పేంకణము కలుకకర్షాణీ, నల్లకలువ, తెల్లకలువ, లక్క, లోకాలి, క్షీరకాణోలీ, చందనము, రక్తచందనము వీనిని పరిశ్రేయకమొకరక్షాచోష్ణసంకృంఠి కల్పముచేసి ఒక పండ్లము ఆవునెయ్యి, శకావరీరసము నాలుగు ప్రస్తమములు, ఆవుపాలు నాలుగు ప్రస్తమములు వీనినిన్నిటికొకటిగ చేర్చి గోమూత్యపక్వముగ కాచి పురుషులు నేవించినయెడల మిక్కిలి వీర్యవృద్ధిగలిగి వీరులును మేధాసంపన్నులును సౌందర్యవంతులునగు పుతులను జనింపజేయుదురు. స్త్రీలు నేవించినయెడల గర్భస్థావములుకలుగుట, మృతసంతానముకలుగుట, ఆల్పాయుస్సుగలబిడ్డలనుకనుట, కన్యలనే ప్రసవింపుట అనుదోషములునశించి దీర్ఘాయుస్కంతులగు పునులను ప్రసవింపజేయుదురు. యోనిలోగము, రజోదోషము, ప్రసవము అనువ్యాధులును నశించును. మఱియు నీయకాషధము ప్రజావర్ధకముగను, ఆయుర్వృద్ధికరముగను, సమస్తగ్రాహాధులను నివారించునదిగనునుండును. ఇయ్యది ఫలఘృతమును శేర ఆశ్వినీదేశాలచే చెప్పబడినది.

ఈ యోగమునందు మూలమున లక్ష్మణామూలమును చెప్పకపోయినను వైద్యులు లక్ష్మణామూలమును చేర్చియే సిద్ధుచేయునున్నారు. ఈ యోగమునందు చేర్చవలసిన ఘృతము బ్రతికియుండిన దూడగలదిగాని ఒక్క పర్ణముగలదియైనను ఆవుయొక్క పాలనుండి సిద్ధముచేయుబడినదిగ నుండవలయుననియు దీనిని పక్వముచేయుటకై ఆవుపేదయేగును పిదకలను గ్రహించవలెననియు గ్రంథకర్త విశేషముగ చెప్పెను.

ఈ యోగమునందు జైష్ఠబడియందు మేదా మహామేదా అనువివి లభించనియెడల పిల్లగడ్డలను రెండింతలుగను, కాణోలీ, క్షీరకాణోలీ అను రెండును లభించనియెడల పెన్నేరుగడ్డలను రెండింతలుగను చేర్చుకొనవలయును. కాణోలీద్వయమును మూలమునందు రెండుసార్లు చెప్పటవలన కాణోలీ, క్షీరకాణోలీ అను రెంటిని ద్విగుణముగ చేర్చుకొనవలయును. కొన్నిగ్రంథములందు ప్రియంగు అనుచోట 'హింగుపచా' అను పాతము ఉండుటవలన ఇంగుపను వసను కొందరు జేర్చుచున్నారు. లక్ష్మణామూలము నకుబడులు పుంసవమునకు పయోగించు వటుసంగములను పాలతో నూరి చేర్చుటయు సంప్రదాయము కలదు.

మూ. విప్లవీవిడజటజ్కణాసమఃపూర్ణం యూపిభేత్పయసా
ఋతుసమయేసహితస్యార్భస్సజ్ఞాయతేక్వాపి.

౫౦

ఆరనాలపరిపేషితంత్ర్యహం జపాకుసుమమత్తి పుష్పిణీ
సత్పూరాణగుడముష్టిసేవినీ సా దధాతి సహి గర్భమజ్ఞనా.

౫౧

తైలావిలంసై నవఖణమాదౌనిధాయరణ్ణానిజయోనిమధ్యే
స రేణసార్థం రతిమాతనోతి యా సా నగర్భం లభతేకదాచిత్.

౫౨

తణ్డలీయకమూలానిప్తిష్టా తణ్డలవారిణా

ఋత్వనేతుత్ర్యహం వీత్వావన్ధ్యాః కుర్వన్తియోషితః.

౫౩

ధూపితేయోనిరనేతితు నిమ్బకాష్ఠేశ్చయుక్తితః

ఋత్వనేరమతే యా స్త్రీ ససాగర్భమవాప్నుయాత్.

౫౪

తాలీసగైరికేవీతేబిడాలపడమాత్రోకే

శీతామ్బనాచతుర్థేహివన్ధ్యావారీప్రజాయతే.

౫౫

గావ్యం కృష్ణచతుర్శ్యాంధత్తూరస్యచ మూలకమ్
కటాబధ్వారమేత్కాంతం నగర్భస్సచుభవేత్కచ్చిత్.

౫౬

ముక్తేన లభతేగర్భం పురా నాగార్జునోద్దితమ్

తన్మూలచూర్ణం యోనిసంసగర్భస్సమృవేత్కచ్చిత్.

౫౭

తా:—విప్లవ్యు, వాయుఃకండంకములు, పొంగించిన వెలిగారము వీనిని సమభాగములు గ
గ్రహించి మార్చించి ఋతుసమయమునందు హలతోకలిపి త్రాగిన మెడల యొప్పుకును గర్భధారణము
కలుగకుండును. ఋతుకాలమున దాసానిపువ్వులను కాంజికముతో నూరి కల్కము చేసి తాగి పాతబెల్లము
ను ఒక పలము భుజించవలయును. ఇటుల మూడుదినములు చేసినయెడల గర్భధారణముకలుగకుండును.
గర్భమును నడచుకొను రండయగు స్త్రీ ఋతుకాలమున నువ్వులనూనెతో ముంచిన సైంధవలంకము
ముక్కను యోనిలోపల పెట్టుకొని పురుషునితో రతినలిపినకుడల ఎప్పటికిని గర్భవారణము కలుగకుండు
ను. ఋతుస్నానమును స్త్రీ ఉత్తేశలను బియ్యపుకడుగునీటితో నూరి కల్కము చేసి మూడుదినములు
పానము చేసియెడల గర్భధారణము కలుగకుండును. ఋతుస్నానమును స్త్రీ వేపః పైచు నిప్పుమీదవైచి
ఆ పాకను తన యోని రంధ్రమునందు యుకి గవ్వంపజేసికొని పిన్నుట పురుషునితో రమించినయెడల

పురుషునితో రమించుచుండినయెడల గర్భము కలుగకుండును. ఆ వేరును ధర్మించక సంభోగము చేసిన యెడల గర్భముకలుగును. ముఖ్యముగా మత్స్యవేరును సూక్ష్మమార్గము చేసి యుక్తి గ యోనియందుంచు కొని పురుషునితో రమించినయెడల గర్భముకలుగకుండును.

గర్భపాతనవిధి

మూ. గృహ్యజబీదంటజుత్రిత్రయంతాపచ్చదాడివీరామూలమ్ తువరీటజుద్విత్తయం సిన్దూరం టజ్కాయగులజ్ఞు.

౫౮

సమృద్ధ్యఖల్యమధ్యే తోయేనై తన్నిషీచుగర్భవతీ గణాయోషిద్గర్భం వేశ్యాపా పాతయత్యాశు.

౫౯

నిరుణీద్రీవసప్తిషం చిత్రీమూలం మధుపుత్రం కరంవీత్వాస్రీవత్యాశు గర్భంరణాకులోద్భవమ్.

౬౦

కాణమేరణప్రస్యయోనావహ్టజులం క్షీపేత్ చతుర్మాసోద్భవోగర్భస్రస్వత్యేవహీ తతణాత్.

౬౧

దేవాలయేతు యచూర్ణం క రైకం తో యపేషితమ్ పితేద్గర్భవతీనారీ గర్భస్సృవతిత్రణాత్.

౬౨

ఆలోడ్యకాజ్ఞైకై ర్ఘోటీపురీషం వస్త్రగాలితమ్ ససిన్హాగాస్మరీతై లవిషమాగతగర్భనుతీ.

౬౩

తా:— నెల్లొలిగింజలు మూడుటంకములు, దానియ్యవేరు మూడుటంకములు, పటికి రెండుటంకములు, గంగసింహారము రెండుటంకములు వీనిని ఖల్వమునందుచెచ్చిమర్దించి నీటితోకలపి గర్భవతులగు విధనలు, వేశ్యలు మొదలగు గర్భమునడనుకొనువారు త్రాగినయెడల వెంటనే గర్భపాతముకలుగును. చిత్రమూలమును వావిలిఆకురసముతో మర్దించి కర్షమాణము ముద్దనజేసి తేనెతోకలపి మ్రింగినయెడల వెంటనే గర్భప్రాసావముకలుగును. ఎఱ్ఱమిదంగుళముల పొడవుగల ఆముదపాకుకాడను యోనియందు పెట్టి యుంచినయెడల వెంటనే నాలుగుమాసముల గర్భముప్రవించును. దేవాలయముగోడల గచ్చుపై ఆంటి యుండు మైనమువంటిదానిని గీచితీసినచూర్ణమును ఒకకర్షముగ్రహించి నీటితోనూరి గర్భవతియును స్త్రీ త్రాగినయెడల వెంటనే గర్భప్రాసావముకలుగును. గుట్టపులద్దినీ కాంజికముతోకలిపినూరి గుడ్డగోవడియగట్టి ఆందు పైంధవలవణము, ఓమము, శుద్ధిజేసిననాభి వీనిచూర్ణమును కొంచెము ఆవనూనెనుచేర్చి త్రాగించినయెడల గర్భప్రాసావముకలుగును

మూ. నతవార్తాకీకృష్ణస్థైర్యవామరదారుభిః

తిలత్తైలంపచేన్నారీ పిచుం తస్య విధారయేత్ .

విప్లుతాయాం సదాయోనా వ్యథాతేనప్రశామ్యతి.

౬౪

తా:—గ్రంథితగ్రమ, మూలక, చెంగల్యణోష్ఠి, సైంధవలవణము, కేవదారు వీనికల్కముచే పరిభాషానుసారముగ తిలత్తైలమునుకాచి పిచుధారణమువందుపయోగించవలయును. ఈ పిచుధారణము వలన విప్లుతాపను యోని వ్యాపత్తునందు జనించుబాధశమించును.

పరిప్లుతాచికిత్సా

మూ. రాస్నాశ్వగన్ధావృష్ణకైర్వోనిశూలహారం పయః
గుడూవీత్రిఫలాదస్తీక్వావైశ్చ పరిషేచనమ్.

౬౫

విల్వమార్కవజం బీజకల్కం మద్వేసపాయయేత్
తేన యోనిగతం శూల మాశు శామ్యతి యోషితామ్.

౬౬

ఉపకుళ్ళీం విప్పలీళ్ళు మదిరాం లాభతఃపిబేత్
సౌవర్చలేన సంయుక్తాం యోనిశూలనివారణమ్.

౬౭

తా:—రాస్న, పెన్నేరుగడ్డలు, అడ్డవరపువేరు వీనినిచేర్చి కాచబడినపాలను త్రాగించి తిన్న
తీగ, త్రిఫలములు, దంతీమూలము వీని కనాయముచే తడుపుచుండినయడల పరిప్లుతయను యోనివ్యాప
త్తునందలి యోనిశూల పెంటనే నశించును మఱియుః కల్లజిలకర, పిప్పళ్ళు వీనిచూర్ణము, సౌవర్చలవణము
వీనిని మద్యమునందుకలిపి త్రాగినయెడల యోనిశూల నశించును.

వాతలాచికిత్సా

మూ. వాతలాం కర్కశాం సభ్రామల్పస్పర్శ్యాంత్రఘ్నేవచ
కుమ్భాశ్వేదైరుపచరేదనక్వేశ్శ్చని సంవృతే
ధారయేద్వా పిచుం యోనౌ తిలత్తైలస్యసా సదా.

౬౮

తా:—కఠినముగము, సబ్బముగనుఉండి. నల్ల, మెనస్సర్పమునుకూడ సహించలేని వాతలయను

అందుండి ఆవిరి బయటికివచ్చునటుల ఒక గొట్టము నమర్చి సంధిబంధము చేసి అందుండివెడలు ఆవిరి చే యుక్తిగ నేర్పదము చేయించవలయును.

పిత్తజయోనిచికిత్సా

- మూ. పిత్తలానాళ్ళు యోనీనాం సేకాభ్యజ్జపిచుకీయాః ౬౯
- శీతాః పిత్తహారాకార్యా స్నేహనార్థం ఘృతానిచ. ౭౦
- ప్రసాదానిం ఘృతాభ్యక్తాం క్షీరస్విన్నాం ప్రవేశయేత్ ౭౧
- పిథాయ వేసవారేణ తత్ బస్తిం సమాచరేత్. ౭౨
- శుణీమరిచకృష్ణాభిర్ధాన్యకాజాజిదాడిమైః ౭౩
- విష్పలీమూలసయుక్తైర్వేసవార సృష్ట్యోబుధైః ౭౪
- భాతీరసం సితాయుక్తం యోనిదాహే విభేత్సదా ౭౫
- * సూర్యకాయాభవం మూలం విభేద్వాత్తణ్డలూమ్బునా. ౭౬
- పిచవశ్చఘృతాభ్యక్తాశ్చనామ్భస్సముత్థితాః ౭౭
- యోనాస్థాస్థాస్త్విస్త్రియాదాహకృచ్ఛపాకప్రశాస్తయే. ౭౮

తా:—పిత్తము చేజనించిన లోహితక్షయ, ప్రసాదాని, వామినీ, పుత్రఘ్నీ, పిత్తలా అను యోనివ్యాపత్తులయందు శీతవిర్యమును శీతస్పర్శమును కలిగిన పిత్తహార ద్రవ్యముల చేనేకము, అశ్యంగము, పిచుధారణము మొదలగు చికిత్సలను చేయవలయును. స్నేహాశ్రయోగములకొరకు పిత్తహార ద్రవ్యముల చే నిర్దముజేయబడిన ఘృతములనే ఉపయోగించవలయును. ప్రసాదానిని మునుమునెయ్యి వ్యాపత్తులందు ఘృతము చే అభ్యంగమును, పాల ఆవిరి చే నేర్పదమును జేసి జారినయోనిని స్వస్థానమునకు నెట్టి శుంఠి, మిరియాలు, పిప్పళ్ళు, ధనియాలు, జిలకర, దానిమ్మగింజలు, వెనాడి వీనిని సూక్ష్మమార్లము చేసి యీ మార్లమును దూదియందుపోసి యోనిలోనిలుచునటులనమర్చినస్త్రము చే బంధము చేయవలయును. ఈ మార్లమునకు వేసవారచూర్ణమునిపేరు.

పిత్తము చేజనించిన యోనివ్యాపత్తులయందు మంటలకొరకేని ఉశిరికపండ్లరసమునందు గాని కషాయమునందు గాని చక్కరనుకలిపి పానము చేయించవలయును. సూర్యక్రాంతవేగును బియ్యపుకడుగు తో నూరి పానము చేయించినను మంటతగును. పిత్తము చేజనించిన యోని వ్యాపత్తులయందు మంట, మూత్రము, అల్పముగ వెడలుట, పుండగుట ఈ శ్వాధుశమించుటకొరకు పిత్తహారమైః ఘృతముల చే తడు పబడి న పిచువును ధరింపజేసి చంద్రగోదకము చే నేకముజేయుచుండవలయును.

మూ. యోన్యాంబలాసజుష్టాయాం సర్వంరూక్షోష్ణమాషధమ్
తైలంసీధుయవాన్నఞ్చ పథ్యారిప్తఞ్చయోజయేత్.

2౪

తా:—కఫజ్వయులగు అత్వానంద, కర్ణిని, అనందచరణ, అతిచరణ, శ్లేష్మల అను
వ్యాసత్తులయందు రూక్షగుణము ఉష్ణవీర్యమునుగల ఔషధములు, తైలములు, అభయారిప్తము, యవల
చైతేయబడిన ఆహారములు వీనిచే చికిత్సించవలయును.

యోని

మూ. యోన్యాంతు పూయసావిణ్యాంశోధనద్రవ్యనిర్మితైః.
సగోమూత్త్రైస్సలవణైః పిణ్డెస్సంపూరణం హితమ్.

2౫

గుఢూచీతిర్నిఫలాదనీక్వధితోదకధారయా
యోనిం ప్రతూలయేత్తేనతతః కణ్డూఃప్రశామ్యతి.

2౬

తా:—కఫముచేజనించిన యోని వ్యాసత్తులయందు పూయము స్రవించుచుండినయెడల వేస
ఇగుళ్ళు మొదలగు శోధనద్రవ్యములు, పైఠాధనలనణము వీనిని గోమాత్రముచేనూరి ముద్దజేసి యుక్తి
యోనియందుంచి తిప్పతీగ, తిర్గుములు, దంతీమూలము వీనిచే సిద్ధముజేయబడినకషాయము ధార
యోనియందుపడునటులజేసి ట్టాశః మజ్జేయవలయును. ఇట్లుచేయుటచే పూయసానినము నశించుటయె
గాక దురదకూడ శమించును.

మూ. ముద్దపుష్పంసఖదిరం పథ్యాబాతీఫలంశథా
వృకీంపూగఞ్చ సఖ్యూర్ణ్య వస్త్రపూతంక్షీచేద్భగే
యోనిర్భవతి సంకీర్ణా నస్రవేచ్ఛజలం తతః.

2౭

కపికచ్చాభవం మూలంకావ్యధయేద్విధినామృషా
యోని స్సంకీర్ణతాం యాతి క్వాఢేనానేన ధావనాత్.

2౮

పిప్పల్యా మరి చెర్కామైశ్శతాహ్వ కుష్మసెనవైః
వర్తిసుల్బాప్రదేశిన్యా ధార్యా యోనివిశోధినీ.

2౯

సురామణోత్థోధార్యః పిచుర్వోనా కశాత్మని
కణ్డూ పైచ్ఛిల్వసంసాగ్రవ శైథిల్వనివృత్తయే.

౩౦

సుగనానాం పదారానాం కలుషమాశైశ్శ తైఃకఠ్ఠః

శాఖలుగ గ్రహించి వీని నూత్న చూర్ణమును వస్త్రాగాలితముజేసి భగమునందవధూలనము చేసినయెడల యోనినుండి స్రవించుజలమునశించి యోనిసంఖోచమునొందును. పెద్ద దురదగొండివేరు కషాయము చే యోనిని ధావనము చేసినయెడల యోని సంఖోచమునొందును.

పిప్పళ్లు, మిరియములు, మినుములు, సదాపాకు చెంగల్యణోళ్లు, సైంధవలవణము వీనిచూర్ణమును నీటితోనూరి శుద్ధవస్త్రమునకుపూసి చూపుడువేలిలావుగను పొడవుగను వర్షినిజేసి యోనియందు ధరింపజేసినయెడల పూయాదులునశించి యోని శుద్ధమగును.

నురామండముతో తడిపినదూదిని కఫజయోని వ్యాపతులయందు పిచువుగనుపయోగించిన యెడల డరద, జిగటగనుండుట, సోనివము, శైథిల్యము అనునివిశించును. సుగంధద్రవ్యములచే సిద్ధము చేయబడిన కల్కమును పైపైన కట్టుజేయుట, సుగంధద్రవ్యముల కషాయములచే ఖాళనముజేయుట, సుగంధద్రవ్యములచే సిద్ధము చేయుబడిన నూత్న చూర్ణమును అవధూలనము చేయుట అనువీనివలన కఫజ యోని వ్యాపతులయందుజనించు దౌర్బల్యము, చీములమ్మట, జిగటగనుండుట అనునివి వశించును.

సన్నిపాతజయోనిచికిత్సా

సన్నిపాతముచేజనించిన పండి, అండిని, మహాయోని, సూచీవక్త్ర, త్రికోషిణి అను యోని వ్యాపతులు అసాధ్యమైతను చికిత్సాసాకర్యముకొరకు ఈ క్రిందిచికిత్సలు వివరింపబడుచున్నవి.

- మూ. సన్నిపాతసముతాయాం శార్ద్యాయోన్యాం సదా క్రియాః ౮౨
- సాధారణా దశాక్ష్యై శ్రీమదాశ్వాధపిచు ర్హితః ౮౩
- జీరకద్వితయం కృష్ణా సుషవీ సురభి ర్వచా ౮౪
- వాసకం సైన్ధ్రవంచాపి యవతౌరో యవానిశా.
- ఏషాం చూరం ఘృతే కిళ్ళిద్భుష్టాష్టా ఖణ్డేన మోదకమ్
- కృత్వా ఖాడే ద్యధావహ్ని యోనిరో గాద్విముచ్యతే.

తా:—సన్నిపాతముచేజనించిన యోనివ్యాపతులయందు సామాన్యముగ త్రికోషహరచికిత్సలు చేయుచు దశమూలములు, బోడతరము, వీచేసిద్ధము చేయుబడిన కషాయమునందు తడిపిన పిచువులను ధరింపజేయుట హితకరముగనుండును. మణియు జిలకర, నల్లజిలకర, పిప్పళ్లు, పొట్టికాకరవేరు, పొగడ పుట్ట, వస, అడ్డసరపువేరు, సైంధవలవణము, యవతౌరము, ఓమము వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి వేతితో కాంచెముచేయించి చూర్ణించి కలకండపాకమునందువైచి మోదకములనుజేసి అగ్నిబుతానుపారముగ నేవించినయెడల యోనిరోగములు నశించును.

మూషకలైలమ్.

మో. ఆఖోర్మాంసం సపది బహుధా సూక్ష్మఖడ్గోక్యచం త-
 త్తైలేపాచ్యం ద్రీవతి నియతం యావదేతేన సమ్యక్
 తత్తైలాక్తం వసన మనిశం యోనిభాగే దధానా
 సత్యం వీడాజనక మబలా యోనికనం నిహన్తి.

౯౦

తా:—ఎలుకమాంసముచే సిద్ధముచేయబడిన తైలమునందు గుడ్డనుతడిపి ద్రవించువరకును నిలుచక వేయుచుండినయెడల యోనికండము నశించును. యోనికండమునందు

స్త్రీ గర్భరోగ నిదానమ్

మూ. భయాభిఘాతాత్క్రోషహనాశన నిషేవణాత్
 గర్భే పతతి రక్తస్య సశూలం దర్శనం భవేత్.

౧

తా:—భయము, అభిఘాతము, తీక్ష్ణగుణము ఉష్ణవీర్యముల ఆహారాదులను నేవించుట మొదలగు కారణములవలన శూలతోకూడి రక్తము స్రవించి గర్భపాతముకలుగును. నేనించుట

స్వావపాతయోరవధిమాహ

మూ. ఆచతుర్థాత్మామాసాత్ప్రసౌవేదగర్భవిద్రావః
 తతఃస్థిరశరీరస్య పాతః పశ్యమషష్ఠయోః.

౨

తా:—గర్భధారణ ఆయినది మొదలు నాలుగుమాసములలోనల గర్భమునకు విపత్తుకలిగినేని స్వావపాతము, ఆయిదు ఆరుమాసములయందు గర్భమునకువిపత్తుకలిగినేనిగర్భముగట్టిపడిన ఆవయవములు కలదగుటచే గర్భపాతమనియు వచించెవరు.

గర్భపాతస్వదృష్టానందిదర్శయతి

మూ. గర్భోభిఘాత విషమాశన వీడనాద్యైః

ఉడినపండువలె గర్భపాతము క్షణమాత్రమునకలుగును.

గర్భపాతస్వప్నద్రవానాహ భావప్రకాశాత్

మూ. ప్రసంగమానే గర్భే స్వాద్దాహశ్చుల్లశ్చపార్శ్వయోః
ప్రప్తేషేరుక్త్రదరానాహకా మూత్రోనజ్జశ్చబాయతే.

౪

తా:—గర్భస్యానముగాని గర్భపాతముగాని కలిగినపుడు తాపము, ప్రకృలమును పాడిచి నట్టులబాధ, నడుమునొప్పి, రక్తస్యానము, పొట్టఉబ్బరము; మూత్రముచిడలకుండుట ఆన ఉపద్రవ ములు కలుగును.

గర్భస్వస్థానా స్రగమనేచోవద్రవానాహ

మూ. సానాత్థానాస్రం తస్మిన్నయాత్వపిచ జాయతే
ఆమపక్వాశయాదౌతుక్తోభః పూర్వేఽవ్యవద్రవాః.

౫

తా:—గర్భము స్వస్థానమునుండి స్థానాంతరమునుపొందినపుడు ఆమపక్వాశయములయందు బాధ; పై జెప్పబడిన తాపము మొదలగు ఉపద్రవములు కలుగును.

మూ. ప్రసవోచితే కాలేయథామూఢోగర్భోభవతితదాహ.

౬

తా:—ప్రసవించదగినకాలమునందు వాతము ప్రకృపించి మూఢగర్భము నెట్లుకలిగించునదియు ఈ క్రిందవివరించుచున్నాడు-

మూఢగర్భస్వనిదానుప్రమాప్తిపూర్వకంలక్షణమ్

మూ. మూఢఃకఃకఃకఃకఃకః కిలుయూఢగర్భమ్
శూలజ్వయోని జరరాదిషు మూత్రోనజ్జమ్
భుగ్నోఽనిలేన విగుణేన తతస్సగర్భః
సంఖ్యామతీత్యబహుథా సముపైతియోనిమ్.

౭

తా:—ప్రసవించదగినకాలమునందు గర్భాశయమున. ప్రకృపించిన వాతము నిర్మోధింపబడిన మూర్ఛముకలదియై యోని, జతరము వీనియందు శూలనుకలిగించి మూత్రమును చెడలకుండజేసి మూఢగర్భ మునుకలిగించును. ఆ గర్భమునందు శూలమును జతరమును పైపైతియోనిమ్.

మూ. ద్వారం నిరుద్ధశిరసాజరశీణ కశ్చిచ్ఛక్ష్మిచ్ఛిచ్ఛిరపరివర్తనకుబద్ధదేహాః
ఏకేనకశ్చిదపరస్పృశ్యద్యయేన తిర్క్యతో భవతికశ్చిదవాబుభోఽన్యః
సార్వాప్రవృత్తగతిశ్చైతత్తైవ కశ్చిదిత్వప్రథా భవతిగర్భగతిఃప్రసూతౌ.

తా:—(1) శిరస్సుగొప్పదగుటచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట (2) ఉదరముచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట (3) శరీరమునంతయు ముడుచుకొని పృష్ఠభాగముచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట (4) ఒకచేతిని యోనికి బైటవెడలించి తక్కినశరీరముచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట (5) రెండుచేతులను బైటవెడలించి తక్కినశరీరముచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట (6) శరీరము అడ్డముగ నేర్పడి యోనిద్వారము నడ్డగించుట, (7) ముఖమునువంచి కంఠముయొక్క వెనుకభాగముచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట (8) పార్శ్వమును వంచి యోనిద్వారము నడ్డగించుట అని యెనిమిదివిధములుగ మూఢగర్భగతిశ్చేదములు ప్రసవకాలమున కలుగుచుండును,

గర్భస్యసుశుత్రస్వప్నప్రకారాస్తరాణ్యాహ

మూ. కశ్చిద్వ్యాభ్యాం సక్తిభ్యాంయోనిముఖం ప్రతిపద్యతే
కశ్చిదాభుగ్నైకసక్తి రితరేణ సక్త్యా-
కశ్చిదాభుగ్నసక్తిశరీరః స్పిదేశేనతిర్క్యతః
కశ్చిదుదరపార్శ్వప్రప్తానామన్యతమేన యోనిద్వారం పిథాయావత్ప్రతే,
అన్యఃసార్వాప్రవృత్తశిరాః కశ్చిదేకేన బాహునా-
కశ్చిదాభుగ్నశిరా బాహుద్వయేన
కశ్చిదాభుగ్నమధ్యో హస్తాద శిరోభిః
కశ్చిదేకేన సక్త్యాంయోనిద్వారం ప్రతిపద్యపరేణచాయునితి. ౧౦

తా:—(1) రెండువోడలయొక్క భాగము యోనిముఖమునవెర్చి అడ్డగించుట (2) ఒకకాలును వంచుచు ఒకకాలునుచాచియు యోనిముఖమునుచేరి అడ్డగించుట (3) తొడలు శరీరము వీనిని బాగుగ వలచుకొని వీటిలను యోనిముఖమునవెర్చి అడ్డగించుట (4) నొట్ట, ప్రక్కలు, వీపు వీనిలో యేభాగమునైనను యోనిముఖమునుచేర్చి అడ్డగించుట (5) శిరస్సును ప్రక్కలను లోపలికి ముడుచుకొని ఒకచేతినిచాచి యోనిముఖమును అడ్డగించుట (6) శిరస్సునుపక్కవంచుకొని రెండుచేతులునుబయటవెడలించి యోనిద్వారము నడ్డగించుట (7) నడుమువంచుకొని చేతులు, కాళ్ళు, శిరస్సు వీనిచే యోనిద్వారము నడ్డగించుట

మూ. సుకీలకః ప్రతిఖురః పరిఘోఽథవీజ
సేమూర్ధ్వబాహుచరైశ్చిరసాచయోనా
సజ్జీచయో భవతికీలకవత్సకీల
ద్రవ్యైఃఖురైః ప్రతిఖురస్సహికాయసజ్జీ.

౧౧

గచ్ఛేచ్ఛుభజద్వయ శిరా స్సచ బీజకాఘో
యోనా సిత స్సపరిఘః పరిఘేణతుల్యః.

౧౨

తా:—సుకీలకము, ప్రతిఖురము, పరిఘము, బీజకము అనునాలుగు గతులుమాత్రమే మూఢ
గర్భమునందు కలవని కొందరాచార్యులు వచించుచున్నారు.

అందు (1) బాహువులను, పాదములను, శిరస్సును ఊర్ధ్వముఖములుగజేసి పిరుదులచే
యోనిద్వారమునడ్డగించినయెడల నయ్యని చీలకొట్టిఃటులుండుటచే సుకీలకమనియు, (2) హస్తపాద
శిరస్సులు కొంచెముగ బయలువెడలి వెనుపలికి ఆగుపడుచు తక్కినశరీరముచే యోనిద్వారము నడ్డగిం
చినయెడల ప్రతిఖురమనియు (3) భుజములు, శిరస్సు ఇవి కొంచెముగ వెడలి తక్కినశరీరముచే యోని
ద్వారమునడ్డగించినయెడల బీజకమనియు (4) అడ్డముగగడియవలె యోనిద్వారము నడ్డగించినయెడల పరి
ఘమనియు నెరుంగవలయును.

పరిఘస్యలక్షణం భోజేపిపత్యతేతద్యథా

మూ. యోనిమావృత్యయ స్తిపేత్పరిఘో గోపురంయథా
తథా నరర్భమాయానం విద్యాత్పరిఘసంజితమ్.

౧౩

తా:—గోపురద్వారమును పరిఘు అడ్డగించినటుల గర్భము యోనిద్వారము నడ్డముగ నడ్డగిం
చినయెడల పరిఘ మనబడునని భోజుడు వచించెను.

అసాధ్యమూఢగర్భ గర్భిణ్యోర్క్షణమాహ

మూ. అపవిద్యశిరాయాతు శీతాజ్జీ నిరపత్రీచా
నీలోద్దతశిరా హని నా గర్భం సచ తాం తథా.

౧౪

మూ. గర్భస్వప్నన మావీనాం పౌణాశ శ్శాస్త్వపచాణుతా
భవేదుచ్ఛాస్వసన్మాతిత్వం శూలశ్చాస్త్రార్థే శిశా.

౧౫

తా:—మూఢగర్భము మృతిజెందెనేని తల్లినిరక్షించుటకై మృతగర్భమును వెలుపలదీయుటకు మృతగర్భలక్షణములు వివరింపబడుచున్నవి.

గర్భము చలనములేనుండుట, నొప్పులు నిలిచిపోవుట, శరీరమునకు నలుపురంగు తెలుపు రంగు ఇవికలుగుట, శ్వాసము గుర్గంధముతో వెడలుట, ఉదరము వాపుకలిగినటుల లావుగనుండి శూల గలుగుట ఈలక్షణములుకలిగినేని గర్భస్వప్నము శిశువు మృతిజెందినటుల తెలియవలయును.

గర్భస్వప్నమరణ హేతుమాహ

మూ. నూనసాగన్తుభి రాతు రుపతాపైఃపృథగ్విధైః
గర్భో వ్యాపద్యతే కుక్షౌ వ్యాధిభిశ్చ ప్రవీడితః.

౧౬

తా:—గర్భిణీస్త్రీకి ఆనేకవిధములగు మనోరోగములచేతను, ఆగంతుకమైన దుఃఖాదులచేత ను ఇతరవ్యాధులచేతను గర్భము పీడింపబడి గర్భస్వప్నము శిశువు మృతిజెందును.

అపరమనాధ్యం గర్భలక్షణమాహ

మూ. యోనిసంవరణం సజ్జ కుక్షౌ మక్కల్లవనచ
హన్యస్త్రీయం మూఢగర్భో యథోక్తాశ్చాప్యప్రదవాః.

౧౭

తా:—మూఢ గర్భముగలస్త్రీకి క్రిందచెప్పబోవు యోనిసంవరణమును వ్యాధియు, కుక్షి యందు గర్భము ఇరికికొనిరాకుండుట, కుక్షియందు దుష్టమైనరక్తము, వాతము వీనిచేకలుగు మక్కల్ల శూల ఆక్షేపకాది ఉపద్రవములును జనించినయెడల అట్టిస్త్రీ మృతినొందును.

యోనిసంవరణమాహ

మూ. వాతలాన్యన్నసానాని గామ్యధర్మం ప్రజాగరమ్
అత్యర్థం సేవమానాయా గర్భిణ్యా యోనిమార్గః

౧౮

నిరుద్ధవదనోఛ్వాసో గర్భశ్చాపైఽశు విపద్యతే.
 ఉచ్ఛ్వాప్విసర్దుద్ధహృదమాం నాశయత్యథగర్భిణీమ్
 యోనిసంవరణం నామ వ్యాధిమేసం ప్రచక్షతే
 అనక్రపౌతిమం ఘోరం నారభేత చికిత్సితమ్.

తా:—నాశప్రణోబిమనుకలిగింను ఆహారములను సేవించుట, సంభోగము, నిద్రామేలుకొనుట వీనివలన గర్భిణికి నాశము ప్రణోపించి యోనిమర్కమున జెంది యోనిద్వారమును మూసికొనిపోవునటుల చేయును. అట్లు యోనిద్వారము సంకోచమునొందటచే ప్రణోపించిననాతము బైటవెడలుటకువీలులేక గర్భాశయమానందలి గర్భమును వీడించి గర్భాశయద్వారమును ఆడ్డగించును. అట్లుగుటచే గర్భస్థమగు శిశువుయొక్కముఖము, క్వాసము ఆడ్డగింపబడి గర్భములోఘటనే మరణించును. గర్భస్థమైన శిశువుయొక్క క్వాసము ఆడ్డగింపబడుటచే తల్లియొక్క పూవయస్పందనముకూడ నిలిచిపోయి తల్లియుమరణించును. త్తయంకరమగు నీవ్యాధిని యోనిసంవరణమని వచించెదరు. ఇట్టివ్యాధియందు కీర్తికాముడగు వైద్యుడు చికిత్స చేయఁజనదు.

వికృతాకృతి గర్భలక్షణమాహా
 మూ. ఋతున్నాతాతు యా నారీ స్వప్నే మైథునమావహేత్

ఆర్తవం వాయురాదాయ కుక్షౌ గర్భం కరోతిహి. 99

మాసిమాసి వివర్ధత గర్భిణ్యా గర్భలక్షణమ్
 కలలం జాయతే తస్యా వర్జితం పెత్తకై రుణైః. 93

తా:—ఋతుకున్నానము చేసిఁజ్రీ మైథునమాను ఆచరించినటుల స్వప్నమును గనేని సలక మైన శోణితము శాతముచే గర్భాశయమునందు చేర్చబడి నెలనెలకు గర్భలక్షణములతో వృద్ధికొందుము యొముకలు మొదలగు పిక్వచంబంధమైన కఠినాంశములు లేవియు లేక కలలు (మాంసపిండము) జనించును.

మూ. పర్వవృశ్చికకూష్మాణ్డవికృతాకృతయశ్చ యే
 గర్భాశ్చేపితి త్రయశ్చైవ జేయా పాపకృతో భృశమ్. 94

తా:—వృశ్చిముక్క మిథ్యాహారవిహారములవలనను పాపకర్మమువలనను సర్ప, వృశ్చిక కూష్మాణ్డములవలన మూడువిధములగు వికృతాకారములు గల గర్భములు కలుగుచుండును.

శ్రీ గర్భరోగచికిత్సా

శ్వేతామోజ్జ్వా మధుక ముత్పలాది రయం గణః,

సంశీలితో హరత్యేవ దాహం తృప్ణాం హృదామయమ్
రక్తం విత్తేషు మూర్ధ్వాఞ్చ తథా ఛర్ది మరోచకమ్, ౨౮

తా:—గర్భిణీ స్త్రీకి పలుమారు గర్భాశయము కుండి రక్తస్యాప్రమా కలుగుచుండెనేని ఉత్పలాదిగణద్రవ్యములచే పరిభాషానుసారముగా కాచబడిన పాలకు త్రాగించవలయును.

ఉత్పలాదిగణము:—పల్లకలువ, పచ్చగను కొంచెము ఎఱ్ఱగనునుండుకలువ, ఎఱ్ఱకలువ, తెల్లకలువ, తెల్లతామర, అతిమధురము వీనిని ఉత్పలాది గణమనియెదరు. ఈ గణద్రవ్యములచే సిద్ధముచేయు బడినక్షీరము ఘృతము మొదలగువానిని నేవించినయెడల తాపము, దప్పి, పృక్కోగము, రక్తగోచము, వైతికవ్యాధి, మూర్ఛ, నాంతి, అరుచి ఇవి నశించును.

గర్భపాతననివారణయోగోగా

చూ. లజ్జలు ర్ధాతకీపుష్ప ముత్పలం మధు లోధ్రకమ్
జలసయా స్త్రీయా వీతం గర్భపాతం నివారయేత్. ౨౯

పతనం స్తమ్భయేద్గర్భం కులాలకరమృత్తికా
మధు ఛాగీపయః వీతా కింవా శ్వేతాపరాజితా. ౩౦

సారావతమలః వీత స్త్ర్యహం తామూలవారిణా
గర్భిణీ గర్భతో రక్తం స్తమ్భయేన్నిరుపద్రవమ్. ౩౧

శర్కరా బిస తిలం సమాంశకం మాక్షికేణసహ భక్ష్యతే యదా
నాస్తి గర్భపతనోద్భవం భయం పాపభీతిరివ వీరనేవయా. ౩౨

కజ్జుతీమూలమాబద్ధం కుమారీసూత్రకై స్సమైః
కటిదేశే నితమ్బిన్యా గర్భపాతం నివారయేత్. ౩౩

తా:—గర్భిణీ స్త్రీకి గర్భస్యాప్రమా గాని గర్భపాతము గాని కలుగునని తోచినయెడల వెంటనే అత్తపత్తివేళ్ళు, ధాతకీపుష్పము, కలువ, లాద్దుగ వీని మార్గమును తేనెతో కలిపి నేవించజేయుచు చల్లని నీటితో నీండిన తొట్టియందు పసుండబెట్టినయెడల గర్భపాతము కలుగకుండును. కుమ్మరిసూత్రపై త్రిప్పుచుండు కుమ్మరిచేతి మృత్తికను గర్భాశయముపై రేపముచేసినయెడల గర్భపాతము కలుగబోవుచుండినను స్తంభించి గర్భము పతనముకాకుండును. మేకపాలలూ తేనెనువైచి కాగించినను తెలుగరికకలువ తామి

మలమును చూర్ణము చేసి తమలపాకు రసముతో మూడుదినములు నేవించజేసినయెడల రక్తస్రావము నిలుచుటయొక్క గర్భపాతమునందు చెప్పబడిన ఉపచర్యము లేవియు కలుగకుండును. చక్కెర, తామర తూండ్లు, నువ్వులు వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి చూర్ణము చేసి తేనెతో కలిపి నేవించజేసినయెడల గర్భపాతము కలుగుననుభయము లేకుండును. నాగబలములమును గ్రహించి సమసంఖ్యగల కలుగకుండును. డారములను పేసిన నూత్ర్యముతో గర్భిణికి నడుముకు కట్టినయెడల గర్భపాతము కలుగకుండును.

గర్భపాతేవిధిః

మూ. వేణుగ్రానికులత్థానాం హరిద్రాజనితం శృతమ్
 దేయం న్యూనదినే పాతే గర్భిణీనాం భిషగ్వరైః. 33

తా:—వెదురుగణపులచూర్ణము, ఉలవలు, పసుపు వీని కషాయమును పానము చేసినయెడల గర్భపాతము కలుగకుండును.

గర్భే ప్రచలితే విధిః

మూ. హీబేరాతివిపా ముస్తా మోచ శక్తే శ్శృతం జలమ్
 దద్యాద్గర్భే ప్రచలితే ప్రదరే కుక్షీరుజ్యపి. 34

తా:—గర్భిణి కుసువేరు, ఆతివస, తుంగముస్తలు, ఆరటిగడ్డ, కొడిశపాలగింజలు వీని కషాయమును పానము చేసినయెడల గర్భపాతము కలుగకుండును. మఱియు ప్రదరము, కుక్షీశూల ఇవియు నశించును.

మాసానుమాసికకషాయాః

మూ. మధుకం శాకబీజాశ్చ పమస్యా సురదారుచ
 అశ్మస్తకః కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లి శతావరి.
 వృక్షాదనీ పయస్యాచ 1 లతా చోత్పలసారిబా
 అనన్తా సారిపా రాస్నా పద్మా మధుకమేవచ.
 బృహతీద్వయ కాశ్మర్య క్షీరిశృజ్జ్యచ్ఛో ఘృతమ్
 పృశ్నిపర్ణి బలా శిగుళిశ్శ్వదంష్ట్రామధుపర్ణి కా.
 శ్శాకాకం విషం తాగతా కశకు మగుకం సీతా

మూలై శ్శృప్తం ప్రాయుజ్జిత క్షీరం మాసే తథాఽష్టమే నవమే మధుకాననా పయస్యా సారివాః పిబేత్.

౪౦

క్షీరం శుణ్డి పయస్యాభ్యాం సిద్ధం స్యాద్దశమే హితమ్ సక్షీరా వా హితా శుణ్డి మధుకం సురదారుచ.

౪౧

క్షీరికా ముత్పలం దుగం సమజ్ఞా మూలకం శివామ్ పిబేదేకాదశే మాసి గర్భిణీ శూలశాస్తయే.

౪౨

సితా విదారీ కాణోలీ క్షీరికాశ్చ మృణాలికాః

గర్భిణీ ద్వాదశే మాసి పిబేచ్ఛాలఘ్న మశాషధమ్ ఏవమాప్యాయతే గర్భ స్తీవ్యా రుణోపశామ్యతి.

౪౩

తా.—గర్భయును ధరించినటుల తెలిసినవెంటనే ఈ కిందిచెప్పబోవు మాసానుమాసిక కషాయముల నొసంగినయెడల గర్భపాతాద్యుపద్రవములు కలుగకుండును.

(1) ప్రిథమమాసమున ఆతిమధురము, శాకబీజములు (గరుకు ఆకులుగల తేకుచెట్టుయొక్క గింజలు), క్షీరకాణోలి, దేవదారు వీని కషాయమును (2) ద్వితీయమాసమున కొండపిండివేళ్ళు నల్లనువ్వులు, మంజిష్ఠ, పిల్లగడ్డలు వీని కషాయమును (3) తృతీయమాసమున బదనిక, క్షీరకాణోలి, మంజిష్ఠ, కలువ, సుగంధిపాల వీని కషాయమును (4) చతుర్థమాసమున పెద్దసుగంధిపాల, సుగంధిపాల, రాన్ను, భారంగి, ఆతిమధురము వీని కషాయమును పాలతో కలిపి వేచించవలయును. (5) పంచమమాసమున వాకుడువేరు, ములకవేరు, పెగుమ్మడు, క్షీరవృక్షముల (చుట్టి, రావి, అత్తి, జువ్వి, గంగరావి)యొక్క పల్లవములు, పట్టలు వీనిని గ్రహించి కల్కముగ గాని కషాయముగ గానిచేసి ఆము క్షీరము నుఘ్రతమును చేర్చి పానము చేయించవలయును. (6) షష్ఠమాసమున నుయ్యాకుపాన్ను, బలామూలము, మునగవేరు, పల్లెరు, పెగుమ్మడు వీనికషాయమును పాలతో కలిపి తాగించవలయును. (7) ఏప్తమమాసమునందు పరికె గడ్డలు, తామరతూండ్లు, దాగిక్ష, గిట్టిగడ్డలు, ఆతిమధురము వీనికషాయమునందు పాలను చక్కెరనుకలిపి త్రాగించవలయును. (8) అష్టమమాసమున వెలుగ, మారేడు, ములక, చేనుపొట్ల, చెఱక, వాకుడు ఆను వీని మూలములను సమభాగములుగ గ్రహించి నలగగొట్టి ఆందు క్షీరమును జలమును చేర్చి క్షీరపాకవిధిగా కాచి వడియగట్టి త్రాగించవలయును. (9) నవమమాసమున ఆతిమధురము, పెద్దసుగంధిపాల, క్షీరకాణోలి, సుగంధిపాల వీనికషాయమును పాలతో కలిపి పానము చేయించవలయును. (10) దశమమాసమునందు శుంఠి, క్షీరకాణోలి వీనినిచేర్చి కాచినపాలను గాని, కేవలము శుంఠినిచేర్చి కాచినపాలను గాని, ఆతిమధురము దేవదారు వీనినిచేర్చి కాచినపాలను గాని త్రాగించుట హితకరముగ నుండును. (11) ఏకాదశ మాసము నందు క్షీరకాణోలి, కలువ, మంజిష్ఠ, యులంగి, కరకవలుపు వీని కషాయమును పాలనోసంగి.

కాలోలి, తామరతూండ్లు వీనిని కనామయముకాచి అందులపాలను చక్కెరను చేర్చి తాగించినయెడల శ్రీస్రీమైన శూల మొదలగు బాధలు తగ్గి గర్భమునకు ఆస్వాద్యుక్తకలుగును.

మాసవి శేషే గర్భవేదనాహార మాషధన్యమ్.

మూ. చలనం ప్రథమేమాసి గర్భస్య యదిజాయతే ఔషధాభ్యుత్పదాదేయం విచక్షణ భిషగ్స్వరైః. ౪౪

మృద్వీకా జ్యేష్ఠికాచైవ చందనం రక్తచందనమ్ గవాభ్యుపయసా పేయం సిరశా జాయతే ధ్రువమ్. ౪౫

నీలోత్పలం గవాలభ్య శృజ్జాటభ్య కనేరుకమ్ శీతతోయేన విష్టా తు క్షీరేణాఽలోడ్యతత్ప్రీభేక్ ఏవం నపతతే గర్భస్సచ శూలః పశ్చిశామ్యతి. 'గ్రోన్వాస్తకే' ౪౬

తా:—పథమమాసమున గర్భమునకు చలనము (సాగ్రము) గలుగునటులతో చినయెడల పెద్ద దాక్షి, అతిమధురము, చందనము, రక్తచందనము వీనిని కనామయముకాచి అందు ఆవుపాలనుకలిపి తాగించినయెడల గర్భస్సాగ్రముగలుగక గర్భమునకు స్థిరత్వముగలుగును. మతీశూ నల్లకలువ, కురుజేరు, పరికగడ్డలు, గిట్టిగడ్డలు వీనిని చల్లనినీటితో నూరి కల్కముచేసి అందు కాచిచల్లార్చిన ఆవుపాలనుకలిపి తాగించినయెడల గర్భస్సాగ్రముకలుగకుండును. శూలయంత్రగును.

మూ. ద్వితీయే మాసి గర్భస్యచలనభ్యభవేద్వది పయసాచ తదా వేయం మృణాలం నాగకేసరమ్. ౪౭
తగరం కమలం బిల్వం కర్పూరేణ సమన్వితమ్ అజాక్షీరేణ తత్ప్రీష్టా క్షీరేణాలోడ్య పూర్వవక్. ౪౮

తా:—రెండవమాసమునందు గర్భస్సాగ్రము కలుగునను సుశేహముకలిగినయెడల తామర తూండ్లు, నాగకేసరములు వీనిని పాలతో నూరి కల్కముచేసి తాగించినను, గ్రోనిథితగరము, తామర తూల, మారేణుజేరు, పచ్చకర్పూరము వీనిని మేకపాలతో నూరి కల్కముచేసి మేకపాలలోగలిపి త్రాగించినను గర్భస్సాగ్రము కలుగకుండును.

మూ. తృతీయే మాసి చలనం జాయతే గర్భజం యది పయసాఽలోడ్యేషం చేయం శర. గానాగకేసరమ్.

వవం నవతతే గర్భ స్వచ శూలః ప్రశామ్యతి. ౫౦

తా:—మూడవమాసమునందు గర్భస్థావము కలుగునను సంశయము కలిగినయెడల చక్కెర, నాగకేసరమార్లము వీనిని పాలలోకలిపి త్రాగించినను, పద్మకావ్యము, చందనము, కురువేరు, తామర కూండ్లు వీనిని చల్లనినీటితోనూరి పాలలోకలిపి త్రాగించినను గర్భస్థావము కలుగక శూలనశించును.

మూ. యది గర్భస్య చలనం చతుర్థే మాసి జాయతే
తృప్తా శూల విదాహైశ్చ జ్వరేణచ నివీడనమ్.
క్షీరఞ్చకదలీయూల ముత్పలం వాలకంతథా
అలోడ్యసమభాగేన పిబేద్రోగోపశాస్తయే. ౫౧

తా:—నాలవమాసమున గర్భమునకు చలనముకలిగి, దప్పి, శూల, తాపము, జ్వరము వీనితో కూడియుండినయెడల అరటిగడ్డ, కలువపూలం, కురువేరు వీనినినూరి కల్కము చేసి ఆకల్కమునకుసముగ పాలనుకలిపి త్రాగించవలయును.

మూ. పఞ్చమే మాసి గర్భస్య చలనం కుత్రోచిద్భవేత్
దధ్నాచ మధునా పేయం దాడిమివావత్రో చననమ్. ౫౩

నీలోత్పలం మృణాలఞ్చ కాస్తీం క్షీరీం తత్తైవచ
కేసరం పద్మకంచైవ తోయోకా-౨-౨లోడ్య తత్ప్రీజేత్
ఏవం నవతతే గర్భ స్వచ శూలః ప్రశామ్యతి. ౫౪

తా:—శుంచనుమాసమునందు గర్భస్థావముకలుగునను సంశయముకలిగినయెడల దానిమ్మలకు లను చందనముతో కలిపి నూరి ముద్దజేసి అందుఱొంచెము పెరుగును తేనెనుకలిపి నేవించజేసినను, నల్లకలువ, తామరతూండ్లు, రేణుకలు, క్షీరకాణ్డలి, నాగకేసరములు, పద్మకావ్యము వీనిని చల్లనీటితో నూరి కల్కము చేసి చల్లనినీటితో కలిపి త్రాగించినను గర్భస్థావముకలుగక శూలనివర్తించును.

మూ. పషే మాసి తు గర్భస్య చలతా జాయతే యదా
గ్గెరికా గోమయం భస్మ కృష్ణామృతాస్స తథైవచ. ౫౫
ఏతేషాం నాధితం ప్రాజ్ఞభిషజాచామృతం తదా
పేయం కీతం పరం సాకం సితయా చననేన చ. ౫౬

కలిపి త్రాగించినయెడల హితకరముగ నుండును.

మూ. సప్తమే మాసి గర్భస్య చలనం జాయతే యదా
ఉశీరం గోక్షురఘనౌ సమంగా నాగకేసరమ్
సపద్మకం సమధునా పాయయేచ్చ విచక్షణః.

౫౭

తా:— ఏడవమాసమున గర్భపాతము కలుగుటల తో చినయెడల వట్టివేరు, పల్లెడు; తుంకమునలు, మంజిష్ఠ, నాగకేసరములు, పద్మకాష్ఠము వీనికల్పమునందు తేనెనుకలిపి త్రాగించవలయును.

మూ. అష్టమే మాసి చలనం గర్భజం యది జాయతే
లోధ్రీ మాగధికా చూర్ణం మధునా పయసా పిబేత్
నవమేతు ప్రసూతిస్స్వదేవం గర్భస్య పోషణమ్-

౫౮

తా:— ఎనిమిదవమాసమున గర్భపాతము కలుగునను సంశయముకలిగినయెడల లాడుగపట్టి పిప్పళ్ళు వీని చూర్ణమును తేనెతో కలిపినవించి పాలు అనుపానముగ త్రాగునటుల చేయవలయును.

పై విధముగ గర్భమును గక్షణచేయుమండినయెడల పుష్టిజెంది నవమయాసాంతమున సుఖి ప్రసవముకలుగును.

గభ౯పాతస్యవద్రవాణాంచికిత్సా

మూ. స్నిగ్ధశీతాః క్రియా స్తేషు దాహాదిషు సమాచరేత్
కుశకాశోరుబూకాణాం మూలై ర్గోక్షురకస్యచ.

౫౯

శ్మితం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యా శ్శూలహృత్పరమ్
శ్వదంష్ట్రా మధుక ద్వాక్షౌమానై స్సిద్ధం పయఃపిబేత్
శర్కరామధుసంయుక్తం గుర్విణీవేదనాపహమ్.

౬౦

తా:— గర్భపాతమునందు చెప్పబడిన దాహశూలాన్యపద్యములు కలిగినయెడల స్నేహ క్తములును; శీతకరములునును ఈ పచారములను చేయవలయును. మతీయా కుశవేరు; రెల్లవేరు; అముదపువేరు, పల్లెడువేరు వీనినిచేర్చి కాచబడినపాలయందు చక్కరనుకలిపి గర్భిణికి పానముచేయించిన యెడల పై జెప్పబడిన శూలాన్యపద్యములు నశించును. పల్లెరు, అతిమధురము; ద్వాక్ష; బచ్చపూవుల గోరింటిశన.

మూ. మృత్యోష్మగారికా కేహాసమ్భవా నవమృత్తికా
 సమంగా ధాతకీపుష్పం కైరికణ్ణ రసాణ్ణసమ్
 తథా సరరసశ్చైతాన్యథాలాభం విచూర్ణయేత్.

౬౦

తచ్చూరం మధునా లిహ్యో న్నారీ ప్రదరశాస్తయే
 కనేరూత్పల శృంగాట కల్కంవా పయనా పిబేత్.

౬౧

తా:—ఇంటయందు క్రొత్తగబెట్టిక తుమ్మెదగుడిమట్టి, మంజిష్ఠ, ధాతకీకుసుమము, కావి
 రాయి; రసాంజనము; తెల్లగుగ్గిలము వీనిలూ యథాలాభముగఁ జూర్చినిగాని అన్నిటినిగాని చూర్ణము
 చేసి తేనెతో కలిపి నేవించినయెడల గర్భిణీ ప్రీతికొనెను. రక్తస్యాసము శమించును, మలేయు గిట్టికడ్డలు;
 కలువగడ్డ, పక్కెరగడ్డలు వీనిని కల్కముచేసి పాలుతో కలిపి తాగినను రక్తస్యాసము నిలుచును.

ఆనాహుచికిత్సా గర్భిణ్యాః.

మూ. పక్వం వచారసోనాభ్యాం హిజ్జుసావర్చలాన్వితమ్
 ఆనాహేషు పిబేద్దుగం గుర్వణీ సుఖినీ భవేత్.

౬౩

తా:—పస వెలులిపాయిలు వీనిని పాలలో వైచి కాచి వడియగట్టి అందు పొంగించినఇంసువ
 షావర్చుపణము వీనిచూర్ణమునువైచి తాగించినయెడల గర్భిణికి గర్భపాతమునందుజనించు ఆనాహుము
 నశించి సుఖముకలుగును.

మూత్రసజ్జప్యచికిత్సా గర్భిణ్యాః.

మూ. తృణపళ్ళికమూలాలానాం కలేస వివచేత్పయః
 తత్ప్రయో గుర్వణీ వీత్సా మూత్రసంగా ద్విముచ్యతే.

౬౪

శాలీక్షు కుశ కాశైస్సాన్వచ్ఛరేణ తృణపళ్ళికమ్
 ఏపాం శృతం తృపా దాహా పిత్తాస్పజ్జూత్రసజ్జహ్యత్.

౬౫

తా:—గర్భపాతమునందు మూత్రము వెడలకుండేనేని తృణపంచములములబను వరివేరు, వరివేరు,
 చెఱకువేరు కుశవేరు, రెల్లవేరు, కాకిరెల్లవేరు అనునీ అయిదింట్లను పాలులోవైచి కాచి వడియగట్టి

మూ. కనేరు శృంగాలక పద్మకోత్పలం సముద్దపర్ణి మధుకం సశర్కరమ్
 సశరాలగర్భసుక్రిపీడితా బలపయోవిమిశ్రంపయసాన్నభుక్ష్మిభేత్.

తా:—గిట్టిగడ్డలు, పక్కెరగడ్డలు, తామరపూలు, కలువపూలు, ముద్దపర్ణి, అతిమధురము
 వీనిని కల్కముచేసి అందు పాలను, చక్కెరనుకలిపి త్రాగుచు పాలతో నూడిన ఆహారమునే భుజించు
 చుండినయెడల శూలతో కూడిన గర్భస్రావము శమించును.

గుర్విణ్యారోగాణాంచికిత్వా

మూ. మధుక చన్దనోశ్శీర సారివా యష్టి పద్మకైః
 శిర్కరా మధుసంయుక్తః కషాయో గర్భిణీజ్వరే.

చన్దనం సారిబా లోధ్ర మృద్వీకా శిర్కరాన్వితమ్
 త్వాథం కృత్వా ప్రదద్యాచ్చ గర్భిణీజ్వరశాసయే.

పయస్యా సారివా పాతా తోయ తోయద నాగరైః
 శృతం శీతం పిబే ద్వారి గర్భిణీజ్వరవారణమ్.

మృద్వీకా పద్మకోశ్శీర శ్రీప్రణి చన్దనం తథా
 మధుకశ్చా పయస్యాచ సారివామలకం తథా,

పితృజ్వరహరః క్వాథో గర్భిణీనాం ప్రశస్యతే
 వీతం విశ్వ మజాక్షీరై ర్నాశయే ద్విషమజ్వరమ్,

తా:—ఇప్పపువ్వు, చందనము, నట్టినేరు, సుగంధిపాలు, అతిమధురము, పద్మకాష్ఠము వీని
 కషాయమునందు చక్కెరను తేనెను కలిపి త్రాగించినయెడల గర్భిణీ జ్వరము నశించును. చందనము,
 సుగంధిపాల, లాద్దుగపట్ట, పెద్దదాగ్గు వీని సమభాగములుగ గ్రహించి కషాయముకాచి తేనె,
 చక్కెర వీనినిచేర్చి త్రాగించినయెడల గర్భిణీజ్వరము నశించును. క్షీరకాణోలి, సుగంధిపాల, విషబొద్ది,
 కురువేరు, తుంగముస్తలు, శుంఠి వీనికషాయము కాచి చల్లార్చి త్రాగించినయెడల గర్భిణీజ్వరము నశిం
 చును. పెద్దదాగ్గు, పద్మకాష్ఠము, నట్టినేరు, పెగుమ్మడు, చందనము అతిమధురము, క్షీరకాణోలి
 సుగంధిపాల, ఉశిరికపరుగు వీనిని కషాయముకాచి చల్లార్చి త్రాగించినయెడల గర్భిణీజ్వరము నశించు పితృ

౨౨

౨౩

౨౪

౨౫

౨౬

మూ. హీ ప్రేరాణలు రక్తచందన బలా ధాన్యాక వత్సాదనీ
ముస్తాశీర యవాస పర్పట విహా క్వాథం పిబేద్ధర్వణీ
నానావర రుణాతిసారకరదే రక్తసుత్రో వా బ్యశే
యోగోఽయంమునిభిఃపురానిగదితస్మాత్ప్యామయేషూత్రమః. ౨౨

తా:—కుకవేరు, దుందిలపువేరు, రక్తచందనము, బలామూలము, ధనియాలు, తిప్పతీగ, చుంక
ముస్తలు, పట్టివేరు, దురదగొండివేరు, పర్పటకము, అతివస వీని కషాయమును తాగించినయెడల
గర్భిణులకుగలుగు అనేకవర్ణములతోడను నొప్పితోడనుకూడిన అతిసారము, రక్తసాగివము, జ్వరము
ఇవి నశించును. మఱియు నీ కషాయము నూత్రికాలోగములందును ఉపయోగించదగును.

జ్వరాతిసారేగర్భిణ్యాం

మూ. జ్వరాతిసారే గర్భిణ్యా శ్శస్తం సామే సశోణితే
సమంగా మధుకం లోధ్రం ఫాణితం శర్కరాన్వితమ్. 23

తా:—మంజిష్ఠ, అతిమధురము, లొడ్డుగపట్ట వీని చూర్ణమును బెల్లపుపాగు, చక్కెరం వీని
తోచేర్చి సేవించినయెడల గర్భిణులకుగలుగు జ్వరాతిసారము, ఆమాతిసారము, రక్తాతిసారము ఇవి
నశించును.

ప్రవాహికాయాం గర్భిణ్యాం

మూ. ప్రవాహికాయాం గర్భిణ్యా శ్శస్తం సామే సశోణితే
ఆమ్రజమ్బూత్పచాం క్వాథై రేహయేల్లాజసకుకమ్
అనేన లీథమాత్రేణ గర్భిణీగ్రహణీం జయేత్. 24

తా:—మామిడిపట్ట, నేనేడుపట్ట వీని కషాయమునందు కేలపిండినికలిపి త్రాగినయెడల
గర్భిణికి గలుగు గ్రహణి, ఆమ్రము, రక్తము వీనితో గూడిన ప్రవాహికావ్యాధి యివి నశించును.

భర్తృతీసారే గర్భిణ్యాం

మూ. శుణ్ఠి బిల్వ కషాయంతం యవనక్తునమల్పితమ్
గర్భిణీం పాయయే ద్వైద్య శ్చర్మతీసారనాశనమ్. 25

మూ. పృష్ఠపర్ణి బలా వాసా నిరూపణా రక్త పితృ జిత్
గర్భితాంకం కామలా శోభ శ్వాస కాస జ్వరాపహాః.

2౬

తా:—ముయ్యకుపాన్న, బలామూలము, అడ్డసరపువేరు వీని కషాయమును గర్భితాంకం పానము చేయించినయెడల రక్తపితృము, కామల, శోభ, శ్వాస, కాస, జ్వరము ఇవి నశించును.

భర్తారోగే గర్భితాంకం

మూ. కుస్తుమ్బరీణాం కల్కంతు తణులో దకనంయుతమ్
పిబేత్పశర్కరం హృద్యం గర్భితాంకం వారణమ్
విల్వమజ్జాచ లాజామ్బు విబేచ్ఛర్దిషు గర్భితాంకం.

22

తా:—ధనియాలను తండులో దకము చేసిన కల్కము చేసి అందు చక్కరనుకలిపి త్రాగించిన యెడల గర్భితాంకం గలుగువాంతులు తగ్గి హృదయమునకు బలకరముగ నుండును.

మా రేడుగుజ్జాను, పరిషేలాలపిండిని తండులో దకమునందుకలిపి త్రాగించినయెడల గర్భితాంకం జనించువాంతులు నశించును.

శ్వాసకాసయోగి గర్భితాంకం

మూ. భారీ శుణ్ణి కణా చూరం గుడేన శ్వాసకాసనత్.

2౮

తా:—భారంగి, శుంఠి, పిప్పళ్ళు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి మార్చుచేసి బెల్లముతో కలిపి నేవించినయెడల గర్భితాంకం క్రమమునకు శ్వాసకాసలు నశించును.

అస్థిమా నేపి గర్భితాంకం

మూ. అజమోదా నాగరజ్జు పిప్పలీ బీరకం సమమ్
తచ్ఛూరం నగుడయోద్రం గర్భితాంకం వహ్నిదీపనమ్.

2౯

తా:—ఓముము, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, బలకర వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి మార్చుచేసి మార్చునకు బెల్లమునుకలిపి తేనెతో ద నేవించినయెడల గర్భితాంకం అగ్ని దీపనముకలుగును.

వాతరోగే గర్భితాంకం

మూ. బిల్వగ్నిమస్తవకం వా పాటణం వా గర్భితాంకం

శుంఠి వీనిక సాయమును చల్లార్చి గాని పానము చేయించినయెడల గర్భిణులకు జనిండు నాత వ్యాధులు నశించును.

చందనాదిశోభహార లేపః గర్భిణ్యాః

మూ. చందనం మధుకోశీరం నాగపుష్పం తిలా స్తథా
అజశ్మజీచ మణిపా రవిమూలం పునర్నవా
క్రేష్ శోభహారో లేపో గర్భిణీనాం విశేషతః

౮౧

తా:— చందనము, ఆతిమధురము, వట్టివేరు, నాగ కేశరములు, నువ్వులు, అజశ్మంగి (దుప్పపు తీగ) మంజిష్ఠ, జిలేడువేరువలుపు, గలిజేరువేరు వీనినన్నిటినినీటితో నూరి లేపము చేసినయెడల గర్భిణులకు ను దనించినవాపు నశించును.

చందనము, ఆతిమధురము, వట్టివేరు, నాగ కేశరములు, నువ్వులు, అజశ్మంగి (దుప్పపు తీగ) మంజిష్ఠ, జిలేడువేరువలుపు, గలిజేరువేరు వీనినన్నిటినినీటితో నూరి లేపము చేసినయెడల గర్భిణులకు ను దనించినవాపు నశించును.

వాతశుష్కస్య గర్భస్య చికిత్సా

మూ. గర్భో వాతేన సంశుష్కో నోదరం పూరయేద్యది
సా బృంహణీయై స్సంసీద్ధం దుగ్ధం మాంసరసం పిబేత్.

౮౨

I శుక్రాస్త్రవమబాతాజ్జప్త్యజం మూరుతా రిత్తమ్
త్యక్తం జీవేన తత్తస్మా 2 త్కృణితం చావతిష్ఠతే.

౮౩

శుక్రాస్త్రవార్ద్రో వాయు రుదరాధ్మానకృద్భవేత్
కటాచిచ్ఛేత్తదాధ్మానం స్వయమేవావతేత్త రామ్.

౮౪

నై గమేయేన గర్భోఽయం హృతో లోకధ్వనిస్తదా
సచాపి గర్భో భవతి లోకే సాగోదరాహ్వయః
ధాన్యకుల్పనముఖ్యాస్యాచిక్చిత్సా త్పూతూభయోరపి.

౮౫

తా:— గర్భిణీస్త్రీకి గర్భము వాతముచే శుష్కించి ఉదరము తగినటుల పెరుగనియెడల బృంహణీయ ద్రవ్యములచే సిద్ధముచేయబడినపాలను గాని మాంసరసమును గాని పానము చేయించవలయును. స్త్రీలకు గర్భాశయమునందలి వాతము పర్ణికోపించి గర్భకారణములైన శుక్రాస్త్రవములను శుష్కం పజేసి పడును లేని క్షేత్రమున మొలక అంకురించినను పండుబారి మారాకువేయక ఎండినటుల అంగ పర్ణ్యంగములు జీవము లేని ఉడికిపోయిన గర్భమును కలిగించును. అట్టివాతమే కృధితములగు శుక్రాస్త్రవములచే చెమ్మగిలి ఒకప్పుడు ఉదరమును ఉబ్బునటులజేయును. ఒక్కొక్కప్పుడు స్వయముగనే శాంతించుచుండును. అట్లు తగ్గినప్పుడు ఇదివరలో గర్భముండినటులను అది నై గమేయగ్రహముచే ఇప్పుడు హరింపబడినటులను లోకులనుకొనియొడరు. దీనిచే కొందరు నాగోదరమనియు నాగోదరమనియు వచించెదరు. దీనియందు

యెడల ఆలోగ్యముకలుగును. గర్భము సజీవమై నాతముచే శుష్కించి పృథ్విచాందనియెడల బృంహణీయ ద్రవ్యములచే పృథ్వియగునటులచేయుట, గర్భము నిరీవమై నాతముచే క్వణితమై ఆధానాదులు కలుగు చుండినయెడల రోగితియందు ధాన్యమునుబోసి రోగకట్టితో దుండుట మొనగు శరీరపరిశ్రమచే వాతము వారించునటులను రెండువిధములగు చికిత్సలును చెప్పబడినవి.

గర్భిణ్యాః పథ్యాపథ్యమ్

మూ. శౌచయ పష్టికా ముద్గా గోధూమా లాజనక వః
 నవనీతం ఘృతం క్షీరం రసాలా మధుశర్కరా.
 పనసం కదలం ధాత్రీ దాక్షామ్లం స్వాదు శీతలమ్
 కస్తూరీ చననం మాలా కర్పూర మనులేపకమ్.
 చన్ద్రికా స్నాన మభ్యజ్ఞో మృదుశయ్యా హిమానిలః.
 సస్త్వణం ప్రియాశ్లేషో విహారాశ్చ మనోరమాః
 ప్రాయంకరణ్ణాచ్చన్నాసానం గర్భిణీణాం హితం సదా.
 స్వేదనం వమనం తూరం కదన్నం విషమాశనమ్
 అపథ్య మిదముదిషం గుర్విణీణాం మహర్షిభిః.

తా:—శాలిధాన్యము, పష్టిక ధాన్యము, పెసలు, గోధుమలు, పేలపిండి, వెన్న, నెయ్యి, పాలు, రసాలా, తేనె, చక్కెర, కననపండు, ఆరటిపండు, ఉశిరికపండు, దాక్షిణ్య; పుల్లనిశదార్థములు, మురుపదార్థములు; శీతవీర్యముగల పదార్థములు, కస్తూరి, చందనము, పుష్పములు, పచ్చకర్పూరము, మైపూతలు, వెన్నెల, స్నానము అభ్యంగము, మృదువైశయ్యలు, చల్లనిగాలి, తృప్తినిగలిగించు భోజనము, ప్రియాళింగవము, మనస్వంతోషకరమైన విహారములు, ఇష్టమైన ఆహారములు మొదలగునవి గర్భిణీశ్రీలకు హితకరములుగ నుండును.

స్వేదకర్మ, నమనము, తూరపదార్థములు, చెడిపోయిన అన్నాసానములు, విషమాశనము మొదలగునవి గర్భిణీశ్రీలకు అపథ్యములుగ నుండును.

ప్రసవమాసమాహు

మూ. నవమే దశమే మాసి నారీ గర్భం ప్రసూయతే
 ఏకాదశే ద్వాదశేవా తతోఽన్యత్రా వికారతః.

ప్రసవమాసమతిక్రమ్యఫ్లాఘిని గర్భే చికిత్సా.

మూ. వాతేన గర్భసంకోచా త్ప్రసూతిసమయేఽపి యా గర్భం నజనయే న్నారీ తస్యాశ్శృణు చికిత్సితమ్. ౯౦
కుట్టయే న్మృసలేనైషా కృత్వా ధాన్య ములూఖితే విషమంచాననం యానం సేవేత ప్రసవార్థినీ. ౯౧

తా:—వాతముచే గర్భాశయమార్గము సంకోచమునొంది ప్రసవించదగినమాసములలో ప్రసవించకుండినను, ప్రసవకాలమునందైనను ప్రసవముకాక ఆలస్యముగుచుండినను రోటియందు ధాన్యమునుపోసి దంచుట, విషమప్రదేశములందు కూర్చుండుట, ఎచ్చితస్ర్దుగునుండు ప్రదేశములందు బండి మొదలగు వానిపైకూర్చుండి ప్రయాణముచేయుట ఆను ఉపాయములను చేసినయెవల ప్రసవముజరుగును,

కాలేప్రసవవిలమ్యేచికిత్సా

మూ. ప్రసవస్యవిలమ్యేతు ధూపయేదభితో భగమ్ కృష్ణసర్పస్య నిర్మోక్తైస్తథా విడ్డీతకేన వా. ౯౩
తన్మనా లాజ్జలీములం బధ్నీయా ద్దనపాదయోః సువర్పలాం విశల్యాంవా ధారయేదాశు సూతయే. ౯౪

కృష్ణా వచాచాపి జలేన విష్టా సైరణ్ణతెలా ఖలు నాభిలేపాత్ సుఖప్రసూతిం కురుతేఽజ్జనానాం నివీడితానాం బహుభిఃప్రమాదైః. ౯౫
మాతులుజస్యములంతు మధుకేన యుతం తథా ఘృతేన సహితం వీత్వా సుఖం నారీ ప్రసూయతే. ౯౬

ఇక్షోరుత్తరములం నిజతనుమానేన తన్మనా బద్ధా కటివిషయే గర్భవతీ సుఖేన సూతేఽవిలమ్యేన. ౯౭
తాలస్యచోత్తరం మూలం స్వప్రమాణేన తన్మనా బద్ధా కట్యాన్తు నియతం సుఖం నారీ ప్రసూయతే. ౯౮

తా:— ప్రసవించదగినకాలమందు ప్రసవముజరుగక ఆలస్యముగుచుండినయెడల నల్లతామ్రమునుగాని, మంగకాయనుగాని భగమునకు ధూపము వైచినయెడల శీఘ్రముగ ప్రసవముజరుగును. మఱియు నాగేటిపణకగడ్డ, నూర్యకాంతవేరులేక పొద్దుతిరుగుడు చెట్టువేరు, కలిగొట్టువేరు వీనిలూ దేసినను దారముతో చుట్టి చేతులయందును, పాదములయందును కట్టినయెడల శీఘ్రముగ ప్రసవము కలుగును, మఱియు పిప్పళ్ళు, వన వీనిని నీటితో నూరి అందు ఆముదమునుకలిపి నాభికి పూసినయెడల ప్రసవాటంకములగు ప్రమాదములన్నియుతప్పి నుఖు ప్రసవముకలుగును. మఱియు మాజీఫలము చెట్టువేరు అతిమధురము వీనినినూరి కల్కముచేసి నేతితో కలిపి తాగించినయెడల సుఖప్రసవముకలుగును. మఱి యు చెఱుకుయొక్క ఉత్తరపు ప్రక్కవేరును గర్భణీస్త్రీయొక్క శరీరము పొడవుగల దారముతో చుట్టి నడుమునకుకట్టినయెడల ఆలస్యములేక నుఖముగ ప్రసవించును. మఱియు తాటిచెట్టుయొక్క ఉత్తరపు ప్రక్కనుండువేరును గర్భణీస్త్రీ పొడవుగలదారము చేజుట్టి నడుమునకుకట్టినను సుఖముగ ప్రసవించును. పుష్పమీ నక్షత్రమునందు తీసియుంచుకొనిన ఉత్తరేణు, వేప, నెలమనంధి వీనిలూ దేనిమూలమునైనను గర్భవతి నడుముకు కట్టినయెడల సుఖప్రసవముకలుగును.

చ్యావనమంత్రోః

మూ. ఇహోమృతంబ్బ సోమశ్చ చిత్రభానుశ్చ భామిని ఉచ్చైశ్చైవశ్చ తురగో మన్దిరే నివసన్తు తే. ౧౦౦

ఇదమమృతమసాంసముద్ధృతం వె తవలఘుగర్భమిమంవిముఞ్చతుస్త్రీ తదనలపవనార్కవాసవాస్తే సహ లవణామ్బుద్ధరై రిశను శాన్తిమ్. ముక్తాః పాశా విపాశాశ్చ ముక్తా సూర్యేణ రశ్మయః ముక్త స్సర్వభయా గర్భ ఏహి మాచిర మాచిరం స్వాహా. ౧౦౧

జలం చ్యావనమస్త్రీణ సప్తవారాభిమన్త్రితమ్ పీత్యా ప్రసూయతే నారీ దృష్ట్వాచోభయత్రింశకమ్. ౧౦౨

తా:—పై చ్యావనమంత్రములూ జలమును యేడుసార్లు మంత్రించి గర్భణికి తాగించి క్రింద చెప్పబోవు ఉభయ త్రింశయంత్రమును చూపించినయెడల సుఖప్రసవముకలుగును.

౧౬	౬	౮
----	---	---

మూ. హిమవద్దక్షిణే పార్శ్వే సురసానామ యక్షిణీ
 తస్యా నూపురశబ్దేన విశల్యా భవ గర్భిణి.
 ఇమం శ్లోకం పఠిత్యాతు ధీవేదక్షతపఞ్చకమ్
 గర్భిణ్యుపరి సద్య స్సా గర్భం ముఞ్చతి గర్భిణీ.

౧౦౫

తా:—పై శ్లోకమును పఠించుచు అయిదు అక్షరములను గర్భవతిపైన వైచిత్ర్యముడల
 ప్రసవించును.

౧౦౬

అప్పుడే

మూ. యాభి స్సుంకటకాలేపి బహ్వో నార్యః ప్రసావితాస్సమ్యక్
 లబ్ధం యశస్సమగ్నింతాపవతః కుర్వ్య రిమాంకియామ్.
 గర్భే జీవతి మూఢంతు గర్భం యత్సేన నిర్హారేత్
 హస్తేన సర్పిషాకేన యోనే రన్తరేన సా
 మృతేతు గర్భే గర్భిణ్యా యోనౌ శస్త్రం ప్రవేశయేత్.
 శస్త్రశాస్త్రార్థవిదుషీ లఘుహస్తా భయోజ్జితా
 సచేతనం తు శస్త్రేణ నకథంచన దారయేత్.

౧౦౭

౧౦౮

౧౦౯

సదార్యమాణో జననీ మాత్యానంచాపి మారయేత్
 నోపేక్షేత మృతం గర్భం ముహూర్తమపి పక్షిణః
 సచాశు జననీం హన్తి ప్రభూతాన్నం యథా పశుమ్.

౧౧౦

తా:—పక్షిణ్యైద్యురాండు అనేకమంది గర్భవతులకు విపత్సమయములందు నుఖముగ
 ప్రసవములచేసి కిరినిపొందియొందిగో అట్టిస్త్రీలే యీమాఢగర్భచికిత్సలను చేయుటకు తగియుండును,
 మాఢగర్భమునందు గర్భముజీవించియుండినయెడల ప్రసవకుశలయగు స్త్రీచేతికి నేతిని
 పూసికొని యోనిలోనికి చేతినిపోనిచ్చి గర్భమునుపట్టుకొని కడుజాగరూకతో బయటకుతీయవలెను.
 మూఢగర్భమునందు శిశువు లోపలనే మృతిజెందెనేని శస్త్రచికిత్సయందు నిపుణురాలగు
 స్త్రీవైద్యురాలు మిక్కిలి హస్తలాఘుపముగలయై నిర్భయముగ ఛేదించి వెలిపరచవలెను.
 గర్భముజీవించియుండినయెడల శస్త్రముచేఛేదించితియరాదు. అటుచేసినయెడల గర్భస్త
 మైనశిశువు, తల్లి ఇరువురును మృతిజెందుదురు.
 కాని గర్భములోపలనే మృతిజెందినయెడల క్షణకాలమైనను అలసానుచేయును.

౧౧౧

మూ. యద్యదజ్జం హి గర్భస్య యోనౌ సజ్జతి తద్భిషక్
సమ్యన్వినిర్హారే చ్చిత్వా రక్షేన్నారీం ప్రయత్నతః.

ఏవం నిర్హృతశల్యాం తాం సిఞ్ఞేద్దుష్టేన వారిణా
తతో ఒభ్యక్తశరీరాయా యోనౌ స్నేహం నిధాపయేత్
ఏవం మృద్వీ భవేద్దోని స్రచ్చూలం చోపశామ్యతి,

తా:—మాఢగర్భమునందు గర్భముమృతమై యేయే అపమువము యోనిభాగమునందు అడ్డగిం
చియుండునో ఆయా అపయవములను ఛేదించి మాఢగర్భమును బయటకుతీసి తల్లిని ప్రియత్నపూర్వక
ముగ రక్షించవలయును. ఇటుల గర్భమును వెలిసరచి:పిమ్మట వేడినీటిలో గుడ్డనుముంచి దానిచేత శరీర
మును బాగుగతుడిచి శరీరమునందంతటను వాతహారమైన తైలమునుపూసి వాతహారమైన తైలముచే తడు
పబడిన పిచువును యోనియందు ధరింపజేయవలయును. ఇట్లు చేయుటచే యోని మృదువుజెంది శూల
దులు శమించును.

యోనిక్షతచికిత్సాప్రసూత్యాః

మూ. అథ ప్రసూతాయా యోనౌ క్షతాదేస్తు చికిత్సితమ్
తుమ్బిాప్రత్రం తథా లోద్రం సమభాగంతు పేషయేత్
తేన లేపో భగే కార్య శ్శీఘ్రం స్యా ద్యోని రక్షతా.

తా:—ప్రిసమువలన యోనికిగలిగిన గాయమునకు సారఅకు, లొద్దుగచెక్క వీనిని సమభాగ
ములుగగొప్పించి నీటితో నూరి పూసినయెడల ఆ గాయము వెంటనే మానును.

యోనిగాఢీకరమ్ ప్రసూత్యాః

మూ. పలాశో దుమ్బరఫలం తిలైలనమన్వితమ్
యోనౌ ప్రలిప్తం మధునా గాఢీకరణ ముత్తమమ్.

మూ. ప్రసూతా వనితా పృథ్వికుక్షీచ్యసాయ సంపిభేత్
పాత్రర్మథితసమ్మిశ్రాం త్రినస్తాహ త్కణజటామ్.

౧౧౫

“ఇతిభావ ప్రకాశాత్”

తా:—నూత్రికకు పెరిగినపొట్ట తగుటకై పాత్రకాలముననే మోడి చూరమును మజ్జిగ
లోకలిపి ఇరువదియొక్కదినము తాగవలయును. దీనివలన పొట్ట సంక్షోచమునొందును.

మూ. ఆనురీ హింజు సిన్ధూతం కాశ్చోకేనాపలోడితమ్
గర్భాశయే మృతం గర్భం పాతయే త్పానయోగతః.

“పశుసేనాత్”

తా:—ఆవాలు, ఇంగువ, సైంధవలవణము వీనిచూర్ణమును కాంజికమునందుకలిపి తాగించిన
యెడల మృతగర్భము పడిపోవును.

మూఢగర్భాభవకర్మణయోగః

మూ. పరూషకశిఫాలేపస్థిరా మూలకృత్ లోఽథవా
నాభివస్తి భగాద్యేషు మూఢగర్భాఽపకర్షణః.

౧౧౬

తా:—ఓట్టితవేరునుగాని, నక్కతోక పొన్నవేరునుగాని నీటితోనూరి నాభి, పొత్తిపొట్ట
భగవ్రదేశము మున్నగుచోట్ల పూసినయెడల మూఢగర్భము సరియై పరిసవముకలుగును.

ప్రసూతాయాఉదరస్థాపరోపద్రవానాహ

మూ. ప్రసూతాయా నపతితా జతరాదపరా యది
తదా నా కురుతే శూల మాధ్మానం వహ్నిమ్స్తామ్.

౧౧౮

తా:—పరిసవించిన స్త్రీలకు మావి పడనియెడల శూల, పొట్ట ఉబ్బరము, అగ్నిమాంద్యము
యొదలగునవి కలుగును.

మూ. కేశవేష్వితయాఽబ్జుల్కా తస్యాః కణం ప్రఘరయేత్

మూలముల కలువలొక్క యాపయ దభృత భగము
లాజ్జలీములక లేకన పాణిపాదతలాని హి

ప్రలిమ్మే త్పూతికా యోషిదపరాపాతనాయ వె.

౧౨౦

హస్తం చిన్ననఖం స్నిగ్ధం సూతీయోనా శనై ష్టిపేత్

అపరాం తేన హస్తేన జనయిత్రీ వినిర రేత్.

౧౨౧

తా:—ప్రసవించినస్త్రీకి మావి పడకుండినయెడల యెడనువేగికి వెంటుకలతుపైకు మట్టు
కొని గొంతులో రాచవలెను. మఱియు పాముకులును, చేగుసారఆకు, రేలఆకు, అనాలు పీనిచూర్ణము
ను ఆపనూనెతో కలిపి భగమునకు ధూపము వేయవలయును. నాగేటిపణతగడ్డను నూరి కల్కము చేసి కర
పాదములయందు పూసినను మావి పడిపోవును. పై చికిత్సలచే పట్టుదలినతనోన్ముఖమైర మావిని చేతి
లో తీయవలసినట్లైర్పడినయెడల మంత్రాని గోళ్ళను కత్తిరించుకొని చేతులను శుభ్రము చేసికొని చేతికి
ఘృతమును రాచుకొని నూతికయొక్క యొనియందు మెల్లగ చేతనిపా చ్చి మావిని తీయవలయును.
మావి పట్టుదలనియెడల చేతితో తీయరాదు.

సూతికారోగాధికారగ్గ

మూ. పృథివ్యాం పతితే వత్సే యోనా పిణనమిష్యతే

అప్రవేశో యథా వాయో స్తథా సంరక్షణక్రియా

౧౨౨

వాయుః ప్రకుషితః కుర్యాత్సంరుధ్య రుధిరం చ్యుతమ్

సూతాయా హృచ్చిర్భ్రోవస్తిశూలం మక్కలసంజితమ్-

౧౨౩

తా:—శిశువు భూపతనముకాగానే వాతము యొనియందు ప్రవేశించి ప్రణోపించకుండునట్లుల
సూతికను రక్షించవలయును. అట్లు చేయనియెడల వాతము ప్రవేశించి రక్తనాసమునడ్డగించి రక్తమును
గడ్డకట్టునట్లులజేయును, అప్పుడు హృదయము, శిరస్సు, పస్తి పీనియందు శూలజనించును. ఈస్వాధిని
మక్కలశూలయని వ్యవహరించెదరు.

మక్కలస్యచికిత్సా

మూ. సంచూరితం యవత్కారం పిబేత్కోషేన వారిణా

సర్పిపావా పిబేన్నారీ మక్కలస్య నివృత్తయే.

౧౨౪

తా:—యవత్కారమారమును వేడినీటితో గాని నెత్తికొగానికలిపి త్రాగించినయెడల మక్క
లస్వాధి నశించును.

పిప్పిల్యాదిగణం మక్కలరోగ

మూ. పిప్పిలీ క్షిప్యతీ కుర్యాత్సంరుధ్య రుధిరం చ్యుతమ్

మహానిమ్బశ్చ మూర్వాచ విషా త్క్రా విడజక్మ్.
 పిష్పల్యాదిగణోహ్యేష కఫమా రుతనాశనః
 గుల్మశూలజ్వరహరో దీపనశ్చౌరైః మపాచనః-
 క్వాథ మేషాం పిబేన్నారీ లవణేన నమన్వితమ్
 మక్కల్లశూలగుల్మఘ్నం కఫానిలహారం పరమ్.

౧౨౬

౧౨౭

౧౨౮

తా:—పిష్పశ్చ, మోడి, మిరియాలు, గజపిష్పశ్చ, శుంఠి, చిత్రములము, చవ్యము, కేణు
 కలు, ఏలకులు, ఓమము, ఆవాలు, ఇంగువ, గంటుభారంగి, విపబొద్ది, కొడిశపాలగింజలు, జిలకర,
 తురకవేపపట్ట, చాగవేరు, అతిపస, కటుక గోహిణి, నాయువిడంగములు అనువీనిని సమభాగములుగ
 గ్రహించి క్వాథమా ర్ణముజేసి కషాయమును పెట్టించి అందుకొంచెము స్నేహనమును చేర్చి నూతికకు
 త్రాగించినయెడల మక్కల్లశూల, గుల్మము, కఫవాతములు ఇవినశించును. ఈద్రవ్యములకు పిష్పల్యాది
 గణమునిపేరు. ఇయ్యది దీపనపాచనములను కలిగించును.

యూ. త్రికలుక చాతుర్జాతక కుసుమ్బరుచూరస్థంయుకం
 ఖాదే ద్దుడం పురాణం నిత్యం నారీ మక్కల్లదలనాయ. ౧౨౯

తా:—శుంఠి, పిష్పశ్చ, మిరియాలు, లవంగపట్ట, ఏలకులు, ఆకుపత్తి, నాగకేసరాలు, ధనియా
 లు వీనిని సమభాగములుగ్రహించి చూర్ణముజేసి ప్రాతలైలముతో కలిపి నేవినజేసినయెడల మక్కల్ల
 వ్యాధినశించును.

శోణబోలాదిని మక్కల్లరోగే

మూ. శోణం బోలం సస్పృతం నగుడం గుటకీకృతం గిలితమ్
 మక్కల్లాభిధశూలం హన్తి సమూలం సశోణితాతజ్కమ్. ౧౩౦

తా:—రక్తబోశాలు, బెల్లము వీనినినూరి నేతితో కలిపి మర్దించి మాత్రలుజేసి ఆ మాత్రలను
 బలానుగుణముగ మ్రింగించినయెడల రక్తము గడ్డకట్టి శూలతో కూడియుండు మక్కల్ల వ్యాధి నశించును-

హిజ్జుయోగః మక్కల్లరోగే

మూ. హిజ్జుశుద్ధం ససర్పిష్కం భుక్తం మక్కల్లశూలనుత్
 ౧౩౧

మూ. ప్రసూతా యుక్త మాహారం విహారంచ సమాచరేత్
 వ్యాయామం మైథునం క్రోధం శీతసేవాంచ వర్షయేత్.
 మిథ్యాచారా త్కృత్రికాయా యో వ్యాధిరుపజాయతే
 స కృచ్ఛసాధ్యోఽసాధ్యోవా భవేత్సక్యం సమాచరేత్.

“ఇతిభావప్రకాశాత్”

తా:—చగ్గిసవానంతరము సూతికలు హితాహారవిహారములనే నేవించవలయును, సూతికలుశరీర వ్యాయామము, మైథునము, క్రోధము, చల్లనీరు మొదలగునానిని ఉపయోగించుట శీతలపదార్థనేవనము వీనిని విడువవలయును. సూతికలు మిథ్యాహారవిహారములను నేవించుటవలన సూతికారోగములుజనించి అయ్యవికష్టసాధ్యములుగగాని ఆసాధ్యములుగగాని మారును కావు. సూతికలు హితాహారములనేనేవించు చుండవలయును.

సూతికారోగనిదానమ్

మూ. మిథ్యోపచారాత్సంకేశాద్విషమాజ్జీరణభోజనాత్
 సూతికాయాస్తు యే రోగా జాయన్తే దారుణాశ్చతే.

అజమరో జ్వరః కమ్పః పిపాసా గురుగాత్రతా
 శ్లోఘ శూల్కాలాతీసారౌచ సూతికారోగలక్షణమ్.

తా:—అకాలభోజనము, అతిభోజనము, అజీరకరపదార్థములను భుజించుట, సూతికగా నుండినపుడు చేయబడిన ఉపచారములు చక్కగ జరుగకపోవుట, ఈ కారణములవలన సూతికలకు భయం కరమైనసూతికావ్యాధులు కలుగుచుండును.

ఒడలునొప్పులు, జ్వరము, కణకు, దప్పి, శరీరము బరువుగనుండుట, వాపు, గర్భాశయ మునందుశూల, అతిసారము అనులక్షణములు సూతికారోగమునందు ముఖ్యముగనుండును.

మూ. జ్వరాతీసారశ్లోఘాశ్చ శూలాలాహబలక్షయః
 తద్ద్యారుచిప్రసేకాద్యా వాతశ్లేష్మసముద్భవాః.
 కృచ్ఛ్రసాధ్యోహితే రోగాః క్షీణమాంసబలాశ్రితాః
 తే సర్వే సూతికానామ్నారోగాస్తేచాప్యపద్యివాః.

వ్యాధులలో నేదియోయొకటి ముందుగ జనించి పిమ్మట ఇతర వ్యాధులు ఉపద్రవములుగ నేర్పడును. కాబట్టి పీనికి ఉపద్రవములనియు పేక్షగలిగవది. సూతికలకు బలనూంసములు క్షీణించియుండగా వైద్యాధులు జనించినయెడల కృచ్ఛ్రసాధ్యములుగ నుండును.

సూతికారోగ చికిత్సా

మూ. సూతికారోగ శాస్త్రోక్తే కుర్యాద్వాతహరీం క్రియామ్
 దశమూలకృతం క్ష్యాధం ణోషం దద్యాద్ధృతాన్వితమ్. ౧౩౮
 అమృతానాగరసహచర భద్రోత్కట పద్మమూలజలదజలమ్
 శృతశీతం మధుయక్తం శమయత్యచిరేణ సూతికాతజ్కమ్. ౧౩౯

తా:— సూతికారోగములందు సామాన్యముగ వాతహృత్ మైనచికిత్సలనే చేయవలయును. నలివెచ్చుగనుండు దశమూలక సాయముఁడు కొంచెము కేతినిచేర్చి త్రాగించవలయును— తిప్పతీగ, శుంఠి, గోరింటవేరు, భద్రామస్తలు, బృహత్పంచమూలములు (మారెడు, అగ్నిమంథ, స్యానాకము, జెన్నుముడు. కలిగొట్టు) తుంగముస్తలు పీనిక సాయమునుకాచి చల్లార్చి అందుకొంచెము తేనెనుకలిపి త్రాగించినయెడల సూతికారోగములు వెంటనేనశించును.

దేవదార్యాదికషాయ: సూతికారోగే

మూ. దేవదారు వచా కుషం విప్పలీ విశ్వభేషజమ్
 భూనిమ్బు: కట్ఫలం ముస్తం తిక్తా ధాన్యం హరీతకీ. ౧౪౦
 గజకృష్ణాచ దుస్పర్శా గోక్షురోధన్వయాసక:
 బృహత్పతివిషా చిన్నా కర్కటం కృష్ణజీరకమ్. ౧౪౧
 సమభాగాన్వితై కేతై స్థిను రామర సంయుతమ్
 క్ష్యాధ మష్టావశేషంతు పృసూతాం పాయయేత్ స్త్రియమ్. ౧౪౨
 శూల కాస జ్వర శ్వాస మూర్ఛా కమ్ప శిరోర్భి:
 యుక్తం ప్రళాప తృడ్డాహ తన్ద్రాతీసారవాన్భి:
 నిహన్తి సూతికారోగం వాతవిత్తకఫోద్భవమ్
 కషాయో దేవదార్యాది: సూతాయా: పరమాషధమ్. ౧౪౩

అస్తావశేషముగ కషాయము సిద్ధముజేసి అందు స్తైంధవలణము పొంగించినఇంసువ వీని చూరమును వైచి
 త్రాగించినయెడల నూతికకుజనించు శూల, కాస, జ్వరము, శ్వాస, మూర్ఛ, వణక, తలనొప్పి, ప్రలా
 పహ, దబ్బి, తాపము, కునికిపాటు, అతిసారము, వాంతి, తిద్దోషములవలనగలిగిన యితర వికారములు
 యివి నశించుచును. ఇయ్యది నూతికారోగములకు ఉత్తమమైన ఔషధము.

నిర్గుణ్యాదిక్వాధ్య

మూ. సంయోజితో దలితయా కణయా కవోష్ణో

నిర్గుణికా లశున నాగరజః కషాయః

వీతో నిహన్తి కఫమారుతకోపజాతమ్

సూత్యామయం సకలమేవ సుదుస్సరణ్చి.

౧౪౫

తా:—నావిలివేరు, వెలులి, శుంతి వీని కషాయమునందు పిష్పలిచూరమును చేర్చి కడుష్ణముగ
 త్రాగించినయెడల కఫనాతములవలనజనించిన కష్టసాధ్యములగు నూతికారోగములన్నియు నశించును.

సహచరాదిః

మూ. సహచర కులత్థ పుష్కర దారునిశా దారు వేతసక్వాధః

వీత స్పహిజ్గులవణ శ్శమయతి శ్రూలజ్వరౌ సూత్యాః.

౧౪౬

తా:—గోరింటవేరు, ఉలవలు, పుష్కరమూలము, దేవదారు, మౌనివసువు, ప్రబ్బలి వీని
 కషాయమునందు పొంగించిన ఇంసువ స్తైంధవలణము వీని చూరమును కలిపి త్రాగించినయెడల నూతికకు
 గలుగు శూల, జ్వరము ఇవి నశించును

పశ్చాత్కమాలాదిః

మూ. పశ్చాత్కమాలస్య వా క్వాధం తప్తలోహేన సంగతమ్

నూతికారోగనాశాయ పిదేద్వా తద్వృతాం సురామ్.

౧౪౭

తా:—లఘుపంచమాల కషాయమునందు కాల్చిన ఇనుపముక్కను మంచి త్రాగించినను, పై
 కషాయమునందు ప్యాగిదిని కలిపి త్రాగించినను నూతికారోగము నశించును.

పశ్చాదీరకపాకః

◆ బదరీఫలచూరణ్తు కుష్ఠం కంపిలకం తథా.
 ఏతాని పలమాత్రాణి గుడం పలశతం మతమ్
 క్షీరం ప్రస్థద్వయం దద్యాత్ప్రక్షిపకృడవం తథా.
 పశ్చజీరకపాణోఽయం ప్రసూతానాం ప్రశస్యతే
 యుజ్యతే సూతికారోగే యోనిరోగే జ్వరే క్షయే
 తాసే శ్వాసే పాణురోగే కార్యే వాతామయేషుచ.

తా:—జీలకర, పెద్దజీలకర, సదాస, పిన్నసదాస, ఓచుము, కురాసానిఓమము, ధనియాలు, మెంతులు, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, వెండి, చిత్రమాలము, బోదశరము, రేగువిత్తనములలోని పప్పు, చెంగల్వ లోఘు; కమేలా పాడగు వీనిని ఒక్కొక్క పలముచొప్పున గ్రహించి చూర్ణించి యుంచుకొని నూరు పలముల బెల్లమును రెండు ప్రస్థముల ఆవుపాలలోవైచి పక్వముచేసి పాకమువచ్చినప్పటికి అందు పై మూరమును, నాలుగుపలముల ఆవునేతిని వైచి కలిపి బేహ్యపాకముగ చేసి బలానుసారముగ నూరికల గొసంగినయెడల సూతికారోగములు, యోనిరోగములు, జ్వరము, క్షయ, కాస, శ్వాస, పాండురోగము, కార్యము, వాతవ్యాధులు మొదలగునవి నశించును. దీనిని పంచజీరకపాకమనియెదదు.

సాభాగ్యశుణీ

మూ. ఆజ్యస్యాజ్జలియుగ్మ మత్ర పయసః ప్రస్థద్వయం ఖణ్డాలః
 పశ్చాశత్పలమత్రీచూర్ణితమథ ప్రక్షిప్యతే నాగరమ్
 ప్రసారం గుడవద్విపాచ్య విధినా ముష్టిత్రీయం ధాన్యకాత్
 మిస్యాః పళ్ళలం పలం కృమిరిపో స్సౌజాజీరాదపి.
 వ్యోషామ్యాద దలోరగేన్ద్రీసుమచస్పద్యావిడినాం పలమ్
 పక్వం నాగరఖణ్డసంజ్ఞక మిదం సాభాగ్యదం యోషితామ్
 తృల్చుర్ది జ్వర దాహా శ్లోష శమనం సశ్వాసకాసాపహమ్
 పీహ వ్యాధివినాశనం కృమిహారం మన్దాగ్ని సనీపనమ్.

తా:—నాలుగుపలములు నెయ్యి, రెండుప్రస్థములు పాలు, ఏబదిపలములు కలకండ వీనినన్ని టిని ఒకటిగచేర్చి పక్వముజేయుచు అందు ఏమిదిపలముల శుంఠి చూర్ణమునుపోసి బెల్లపుపాగునలెపక్వ ముచేసి అందు ధనియాలు మూడుపలములు, సదాపాకు అయిదుపలములు, వాయువిడంగములు, జీలకర, మొదలగునవి నూరు పలములు చేయును. దీనిని సాభాగ్యశుణి అని పిలువెదదు.

ముగనేవించినయెడల దప్పి, నాంతి, జ్వరము, తాపము, శోష, శ్వాస, కాస, ప్లిహారోగము, క్రిమిరోగము, అగ్నిమాంద్యము ఇవి నశించును. దీనిని నేవించుటవలన నూతికలకు ఆరోగ్యరూప మైన సౌభాగ్యము కలుగుటవలన సౌభాగ్య శుంతియని దీనికి పేరుకలిగినది. నాగరఖండమనియు నానూంతరముకలదు.

సౌభాగ్యశుంతి-అన్యాయ

మూ. నాగరం కణశః కృత్వా ప్రస్థమాత్రం భిషగ్వరః

అజాదుగాఢకర్షణ్యం ద్వే విపచే న్మస్తవహ్నినా.

ఘనీభూతేతు పయసి తస్మాచ్ఛుణ్డిం సముద్ధరేత్

అతిసూక్ష్మం వినిష్పిష్య శోషయేదాతపే ఖరే.

ఘృతమానీం సమావప్య తద్దుగ్ధంతు పునఃపచేత్

యానత్ప్లిణిత్య మాయాతి తతస్తత్ర వినిక్తిపేత్.

చాతురాత్తంతుగా వేల్లం ధాన్యకం జీరకద్వయమ్

మిశ్రమాకల్లకం శుణ్డిం లవజ్జళ్ళ శతావరీమ్.

తాలములీం త్రికటుకం కపికచ్చూంచ పటకటు

జాతీఫలం జాతిపత్రిం శృంగాటం వృద్ధదారుకమ్.

త్రివృతాం పద్మబీజళ్ళ త్రిఫలాళ్ళ బలూత్రయమ్

జలం సేవ్యం వాజిగన్ధా చన్దనాగురుకారవీః.

కజ్జీల మజగన్ధాళ్ళ ద్రాక్షా మక్షోట వారిజే

అజమోదళ్ళ బాదామం నారికేలగతం తథా.

కర్పూరమధ్రికం లోహం వజ్రం తామ్రం నీలాజతు

స్వర్ణమాక్షికమప్యేతత్ప్రత్యేకం కరమాత్రకమ్.

చూర్ణకృత్య క్షీపేతత్ర పాణిభ్యాం మర్దయేద్వృధమ్

తతఃఖణ్డతులం పక్త్వా తథా తచ్చ క్రితూం చరేత్.

ఖణ్డనాగరకంనామ్నా శ్చైషజ్యమిద ముత్తమమ్

యథాబల మిదం ఖాదే త్పాత్రస్సాయళ్ళ భేషజమ్.

౧౫౪

౧౫౫

౧౫౬

౧౫౭

౧౫౮

౧౫౯

౧౬౦

౧౬౧

౧౬౨

౧౬౩

దుగక్షయే మూత్రోక్యచే శామలారూం గలగ్రహే.

పిత్రరోగేషు సర్వేషు వాతపితృగదేషుచ
సూతికాపవనవ్యాధౌ శస్త్రమేతన్నసంశయః.

అశ్విభ్యాం పూర్వముదిత స్వేవ్యో యోగోఽయముత్తమః
ఏషాసాభ్యాగ్యదా శుణీ స్త్రీకాం పుత్రప్రసాదా శుభా.

తా:—పదహారపలముల శుంఠిని చిన్నచిన్న ముక్కలుగా నలియగొట్టి రెండు ఆఢకముల
మేక పాలయందువైచి మందాన్నిచే చిక్కనగువరకు పక్వముచేయవలయును. తరువాత అందుండి శుంఠిని
తీసి మెత్తగనూరి బాగుగయెండించి మార్లముచేసియుండుకొనవలెను, రెండు కుడవముల నేతిని చిక్క-
బడియుండు పై పాలలోవైచి ముద్దయగునటుల పక్వముచేసి లవంగపట్ట, యాలక్కాయలు, ఆకుపత్తి,
నాగకేసరాలు, వెదురుపప్పు, వాయువిడంగాలు, ధనియాలు, జీలకర్ర, నల్లజీలకర్ర, సదాపాకు, ఆక్కల
కర్ర, శుంఠి, లవంగాలు, పిల్లిగడ్డలు, నేలతాడిగడ్డలు, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, పెద్దదురదగొండి
గింజలు, పడూపణములు (పిప్పళ్ళు, మోడి, చవ్యము, చిత్రనూలము, శుంఠి, మిరియాలు) బాజికాయ, బా
జాపత్తి, పక్కెరగడ్డ, పరికెగడ్డ, వృద్ధకారు (సముద్రాకారు), తెగడ్డవేగు, తామరగింజలు, కరకవలుపు,
తానికాయవలుపు, ఉశిరికవరుగు, బు, నాగబు, ఆతిబు, కురువేరు, పట్టివేరు, పెన్నేరుగడ్డలు, చందన
ము, అగరు, నల్లజీలకర, తక్కిలాలలు, ఓనుము, దాగ్రిక్ష, ఆక్రోక్రపప్పు, తామరపూలు, కురాసాని
వాము, బాదముపప్పు, కొబ్బరి, పచ్చకర్పూరము, ఆధోకభస్మ, లోహాధస్మ, వంగభస్మ, తామ్ర
భస్మ; శిలాజతు; స్వర్ణమాక్షికభస్మము వీనిని ప్రత్యేక మొకకరమునొప్పునగ్రహించి మార్గించతగిన
వానిని మార్గించి భస్మములను మెత్తగానూరి; పైపాకమునందు అన్నిటినికలిపి చేతులతో మర్చించియుండు
కొని నూరుపలములకలకండను పాకముపట్టి పైముద్దను ఆ పాకమునందువైచి లేచ్యాపాకముగ చేసి బలా
నుసారముగ ప్రాతస్నానములములయందు నేవించినవో నూతికలగు స్త్రీలకు మిక్కిలి హితకరముగనుం
దును. ఈ ఔషధమును నేవించునపుడు పథ్యాపథ్యవిచారముకర్తవలెను. ఇయ్యది క్షయ; పాండు; జ్వర
ము; కాస; శ్వాస; అగ్నిమాంద్యము; సంగ్రహగ్రహణి, రక్తగుల్మము; ప్రవరము; సోమరోగము; స్తన్య
క్షయము (పాలులేకుండపోవుట); మూత్రోక్యశుష్కము; కామల; గలగ్రహము; పైత్తికవ్యాధులు; వాతపితృ
వ్యాధులు; నూతికావాతరోగము వీనిని నిస్సంశయముగపోగొట్టును- ఇయ్యది మొదట ఆశ్వినీదేవతలచే
అనుగ్రహించబడిన యోగరాజము- ఇయ్యది స్త్రీలకారోగ్యమును సాభాగ్యమును కలిగించునదిగను
పుత్రప్రసాదముగను నుండును.

సాభాగ్యశుంఠీ అన్యా

మూ. నాగస్యపలాన్యషౌ ఘృతస్య పలవింశతిమ్

కారవీ మిసి చవ్యాగ్ని ముస్తానాఞ్చ పలం పలమ్.
 లేహీభూత మిదం సిద్ధం ఘృతభాణ్డే నిధాపయేత్
 తద్యథాగ్నిబలం ఖాదే త్పూతికాతు విశేషతః.

బల్యం వర్ణ్యం తథాఽఽయుష్యం వలీపలితనాశనమ్
 వయస్సాస్థాపనం హృద్యం మన్దాగ్నే ర్దిపనం పరమ్.

ఆమనాతప్రశమనం సాభాగ్వకర ముత్తమమ్
 మక్కుల్లశూలశమనం సూతికారోగనాశనమ్.

తా:—ఎనిమిదిపలములశుంఠిని మార్ణను చేసియుంచి ఇరువదియైదుపలములగోఘృతము; రెండా
 ధకముల గోక్షీరము, యేబదిపలముల కలకండ వీనినన్నిటిని ఒకటికలిపి మందాగ్నిచే పక్వము చేయు
 చు పాకసమయమున సదాపాకు, జిలకర; శుంఠి; పిప్పళ్ళెప్ప; మిరియాలు; లవంగపట్ట, ఏలకులు; ఆకుపత్తి;
 ఓమము; నల్లజిలకర; పిన్నసదాప; చవ్యము; చిత్త్రమూలము; తుంఠమునలు వీనిని ఒక్కొక్కపలమువంతు
 నగ్రహించి చూర్ణించి పై పాకమునంగువైచి లేహ్యమూపముగ సిద్ధముచేసి నేతితో మోగిన కుండఱుఁద్రుం
 చి అగ్నిబలానుసారముగ నేవించినయెడల బలము, శరీరవర్ణము; ఆయుర్వృద్ధి; వలీపలితములు లేకుండుట,
 వయస్సాపనము; హృదయమునకు బలము; అగ్నిదీపనము ఇవి కలుగును. ఆయునాతము; మక్కుల్లశూల:
 సూతికారోగములు ఇవి నశించును.

ప్రతాపలజ్జేశ్వరోరసః

మూ. ఏకేన్దు చన్ద్రానల వార్ధి దస్తీ కలైకభాగం క్రమశో వివిశ్రమ్
 సూతాభ్ర గన్దోషణ లోహ శ్చ వన్యోత్పలాభస్మ విషఞ్చ విష్టమ్.
 ప్రసూతవారేఽనిలదస్తబన్ధే సార్దామృశా వల్లమముష్య లిహ్యత్
 వాతామయేశ్లేష్మగ దేఽర్శసిస్యత్పురామృతార్ద్రాత్రిఫలాయుతో యమ్
 సశ్చజ్జబేరద్రీవపష హన్తి సనన్నిసాతం జ్వర ముగ్రరూపమ్
 నిజానుపానై ర్నిజపథ్యయై క్త స్పర్వాతిసారాన్ గ్రహణీవికారాన్. ౧౭౫
 ప్రతాపలజ్జేశ్వరనామధేయ సూప్తప్రయుక్తో గిరిరాజపుత్ర్యా. ౧౭౬

తా:—పాచరసము; అభ్యైకభస్మము; గంధకము ఇవి ఒక్కొక్కభాగము; మిరియాలుయూడు

నోసంగవలయును. వాతవ్యాధులు, కఫవ్యాధులు; అగ్నిగోక్షములు వీనియందు శుద్ధగుర్తులు; తిప్పతీగ
 అల్లము; కరకవలుపు; తాడివలుపు; ఉసిరికవరుగు వీనిని చూర్ణము చేసి గాని కషాయము చేసి గాని అను
 పానముగ నొసంగవలయును. ఈ యాషధము అల్లపు రసానుపానముతో నేవించినయెడల కూర్చిర మైన
 సన్నిపాతజ్వరము నశించును. యుక్తానుపానములతో నొసంగి తగినపథ్యమును ఆచరించునటులజేసినయెడ
 ల అతిసారము; గ్రిహణి మొదలగు వ్యాధులను పోగొట్టును-

ప్రసూతాంతాయానియమసమయావధిమాహా

మూ. సర్వతః పరిశుద్ధాస్యాత్సిగ్ధపథ్యాల్పభోజనా

స్వేదాభ్యజ్జపరా నిత్యం భవేన్మాస మతన్ద్రితా॥

ప్రసూతా సార్ధమాసా నే దృష్టేవా పునరా ర్యవే

నూతికానామ హీనా స్యాదితిధన్వస్త కే ర్మతమ్.

ఉపద్రవై ర్వశుద్ధాఞ్చ విజ్ఞాయ వరవర్ణనీమ్

ఊర్వం చతుర్భ్యమానేభ్యః పరిహారంవిసర్జయేత్.

“ఇతిభావప్రకాశ్”,

౧౭౭

౧౭౮

తా:—నూతికశరీరశోధనమును (గర్భాశయాద్యవనములయందెచ్చటను మలినములేకుండ)
 చేసికొనుచు నేన్నహయుక్తమై ంట్టియు హితమైనట్టియు ఆహారములను అప్పుముగ భుజించుచు స్వేదాభ్యం
 గములను చేసికొనుచు ఒక మాసము జాగరూకతతో గడువవలయును. ఒకటిన్నర మాసమువరకు గాని
 మరల ఆర్తవము జనించువరకు గాని నూతికయని పిలువబడును అని ధాన్యంతరీకుల మతము. నూతికలకు
 జనించు ఉపద్రవములన్నియు శాంతించి నాలుగుమాసములు గడచువరకును నూతికయను వ్యవహార
 ముండుననియు పిమ్మటనే పథ్యాహార నియమముల విధువనలయుననియు భావమిశ్రుని మతము.

మూ. నూతికాభ్యేషు రోగేషు వాతశ్లేష్మోద్భవేషుచ

తత్ర రోగానుకల్పేన పథ్యాపథ్యాని నిర్దిశేత్.

౧౮౦

తా:—నూతికారోగములయందు వాతశ్లేష్మ రోగములయందు చెప్పబడిన పథ్యాపథ్యములను
 వ్యాధ్యనుగుణముగ నాచరించవలయును.

స్తనరోగస్యనిదానపూర్వీకాచికిత్సా

మూ. సక్షీరాచాపండుగౌవా దోషః ప్రాసం ప్రసౌ వా నిర్దిశ్యా

స్తనములను వ్యాపించి రక్తచూంసములను దూషింపజేసి స్తనరోగములను కలిగించును.

స్తనరోగాణాం లక్షణాని

మూ. పశ్చాన్నామపి తేహంహి రక్తజం విద్రాధిం వినా
లక్షణాని సమానాని భావ్యావిద్రాధిలక్షణైః.

౧౮౨

తా:—స్తనరోగములు, వాతజను, పితృజను; కఫజను; సన్నిపాతజను; ఆగంతుజను అని
అయిదువిధములుగ నుండును. ఈ అయిదింటియందును బాహ్య విద్రాధిలక్షణములే కలిగియుండును. కాని
రక్తవిద్రాధిచూత్రము స్వభావముగ స్తనములయందు జనించదు.

స్తనరోగచికిత్సా

మూ. శోధం స్తనోత్థి మచేక్ష్య భిషగ్విదధ్యాత్
యద్విద్రాధావభిహితం బహుధా విధానమ్
అమే విదహ్యతి తథైవ గతేచ పాకం
యన్యస్త్సనౌ సతతమేవచ నిర్మహీతౌ (నిర్మహీత).

౧౮౩

పితృఘ్నాని సుశీతాని ద్రావ్యాణ్యత్ర ప్రయోజయేత్
జలౌకాభి ర్హారేద్రాక్తం తత్సనాపుపనాహయేత్.

౧౮౪

లేపో విశాలామూలేన హన్తి పీడం స్తనోత్థితామ్
నిశా కనక కల్కాభ్యాం లేపః పోక్తః స్తనారిహా.

౧౮౫

లేపాన్నిహన్తి మూలం స్తనరోగం వన్ధ్యాకరోటకాః
నిర్వాప్య తప్తలోహం సలిలే తద్వా పిబేత్తత్ర.

౧౮౬

తా:—స్తనరోగములయందు శోఫులిగనేని విద్రాధి చికిత్సయందుచెప్పబడిన చికిత్సలన్నిటి
ని ఆమ విదాహ పచ్యమాన పక్వావస్థలయందు ఉచితరీతిని చికిత్సించవలయును. స్తనరోగముందు పిత్ర
హరములైనట్టియు శీతప్రీత్యముగలట్టియు ద్రావ్యములను నూరి పైన పట్టువేయవలయును. మఱియు జలగల
నంటించి రక్తమును దీయుట, ఉపనాహస్వేదమును చేయుట అను చికిత్సలను కూడ చేయవలయును. వెట్టి
పుచ్చవేరునుగాని, పసుపు నల్లఉమ్మెత్తాకు ఈ రెంటినిగానినూరి పూసియెడల స్తనరోగములయందు

మూ. రక్తప్రసాదో మధురః పశ్చాహారనిమిత్తజః
కృత్స్నాదేహాత్తస్నాప్రాప్తస్సస్యమిత్యభిధీయతే "ఉక్తంనుశ్రుతే"

తా:—భుజించిన ఆహారముయొక్క పరిణామమువలన గలిగిన సారభూతమైనట్టియు మధురమైనట్టియు రసధాతువు స్తనములనుజెంది స్తస్యముగ మారుచుండును. అని సుశ్రుతమునందు జెప్పబడినది.

మూ. గురుభి ర్వివిధై రన్తై ర్దుష్టై ర్దోషైః ప్రమాషితమ్

క్షీరం ధాత్ర్యాః కుమారస్య నానారోగాయ కల్పతే. "సూధవేనాప్యక్తం"

తా:—గురుత్వమును కేయనట్టియు, దుష్టమైనట్టియు ఆహారపదార్థములను నేవించుటవలన వాతాదిదోషములు ప్రకోపించి దాదియొక్క స్తస్యమును చేరచి స్తనరోగములను కలిగించును.

వాతాదిదుష్టక్షీరలక్షణమ్

మూ. కపాయం సలిలవావి స్తస్యం మారుతమాషితమ్
కట్వమ్ లవణం వీతరాజిమత్ప్లిత్త సంజితమ్.

కఫదుష్టం ఘనం తోయే నిమజ్జతి నుపిచ్ఛిలమ్
ద్విలిజ్గం ద్వస్త్రజం విద్యాత్సర్వలిజ్గం త్రిదోషజమ్.
స్తస్యే త్రిదోషసంధుష్టే శకృదామం జలోపమమ్
నానానరగుజం చారవిబద్ధ ముపవేశ్యతే.

౧౮౯

౧౯౦

తా:—స్తస్యము వాతముచే దుష్టమైనయెడల నగరుగను నీటిపైవైచిన తేలునదిగను, పిత్తముచే దుష్టమైనయెడల కట్వమ్ లవణ రసములుగలిగి పనువుపచ్చురేఖలుగలిగినదిగను, కఫముచే దుష్టమైనయెడల చిక్కగను జిగటగను నీటిమీదవైచిన మునిగిపోవునదిగను ఉండును. రెండేసిదోషములచే దుష్టమైనపుడు ద్వీదోషలక్షణములును, వాతాదులన్నిటిచే దుష్టమైనపుడువైజెప్పబడిన త్రిదోషలక్షణములన్నియును కలిగి యుండును. మఱియు త్రిదోషములచే స్తస్యముచుష్టమైనపుడు అట్టిస్తస్యమును పానముచేయు శిశువు యొక్కమలము ఆసుముతో కలిసియు నీటివలెను అనేకపర్ణములుగలిగియు వాధతో వెడలుచుండును. 2. కొక్కప్పుడు కొంతమలము ఉంటులుగట్టియు కొంతమలము కలచగను వెడలుచుండును - అని విశేష లక్షణముల నెఱుంగవలయును -

అవికృతస్తస్యలక్షణమ్

మూ. అద్గుసం వాన్ములిక్షీన వేక్షీభవతి సాణురమ్

కలిసి పోవునదిగను, తెల్లగను, మధురముగను, ఇతరవర్ణములేవియుం లేకుండునదిగను నుండును:

కలిసి పోవునదిగను, తెల్లగను, మధురముగను, ఇతరవర్ణములేవియుం లేకుండునదిగను నుండును:

వికృతస్వచ్ఛికిత్యా

మూ. తత్ర వాతాత్మకే స్తన్యే దశమూలీం త్ర్యహంపిబేత్
వాతవ్యాధిహారం సర్పిః వీత్వా మృదువిరేచయేత్.

౧౯౨

పితృదుష్టేమృతాభీరు పటోలం నిమ్బ చననమ్
ధాత్రీ కుమారశ్చ పిబే త్వాప్విధయిత్వా సశర్కరమ్.

౧౯౩

కఫదుష్టే ఘృతం వేయం యష్టిసైనవసంయుతమ్
రాతపుష్పైస్థనౌ లిమ్పిచ్చిశోశ్చ దశనచ్చదౌ
సుఖమేవం వమే దాబ్బలః కఫకోపశ్చ శామ్యతి.

౧౯౪

ద్వంద్వదుష్టం ద్వియోగాభ్యాం పుర్వోక్తాభ్యాం విశోధయేత్
పాతా మూర్వాచ భూనిమ్బ దారు శుణి కలిజ్జకాః

౧౯౫

సారిబా ఘన తిక్తాఖ్యం తచ్చ స్తన్యవిశోధనమ్.

౧౯౬

తా:—స్తన్యము వాతముచే దుష్టమైనపుడు దశమూలక సాయమును మూడుదినములు త్రాగిం
చవలయును. వాతహరమైన ద్రిష్టముచే నిద్రముచేయబడిన ఘృతమును త్రాగించి మృదువిరేచనమును
చేయించవలయును. పిత్రముచే స్తన్యము దుష్టమైనపుడు తిప్పలీగ పిల్లిగడ్డలు, చేదుపొట్ల, వేపపట్ల,
చందనము వీని క సాయమునందు చక్కెరను కలిపి శిశువునకునతల్లిని లేక దాడికిని త్రాగించవలయును.
స్తన్యము కఫముచే దుష్టమైనపుడు, అతిమధురము, సైంధవలవణము వీనిచే నిద్రముచేయబడిన ఘృతమును
త్రాగించవలయును. మంగచెట్టయొక్క పూలను నూరి ఆకల్కము స్తనములకును శిశువుయొక్క పెద
వులకును పూసినయెడల శిశువునకు వాంతియై కఫహాపము తగును.

ద్విదోషములచే దుష్టమైవుడు పై జెప్పబడిన ద్విదోషచికిత్సలను (రెండుయోగములను
చేర్చి) చేయవలయును. వివబాద్ధి, చాగవేరు, నేలవేము, దేవదారు, శుంఠి, కొడిశపాలగింజలు, సుగంధి
పాల, తుంగముస్తలు, కటుకరోహిణి వీని క సాయమునుగాని మూర్లమునుగాని వయోబలానుగుణముగ
శిశువునకును తల్లికిని నేవింపజేసినయెడల త్రిదోషస్తన్యదోషము నశించును.

శతావరీ క్షీరపిష్టా పీతా స్త్యవీవరసీ
 కవోష్ణం కణయా వీతం క్షీరం క్షీరవివరసమ్.
 వసకార్యానజేక్షనాణాం మూలం సోవీరకేణవా
 విదారీకస్తం సురయా విభేద్వా స్త్యవరస్థమ్.

౧౪౮

౧౪౯

తా:— శేలగుమ్మడిగడ్డను పాలతో నూరి రసముపిండి అందణం చేయు చక్కరనుకలిపి పసి
 బడ్డకలులకు త్రొగించినయెడల వలయునంత క్షీరము వృద్ధియగును. పిల్లిగడ్డలను పాలతో నూరి చక్కర
 నుకలిపి త్రొగించినను క్షీరము వృద్ధియగును. విప్పళ్ళనుజేర్చి కాచినపాలు కడువ్వుముగ త్రొగించినను
 క్షీరవృద్ధియగును. నుటియొ అడవిపత్తి వేరును, చెరకువేరును కాంజికముతో నూరి కల్కముజేసి త్రొగిం
 చినను, పాలగుమ్మడుగడ్డను మార్ణముజేసిగాని, కల్కముజేసిగాని మద్యముతో కలిపి త్రొగించినను
 స్త్యము వృద్ధియగును.

వజ్రకాజ్ఞోకమ్

మూ. విప్పలీ విప్పలీ మూలం చవ్యం శుణీ యవానికా
 జీరకే ద్యే హరిదేద్యే బిడం సోవర్పలం తథా.
 ఏతై శేవోషధైః పిష్టై రారనాలం విపాచయేత్
 తద్వ్యాధాగ్నిబలం వీత్యా ప్రసూతా సుఖమన్నతే.
 అమవాతహారం వృష్యం కఫఘ్నం వాతనాశనమ్
 తద్వజ్రకాజ్ఞోకం నామ్నా స్త్రీణా మగ్నివివరనమ్
 మక్కల్లశూలశమనం పరం క్షీరవివరనమ్.
 ౨౦౦
 ౨౦౧
 ౨౦౨

తా:— పిప్పళ్ళు, మోడి, చవ్యము, శుంఠి, ఓమము, జిలకర, నల్ల జిలకర, పసుపు, మాని
 పసుపు, బిణాలపణము. సోవర్పలపణము వీనిని నూరి కల్కముచేసి కాంజికమునందు కలిపి ఉడికించిన
 యెడల నయ్యది వజ్రకాంజికమనబడును. అట్టికాంజికమును అగ్నిబలము సారముగ నూతికలు త్రొగిన
 యెడల అమవాతము, కఫనాతములు, మక్కల్లశూల ఇవి నశించును. మఱియు అగ్నిదీపనము ఆరోగ్య
 ముకలిగి క్షీరము వృద్ధియగును— దీనినే పురుషులు త్రొగినయెడల వీర్యవృద్ధికలుగును.

మూ. ధాత్యైస్తు గురుభి ర్భిజ్యై ర్విషమై ర్విషమై సై పథా
 దోషా దేహే ప్రకవ్యన్తి తత స్తస్యం ప్రదుష్యతి. ౧
 మిథ్యాహారవిహారిణ్యా దుష్టా వాతాదయశ్చ్రయః
 దూషయన్తి పశు సేన జాయన్తే వ్యాధయ శ్శిశోః. ౨

తా:—దాచి గురుపగార్థములను, విషమాశనములను, దోషప్రకోపమును కలిగించు పదార్థము
 లను నేవించుటవలన వాతాదిదోషములు ప్రకోపమునొంది స్తస్యమును దూషింపజేయును. అట్టి స్తస్య
 మును పానముజేయుటవలన శిశువులకు వ్యాధులు జనించుచుండును.

వాతదుష్టదుగ్ధపాయినశ్శిశోర్క్షణాని

మూ. వాతదుష్టం శిశు స్తస్యం పిబ న్వాత్రగదాతురః
 క్షౌమస్వరః కృశాజస్య ద్భద్ధవిణ్యాత్ప్రమారుతః. 3

తా:—వాతముచే దుష్టమైన స్తస్యమును శిశువు పానముచేసినయెడల హీనస్వరము, కృశించిన
 అంగములు కలిగియుండుట, మలము, మూత్రము, అపానవాళము ఇవి సరిగ వెడలకుండుట అను లక్షణ
 ములుకలుగును.

పిత్రదుష్టస్తస్యపాయినశ్శిశోర్క్షణాని

మూ. స్వినో భిన్నమలో బాలః కామలూపిత్ర రోగవాన్
 తృప్తాలు రుష్ణసర్వాజః పిత్రదుష్టం పయః పిబన్. ౪

తా:—పిత్రముచే దుష్టమైన స్తస్యమును పానముచేసినయెడల శరీరమున నధికముగ చెమట,
 తునకలు తునకలుగ మలము వెడలుట. కామలి, పిత్రవికారములు కలుగుట, దమ్మి, శరీరనుంతయు వేడిగ
 నుండుట ఈ లక్షణములు కలిగియుండును.

కఫదుష్టస్తస్యపాయినశ్శిశోర్క్షణాని

మూ. కఫదుష్టం పిబన్రం లాలాలు శ్శేష రోగవాన్

సంబంధమైన వ్యాధులు కలుగుట, అతినిద్ర, జడత్వము, ముఖము, నోరు, నేత్రములు ఇవి ఉబ్బియుండుట, వాంతియుగుట అను లక్షణములు కలిగియుండును.

శిశోర్వక్రమక్షమస్వార్చరతవేదనాజ్ఞానోపాయసి

మూ. శిశో స్త్రీవ్యా మతీవ్యాఞ్చి రోదనా ల్లక్షయే ద్రుజమ్. ౬

తా:— శిశువు తన బాధను చెప్పటకు శక్తిలేనివాడగుటవలన రోదనమువలననే శిశువు నకు బాధ తీవ్రముగ నుండునటుల లేక స్వల్పముగ నుండునటులను గుర్తించవలయును. అనగా రోదనము మధికముగ నుండి స్వల్పమును సహించలేకుండైనచో టుల బాధయు అధికముగ నున్నదనియు రోదనము స్వల్పముగ నుండేచేసి బాధ తక్కువగునున స్త్రీదనియు గుర్తించవలయును.

కు కూణకలక్షణమ్

మూ. కుకూణకః క్షీరదోషా చ్చిశూనామేవ వర్తన్తిని ౭

జాయతే తేన తన్నేత్రం కణ్డారఞ్చ స్రవేన్ముహూః.

శిశుః కుర్వాలలాటాక్షీ కణి నాసావఘురణమ్

శక్తో నార్కప్రభాం ద్రష్టం నవర్తోన్మీలనక్షమః.

తా:— శిశువులకు స్తన్యదోషమువలన రెప్పయందు కుకూణకమును వ్యాధికలుగుచుండును, దాని వలన అనేత్రము దురదగలిగి నీరు కారము రెప్పయైత్ర లేక యొండపాడను చూడలేక నుండును, మఱియు లలాటము, నేత్రములు, కంఠము, ముక్కు నీనిని కేతితో రుద్దుకొనుచుండును.

పారిగర్భికలక్షణమ్

మూ. మాతుః కుమారో గర్భిణ్యాస్తస్యం ప్రియః పిబన్నపి ౮

శ్వాసాగ్నిసాద వనుధు తస్మాి కానారుచి భ్రీమైః.

యుజ్యతే ణోష్ఠి వృద్ధ్యాచ తమాహూః పారిగర్భికమ్

రోగం పరిభవ్యాఞ్చి తత్ర యుజ్జిత దీపనమ్.

తా:— తల్లి గర్భముతో నుండు పుడు పిల్లలు పాలుతాగినుటవలన శ్వాస, అగ్నిరూద్యము, వాంతి, కుసకిపాటు, కాస, అరుచి, భ్రమ, ఉదరము పెరుగుట ఈ లక్షణములుగల పారిగర్భికమును

మూ. తాలుమాంసే కఘః కుర్ధః కురుతే తాలుకణకమ్
తేస తాలుప్రదేశస్య నిమ్నతా మూర్ధ్ని జాయతే.

౧౧

తాలుపాతస్త్వనద్వేషః కృచ్చాత్పానం శక్వద్ద్రవమ్
త్వడక్షీకణాస్త్వరుజ్జో గ్రీవాదుర్ధరతా వమిః.

౧౨

తా:—కఘము ప్రిణోపించి తాలమాంసమునందు తాలుకంటకమనువ్యాధిని జనింపజేయును. దీనియందు తాలుప్రదేశమున శిరస్సున శల్లము యేర్పడును. అందువలన తాలుప్రదేశమున బలము లేక పోవుటవలన స్తవమును చప్పరించలేక స్తవమునందు ద్వేషముకలుగుట, ఒకస్పృశు అతికష్టముతో కొంచెముగ స్తవ్యపానముజేయుట, ద్రివముగమలమునెడలట, దస్పి, కేత్రములు, కంతము, నోరు అను ప్రదేశ శయలయందు బాధ, మెడనిలుపలేకుండుట, వమనము ఈ లక్షణములు కలుగును.

మహాపద్మలక్షణమ్

మూ. విసర్పస్తు శిశ్లోః పాణనాశనో వస్త్రీశ్చిరజః
పద్మవర్ణో మహాపద్మరోగో దోషత్రయోద్భవః.

౧౩

శంఖాభ్యాం హృదయం యాతి హృదయాచ్చ గుదం వ్రజేత్
క్షుద్రోరోగేచ కథితే అజగల్గ్యహిష్టాతనే.

౧౪

తా:—శిశువులకు త్రిదోషప్రకాశమువలన పొత్తిపొట్ట, శిరస్సు వీనియందు ఎఱ్ఱగనుండు విసర్పము జనించును. ఇట్లుది అసాధ్యము. ఈవ్యాధి శిరస్సున అనగా ప్రియకముగ కణతలయందే జనించును, కణతలనుండి హృదయమునకును. హృదయమునుండి గుదమునకును వ్యాపించును. అజగల్గిక, ఆహిష్టాతన అను రెండువ్యాధులు క్షుద్రోగములందు చెప్పబడినవి.

బాలనాం అన్యేషివికారా భవన్తీతి

మూ. జ్వరాద్యా వ్యాధయ స్పర్శ్యే మహతాం యే పురేరితాః
బాలదేహేషి తే తద్వజ్జేయాస్య్యః కుశలైర్హిహ.

౧౫

మూ. దన్తోద్భేద శ్శిశో స్పర్వరోగాణాంకారణం స్మృతః
 విశేషా జ్వర విద్భేద కాస ఛర్మిశిరోరుబామ్
 అవ్యభిన్నస్య పోథక్యా విసర్పస్యచ జాయతే.

౧౬

తా:—శిశువులకు దంఠములు పచ్చపముయును ననేక వ్యాధులు కలుగును. అందు ముఖ్యముగ జ్వరమా, భేదిలగుట, కస్త, పమఃము, తిలనోష్ఠి, కండకలక, పోథకీ (రెప్పలయందు కలుగు వ్యాధి) విసర్పము ఈ వ్యాధులు కలుగును.

గ్రహగ్రస్త బాలరోగలక్షణాని

మూ. బాలగ్రహ అనాచారా త్పీడయన్తి శిశుం యతః
 తస్మా త్తదుపసర్వేభ్యో రక్షే దాబ్జలం ప్రయత్నతః.

౧౭

తా:—బాలరకు అనాచారమువలన బాలగ్రహములు సోకును. కాబట్టి తత్పరిహారమును చేసి బాలరకు అనాచారములు తగులకుండ ప్రయత్నపూర్వకముగ రక్షించుచుండవలయును.

బాలగ్రహణానామాని

మూ. స్కన్దగ్రహస్തു ప్రథమస్కున్దాపస్మార ఏవచ
 శకునీ రేవతీచైవ పూతనా గన్ధపూతనా.
 పూతనా శీతపూర్వాచ తథైవ ముఖమణికా
 నవమో నైగమేయశ్చ పోక్తా బాలగ్రహ అమి.

౧౮

౧౯

తా:—(1) స్కందగ్రహము, (2) స్కందాపస్మారము, (3) శకుని, (4) రేవతి, (5) పూతన, (6) గంధపూతన, (7) శీతపూతన, (8) ముఖమండక, (9) నైగమేయము అను తొమ్మిదియును బాలగ్రహములని చెప్పబడును.

సామాన్యగ్రహజుష్టానాంబాలానాంలక్షణాని

మూ. క్షణాదుద్విజతే బాలః క్షణాత్ప్రస్యతి రోదితి
 సఖై రన్వై ర్దై రారయతి ధాత్రీ మాత్మానమేవచ.
 ఊరం నిరీక్షతే దనా నానేత్మాజతి జునుతి

౨౦

మాంసశోణితగ్నిశ్చ సచాశ్శాత్తి యథాపురా.

దుర్బలౌ మలినాజ్జశ్చ నష్టసంజ్ఞోఽపి జాయతే

సామాన్యగ్రహజ్వాలాం లక్షణం సముదాహృతమ్.

తా:—ఒక క్షణమున ఉలికిపడుట. ఒక క్షణమున భయపడుట, ఒప్పుడు గోశ్శబ్దేతను, దంతముల చేతను తనను, తల్లిని లేక దాదినిగొచ్చుచు కొరుకుట, ఒకప్పుడు పై చూపుచూచు పండు పైదపులు కొరుగుచుండుట, మూలుగుచు, అవలించుచు, కనుబొమలు చూడుచుచు, మాటిమాటికి నురుగు ను వాంతిజేసికొనుట, రాతులయందు నిదురించకుండుట, శరీరావమువములు వాపుకలిగి అప్పుడప్పుడు కొంచెము కొంచెముగ మలమువెడలట, స్వరముచూరుట ఈ లక్షణములు గ్రహజ్వాలలమైన బాలురకు సామాన్యముగ కలుగుచుండును.

విశిష్టగ్రహజ్వాలాంలక్షణాసి స్కన్దగ్రహస్యలక్షణమ్

మూ. ఏకనేత్రస్య గాత్రస్య సావస్యస్య కమ్పనమ్

ఊర్ధ్వదృష్ట్యా నిరీక్షేత వకాస్యా రక్తగన్ధికః.

దనానాదతి విత్రస్తస్యన్తై వాభినన్ది

స్కన్దగ్రహ గృహీతానాం రోదనం చాల్యమేవచ.

తా:—స్కన్దగ్రహజ్వలముగుబాలురకు ఒక నేత్రమునుండి కన్నీరుకారుట; శరీరముచెమట బట్టి వణకుచుండుట; పై చూపుచూచుట; నోరు పంకరపోవుట; రక్తము పంటివాసనవచ్చుట; పండ్లుకొరుకుట; భయపడుట: పాలుత్రాగకుండుట; కొంచెముగ యేడ్చుట ఈ లక్షణములుకలుగును.

స్కన్దాపసార్కరగ్రహస్యలక్షణమ్

మూ. నష్టసంజ్ఞో వమేత్సేనం సంజ్ఞావా సతిరోద్దితి

పుమాశ్శోణితగ్నిత్వం స్కన్దాపసార్కరలక్షణమ్.

తా:—స్కన్దాపసార్కరగ్రహ జ్వలముగుబాలురకు ఒకప్పుడు సంజ్ఞానశించుట, నురుగును వాంతిజేసికొనుట, సంజ్ఞావచ్చినపుడు వికృతుగునేడ్చుట, చీము, నెత్తురు వీనియొక్క వాసనవంటి వాసనవచ్చుట అనే లక్షణములు కలిగియుండును.

శకునిగ్రహలక్షణమ్

పడుట, జలచరములగు పక్షులయుక్త శరీరమునందలి వాననవంటి వాసనవచ్చుట, ఏడలంతయు మంటలతో
నూడినబొబ్బలులేది పుండై నీరు గారుచుండుట ఈలక్షణములు కలుగును.

రేవతీ గ్రహలక్షణమ్

మూ. వ్రణైః స్ఫోటై శ్చితం గాత్రం పఙ్క-గస్తం సోవేదస్యక్
భిన్నవరాచి జ్వరీ దాహీ రేవతీగ్రహలక్షణమ్.

౨౮

తా:—రేవతీగ్రహజుష్టమైన బాలురకు శరీరమునంపంతటను బొబ్బలులేచి పుండై రక్తము
స్రవించుచు బురదవాసన (నీమనాసన) కలిగియుండుట, కొంచెముకొంచెముక మలమువెడలుట, జ్వరము
తాపము ఈలక్షణములు కలుగును.

పూతనా గ్రహలక్షణమ్

మూ. అతీసారో జ్వర స్తృషా తిర్య క్షేక్షణ రోదనమ్
నష్టవిద్ర సఖోద్విగో గ్రస్తః పూతనయాశిశుః

౨౯

తా:—పూతనా గ్రహజుష్టమగు బాలురకు అతిసారము, జ్వరము, దప్పి, దిక్కులుచుచును
యేడ్చుట, నిద్రారాకుండుట, ఉలికిపడుట ఈలక్షణములు కలిగియుండును.

గస్తపూతనా గ్రహలక్షణమ్

మూ. ఛర్తిః కాసో జ్వర స్తృషా వసా గస్తో ల్లిరోదనమ్
స్తస్య ద్వేషో ల్లిసారశ్చ గస్తపూతనయా భవేత్.

౩౦

తా:—గస్తపూతనాజుష్టమగు బాలురకు వసుము, దగ్గు, జ్వరము, దప్పి, కొవ్వువాసన
వచ్చుట, అధికముగయేడ్చుట, పాలయందు ద్వేషము, అతిసారము ఈలక్షణములు కలుగును.

శీతపూతనా గ్రహలక్షణమ్

మూ. వేపతే కాసతే క్షీణో నేత్రోరోగో విగన్ధితా
చర్ద్వితీసారయుక్తశ్చ శీతపూతనయా శిశుః.

౩౧

మూ. ప్రసన్న వర్ణ వదన శ్శిరాభి రభిసంవృతః
 మూత్రోగ్నిశ్చ బహ్వశీ ముఖమణ్డినికా గ్రహేహి.

39

తా:—ముఖమండనికాగ్రహజుప్తముగు బాలురకు ముఖముపరిస్పర్శముగను మంచివర్ణముగతిగి
 యునుండుట; శిరలు ఉచ్ఛియించుట; శరీరమునందు మూత్రమువంటివాసనవచ్చుట: అధికముగతినుట ఈ
 లక్షణములుకలుగును.

నైగమేయగ్రహలక్షణమ్
 మూ. ఛరిస్సస్దిసకణాస్యశోషో మూర్ధ్నా విగ్రస్తా
 ఊర్ధ్వం పశ్యే ద్దనా నైగమేయగ్రహం వదేత్.

33

తా:—నైగమేయగ్రహజుప్తముగు బాలురకు వసువము; జ్వాలగారుట; గొంతు నోరు ఇవి
 యెండుచుండుట; మూర్ధ్న: ఏగంధములేకుండుట పైకిచూచుట; పండ్లుకొరుకుట ఈలక్షణములుకలుగును

బాలరోగస్యాసాధ్యలక్షణమ్
 మూ. స్రస్తాక్షశ్చ స్తనద్వేషీ ముహ్యతే చానిశం ముహూః
 తం బాల మచిరాద్ధన్వి గ్రహ స్సంపూర్ణలక్షణః.

35

తా:—గుడ్డులోసలికి లాగికొనిపోవుట; చనుబాలు త్రాగకుండుట; ఎల్లప్పుడు తెలివిలేకుం
 డుట ఈ లక్షణములు గ్రహగ్రస్తమైన బాలురకుగలిగెనేని వెంటనే స్యుతిజెందుదురు.

బాలరోగణాంచికిత్సా
 శ్చైవజ్యం పూర్వముదిష్టం మహతాం యజ్జ్వరాదిషు
 తదేవ కార్యం బాలానాం కిన్తు దాహాదికం వినా.

37

దాహాదికంవినా-అగ్నిదాహక్షారవసువలెచనశిరాస్యనాదికంవినా, సుహాకష్టేచోత్పన్నేవసువ
 విరేకాద్యపిదద్యాత్ ||

తా:—జ్వరాదిస్యానులయందు పెద్దనారికి యేచికిత్సలు చెప్పబడినవో ఆ చికిత్సలనే
 బాలురకును దాహక్షారికమును మాత్రము తగ్గించుకొనుచు చికిత్స చేయుచుండవలయును. కాని అగ్ని
 కర్మ (లక్షణము)...

మూ. విరేక వస్తి ఏమనాన్వయే కుర్వాచ్చ తే నాత్యరూత్
 తపన దోషా దూష్యాశ్చ జ్వరాద్యా వ్యాధయశ్చ తే
 అతస్త దేవ భైషజ్యం మాత్రా త్వస్య కనీయసి.

తా:—పై విషయము నేను శ్రుతుడుగూడ వివరించుచు శిశువులకు ఔషధముయొక్క కనీ
 యనీమాత్రము (అల్పప్రమాణమును) ఉపయోగించవలయునని వచించెను.

కనీయసీంమాత్రామాహవిశ్వామిత్రస్య

మూ. విడజ్జఫల మాత్రస్తు జాతమాత్రస్య భేషజమ్
 అనేనైవ ప్రమాణేన మాసి మాసి ప్రవర్ణయేత్ 3౮

తా:—ఆప్యడుజనించిన శిశువునకు వాయువిడంగములోని తండులముయొక్క తూకమును
 పరిమాణముగనుపయోగించుచు నెలనెలకు ఒకవిడంగతండులపరిమాణమును హెచ్చుచేయుచు ఉపయో
 గించవలయునని విశ్వామిత్రుడు వచించెను.

మూ. ప్రథమే మాసి శాలాయ దేయా భైషజ్యరక్తి కా
 అవలేహ్యతు కర్తవ్యా మధుక్షీరసితాఘృతైః. 3౯

పక్షకం వర్ణయేత్తావ ద్యావ త్సంవత్సరో భవేత్
 తదూర్ధ్వం మాషవృద్ధిస్సాన్వద్యావ త్తోడశ వత్సరాః.
 తత్స్థిరా భవేత్తావ ద్యావ ద్వర్షాణి సప్తతిః
 తత్తో బాలకవన్మాత్రాహోసనీయా శన్తైశ్శనైః

చూరకల్కావలేహానా మియం మాత్రా ప్రకీర్తితా
 కషాయస్య పున స్సైవ విజ్ఞాతవ్యా చతుర్దశా
 క్షీరపస్య శిశో ర్దేయ మాషధం క్షీరసర్పిషా
 ధాత్ర్యాస్తు కేవలం దేయం నక్షీరేణాపి సర్పిషా. ౪౩

తా:—ఓషధులచే నిద్రముచేయుబడిన ఔషధమును ఒక నెలశిశువునకు గురిగించజప్రమాణమును
 “ఇతితస్మాన్స్త రత్వన్యథాభిహితమ్”

దెబ్బది సంవత్సరములవరకును కెద్దివారికి చెప్పబడిన మోక్షాదలను ఉపయోగించవలయుననియు దెబ్బది సంవత్సరములు గడచినపిమ్మట బాలకులకు పెంచినటుల వృద్ధులకు క్రమముగ తగ్గించుచుండవలయుననియు గ్రాంథాంతరమునందు చెప్పబడియున్నది. ఈ పరిమాణము చూరకల్గిన ఆపలేహములకు మాత్రమే మేనని యొరుంగవలయును. కషాయమునొసంగుచో దీనికి నాలుగింతలుగ పెంచుకొనవలయును.

పాలుకొనుచుండు శిశువులకు ఔషధము నియ్యవలసినపుడు క్షీరానుపానముగ గాని పృతానుపానముగ గాని ఒసంగవలయును. దానికిమాత్రము ఔషధమునొసంగవలయు నేని క్షీరమును గాని పృతమును గాని అనుపానమునందొసంగక కేవలము వాషధముమాత్రము నేవించునటుల చేయవలయును.

మూ. సర్వం నివార్యతే బాలే స్తన్యం నైవ నివార్యతే
 మాత్రీయా లజ్ఘయే ద్ధాత్రిం శిశో రేత ద్విలంఘనమ్. ౪౩
 క్షీరాదస్యాషధం ధాత్ర్యాః క్షీరాన్నాదస్య చోభయోః
 అన్నాదస్యతు బాలస్య యోజయే త్కుశలో భిషక్. ౪౪

కా:— శిశువులకు జ్వరము కలిగినపుడు స్నానపానములన్నియు నిషేధింపబడును. కాని, స్తన్య పానముమాత్రము నిషేధింపబడదు. అమయకమైన జ్వరము శిశువునకు జనించినయెడలతగినటుల గాదికే లంఘన చికిత్సను చేసినయెడల శిశువునకు లంఘనము చేయించినట్లుగును. కేవలము క్షీరపానము చేయుశిశువులకు వ్యాధిజనించినయెడల పాలనిచ్చురాదికిగాని, తల్లికిగాని ఔషధము నొసంగవలయును. క్షీరపానమును చేయుచు అన్నమును కూడ తినుబిడ్డలకు వ్యాధి జనించినప్పుడు తల్లికిని, బిడ్డకును గూడ ఔషధము నొసంగవలయును. పాలు మఱచి కేవలము అన్నమునే భుజించుబిడ్డలకు వ్యాధి జనించినప్పు డు తల్లికి ఔషధమునియ్యక శిశువునకే ఔషధము నొసంగవలయును.

భద్రముస్తాదిక్వాధః

మూ. భద్రీముస్తాభయా నిమ్బ పటోల మధుకైకృతమ్
 క్వాధః కోష్ఠ శ్శిశోకేష నిశ్శేష జ్వర నాశనః. ౪౫

కా:— భద్రీముస్తలు, కరకవలుపు, వేపపట్ట, చేనుపట్ట, అలిమధురము వీనికషాయమును కడువముగ తాగించినయెడల శిశువులకు జ్వరము నిశ్శేషముగ నశించును.

బాలానాం జ్వర కార్య కాస శమనశ్చార్ణోఽతిసారంజయేత్. రచ

తా:—వీలక్కాయలు, మామిడిబీడి, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, కరక, తాడి, ఉశిరక వాయువిడంగములు, తుంగముస్తలు, కర్కటకశృంగి, అతిదన, లాడుగపట్ట, ధాతకీకుసుము, చిత్ర మాలము, ధనియాలు, బోడతరము, మాశెడుగుజ్జ, ఓముము ఇవి ఒక్కొక్కభాగము, పెన్నేరుగడ్డలు వీనిమదవభాగము, భంగ పదహారవభాగము వీనినిన్నిటిని నూత్నమార్లముచేసి యీ మార్లమునకు సమముగ చక్కెరనుకలిపి శిశువులకొనంగినయెడల జ్వరము, కార్యము, దగ్గు, అతిసారము వీనిని పోగొట్టును.

జహ్వయాంలేపణ

మూ. బాలో యోఽచిరజాతః స్తన్యం గృహ్లాతి నో తదా తస్య
సై స్థవ ధాత్రీ మఘు ఘృత పథ్యా కల్కేన ఘ్నయేజ్జహ్వమ్. ౪౨

తా:—అప్పడుజనించిన శిశువు స్తన్యమును త్రాగనియెడల స్తైంధవలవణము, ఉసిరికవరుగు కరకనలుపు వీనిని కల్కముచేసి అందుకొంచెము తేనె సెయ్యి వీనిని కలిపి నాలుకకు రాచినయెడల స్తన్యమును పానముకేరదును.

వలంకిషాదిధరాపః

మూ. వలంకిషా వచా కుప్తం గజచర్మావిచర్మచ
నిమ్బస్య పత్రిం క్షౌద్రేణ సార్థ ముక్తంతు ధూపనమ్
జ్వరవేగం నిహన్త్యాశు బాలకానాం విశేషతః. ౪౩

తా:—గుగ్గులు, వన, చెంగల్యకోష్ఠ, గజచర్మము, గొత్తికొలు, వేపాకు వీనిని పొడిచేసి తేనెతో కలిపి పొగ కైచినయెడల శిశువులకు తీవ్రమైనజ్వరము తగ్గును.

మూర్వాద్యుద్వర్తనమ్

మూ. మూర్వా నిశా సర్ప రామనేన శ్వేతా సమంగామ్బుద కారవీణామ్
ఛాగీవయోభి స్సహా వేషితానాముద్వర్తనంస్వాజ్వరజిచ్చిశూనామ్.

తా:—చాగవేరు, పసుపు, ఆనాలు, కేుకేము, తెల్లవస; మంజిష్ఠ, తుంగముస్తలు, నల్లజిల

మూ. ఘన కృపారణా శృణ్వీ చూర్ణం క్షోదేణ సంయుతమ్
శిశోర్బ్యరాతిసారఘ్నం కాసం శ్వాసం వమిం హశేత్.

౫౦

తా:—తుంగముస్తల, పిప్పళ్లు, మంజిష్ఠ, కర్కటకశృంగి వీనిచూర్ణమును తేనెతో కలిపి శిశువులకు ఒసంగినయెడల జ్వరాతీసారము, కాస, శ్వాస, వాంతి ఇవినశించును.

లోధాదిచూర్ణమ్

మూ. లోధోణ పిప్పలీ బాలా బాలకాతిస్పతౌ హితః.

౫౧

తా:—లోద్దుగపట్ట, పిప్పళ్లు, సుగంధపాలవలుపు వీనిచూర్ణమును తేనెతో కలిపి ఒసంగినయెడల శిశువులకుజనించు అతిసారము నివర్తయగును.

మూ. శ్రీరసో మూక్షికయుతో ధాతకీకుసుమే స్సమమ్.

౫౨

తా:—శుద్ధిజేసిన తెల్లగుల్లలు, ధాతకీకుసుము వీనిచూర్ణమును తేనెతో కలిపి ఒసంగిన అతిసారము నివర్తించును.

అతీసారేవిశ్వాది

మూ. బిల్వంచ పుష్పాణిచ ధాతకీవాం జలం సశోధ్యం గజపిప్పలీచ
క్వాధావలేపకామధునావిమిశ్చౌ బాలేషుయోజ్యావతిసారితేషు.

తా:—మారెడుగుజ్జ, ధాతకీకుసుము, కురువేరు, లొద్దుగపట్ట, గజపిప్పళ్లు వీనికషాయముగాని కత్కాయముగాని తేనెతో కలిపి ఒసంగినయెడల శిశువులకుజనించు అతిసారము నివర్తించును.

మూ. సమంగాధాతకీ లోధ్ర సారిబాభిశ్శృతం జలమ్
దురరేఽపి శిశో ర్దేయ మతీసారే సమాక్షికమ్.

౫౪

తా:—మంజిష్ఠ, ధాతకీకుసుము, లొద్దుగపట్ట, సుగంధిపాల వీని కషాయమును తేనెతో కలిపి శిశువులకుతాగించినయెడల దుస్తరమైన అతిసారము నివర్తించును.

మూ. విడంగాన్యజమోదాచ పిప్పలీతణులానిచ

మూర్తి ముఖన వడినట్టిలా కలిపి తొగించినయెడల శిశువులకు జనించు ఆ మాత్రసారము నశించును.

మోచారసాడియవాగూర్ణ

మూ. మోచారసం సమంగాచ ధాతకీ పద్మకేసరమ్
పిష్టైశ్చై ర్యవాగూస్యద్యక్తాతీసార నాశనీ.

౫౬

తా:—బూరుగబంక, మంజిష్ఠ, ధాతకీకుసుమము, తామరపుష్పములలోని కేసరములు వీనిని శల్కముజేసి గంజవలెకాచి శిశువులకు తొగించినయెడల రక్తాతీసారము నశించును.

మూ. నాగరాతివిహ ముస్త బాలకేస్రయవైశ్శృతమ్
కుమారం సాయయే త్ప్రాత స్సర్వాతీసారనాశనమ్.

౫౭

తా:—శుంఠి, అతివస, తుంగముస్తలు, కురువేరు, కొడిశపాలగింజలు వీనికషాయమును శిశువులకు పాత్రకాలముననే తొగించినయెడల సర్వాతీసారములు నశించును.

మూ. లాజా స్పయస్త్రిమధుకా శ్శర్కరాక్షౌద్రమేవచ
తణ్ణులోదక యోగేన క్షీప్రం హన్తి ప్రవాహికామ్.

౫౮

తా:—పరిపేలాలు, అతిమధురము, చక్కెర వీని చూర్ణమును తేనెతో కలిపి నేవించజేసి కియ్యపుకడుగునీటిని తొగించినయెడల శిశువులకు వెంటనే ప్రవాహికావ్యాధి నశించును.

లోధ్రాదిచూర్ణమ్ జ్వరాతీసారే
మూ. లోధ్రస్ర్యయవ ధాన్యాక ధాత్రీ ప్రీహేర ముస్తకమ్
మధునా లేహయే ద్బాలం జ్వరాతీసారనాశనమ్.

౫౯

తా:—లాద్దుగపట్ట, కొడిశపాలగింజలు, ధనియాలు, ఉశిరికపఠగు, కురువేరు. తుంగముస్తలు వీనిని సమభాగములుగగొప్పించి చూర్ణముజేసి తేనెతో కలిపి నేవించినయెడల శిశువులకు జనించు జ్వరాతీసారము నశించును.

రజన్యాదిచూర్ణం సంగ్రహణ్యాదౌ

మూ. రజనీ సరలో దారు బృహతీ గజపిప్పలీ

దీనిని గ్రహణం వాని మారుతారిం సకామలామ్
జ్వరాతీసార పాణ్డుత్వం బాలానాం సర్వరోగనుత్.

౬౧

తా:—పసుపు, సరళదేనదారు, ముక్కవేరు, కజిప్పప్పు, పుష్పిపర్తి, సనాపాను వీనిని
సమభాగములుగగ్రహించి చూర్ణముచేసి అందు తేనెను నేతనికకలిపి శిశువులకొసంగినయెడల అగ్నిదీపవ
మునుకలిగించును. గ్రహణి, వాతవ్యాధులు, కామల, జ్వరము, అతిసారము, పాండురోగము మొదలగు
పస్తవ్యాధులను పోగొట్టును.

కాసచికిత్సా బాలరోగేషు

మూ. పాష్కరాతివిమా శ్లేష్మీ మాగధి ధన్వయాసకైః
కృతం చూర్ణం సత్కైద్రం శిశూనాం పఞ్చకాసజిత్.

౬౨

తా:—పుష్కరమాలము, అతివస, కర్కాటకశృంగి, పిప్పళ్ళు, ఊరదగొండివేరు వీని చూర
మును తేనెతోకలిపి ఒసంగినయెడల శిశువులకుజనించు పంచకాసలు నశించును.

ముస్తకాదిస్వరసః

మూ. ముస్తకాతివిమా హనా కణా శ్లేశీరసం లిహన్
మధునా ముచ్యతే బాలః కాస్తైః పఞ్చభి రుచ్చితైః.

౬౩

తా:—తుంగముస్తా, అతివస, అడ్డసరపువేరు, పిప్పళ్ళు, కర్కాటకశృంగి వీని స్వరసమును
తేనెతోకలిపి నాకించినయెడల తీర్చియగు పంచకాసలు నశించును.

వ్యాఘ్రీకుసుమాద్యవలేహికా

మూ. వ్యాఘ్రీకుసుమసజ్జాతకేసరై రవలేహికా
మధునా చిరసజ్జాతా న్నిశోః కానా న్స్వప్రోహతి.

౬౪

తా:—వావడు పుష్పములలోని కింజుక్రములనునురి తేనెతోకలిపి నాకించినయెడల శిశు
వులకుజనింతు కాసలన్నియు నశించును.

ద్రాక్షాదిచూరణమ్

మూ. ద్రాక్షావాసాభయాకృష్ణాచూరణం డ్రాక్షాద్రోణసర్పిషా
లీఢం శ్వాసం నిహన్త్యాశుకాసఙ్గతమకం తథా.

౬౬

తా:—ద్రాక్ష, అడ్డసరపువేరు, కరకవలుపు, పిప్పళ్ళు వీని చూర్ణమునందు తేనె, నెయ్యి వీనిని కలిపినాకించినయెడల శ్వాసకాసలు, తమకశ్వాస ఇవి నశించును.

దురాలభాదిలేహ్య

మూ. దురాలభా కణా ద్రాక్షా పథ్యాః డ్రాక్షాద్రోణలేహయేత్
త్రిరాత్రం పఙ్గురాత్రంవా కాసశ్వాసహర శ్శిశోః.

౬౭

తా:—దురదగొండివేరు, పిప్పళ్ళు, ద్రాక్ష, కరకవలుపు వీనిని చూర్ణముజేసి తేనెతోకలిపి మూడు లేక అయిదుదినములు శిశువులకొసంగినయెడల కాసశ్వాసలు నశించును.

తుగావలేహ్య

మూ. తుగాచ డ్రాక్షాద్రోణాలీఢా కాసశ్వాసా శిశోర్జయేత్.

౬౮

తా:—వెదురుపప్పును చూర్ణముచేసి తేనెతోకలిపి నాకించినయెడల కాసశ్వాసలునశించును -

హిక్కాయాంధర్ద్రావ్యజ్జుబాలరోగే

మూ. చూరణం కటుకరోహిణ్యా మధునాసహ యోజయేత్
హిక్కాయం ప్రశమయే త్త్రిప్రం ఛర్దించాపి చిరోత్థితామ్.

౬౯

తా:—కటుకరోహిణి చూర్ణమును తేనెతోకలిపి ఒసంగినయెడల శశువులకుజనించు యొక్క శ్శిశువు, వాంతి ఇవి నశించును -

మా చేసి తేనెతో కలిపి శిశువులకొసంగినయెడల వాంఠినశించును - చూరణ

ఘనాదిచూరమ్

మూ. ఘన శ్లేష్మజీ విపాణాళ్ళు ఘోరం హస్తాని సమాక్షికమ్
వాస్తిం జ్వరం తథా యోగో మధునాతివిపారజః.

20

తా:—కుంగముస్తలు, కర్కాటకశృంగి, అతివస వీని చూర్ణమును తేనెతో కలిపి ఒసంగినను అతివస చూర్ణమును తేనెతో కలిపి ఒసంగినను శిశువులకుజనించు జ్వరము; వాంతి ఇవి నశించును.

క్షీరచ్ఛర్ద్యామ్

మూ. వీతం వీతం వమో ద్యస్తస్త్వం తం మధుసర్పిషా
ద్వివార్తాకీఫలరసం పళ్ళాకోలళ్ళు లేహయేత్
పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చవ్య చిత్రోక నాగరమ్.

21

తా:—పాలను తాగి తాగి కృష్ణుచుండినయెడల శిశువులకు పంచకోలచూర్ణమునందు మలక, వాకుడు వీనిపండ్లరసమును, తేనెను, కేతినికలిపి ఒసంగవలయును.

పంచకోలములు:—పిప్పళ్ళు, మోడి; చవ్యము; చిత్రములము; శుంఠి.

మూ. హ్రీబేర శర్కరా ఙ్గోద్రం లీఢం తృప్తాహారం పరమ్.

22

తా:—కురువేరు చూర్ణమును చక్కెర; తేనె వీనితో కలిపి నేవినజేసినయెడల శిశువులకు జనించు దప్పి నశించును-

ఆనాహేశూలేచ

మూ. ఘృతేన సిన్ధు విశ్లేలా హింగు భారీరజోలిహక్
ఆనాహం వాతికం శూలం హన్యా త్తోయేనవా శిశోః.

23

తా:—సైంధవలవణము, శుంఠి, ఏలకులు, పొంగించిన ఇగగువ, గంటుభారంగి వీని చూర్ణమును కేతితో కలిపి నాకించినను, వేడినీటితో కలిపి తాగించినను శిశువులకుజనించు పొట్టఉబ్బరము వాతమువలనగలిగిన శూల ఇవి నశించును.

నాభికి గాని గుదమునందు గాని లేపము చేసినయెడల శిశువులకు విరేచనమగును.

మృత్తికారేచనాయ యోగః

మూ. ఇన్దు లోచన నేత్రాణి శిఖి భాగం హి యోజయేత్
తృటి గనక ముర్దాడ శతపుష్పా విచూరితాః.

౨౬

మాషద్యయం గవాం దుగై స్సేవయే ద్దినవజ్జకమ్

రేచయే స్మృత్తి కాం శుద్ధాంశిశూనాం హితమాషధమ్. వైద్యవిలా సాత్.

తా:—చిన్నియాలక్కాయలు ఒక భాగము; గంధకము రెండుభాగములు, మృద్దాకుశ్యంగి రెండుభాగములు; సదాపాకు మూడుభాగములు; ఇల్లుగోహించి మార్లము చేసి రెండుమాషములయొత్తు జౌషధమును ఆవుపాలులో కలిపి ప్రాతన్నాయంకాలములయందు అయిదుదినములొసంగినయెడల శిశువులు తినియుండిన మృత్తికను మలముతోడ పోవునట్లు చేయును - ఈ జౌషధము మట్టితినుపిల్లలకు కలుగు వ్యాధులను పోగొట్టి ఆరోగ్యమును కలిగించును - అని వైద్యవిలాసమునందు చెప్పుబడియున్నది.

యూత్రాధూతే

మూ. కణోషణ సితా ష్టేద్రీ సూక్ష్మేలా సై నవైఃకృతః
మూత్రోగ్రహే ప్రయోక వ్యశ్శిశూనాం లేహఉత్తమః.

౨౮

తా:—పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, చక్కెర, చిన్నపిల్లలు, పైఠావలనము పీనిని సమభాగము లుగోహించి మార్లము చేసి తేనెతో కలిపి ఒసంగినయెడల, శిశువులకు మూత్రోము పాగుగ వెడలును.

కార్యే శ్చ బాలానాం—

విదారీకన్దాదిచూరణమ్

మూ. యదాతు దుర్బలో బాలః ఖాదన్నపిచ పహ్నిమాన్
విదారీకన్ద గోధూమ యనచూర్ణం ఘృత ప్లుతమ్
ఖాదయే త్తదను క్షీరం శృతం సమధుశరక్రమ్

౨౯

తా. శిశువులు బలము కలిగినవారికి బాలము క్షీణించుచుండినయెడల

మూ. సావరం సుకృతం చూరం కుప్తం మధు ఘృతం వచా
 మత్యాక్షక శ్శృజపుష్పీ మధు సర్పి సృశాఞ్చనమ్. ౪౦
 అర్కపుష్పీ ఘృతం డౌద్రం చూర్ణితం కనకం వచా
 సహేమచూరం కైడర్యం శ్వేతమూర్వా ఘృతం మధు. ౪౧
 చత్వారోఽభిహితాః ప్రాశ్వా అరశ్లోకసమాపనాః
 కుమారాణాం వపుర్యేధాబలపుష్టికరాస్మృతాః. ౪౨

తా:—స్వర్ణభస్మము, చెంగల్యకోష్ఠు, వస వీని చూర్ణము, తేనె, నెయ్యి వీనినిగాని, వల్లారి
 అకు తెల్లగంపెన, స్వర్ణభస్మము, తేనె, నెయ్యి వీనిని గాని, పొద్దుపొడుపుచెట్టువేరు; స్వర్ణభస్మ
 ము, వస; తేనె, నెయ్యి వీనినిగాని, స్వర్ణభస్మము, కట్ఫలము, తెల్లగరికె, వేప, తేనె, నెయ్యి వీనినిగాని
 (ఈ నాలుగు యోగములలో దేనినైనను) బాలురకు నేవింపజేసినయెడల ఆవయవములకు బలము, శరీర
 పుష్టి, జ్ఞాపకశక్తి ఇవి కలుగును.

లాక్షాదితైలమ్

మూ. లాక్షారస సమం తైలం మస్త్యుథ చతుర్దుణే
 రాస్నా చనన కుష్మాబ్ది వాజిగ్ధా నిశాయుతైః. ౪౩
 శతాహ్వ దారు యష్టాహ్వ మూర్వా తిక్తా హరేణుభిః
 సంసిద్ధం జ్వరరక్షోఘ్నం బలవర్ణకరం శిశ్నోః. ౪౪

తా:—లాక్షారసము ఒకభాగము; తిలతైలము ఒకభాగము, పెరుగుతేట నాలుగు భాగములు
 రాస్న, చందనము, చెంగల్యకోష్ఠు, తుంగముస్తలు, పెన్నేరుగడ్డ, పనుపు, సగాపాకు, దేవదారు; అతి
 మధురము; చాగవేరు; కటుకకొహ్నిణి; రేణుకలు వీనిని సనుభాగములుగగ్రహించి తైలమునకు నాలుగవ
 వంతుగనుండునట్లు కల్కముచేసి పై వానినన్నిటినికలిపి తైలపక్వముగ కాచి వడియగట్టి శిశువులకు బలా
 నుగుణముగ పానాభ్యంగములయందుపయోగించినయెడల జ్వరము; రక్షోబాధ ఇవి నశించి బలము
 కాంతి ఇవి కలుగును.

అశ్వగన్ధాఘృతమ్

మూ. పాదకల్పోఽశ్వగన్ధాయాః క్షీరేషుగుణితే పచేత్

శాసంగినయెడల బలమును సుష్టిని కలిగించును.

ఉత్సాహనాభిషేకా బాలానామ్

మూ. సప్తచ్ఛదార్కచ్ఛద సక్తమాల మూత్తై స్తురంగారిజటాసమేతైః
ఉత్సాదితాభ్యః పశుమూత్రోపిష్టే వ్యాధీభేర ముడీ సలిలాభిషిక్తః
దినేదినే యాతి శిశుః ప్రవృద్ధిం పతిః క్షపాణామివ శుక్లపక్షే. ౮౬

“ఇతి రాజమారాజాత్”

తా:—కృశించుచుండు బాలురకు ఏడాదులపాన్నలకులు, జల్లేడాకులు, నీకటికాసుగవేరు, గన్నేరువేరు వీనిని గోమూత్రముతో నూరి శరీరమునకునుగులైట్టి కురువేరు, బోడతరము వీనిని వైచి కాచి ననీటితో స్నానముచేయించుండినయెడల శుక్లపక్షచంసునివలె దినది నాభిపృద్ధికోంచుదురని రాజమారాండమునందు చెప్పబడియున్నది.

శోభే బాలానామ్

మూ. ముస్తకూమ్మాణ్ణబీజాని భద్రీబారు కలిజ్జకాన్
విష్ట్యా తోయేన సలిమ్మే లేపో ౭యంశోధహ్వాచ్చిశ్లోః. ౮౭

తా:—తుంగము స్తలు, బూడిదగుమ్మడిగింజలలోనిపచ్చు, దేవదారు, కొడిశపాలగింజలు వీనిని నీటితో నూరి శిశువులకు వాపుగల ప్రదేశమునందు పూసినయెడల వాపునశించును.

నాభిశోభే

మూ. మృత్పిణేనాగ్నితప్తేన క్షీరసిక్తేన సోష్ణణా
స్వేదయే దుత్తితాం నాభిం శోధ స్తేనోపశామ్యతి. ౮౮

తా:—శిశువులకు బొడ్డు వాచియుండినయెడల మట్టిపెళ్ళనుకాల్చి పాలలో ముంచి ఆయావిరిచే బొడ్డునుకాచినయెడల ఉబ్బినబొడ్డుతగ్గి వాపునశించును.

నాభిపాకే

త్వస్మాదైః క్షీరిణాంవాపి కుర్యా చ్చస్తనరేణునా.

తా:—శిశువులకు బొడ్డుపుండుగలిగినయెడల, పసుపు, లాద్దుగపట్ట, ప్రేంకణము, అతిమధురము వీనిచే పరిభాషానుసారముగ కాచబడిన తైలమును నాభికిఘ్రామును పై చెప్పిన పసుపు మొదలగు ద్రవ్యముల నూత్నచూర్ణమును నాభిపై చల్లుచుండినను, మేక పెంటికలనుకాల్చి భస్మముచేసి నాభిపై చల్లినను, క్షీరివృక్షముల పట్టల నూత్నచూర్ణమును చల్లినను, చందనచూర్ణమును చల్లినను నాభిపాకము నశించును.

గుదపాకే

మూ. గుదపాకేతు బాలానాం పిత్రస్థిం శారయేత్క్రియామ్

రసాశ్శానం విశేషేణ పానలేపనయో రి తమ్

శ్శ్చి యమ్యశ్శానై శ్చూర్ణం శిశూనాం గుదపాకనుత్,

తా:—శిశువులకు గుదపాకము కలిగినపుడు పిత్తహరమైన చికిత్సలను చేయవలయును. రసాంజనమును పాలతోకలిపి త్రాగించుట, గుదమునకుఘ్రాయుట ఈ చికిత్సలను ముఖ్యముగ చేయువలయును. మఱియు శంఖముయొక్క బొడ్డు, అతిమధురము, రసాంజనము వీనిని నూత్నచూర్ణముచేసి చల్లుచుండినను గుదపాకము నశించును.

అహిపూతనే

మూ. శజసావీరయప్యైస్త్వైరేహోదేయోఽహిపూతనే

తా:—శంఖముబొడ్డు, సాపిరాంజనము, అతిమధురము వీనినినూరి లేపముచేసినయెడల అహిపూతనవ్యాధి నశించును.

పారిగర్భికే

మూ. పారిగర్భికరోగేతు యుజ్యతే వహ్నిదీపనమ్.

తా:—శిశువులకుజనించు పారిగర్భికవ్యాధియందు అగ్నిదీపనము కలిగించు చికిత్సలను చేయవలయును.

క్షుతవిసర్పవిచ్ఛేదజ్వరేషు బాలానామ్

మూ. పట్టాల త్రిఫలారిష్ట హరిద్రా క్వధితం విచేత్

ల:— సమవృత్తం, కఠిన తాడ ఉపరికలు, వేపపట్ట, పసుపు వివిధ సమభాగములుగ
గొప్పించి కషాయమును సిద్ధముచేసి శిశువులలో సంగినయెడల క్షతజవినర్పము, విస్ఫోటము, జ్వరము
ఇవి నశించును.

సిద్ధపామావిచర్చికాసు బాలానామ్

మూ. గృహధూమ నిశాకుష రాజకేస్త్రీయవైశ్చిశోః
లేప స్త్రకేణ హస్త్యాశు సిద్ధపామావిచర్చికాః.

౯౫

తా:— కఠిదువ్య, పసుపు, చెంగల్వల్వ, ఆనాలు, కొడిశపాలింజలు వీనిని మజ్జితో నూరి
పైనవూసినయెడల శిశువులకుజనించు సిద్ధ (సిద్ధిము) పామ, విచర్చిక ఈ రోగములు నశించును,

ముఖసావే—ముఖపాకేచ

మూ. సారిబా తిల లోధాణాం కషాయో మధుకస్యచ
సంసావిణి ముఖే శస్తో ధావనార్థం శిశో స్పదా.

౯౬

ముఖపాకేతు బాలానామాప్రసారమయోరజః
కైరికం క్షోద్రసంయుక్తం భేషజం సరసాజ్ఞానమ్.

౯౭

దార్శ్వి యవ్యభయా జాతీపత్ర క్షోద్రస్త్రిస్తా ధావనమ్
అశ్వత్థస్త్విక్షోద్రో ర్ముఖపాకే ప్రలేపనమ్.

౯౮

తా:— సుగంధపాల, నవ్వులు, లొద్దుపట్ట, అతిమధురము వీనికషాయముచే శిశువులయొక్క
నోటిని కడుగుచుండినయెడల నోటిపుండు, నోటిసండి జొలుగారుట ఇవి తగును. మఱియు మామిడి
చేపగంధము, ఉక్కరాపాడి, కావీరాయి, రసాంజనము వీనిని మృదుచూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి
పైనవూయుచుండినను, మానీశుసుపు, అతిమధురము, కరకలపు, జాపత్రి వీని కషాయమునందు కొం
చెము తేనెనకలిపి కడుగుచుండినను, రావిపట్ట, రావి ఆకులు వీనినికాల్చి మనిచేసి తేనెతో కలిపినూరి
వూయుచుండినను బాలరకు అన్యపాకము నశించును.

రోదనే బాలానామ్

మూ. పిప్పలీ త్రిఫలాచూర్ణం ఘృత క్షోద్ర పరిప్లుతమ్
బ్యాలో రోదితి య స్తస్మై లేఘం దద్యాత్సుఖావహమ్.

౯౯

మూ. హారీతకీ వచా కుష్ఠ కల్కం మాక్షిక సంయుతమ్
పీత్యా కుమార స్సన్యేన ముష్యతే తాలుకణకాత్.

తా:—కరకనలుపు, వస, చెంగల్వకోష్ఠ్య వీనిని కల్కముచేసి అందుకొంచెము తేనెను చేర్చి
చనుబాలతో కలిపి త్రాగించినయెడల శిశువులకు జనించు తాలుకంటక వ్యాధి నశించును.

తాలుపాకే బాలానామ్

మూ. తాలుపాకే యవతౌర మధుభ్యాం ప్రతిసారణమ్.

తా:—యవతౌరమును తేనెతో కలిపి పూసినయెడల తాలుపాకము నశించును.

కుకూణకే బాలానామ్

మూ. ఫలత్రికం లోధ్రీ ఘనర్షవేచ సశ్శబ్దబేరం బృహతీద్వయఞ్చ
ఆలేషనం శ్లేష్మహారం సుఖోష్ణం కుకూణకే కార్యముదాహరన్తి. ౧౦౨

తా:—త్రిఫలములు, లొద్దుగపట్ట, గలిజేగు, శుంఠి, ములక, వాకుడు వీనినినూరి ఉడికించి
సులివెత్తగుండునపుడు రెప్పలపై పట్టువైచినయెడల శిశువులకు జనించు కుకూణకమును వ్యాధి నశించును.

నయనరోగే బాలానాం

మూ. వ్యోషం సభృజ్జంచ మనశ్శిలాలం కరఞ్జబీజఞ్చ సుషిష్ట మేతత్
కణ్డవ్రితానా మథవర్తమాంతుశ్రేష్ఠం శిశునాం నయనేవిదధ్యాత్.

తా:—శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, మనశ్శిల, తాళకము, కానుగింజలు, ఈ వస్తువుల
నన్నింటిని గుంటగల రాకు రసముతో రాగుగమర్దించి రెప్పలకు పూసినయెడల శిశువులకు రెప్పలయండు
కలుగు దురద మొదలైనవి నశించును:

దన్తోద్భేదరోగేషు బాలానామ్

మూ. దన చాలీను కుకూణాం కుకూణకే బాలానామ్

తా:—ధాతకీకుసుము, పిప్పిబు వీని చూర్ణమును తేనెతో గాని ఉశిరికపండ్ల రసముతో గాని కలిపి చిగుళ్ళకు రుద్దినయెడల దంతములు పుట్టినపుడు జనించువ్యాధులు శిశువులకు కలుగకుండును. దంతములు జనించినవనుక దంతో స్ఫేదరోగములు స్వభావముగనే శాంతించిపోవును.

మూ. ప్రాచీగతం పాణురసినువారములం శిశూనాం గలకే నిబద్ధమ్
హినోతి దన్తోద్భవవేదనాళ్ళు నిశ్చేష మేకాణ్ణ కురణ్ణవ. ౧౦౬

తా:—తూర్పునకు పాకియుండు తెల్లవావిలివేరును కంఠమునందు కట్టినయెడల శిశువులకు జనించు దంతోచ్ఛేదరోగములు, ఒక బీజమునందుకలుగు కురణ్ణరోగము ఇవి నశించును.

మూ. యసామ్రీచూడవిహాగోభయపార్శ్వపక్ష—
పుచ్చైర్న వాజ్యసహితైః కృతధూపనాజః
ఆరభ్య జన్మదివసా ద్దిన సప్తకంహి—
బాలస్య తస్య నకుతశ్చన భీతిరస్తి. ౧౦౭ “ఇతిరాజకూర్తాణ్ణే”

తా:—ఱోడియొక్క రెండుపక్కల రెక్కలయొక్కయు, తోకయొక్కయు యీకెలను ఆవునేతితో కలిపి పుట్టినదినము మొదలు యేడుదినములవరకు పొగ వేయించుండినయెడల శిశువునకేవిధమైన భయమును కలుగకుండును అని రాజమూర్తాండమున జైప్పబడియున్నది.

మూ. సహః ముణ్ణినిఱోదీచ్యక్వాధస్నానం గ్రీహాపహమ్
స్తప్తచ్చద్ధాభయ నిశా చిన్తనై శ్చాన్తులేపసమ్. ౧౦౮

తా:—అడవిమినుములు, బోడకరమా, పట్టివేరు వీని కషాయముతో స్నానము చేయించిన యెడల శిశువులకుగలుగు గ్రీహాబాధలన్నియు తొలగును. ఏడాకులపొప్పి, కరకవలుపు, పసుపు, చందనము వీనినినూరి శరీరమునకు పూసివను గ్రీహాబాధతొలగును.

మూ. సర్వత్వగశునం మూర్వ్యా సరపారిష్టవల్లవాః
బిడాలవిడణాలోమ మేషశ్శక్టీ వచా మధు

మూ. రసం గన్ధం సమం శుద్ధం తయోః కృత్వాతు కజ్జలీమ్
 లోహదర్పాం ఘృతాక్తాయా మాధాయ కదలీదలైః.
 ఛాదయే దుపరివ్యస్త గోమయై ర్భదరీసనాత్
 శిఖినః క^ఠమలూదేవ విధేయా రసపర్పటీ.

౧౧౦

పర్వల్యా ద్విగుణో జీర స్సూర్యాంశో రామతస్పర్షతః
 దీయతే మఘనా తేషాం శిశో రుఙ్గాచతుష్టయమ్.

౧౧౧

శ్లేష్మపిత్తానిలశ్వాస కాస వీనస పాణుతాః
 పీహగ్నిసాద శూలాని హన్యాదస్య జ్వరం జపాత్.

౧౧౨

౧౧౩

తా:—శుద్ధరసము. శుద్ధగంధకము వీనిని సమభాగములుగకలిపి కజ్జలిచేసి నెయ్యి రాచిన
 ఇనుపగరిపెలోబోసి రేగునిప్పులపైకరగించి ఆవుపేడపునుడపై అరటికనువేసి నెయ్యిరాచి పక్వమైన
 పర్వతీనిబోసి దానిపై మరియొక అరటికనుకప్పి ఆవుపేడను పెట్టవలెను. చల్లారినప్పిమ్మట పర్వతీని
 గ్రహించి పర్వతీకి రెండింతలు జిలకర మార్లమును, పర్వతీకి పండ్రెండవభాగము పొంగించినఇంగువను
 కలిపి బాగుగ కలియనూరి గురీగింజయొత్తుమొదలు నాలుగు గురిగింజలయొత్తువరకును బలానుసారముగ
 శేనెతో కలిపి శిశువులకొసంగినయెడల కఫము, పిత్తవికారములు, వాతవ్యాధులు, శ్వాస, కాస, వీనస,
 పాండు, వీహస్పర్షి, అగ్నిమాంద్యము, శూల, జ్వరము వీనిని పోగొట్టును. పర్వతీనిచేయువిధము—
 అరపలము శుద్ధరసము, అరపలము శుద్ధగంధకము వీనిని పైవిధముగ పర్వతీనిచేసికొని రెండుపలముల జిల
 కరమార్లమును, పావుతులము పొంగించిన ఇంగువను, పైపర్వతీనికలియనూరుకొని ఉపయోగించవలయును.

అష్టమజలఘృతమ్

మూ. వచా కుషం తథా బ్రాహ్మీ సిద్ధార్క మథాపి చ
 సారిబా చననంచైవ విప్పలీ ఘృత మష్టకమ్
 సిద్ధం ఘృత మిదం మేధ్యం విభేత్ప్రాత ర్దినే దినే
 దృఢసత్ప్రతిః క్షిప్ర మేధాః కుమారో బుద్ధిమాన్భవేత్.

౧౧౪

౧౧౫

నవిశాచా నరక్షాంసి నభూతా నచమూతరః
 పౌభవన్తి కుమారాణాం విబతా మష్టమజలమ్

వీనిని కల్పము చేసి కల్కమునకు నాలుగింతలు గోఘృతము, ఘృతమునకు నాలుగింతలు బలము వీనినన్ని ట్రికోకటిగ చేర్చి ఘృతపక్వముగ సిద్ధము చేసి ప్రతిదివమును పౌత్రకాలమున శిశువుల కొసంగుచుండిన యెడల క్షౌపకశక్తి, ధారణాశక్తి, బుద్ధిబలము, ఇవివృద్ధియగును. పితాచములు, రాక్షసులు, భూతములు, మాతృగ్రహములు వీనివలన బాధలు కలుగకుండును. మఱియొక శిశువులకు గ్రహములు సోకినప్పుడు బలి, శాంతులు; హోమాదికర్మలు వీనిని చేయించవలయును.

విశిష్టగ్రహజుష్టానాంచిత్యా—తత్రస్కన్ధస్రగ్రహజుష్టస్యచికిత్సా

మూ. స్కన్ధస్రగ్రహోపస్పష్టస్య కుమారస్య ప్రశస్యతే ౧౧౭
 వాతఘ్నదుమిపతాణాం క్వాకేస పరిషేచనమ్
 దేవదారుణి రాస్నాయాం మధురేషు గణేషుచ
 సిద్ధం సర్పశ్చ సక్షీరం పాతు మస్మై ప్రదాపయేత్. ౧౧౮
 సర్పా సుర్పనిర్మోకో వచా కాకాదనీ ఘృతమ్
 ఉష్ణాజ్విగవాళ్ళాపి రోమా ముద్ధూపనం భవేత్. ౧౧౯

సోమవల్లీ మిస్త్యవృక్షం బృహతీ బిల్వజే శమీమ్
 మృగాదన్యాశ్చ మూలాలని గ్రీధితాని విధారయేత్. ౧౨౦
 రక్తాని మాల్యాని తథా పతాకా రక్తాంశ్చ గన్ధా నివిధాంశ్చభక్ష్య్వా
 ఘంటాళ్ళ దేవాయ బలిం నివేద్య సకుక్కుటం స్కన్ధస్రగ్రహాభిధాయ.
 స్నానం త్రిరాత్రం నిశి చత్వరేషు కుర్యాత్పరం శాన్తిపదై ర్నివేద్య
 గాయత్రిపూతాభి రథాద్భి రగ్నిం పశ్చిమయేద్వాఽఽహుతిభిశ్చ
 ధీమర్వా. ౧౨౨

రక్షామతః ప్రవక్ష్యామి బాలానాం పాపనాశినీమ్
 అహస్యహాని కర్తవ్యా యాభి రద్భి రతన్నితైః ౧౨౩

తా;—స్కన్ధగ్రహము సోకిన శిశువునకు దేవదారు, మధురేషు మొదలగు వాతహరవృక్షము లయొక్క ఆకులను నీటిలోవైచికాచి స్నానము చేయించవలయును. దేవదారు, రాస్న, మధురగణ ద్రవ్యములు, పాలు వీనిచే పరిభాషానుసారముగ సిద్ధము చేయబడిన ఘృతమును పాలతో కలిపి త్రాగించ వలయును.

ఆవాలు, పాముకుబుసము, లెల్లగురివిండచెట్టువేరు, నెయ్యి, ఒంటె మొక గొత్తె ఆవు ఆను వీని వెంట్రులు వీనితో దూపమువేయవలయును.

బలియొచ్చి పిమ్మట స్నానము చేయించవలయును. ఇటుల మూడు రాత్రులు చేయించి శాల్యావనమును గాయత్రీమంత్రమును పఠించుచు నభిముఠించి జలముచే పోషింపించి నివేదనము చేసి అగ్నిని ప్రజ్వలించ జేసి శాంతిహోమము, పుండ్రగోహవేదతాత్యక హోమము వీనిని జేయవలయును - పిమ్మట ప్రతిదినము ను ఈ క్రిందిమంత్రములచే జలము నభిమంతించి ఆ జలమును బాలునిపై చల్లమండవలయును -

- “తపసాం తేజసాంచైవ యశసాం వపుషాం తథా నిధానం యోఽవ్యయో దేవ స్స తే స్కస్తః ప్రసీదతు. ౧౨౪
- గ్రహసేనాపతి ర్దేవో దేవ సేనాపతి ర్విభుః దేవసేనారిపుహరః పాతు త్వాం భగవా నుహః. ౧౨౫
- దేవదేవస్య మహాతః పావకస్యచ య స్సుతః గజ్జోమాకృత్తికానాంచ స తే శర్మప్రయచ్ఛతు. ౧౨౬
- రక్తమాల్యామృరధరో రక్తచననభూషితః రక్తదివ్యవపు ర్దేవః పాశు త్వాం కౌఞ్చసూదనః. ౧౨౭

స్కన్దాపసార్గగ్రహజుష్టస్యచికిత్సా

- మూ. బిల్వ శ్శిరీషా గోలోమీ సురసాదిశ్చ యో గణః పరిషేకే ప్రయో క్తవ్య స్కున్దాపసార్గశాస్త్రయే. ౧౨౮
- సురసా శ్వేతసురసా పాతా ఫజ్జే ఫణిజకః సాగనికం భూ స్త్వణకం రాజికా క్వేతబర్బరీ. ౧౨౯
- కట్ఫలం ఖరపుష్పాచ కాసమర్దచ్చ శల్కీ విడజ్జ మథ నిరుణీ కర్ణికార ఉదుమ్బరః. ౧౩౦
- బలాచ కాకమాచీచ తథాచ విషముష్టికా. కఫకీమిహరః ఖ్యాత స్కురసాదిరయంగణః ౧౩౧
- అష్టమూతే విపక్వశ్చ తైల మభ్యుజ్జనే హితమ్. గోజావిమహిషాశ్వానాం ఖరోష్ట్రతరిణాం తథా మూతాష్టకమితి ఖ్యాతం సర్వశాస్త్రేషు సమ్మతమ్. ౧౩౩

ఋదిర్వృద్ధిస్తథా మేదా మహామేదా గుణూచికా.

ముద్రపరీ మాపపరీ పద్మకం వంశరోచనా
శృణ్వీ ప్రపాణికాభి జీవస్తి మధుయస్మికా.

దాత్తూచేతి గణో నామ్నా కాణోల్యాది రుదీరితః

స్తస్యకృ ద్భ్రంహణో వృష్యః పిత్రకాన్తిలాపహః.

ఉత్పాదనం వచా హింజ్రు యుక్ మత్త్రో ప్రకీ ర్తితమ్

గృధ్రోలుకపురీపాణి కేశో హ స్తినఖో ఘృతమ్.

వృషభస్యచ రోమాణి యోజ్యాస్వద్మాపనేసదా

అనన్తా కుక్కుటీ బిమ్బాబ్జ మర్కటాశ్వాపి ధారయేత్.

పక్వాన్యన్నాని మాంసాని ప్రసన్నరుధిరం పయః

ముద్దౌదనం నివేద్యాథ స్కన్దాపస్మారిణం వతు

చతుష్పథే కారయేచ్ఛ స్నానం తేన తతః పఠేత్.

తా:—మాశెకు, దిరిశనము, తెల్లగరిక, సురసాది గణద్రవ్యములు వీనిని నీటియందుపైచికాచి ఆ నీటిచే స్కందాపస్మారగ్రహణాప్తమైన శిశువునకు స్నానము జేయించవలయును.

సురసాదిగణము:—కృష్ణతులసి, తులసి, విషబొద్ది, భారంగి, మరువము, ఎఱ్ఱకలువ, కామం చిగడ్డి, ఆనాలు, కారుతులసి, తెల్లతులసి, కట్టలము, ఆడవితులసి, కసివింద, అందుకుబంక, నాయువిండం గములు, వాణిలి, కొండగోగు, ఆత్తి, బల, కామంచి, విషచుష్టి ఆను ద్రవ్యములను సురసాదిగణమని యెదరు. ఇయ్యది కఘము, కింములు వీనినిగూడ నశించజేయును. మూత్వాంష్టకముచే పరిభాషానుసారము గ సిద్ధముజేయబడిన తెలుముతో నభ్యంగమును జేయించవలయును. షీరిపృక్షములయొక్క పట్టలకసాయ ము, కాణోల్యాది గణద్రవ్యములయొక్క కల్కము, ఘృతము వీనినన్నిటినికాటిగజేర్చి పరిభాషాను సారముగ ఘృతమును సిద్ధముజేసి పాలలో పైచి తాగించుచుండవలయును.

కాణోల్యాదిగణము:—కాణోలీ, క్షీరకాణోలి, జీవకము, ఋషభకము, ఋద్ధి, పృద్ధి, మేద మహామేద, తిప్పతీగ, ముద్దపర్ణి, మాషపర్ణి, పద్మకాష్ఠము, వెనుగుప్పు, కర్కాటకశృంగి, తెల్లతామర పువ్వు, జీవంతి, అతిమధురము; దాగ్ని ఈ ద్రవ్యములకు కాణోల్యాదిగణమనియెదరు. ఇయ్యది స్తస్య మును; బలపున; శుక్రిమును వృద్ధిజేయును. పిత్రము; రక్తదోషము; నాతలము వీనిని హరించును. ముతీ యువన; ఇంగున వీని యూరమును శరీరముపైన చలవలయును. గౌరవ; గుడగూబ వీని సులము; వెం

వలయును. పశ్చాత్తాపములు; చాంసములు; సారాయి; రక్తము; పాలు; పులకము వీనిని మఱిచెట్టుక్రింద స్కందాపస్మార్తగ్రంథమునకు నివేదనముచేసి నాలుగునాయలు కలియఁచోట స్నానముజేయించి యీ క్రిందిశ్లోకమును పఠించవలయును.

‘స్కందాపస్మార్తసంక్షోభాః స్కందస్యదయుత స్సఖా
విశాఖస్సశిశోరస్య శివాయాస్తు శుభాననః:’

౧౮౧

శకునీగ్రహజుప్తవ్యచికిత్సా

మూ. శకునీగ్రహజుప్తస్య కార్యం వై ద్యేన జానతా
వేతసామ్ర కపితానాం క్వాథేన పరిషేచనమ్.

౧౮౨

హ్రీదేర మధుకోశీర సారబోత్పల పద్మకైః

లోధ్ర ప్రియజు మజ్జిపా కైరికైః ప్రసేహే చ్ఛిశుమ్.

౧౮౩

స్కన్దగ్రహకోక్త ధూపాశ్చ హితా అత్రా భవన్తిహి
స్కన్దాపస్మార్తశమనం ఘృత మత్యాపి పూజితమ్.

౧౮౪

శతావరీ మృగేర్వారు నాగదన్తి నిద్దికాః
లక్ష్మణాం సహదేవీష్చ బృహతీష్చాస్పి ధారయేత్.

౧౮౫

తిలతణ్ణులకం మాలా హరితాలం మనశ్శిలా
బలిరేపాం కరణ్ణేతు నివేద్యో నియతాత్మనా
నికుమ్భ్యాకేన విధినా స్నావయే త్తం తతః పశేత్.

౧౮౬

తా:—శకునీగ్రహము సోకినబాలునకు ప్రబృలి, మామిడి, వెలగ వీనిఆకులనువైచి కాచినజు
ముచే స్నానముచేయించవలయును. మఱియు కురువేరు, అతిమధురము, వట్టివేరు, సుగంధిపాల, కలువ
పూలు, తామరపూలు, లొద్దుగపట్ట, ప్రేంకణము, మంజిష్ఠ, కావిరాయి వీటిని నీటితో నూరి శరీరమునకు
పూయవలయును. స్కందగ్రహచికిత్సయందు చెప్పబడిన ధూపమునువేయవలెను. స్కందాపస్మార్తము
నందు చెప్పబడిన ఘృతమును పానముచేయించవలెను. పిల్లిగడ్డలు, చేదుపుచ్చు, నాగదంతి, వాకుడు
లక్ష్మణములము, సహదేవి, ములక వీనిములములను దారము తో మట్టి శిశువునకు కట్టవలయును
నువ్వులు, బియ్యము కలిపివండినఅన్నమును కానుగఆకులవస్త్రరిలోబైట్టి పైన పుష్పములను, తాళకము,
మనశ్శి వీనిచూర్ణములనుచల్లి కానుగ చెట్టుక్రింద శకునీగ్రహమునకు బలియొసంగి నివేదనముచేసి నికుం
భ్యాకేన విధిచే శిశువునకుస్నానముచేయించి ఈక్రిందిశ్లోకములను పఠించవలయును.

యల్పన మహాకాయా పజాతు ధే రవస్యరా
లమోద్భవరీ శబ్దుకర్ణి శకునీ తే ప్రసీదతు. ॥

రేవతీగ్రహజుష్టస్వచికిత్సా

అశ్వగన్ధాబజశృణ్ణీచ సారిబాఽథ పునర్నవా
సహా విబారీ హ్యేతాసాం శ్వాధేన పరిషేచనమ్.

తైలమభ్యజ్జనే తార్యం కుష్మే సరరసే తథా
పలంకపాయాం నలదే తథా గౌర కడమృకే.

ధవాశ్వకర్ణ కకుభ శల్లకీ తిన్దుకేషుచ

కాణోల్వాదిగణేవాఽపి సిద్ధం సర్పిః పిబేచ్ఛిశుః.

కులితా శ్శబ్దచూరణ్ణి ప్రదేహస్వాశ్వగన్ధికః

గృధ్రోల్వాకపురీషాణి యవా యవఫలో ఘృతమ్

సన్ధ్యయో రుభయోః కార్య మేతదుద్ధూపనం శిశోః.

శుక్లా స్ఫుమనసో లాజాఃపమ శ్శాల్వోదనం దధి

బలి ర్నివేద్యో గోత్రీకే రేవత్యై ప్రయతాత్మనా

స్నానం ధాత్రీకుమారాభ్యాం సంగమే కారయేద్విషక్.

తా:—రేవతీగ్రహము సోకినబాటునికి పెన్నేరుగడ్డలు, కర్కాటకశృంగి, సుగంధిపాలు, గలిజేరు, చేమంతిపుష్పములు, సాలగుమ్మడు వీని కషాయముచే స్నానము చేయించవలయును. చెంగల్య శోష్ణ, సర్జరసము వీనిచేగాని, గుగ్గులు, పచ్చనివట్టివేడు, తెల్లకడిమి వీనిచేగాని సిద్ధముచేయబడిన తైల మును ఆభ్యంగమునఁ ద్రుఱియొగించవలయును. తెల్లమద్ది, ఎఱ్ఱమద్ది, అందుగు, వివముష్టి, కాణోల్వాది గణద్రవ్యములు వీనిచే సరిభాషానుసారముగ సిద్ధముజేసిన ఘృతమును రేవతీ గ్రహజుష్ట శిశువులకు పాన ముచేయించుచుండవలయును. ఉలవలు, శంఖము, పెన్నేరుగడ్డ వీనినినూరి శరీరమునకు పూయవలయును. గ్రద్ద, గుడ్డసూబ వీని మలము, యవలు, వెదురుమొలకలు, నెయ్యి వీనిచే ప్రాతస్నానముకాలములందు ధూపమువేయించుండవలయును. తెల్లనిపుష్పములు; పేలాలు; పాలు; శాల్యన్నము; పెరుగు వీనిని గోష్ఠ మా (ఆవులదొడ్డి)లో రేవతీగ్రహమునకు నియమపరికారము బలిని ఒసంగవలయును. పిమ్మట తల్లిని శిశువును లేక దానిని శిశువును నదీసాగర సంగమస్థలమున స్నానముచేయించి ఈ క్రింది శ్లోకములను పఠించవలయును.

లమ్బా కరాలా వినతా తడైవ బహుపుత్రికా
 రేవతీ శుష్కనాసాచ తుధ్యం దేవీప్రసీదతు.

౧౫౫
 “అనిపతిం చ వలెసు”

పూతనాగ్రహజుష్టన్యచికిత్సా

- మూ. కపోతవజ్రా స్యోనరో వరుణః పారిభద్రకః
 ఆస్ఫోతాచైవ యోజ్యస్య ర్పాలానాం పరిషేచనే. ౧౫౬
- సవా పయస్యా గోలోమీ హరితాలం మనశ్శిలా
 కుష్ఠం సరరసశ్చైవ తైలార్థే కల్క ఇష్యతే. ౧౫౭
- హితం ఘృతం తుగాక్షీర్యా సంసిద్ధం మధునాఽపిచ
 కుష్ఠ తాలీస ఖదిరా స్వైన్వనోరునపవచ. ౧౫౮
- పనసః కకుభశ్చాపి మజ్జానో బదరస్యచ
 కుక్కుటాస్తి ఘృతంచాపి ధూపనం సహ సర్పైః. ౧౫౯
- కాకాదనీం చిత్రఫలాం బిమ్బిం గుజ్జాఞ్చ ధారయేత్
 మత్స్యేదనం బలిం దద్యాత్కృశరాం పలలం తథా. ౧౬౦
- శరావసముతే కృత్వా తస్యై శూన్యే గృహే భిషక్
 ఉత్ప్రప్తాన్వాభిషిక్తస్య శిశోః స్నపన మిష్యతే. ౧౬౧
- కుష్ఠ తాలీస ఖదిరం చననం స్వైన్వనం తథా
 దేవదారు వచా హిజ్గు కుష్ఠం గిరికదమ్బకః
 ఏలా హారేణవశ్శాపి యోజ్యా ఉద్మాపనే తథా. ౧౬౨

తా:—పూతనాగ్రహము సోకింశిశువునకు సరస్వతియగు, దుందిలము, ఉలిమి, వేస; గం
 దన వీని ఆకులను వైచి కాచిఁజుముచే స్నానముచేయుంచుమును. ఆస్పృశు తీసిగ పాలఁబమ్ముడు;
 తైలఁగిక; కాశకము; మనశ్శిల; చెంగ్వణోష్ఠ; సర్జరసము వీని కల్కముచే నిద్దముచేయుబడిన తైలము
 ను ఆభ్యంగమునందుకయొగించవలయును. వెదురుఝ; అతిమధురము వీనికల్కముచే నిద్దము చేయబడిన
 ఘృతమును శిశువునకు పానముజేయించవలయును. చెంగ్వణోష్ఠ, తాలిసవతి, చండ్రచేప, శుమికి
 చెట్టు, మద్ది, పనస, ఎఱ్ఱమద్ది యీ పుత్రములయొక్కచేవలు, కోడియొముకలు, నెయ్యి; ఆవాలు వీనిచే
 ధూపముచేయవలయును. తైలగురింజనేరు, చేమవుచ్చువేరు; గురింజనేరు; దొండవేరు; వీనిని దారము

అన్నమును బ్రతుకునొసేసి నన్నము జయించవలయును. చంగల్వల్వోష్టో; తొలినజిత్రో; చంద్రోచవః
 చందనము; తుమికిచేవ; దేవదారు; వన; ఇంగువ; చెంగల్వల్వోష్టో, కొండకడిమి; యూలకులు; శేణుకలః
 వీనిచే ధూపమువేయుచు ఈ కింది శ్లోకములను పఠించవలయును -

“మలినామ్బరసంవీతా మలినా రూక్షమూర్ధభా
 శూన్యాగారాశ్రయా దేవీ దారకం పాతు పూతనా.”

౧౬౩

గ్రంథపూతనా గ్రహజుష్టస్వచికిత్సా

మూ. తిక్తదుర్మాణాం పత్రేషు క్వాధః కార్యోఽభిషేచనే
 నిమ్బుః పటోలః త్సుద్రాచ గుడూచీ వాసకస్తథా
 విసర్ప కుష్మనుత్ఫ్యతో గణోఽయంపఞ్చతిక్తకః.
 పిప్పలీ పిప్పలీమూలం చిత్రోమధుకో మధు
 శాలివర్ణీ బృహత్స్యచ ఘృతార్థే సమ మాహారేత్.
 సర్వగ్రహైః ప్రదేహశ్చ గాత్రే చాక్షణ్ణోశ్చ శీతలైః
 పురీషం కాకుటం కేశా శ్చర్మ సర్పభవం తథా.
 జీరణ్ణ వీక్ష్యథో వాసో ధూపనాయోపకల్పయేత్
 కుకుటీం మర్కటీం బిమ్బి మనన్తాఞ్చాపి ధారయేత్.

౧౬౪

౧౬౫

౧౬౬

౧౬౭

౧౬౮

౧౬౯

తా:—పూతనాగ్రహము సోకినశిశువులకు వేప, చేదుచాట్ల, వాకుడు; తిప్పలీగ; అడ్డసరము
 ఆనువాని ఆకులనువేసి కాచిననీటితో స్నానముచేయించవలయును. పై అయిదింటిని తిక్తకగణముని
 యెదరు. ఈ గణము విసర్ప కష్టములను పోగొట్టును.

పిప్పళ్ళు, మోడి, చిత్రీమూలము, అతిమధురము, తేనె, ముయ్యకుపాన్న, మూలక
 వాకుడు వీనిచే నిద్రఃకుచేయబడిన ఘృతమును శిశువునకు పానముచేయించవలయును. “కుంకుమాగరు
 కర్పూర కస్తూరీ చంద్రనైస్సహ.” ఆనుసర్వగ్రంథములను కుంకుమపువ్వు, అగరు, పచ్చకర్పూరము; కస్తూరి
 చందనమువీనినినూరి శరీరమునకు పూయవలయును. చందనము; బచ్చకర్పూరమువీనినిమాత్రమే చల్లనీనీటి
 లోకలిపి ఆనీటితో శిశువుయొక్క నేత్రములను తుడువవలయును. కొడిమలము; వెంట్రుకలు; పాముకు
 బురము; పాతగుడ్డ వీనిచే ధూపము వేయవలయును. బూసుగవేరు; దురదగొండివేరు; గరికవేరు వీనిని

శీతపూతనాగ్రహజుష్టస్వచికిత్సా

- మూ. గోమూత్రం బస్తమూత్రాల్చ ముస్తా ముమరదారుచ కుష్టాల్చ సర్వగన్ధాంశ్చ తైలార మవచారయేత్. ౧౨౧
- రోహిణీ నిమ్బ ఖదిర పలాశ కకుభత్వచః నిష్కాన్వయ తస్మిన్నిష్కాన్వయే సక్షీకే విపచే ద్భ్రతమ్. ౧౨౨
- ద్వధోల్కాలాకపురీషాణి బస్తగన్ధా మహిత్యచమ్ నిమ్బపత్రాణిచ తథా ధూపనార్థం సమాహారేత్, ౧౨౩
- ధారయేదపి గుల్బాల్చ బలాం కాకాదనీం తథా సద్యాం ముద్గాద్దనైశ్చాపి తర్పయే చీతపూతనామ్. ౧౨౪
- దేవై దేయశ్చోషహరో వారుణీ గుధిరం తథా జలాశయానే బాలస్య స్నపనం చోపదిశ్యతే. ౧౨౫

తా:— శీతపూతనాగ్రహము సోకినశిశువులకు గోమూత్రము; మేకమూత్రము; తుంగముస్తలు, కేవదారు, చెంగల్వల్కోష్ట, కుంకుమపువ్వు, అగరు, పచ్చకర్పూరము, కస్తూరి, చందనము వీనిచే పరిభ్రాషానుసారముగ కాచబడిన తైలమును అభ్యంగమునందుపయోగించవలయును. కటుకరోహిణి, వేపపట్ట, చండ్రోచేప, మోడుగలట్ట, వడిపట్ట వీని కిషాయమునందు ఘృతమును, పాలనుచేర్చి ఘృతపక్వముగకాచి పానముజేయించవలయును. గోద్ర; గుడ్లగుబ వీనిమలము; ఓసుము; పాముకుటుసము; వేపాకు వీనిచే ధూపముజేయవలయును— గుడిగింజవేరు; బలామూలము; తెల్లగురిగింజవేరు వీనిని దారముతో చుట్టి శిశువునకు కట్టవలయును— నదియందు పులగము; మద్యము, రక్తము వీనిని శీతపూతనాగ్రహమునకు ఉపాహారముగ నొసంగి తృప్తిజేయవలయును. పిమ్మట కొనేరు; చెరువు మొదలగు జలాశయములందు శిశువునకు స్నానముజేయించి యీ క్రింది శ్లోకములను—

మూ. “ముద్గాదనాశినీ దేవీ సురాశోణితపాయిసీ జలాశయరతా నిత్యం పాతు త్వాం శీతపూతనా.” పఠించవలయును ౧౨౬

ముఖమణిని తాగ్రహజుష్టస్వచికిత్సా

స్వేదే భ్రష్టే ప్రక్షుణ్ణం త్థాన హాయగనయా
 తైలం వచాంచ సంయోజ్య పచేదభ్యజ్జనే శిశోః.
 వచా సరరసం కుప్తం సర్పి శ్లోద్ధూపనే హితమ్
 తాశకం చూరణ్ణం మూల్య మజ్జనం పారదంచథా.
 మనశ్శిలాంచోపహారే ద్దోషమధ్యే బలింతతః
 పాయసం సపురోడాశం తద్భల్వర ముచాహారేత్
 మస్త్రీపూతాభి రద్భిశ్చ తత్త్రైవ స్నపనం హితమ్.

౧౨౪

౧౨౫

౧౨౬

తా:—ముఖమండనికాగ్రహము సోకినబాలునకు వెలగాకులు; మారేడుఆకులు; తక్కిలిఆకులు
 అడ్డసరపుఆకులు; ఆముదపుఆకులు; గచ్చాకులు వీనినివైచికాచిన జలముచే స్నానముచేయించవలయును—
 గుంటగలగ రాకుస్వరసము; పెన్నేరుగడ్డలు; వస; తైలము; వీనినిచేర్చి తైలపక్వముగకాచి ఆభ్యంజనము
 జేయించవలయును. వస; తైలగుస్తు; చెంగల్వోష్ట; నెయ్యి వీనిచే దూపమువేయవలయును— తాశ
 కము; సున్నము; పున్నమాలలు; కాటుక; పాదరసము; మణిశిల; పాయసము; గోధుమరొట్టెలు వీనిని
 ఆవుకొట్టమునందు ముఖమండనికాగ్రహమునకు బలియొపంగి; ఈక్రిందిమంత్రముచే ఆభిమంత్రించిన
 జలముచే శిశువునకు స్నానముచేయించి పిమ్మట యీ క్రింది మంత్రమును—

“ అలంకృతా కామవతీ సుభగా కామరూపిణీ

గోష్ఠమధ్యాలయరతా పాతు త్వాం ముఖమణిక్యాః పఠించవలయును—

నైగమేయగ్రహజుష్టస్వచికిత్సా

మూ. బిల్వాగ్నిమథ పూతీకైః కార్యం స్యాత్ప్రశిషేచనమ్
 ప్రియజ్ఞ సరలానన్తా శతపుష్పా కుటంసలైః
 పచేత్తైలం సగోమూత్రం దధి మస్త్రమకాశ్శికైః
 వచాం వయసాం జటిలాం గోలోమీంచాపి ధారయేత్
 ఉత్పాదనం హితం చాత్రీ స్కన్దాపస్మారనాశనమ్.
 కమలోలూకగృధ్రాణాం పురీపాణిప్రధూపనమ్
 ధూప స్పృష్టే జనే కార్యో బాలస్య హితమిచ్చతా
 తిలతణ్ణులకం మూల్యం భక్ష్యాంశ్చ వివిధానపి

౧౨౭

౧౨౮

౧౨౯

కాచిననీటిలో స్నానము చేయించవలయును - ప్రేంకణము; సరళదేవదారు; పెద్దనురిదగొండికేరు; సదాపాతు; తుంగముస్తలు వీనికల్కము, గోమాత్రము; పెరుగులేట; అమ్లకాంజికము; తైలము వీనినన్నిటి నొకటిగచేర్చి తైలపక్వముకాచిన తైలముచే అభ్యంగము చేయించవలయును - వస; కరక్కాయ; జటామాంసి; తైలగరికవేరు వీనిని దారముతోచుట్టి బాలునకు కట్టవలయును - స్కందాపస్మారమునందు చెప్పబడిన వస; ఇంగువ వీనినినూరి శరీరమునకుపూయవలయును - తాజేల; గుడ్లగూడ; గ్రద్ద వీనిమలములను అందరునిదురించు అర్ధరాత్రినయమున ధూపమునువేయవలయును - సువ్వులు; బియ్యము; పుప్పములు; అనేకవిధములైన భక్ష్యములు వీనిని నైగమేయగ్రహముకొరకు జావిచెట్టు మొగట బలిని ఆర్పించవలయును - క్షీరీష్యక్షములలో నేచెట్టుకిందనైనను బాలునకు స్నానము చేయించి ఈక్రింది శ్లోకములను పఠించవలయును -

“అజాననశ్చలన్విభూః కామరూపీ మహాయశాః
బాలంపాలయతా దేవో నై గమేయోఽభిరక్షతు, అనిపఠించవలెను.

ఉత్పుల్లికాచికిత్సా

మూ. ఆధాన వాతసంపుల్లో దక్షకుక్షిశ్శిశు ర్భవేత్
ఉత్పుల్లికా పా విఖ్యాతా శ్వాస శ్వయధు సజ్కులా. ౧౮౬
నిస్సారయే జ్జలౌకాభీ రక్తజ్జు జతరాత్రదా
కర్కోట నాగరా మేఘకజ్కోలాలివిషాభవమ్. ౧౮౭
ఋరం దుగేనసమ్మిశ్రం పాయయే న్మాతరంభిషక్
ధాతీం వా పాయయేత్సద్యః క్షీరదోషనివారణమ్. ౧౮౮
అగ్నినా వ్యేదయేద్వాపి దాహయేచ్చ శలాకయా
జతరే బిన్దుకాకారం పృష్ఠశాకే యథాధ్యవమ్. ౧౮౯
బిల్వములకం నీరదో వ్యక్తి త్రైఫలం తథా సింహికాద్వయమ్
గౌడమిశ్రితం క్వాధితం సమం పాయయే చ్చిశుంఘ్రికాపహమ్. ౧౯౦
ఋషలీ గ్రాన్థికం విశ్వా త్రాయమాణాచ దార్శికా
పథ్యేభవిషవలీ భారీ లవజ్గం టజ్కణస్తథా.
కుషూరి బాలపథ్యేచ స్థైరస్వాజవారిణా
ముగ్ధము

శులక్షణములు శిశువులకు కలిగినయెడల ఉత్పల్లికావ్యాధి అనియెదగు - ఉవ్యాధియందు పొట్టకు జలగల; నంటించి రక్తస్రావము చేయవలెను - గొడ్డుకాకరవేగు, శుంఠి; తుంగముస్తలు; తక్కోలాలలు; ఆతివసవీనిచూర్ణమును పాలతో కలిపి తల్లికి లేక దానికి ఒసంగినయెడల వెంటనే క్షీరదోషము నశించును - విడకనిప్పుమీద నీళ్ళుచల్లి దానితో ఉదరముపైకాచి చెనుటపట్టునటుల జేయవలయును - మరలయు పొట్టపైనగాని పృష్ఠభాగమునగాని గుండ్రముగా రక్షవేయవలయును - మఱియు మారెడువేరు; తుంగముస్తలు కరక తాడి ఉసిరికలు; మలక; వాళ్ళడు వీనిని నవభాగములగఱిసించి కషాయమును చేసి కొంచెము బెల్లమునుకలిపి శిశువుకు త్రాగించుచుండినయెడల ఉత్పల్లికారోగము నశించును - పిప్పళ్ళు; వెనాడి; శుంఠి; కానుగ; మానిపనుపు; కరకడలుపు; గజపిప్పళ్ళు; గంటుభారంగి, లవంగములు; పొంగించిన వెలిగారము కలబంద; కరకపిండలు; స్నేహవలకలు; వీనిని నవభాగములగఱిసించి చూర్ణించి చూర్ణించి రెండు టంకములయెత్తు ఔషధమును మేకమాత్రమునందుకలిపి శిశువునకు పావముచేయించుచుండినను ఉత్పల్లికారోగము నశించును -

బాలరోగేవధ్యాపధ్యమ్

మూ. యత్పథ్యం యదపథ్యచ్చ నృణాముక్తం జ్వరాదిషు తత్తద్విధేయ మాచిత్త్యా ద్బాలానాం తేషు జానతా.

౧౧౩

పూర్వం పథ్యమపథ్యచ్చ మన్దాగ్నో యత్ప్రకీర్తితమ్ ఔచిత్త్యా ద్యోజయే జ్జాతే బాలానాం పారికర్షికే.

౧౧౪

ఆగనూన్మాదవతానాం పథ్యాపథ్యం యదీరితమ్ ఔచిత్త్యా ద్యోజయేత్తత్ర బాలేషు గ్రహరోగిషు.

౧౧౫

తా:—జ్వరాదిరోగములయందు పెద్దవారికి చెప్పబడిన పథ్యాపథ్యములనే శిశువులకును ఔచిత్త్యానుగుణముగ నాచరించునటుల చేయవలయును - అగ్నిమాంద్యమునందు చెప్పబడిన పథ్యాపథ్యములనే శిశువులకుజనించు పారికర్షిక వ్యాధియందును ఆచరించవలయును - ఆగ్రహముల వ్యాధులు; ఉన్మాదము; వాతవ్యాధులు వీనియందు చెప్పబడిన పథ్యాపథ్యములనే బాలగ్రహములు సోకిన శిశువులకును నిర్ణయించవలయును -

విషస్యద్వైవిధ్యమ్

మూ. స్థావరం జజ్జమశ్చైవ ద్వివిధం విష ముచ్యతే
 దశాధిపాన మాద్యం తు ద్విత్వీయం షోడశాశ్రయమ్. ౧

తా:—స్థావరమనియు, జంగమమనియు విషములు రెండువిధములుగ నుండును. అందు స్థావర విషము చెట్లు మొదలగు వానియొక్క పదివిధములైన స్థావరములనాశ్రయించియు, జంగమవిషము జంతువులు మొదలగు వానియొక్క పదునారువిధములైన స్థావరములనాశ్రయించియు నుండును.

స్థావరవిషస్య దశాశ్రయ్యాః

మూ. మూలం పత్రం ఫలం పుష్పం త్వక్క్షీరం సారవవచ
 నిర్యాసో ధాతవః కన్ధః స్థావరస్యాశ్రయ్యాదశ. ౨

“తద్ద్యథా మూలవిషం కరవీరాది, పత్రవిషం విషపత్రికాది, ఫలవిషం కర్కోటాది, పుష్ప విషం వేతాది, త్వక్సార్నిర్యాసవిషాణి కరమాధీని, క్షీరవిషం స్తుచ్యది, ధాతువిషం హరతాలాది, పత్తనాభసత్ప్రకాది-” అనగా? స్థావరవిషము మూలము, పత్రము, ఫలము, పుష్పము, త్వక్, త్వక్, సారము, నిర్యాసము, ధాతువులు, కన్ధము అను నీపదిస్థావరములనాశ్రయించియుండును.

ఉదాహరణము:—మూలవిషములు:— గన్నేరు మొదలగువిషములు:— విషపత్రి (నేపా పుగింజులలోని ఆకులపంటివి) మొదలగునవి. ఫలవిషములు:—కర్కోటాదులు మొదలగునవి. పుష్పవిషములు:—పేరుపువ్వు మొదలగునవి, త్వక్ (పట్టి). సార (చేన), నిర్యాస (బంక) విషములు:—కరంభానులు - వీనిపట్ట, చేప; బంకకూడ విషములు. క్షీరవిషములు:—జెయ్యును మొదలగునవి. ధాతువిషములు:— కాశకము మొదలగునవి. కన్ధవిషములు:— నాభి సక్తుకము మొదలగునవి.

మఱియు సుశ్రుతమున స్థావరవిషములు ఏవే:— క్షీతక, అశ్వమార, గుంజ, సుగంధ, గర్దరక కరఘాట, విద్యుచ్ఛిఖా, విజయా ఈనిమిదిమూలవిషములు. విషపత్రక, లంబా, వరదారుక, కరంభా, మహాకరంభా ఈ అయిదును పత్రవిషములు. కుసుద్వతి, వేణుకా, కరంభా, మహాకరంభా, కర్కోటాక, కేణుక, ద్యోతక, చర్మరీ, ఇథగంధ. సర్పఘాతి, నందన, సారపాక ఈపంజెండును ఫలవిషములు. వేత్ర, కాదంబ, పల్లిజ, కరంభ, మహాకరంభ ఈయైదు పుష్పములు. అంత్రికాచక, కర్మరీ, సౌరేయక, కరఘాట, కరంభ, నందన, వరాట ఈయేడును త్వక్సార్నిర్యాసవిషములు. కుముదఘ్ని, నువ్విహి, జాలక్షీరి, ఈయాడును క్షీరవిషములు. పేటాశుభ్రము, హరితాశము ఈయేడును ధాతువిషములు. కాలకూట, వత్స

మూ. దృష్టి నిశ్శాన్వస దంష్ట్రాశ్చ సఖి మూత్రా మలానిచ
1-2 శుక్రం లాలారత్న స్పర్శో సందంశశ్చ విశర్షితమ్.

తథాహి॥ “ దృష్టినిశ్శాన్వసవిషా దివ్యా స్పర్శా స్తక్షకాదయః,
 దంష్ట్రావిషా భామా స్పర్శాః, సఖివిషామార్దార మకర
 వ్యాఘ్రాదయః; తేదంష్ట్రావిషా అపి,
 మూత్రాపురీషవిషా గృహగోధికాదయః,
 శుక్రవిషా సర్పలాలనాదయో మూషికాః,
 లాలావిషా వరట్యులర్కాదయః, స్పర్శవిషా లూతాదయః,
 ముఖసందంశవిషా మక్షికాదయః,
 విశర్షిత గుదవాలవిషా. శ్చిశ్రోశ్చిరాదయః.
 విశర్షితంనామ. పాయుకృత కుత్పితశబ్దః.
 అసివిషాః సర్పాదయః, పిత্তవిషా సకుల మత్స్యాదయః,
 శూకవిషా వృశ్చిక ఉచ్చిటింగ భ్రామరాదయః
 ఏతేషాంచ సుశుతే కల్పనానే విసారో దృష్టవ్యః.

తా:—జంగమవిషము దృష్టి, నిశ్శాన్వము, కోరలు, గోళు, మూత్రము, మలము, శుక్రము, జొలు, ఆర్తవము, స్పర్శము, (స్పృశించుట), గాలు, ఆపాననాతము, గుదము, ఎముకలు, పిత్తము, శూకము (కొండి) ఈ పదునాడు స్థావముల నాశ్రయించియుండును. సుశుతుడు ఈ పదునారంటిలో స్పర్శవిషమును చెప్పక శవ (మృతక శేఖర) విషమును చెప్పియున్నాడు. ఉదాహరణము:—దృష్టి నిశ్శాన్వవిషములు:—దేవతాసర్పములు (తక్షకాదులు) దంష్ట్రావిషములు:—భూమియుండుండు సర్పము లు. నఖవిషములు:—పిల్లి, మొసలి, పులి మొదలగునవి ఇవి దంష్ట్రావిషములు. మూత్రాపురీషవిషములు:—బల్లలు మొదలగునవి, శుక్రాార్తవవిషములు:—మూషికాదులు, లాలావిషములు:—కందిగలు, పిచ్చి కుక్కలు మొదలగునవి. స్పర్శవిషములు:—సాలెపురుగులు మొదలగునవి. ముఖసంశవిషములు:—తేనె ట్టిగలు మొదలగునవి. విశర్షిత (ఆపాననాత) విషములు, గురవిషములు:—తొండ మొదలైవవి. అస్థినిష ములు:—పాములు మొదలగునవి. పిత్తవిషములు:—ముంగిసలు, చేపలు, మొదలగునవి. శూకవిషములు:— తేళ్ళు, మండ్రాగ్బలు, తుమ్మెదలు, మొదలగునవి. అని సుశుక్రకల్పస్తానమునందు వివరింపబడియున్నవి.

మూ. సావరంతు జ్వరం హిక్కాం దస్ హారం గలగ్రహమ్.
 ఫేనచ్ఛర్ద్ధ్వరుచిశ్వానం మూర్ధ్ధాంచ కురుతే విషమ్.
 నిద్రాం తన్ద్రాం క్లమం దాహం సకమ్పం రోమహర్ణణమ్
 శ్లోఘం చెవతిసారశ్చకురుతే జజ్జఘం విషమ్.

౫
౬

తా:—సావరవిషము శరీరమునవ్యాపించినపుడు జ్వరము, ఎక్కిళ్ళు, దంతహర్షము (పండ్లు
 పులుపెక్కుట), గొంతు పట్టినట్లుండుట, నుంగుకక్కుట, అరుచి, శ్వాసము, మూర్ధ్ధ ఈ లక్షణములు
 కలుగును. జంగమవిషము శరీరమున వ్యాపించినపుడు నిద్ర, తంద్ర (నునికిపాటు), క్లమము, తాపము,
 వణక గగుర్పాటు, వాపు, అతిసారము ఈ లక్షణములు కలుగును

అవనిపతే రన్యస్య వాఽన్నాదౌ నిభృతాః పరికర్మిణో విషనువచారయన్తి
 తేషాం విషదాత్పణాం లక్షణాన్యాహ.

మూ. ఇజితజ్జో మనుష్యాణాం వాకేచ్ఛటామఖి నైకృతైః
 జానీయా ద్విషదాతార మేతై రిజైశ్చ బుద్ధిమాన్.

౭

సదదాత్యుత్తరం పృష్ఠో వివక్షు ర్మోహమేతిచ
 అపారం బహు సజ్కీర్ణం భాషతే మూఢవత్తదా.
 అజ్ఞులీ స్సోస్ఫుటయే దుర్బీం విలిఖే త్ప్రహసేదపి
 వేషణు శ్శాన్యభవతి త్రస్త శ్శాన్యోన్యమివాక్షతే.

౮

వివర వక్త్రో ధ్యానుస్తు నఖైః కింజ్విచ్చినత్యపి
 ఆలభేతాసకృద్దీపః కరేణచ శిరోరుహాన్.

౯

నిర్యయాను రపద్వారై ర్విక్షతేచ పునఃపునః
 వర్తతే విపరీతశ్చ విషదాతా విచేతనః.

౧౦

౧౧

తా:—సోఘువులు మొదలగువారికి నన్మృకముగనుండు పరిచారముకూడ ఆహారాదులనుండు-
 విషము నొసంగెదడు. అట్టి విషదాతఃయొక్క లక్షణములను ఈ క్రిందివిధముగ తెలిసికొనవలయును.
 విషము నొసంగినవారియొక్క వాక్కు, చేష్టలు, ముఖవికృతి వీనిచే ఇంగితజ్జాడగు వైద్యుడు తెలిసికొన
 వచ్చును.

మువంకను చూచుచుండుట; ముఖము వెలవెలబోయి వివరముగ నుండుట; ధ్యానము గుర్తుకు గనుండుట; గోశ్యతో దేనినైనను తుంగించుచుండుట; దీనుడై పలుమారు చెప్పితో తలవెంటుకలను తడవికొనుచుండుట; ఆ గృహమునుండి వెడతొక్కవల పారిపోవును దేశముతో బెడరిబెడరిచూచుండుట ఆనునిట్టి పృ కృతికి విరుద్ధమైన లక్షణములు కలిగి జ్ఞానము లేనివానినలెనుండువానిని విషదాతయని గుర్తించవలయును

స్థావరవిషస్య దశాశ్రయతాం లక్షణాని

- మూ. ఉద్వేషనం మూలవిషైః పోలాపో మోహాపవచ ౧౨
- జృష్ణుణం వేపనం శ్వాసో జ్ఞేయం పత్రవిషేణచ.
- ముష్కశోధః ఫలవిష్టై ర్దాహోఽన్యద్వేషవచ ౧౩
- భవేత్పుష్పచిష్టైశ్చ రిరాధ్మా సంశ్వాసవచ.
- త్వక్కారనిర్యాసచిష్టైః పయైః కైర్భవనిహి
- ఆస్యచౌరన్యపారుష్ట్యశోరుక్కుః ఫసంప్రవాః.
- ఫేనాగమః క్షీరచిష్టై ర్విద్యేదో గుఢజిహ్వాతా ౧౪
- హృత్పీడనం ధాతుచిష్టై ర్మూర్ఖాదాహశ్చ తాలుని ౧౫
- ప్రామేణ కాలఘాతీని విషాణ్యేతాని నిర్దిశేత్.
- కన్దజన్యగ్రవీర్యాణి యాన్యక్తాని త్రయోదశ
- సర్వాణ్యేతాని కుశలై రేయాని దశభి ర్గుణైః. ౧౬

తా:—మూలవిషములను తినినపుడు శరీరము మెలిబెట్టినట్లుండుట, మోహము, ప్రలాపము అను లక్షణములు కలుగును. పత్రవిషమును తినినపుడు ఆవలింతలు, వణకు, ఆయాసము ఇవి కలుగును. ఫల విషమును తినినపుడు వ్యవణములు వాచుట, శరీరము నమంబు, అహారమునందు క్షేపము ఇవి కలుగును. పుష్పవిషమును తినినపుడు వాంతి; పొట్టఉబ్బరము; శ్వాస ఇది కలుగును. త్వక్ (పట్ట) సారము నిర్వాసము ఈవిషములను తినినపుడు నోరు దుర్బలముగ నుండుట, శరీరము రూక్షముగ నుండుట; తల నొప్పి; నోట కఫము వెడలుచుండుట ఈలక్షణములు కలుగును. క్షీరవిషములను తినినపుడు నోటనురుగు వెడలుట, విరేచనములగుట; నాలుకబరువుగ నుండుట ఈలక్షణములు కలుగును— ధాతువిషములను తిని నపుడు హృదయమునందు బాధ; మూర్ఖ, దుర్బలముండుట ఈలక్షణములు కలుగును. ఈమూలాది విషములు తొమ్మిది పొయికముగ కొంతకాలమునకు మరణమును కలిగించును. కందవిషములు పదమాడును ఈ గ్రహీర్యముగలవిగ నుండును. మరియొక విషమునందు చెప్పబడిన పదగుణములును వీనియందుండును.

విషేదశగుణానాహ

మూ. రూక్ష ముషం తథాతీక్షణం సూక్ష్మ మాశు వ్యవాయిచ
వికాశి విశదఞ్చాపి లఘుచ్ఛాకిచ తే దశ.

౧౮

తద్రాక్ష్యో ఘోపయే ద్వాయు మాప్య్యా త్పితం సశోణితమ్
తైక్ష్యాన్మతిం మోహయతి మర్మబన్ధాం శ్చినత్తిహి.

౧౯

శరీరావయవా న్సౌఖ్యైర్వ త్ప్రవిశే ద్వికరోతిచ
ఆశుత్వాదాశు తద్ధని వ్యవాయాత్ప్రకృతిం మాశేత్.

౨౦

వికాశిత్యా త్తవయతి దోషా న్దాతూ న్మలసపి
అతిరిచ్ఛేత వై శద్యా ద్దుశ్చికిత్స్యంచ లాఘువాత్
దురరంచావిపాకిత్వా త్తస్మా త్కే శయతే చిరమ్.

౨౧

తా:—రూక్ష; ఉష్ణ; తీక్ష్ణ; సూక్ష్మ; ఆశు; వ్యవాయి; వికాశి; విశద; లఘు; అపాకి అను
నీపదిగుణములును విషమునంచుండును. విషమునందలి రాక్ష్యగుణమువలన వాతము ప్రకాశింపించును. ఉష్ణ
మువలన రక్తము; పిత్తము ప్రకాశింపించును. తైక్ష్ణ్యమువలన మతిభ్రంశము; మర్మబంధములు సడలుట అను
గుణములుకలుగును. సూక్ష్మగుణమువలన శరీరముయొక్క సూక్ష్మవయవములందన్నిటియందును వ్యాపించి
వికృతిని కలిగించును. ఆశుగుణమువలన శీఘ్రముగ మరణమునుకలిగించును. వ్యవాయిగుణమువలన ప్రకృ
తినిహరించును— వికాశిగుణమువలన దోషధాతుములములను క్షీణింపజేయును: విశదగుణమువలన పై గుణ
ములనన్నిటిని అధికముజేయును— లఘుగుణమువలన దుశ్చికిత్స్యముగ నుండును— అవిపాకిగుణమువలన జీర్ణిం
చక చాలకాలమువరకు బాధించును—

విషలిపశస్త్రుహతస్యలక్షణమ్

మూ. సద్యఃపాకంయాలిమస్య క్షతం తత్ప్రవేద్యక్తం పచ్యతేచాప్యభీక్షమ్
మాససం మోహయే తైక్ష్యా దఙ్గబన్ధాన్ ఛినత్వపి.
కృష్ణీభూతం క్లిన్న మత్యర్థపూతి క్షతాన్దాంసం శీర్షతే యస్యచాపి.
తృషాతాపౌదాహమూశేచ్ఛయస్య దిగ్భాదంతంమనుష్యంవ్యవస్యేత్

శ్రీకృష్ణుని... గాఢములు... కలిగి మాంసము ఊడిపోవును. మఃయము దప్పి; శరీరమునందంతట మంట; శరీరములోపల తాపము; మూర్ఛ ఇవికలుగును. శత్రువులచే పగిలాదులమీద పూయబడిన విషాదులవలనను ఈలక్షణములే కలుగుచుండును.

జుజునువిషాశ్రయసర్పాదీనాం లక్షణమ్—తత్రజడమేషుం
 త్రిక్షతరత్వేన సర్పానాహ

మూ. వాతపితృకఫాత్మనో భోగి మణ్డలి రాజ్యలాః

యథాకాకీమం సమాభ్యాతా ద్వ్యస్తరా ద్వ్యస్తరాపీణః. ౨౪

తా:—సర్పములు; భోగి; మండల; గాజిలములని మాడువిధములుగనుండును— అందు భోగి సర్పములు వాతస్వభావముకలిగినవిగను; మండలసర్పములు; పితృస్వభావముగలిగినవిగను; రాజిలములు కఫస్వభావముకలిగినవిగను ఉండును. భోగిసర్పము మండలసర్పము అను రెంటియొక్క సంయోగముచే గలిగిన సర్పములు వాతపితృక్షణములు గలిగినవిగను, మండలసర్పము, రాజిలము అను రెంటియొక్క సంయోగముచేగలిగిన సర్పములు పితృక్షేష్టగుణములు కలిగినవిగను, భోగిసర్పము, రాజిలసర్పము అను వీటిసంయోగముచేగలిగిన సర్పములు వాతకఫగుణములుగలవిగను నుండును.

భోగి ప్రభృతిభిగకృతదంశేమం వాతాదీనాం లిడమ్

మూ. దంశో భోగికృతః కృష్ణ స్సర్పవాతవికారకృత్

పీతో మణ్డలిజ శోథో మృదుః పితృవికారవాత్. ౨౫

రాజిలోత్థో భవేద్దంశ స్థిరశోథశ్చ పిచ్చిలః

పాణు స్నిగ్ధోఽతినాన్ద్రాస్సృక్సర్వశేష్మవికారకృత్. ౨౬

తా:—భోగిసర్పము, (తామ) కరచినచోట కాటులగునుండును. సమస్తమైన వాతవికారములను కలిగించును— మండలి సర్పము కరచినచోట కాటు పచ్చగునుండి మృదువైన వాపుకలిగి పితృవికారములను కలిగించును. రాజిలసర్పము (కట్లపాము) కరచినచోట కాటు గట్టిగును, జిగటగును; తెల్లగును, నునుపుగును ఉండు వాపుకలిగి యుండి జిడుగును చిక్కగును ఉండురక్తమును స్రవింతును. సమస్త శేష్మవికారములను కలిగించును. ఈ విధముగనే ద్వంద్వజాతి సర్పములు కరచినపుడు మిశ్రలక్షణములు కలుగునని యూహించవలయును.

దేశవిశేషే కాలవిశేషే చ దష్టస్యాసాధ్యత్వమ్

...చేమన... క... పనాంను చతుష... శేష...

తా:—రావిచెట్టు, దేవాలయములు; శ్రీశాఁము: పుట్టలు వీనియందుండు సర్పములుకరచినను సంధ్యాకాలమునండుకరచినను; నాలుగువీధులు కలియుచోటకరచినను; భరణీనక్షత్రము; మఖానక్షత్రము వీనియందుకరచినను; మర్మలయందుకరచినను జీవించుట దుర్లభము—

దర్శికరలక్షణమ్

రథాజ్జలాజ్జల చ్చత్ర స్వస్తికాజ్జుశ ధారిణి

జేయా దర్శికరా స్పర్షాః ఫణినశ్చిగుగామినః.

దర్శికరాణాం విషమాశుహాని సర్వాణిచోషేద్విగుణీభవన్తి.

— ౨౮

— ౨౯

తా:—చక్రము; నాగలి; గొడుగు; స్వస్తికయంత్రము; అంశుశము వీని ఆకారమువంటి కురులు పడగయందుగలిగి మిక్కిలివేగముతో పోవుచుండెడి సర్పములు దర్శికరములనబడును. దర్శికరసర్పములుకరచిన వెంటనే మరణముకలుగును. సమస్తసర్పములును ఉష్ణకాకాలమునందు కరచినయెడల విషము ద్విగుణీకృతమగును.

విష మాశు మారకంభవతీతి

మూ. అజ్జర పిత్రాతపవీడితేషు బాలేషు వృద్ధేషు బుభుక్షీతేషు

క్షీణేక్షతే మోహిని కుష్మజ్జపే రూక్షేఽబలే గర్భవతీషుచాపి. 30

శస్త్రక్షతే యస్య సరక్తమస్తి రాజ్యో లతాభిశ్చ నసమ్భవన్తి

శీతాభి రద్భిశ్చ స రోమహరో విషాభిభూతం పరివర్జయేత్తమ్. 30

జహ్మం మఖం యస్యచ కేశశాతో నాసావసాదశ్చ సకణభజః

కృష్ణశ్చ రక్తశ్చయధుశ్చ దంశే హనోస్థిరత్వఞ్చ స వర్జనీయః. 31

వానిరనా యస్య నిరేతి వక్త్రాద్భక్తం నృవేమార్ధ్య మధశ్చయస్య

దంష్ట్రానిపాతాం శ్చతురశ్చపశ్యే ద్యస్యాపి వైద్యఃపరివర్జయేత్తమ్.

ఉన్మత్త మత్కథ ముపద్రుతం వా హీనస్వరంవాఽప్యథవా వివర్ణమ్

పారిష్ట మత్కథ మవేగినఞ్చ త్యజేన్నరం తత్ర నకర్మ కుర్యాత్. 32

తా:—అజ్జరము, పైత్తికవ్యాధి, ఎండబెట్ట వీనిచే బాధించబడినవారును, బాలురు, పృద్ధులు, ఆకలిగానివారు, క్షీణించినవారు, గాయముగలవారు, మేహరోగి, కుష్మరోగి, రూక్షశరీరముగలవారు, బలహీనులు, గర్భవతులు అనవీరికి పాములకరచినయెడల అసాధ్యము. పాముకరచినచోట శస్త్రముచే

ఘోషేంద్రియశక్తిని శించిపోవునో, గొంతు రావులు గునో, కాటునందు నావుగలిగి వల్లనిరక్తము వెడలు
 నో, హనువులు పట్టుకొనిపోవునో, పాముకరచినపుడు యెనినోటినుండి లావుగనుండు వర్తివలె నొంగ
 వెడలునో, ఎవని ఊర్వాధోహర్షములనుండి రక్తము వెడలునో, నాలుగుకోరలు దిగబడినటుల కనబడునో
 వానిని చికిత్సించరాదు. సర్పదష్టమైనవెంటనే ఉన్మాదముకలిగినను, జ్వరాతీసారామ్యపద్యములు కలిగి
 నను, హీనవ్యరముకలిగినను, కష్టవర్ణముకలిగినను, అప్రష్టక్షణములు అధికముకలిగినను, విషవేగముకలు
 గతుండినను అట్టివానిని చికిత్సించక విడువవలయును.

శ్వావర జడమ విషమేవ జీరత్వాదిభిః తారక్తైర్నూషీవిషసంజ్ఞాంలభతేతదాహ.

మూ. జీరం విషఘ్నాషధిభిర్హంవా దావాగ్నివాతాతపశోషితంవా
 స్వభావతోవా గుణవిప్రహీనం విషంహి దూషీవిషతా ముపైతి. 3౫

తా:—స్వావరజంగమవిషములే జీర్ణించిపోయినప్పుట దూషీవిషములగుచున్నవి. స్వావరవిష
 ముగాని జంగమవిషముగాని విషహారమైన ఓషధులచే పరిహితమైన వీర్యముగలిగియున్నను; దావాగ్ని,
 గాలి, ఎండ వీనిచే శుష్కించినను, విషమునందుండగిన వ్యరాయి మొదలగు పదిగుణములలో కొన్ని
 గుణములు స్వభావముగనే తక్కువయై యుండినను అట్టి విషము దూషీవిషమును పేర వ్యవహరింపబడును.

దూషీవిషస్యకార్యమాహ

మూ. వీర్యల్పభావాన్ననిచాతయే తత్క్రాన్విత్తంవర్షణానుబద్ధి
 తేనారితో భిన్నపురీషవర్ణో విగనకై రస్యయుతః పిచాసీ, 3౬

మూర్చ్ఛాస్థమనదదవాగ్న్యమిశ్చవిచేష్టమానోరతిమాపుయాద్వా. 3౭

తా:—పై చెప్పబడిన దూషీవిషము అల్పవీర్యముగలదగుటచే మనుష్యులను చంపక కఫలక్ష
 ణములతోకూడి అనేక సంవత్సరములవరకు శరీరమునన్యాపించియుండును. అట్టి దూషీవిషముచే బాధతుడ
 గువానికి శరీరపర్ణముమారి కొంచెము కొంచెముగ మలము వెడలుచుండును. శరీరమునందు దుర్బలము
 గలిగి నాలుక రుచితెలియక దప్పి, మూర్చ్ఛ; భ్రమ, సత్తిగా మట్లాకుట, వాంతి, విరుద్ధమైన చేష్టలు,
 దేనియందును ఇచ్చలేకుండుట మొదలగు లక్షణములును కలుగును.

సానవిశేషనీధే దూషీవిషే లిజ్జవిశేషమాహ

లక్షణములు, పక్కాశయమున జేరినపుడు వాతపితృ వ్యాధులక్షణములు విశేషముగ కలుగును. అట్టి వివేచితుడు శిరస్సునందలి వెంటురికలును శరీరమునందలి గోమూలును వీడి రెక్కలు పెసిన పక్షివలె వికృతముగ నుండును.

దూషీవిషస్వరసాది ధాతుగతస్య లిజమ్

మూ. సితం రసాదిష్వధ తద్యథోక్తా న్కరోతి ధాతుప్రభవాన్వికారాన్స్ కోపణ్చ శీతానిలదుర్దినేషు యాత్యాశు పూర్వంశృణుతస్యరూపమ్.

తా:—దూషీవిషము రసాదులవాశ్శ్రీయించినపుడు దుష్టమైన రసాది ధాతువులచే కలుగునాస్థి ధులుజనించును. శీతకాలమునందును, చలిగాలికొట్టినపుడును, మేఘములు కనిమ్మినపుడును దూషీవిషము మిక్కిలి ప్రకొపమానొందును.

దూషీవిషపూర్వరూపమ్

యూ. నిద్రాగురుత్వౌచి విజృంభణణ్చ విశ్లేషహర్షావధనాఽజ్జనుర్దః తతః కరోత్యన్నమదావిచాకా వరోచకం మణ్డల కోతజన్మ ధాతుక్షయం చాదకరాస్యశోథం మూర్ఖాం తథా ఛర్దిమథాతిసారమ్.

దూషీవిషం శ్వాస త్వసా జ్వరాంశ్చేకుర్యాత్ప్రవృద్ధింజతరస్యచాపి.

తా:—దూషీవిషము ప్రకొపించుటకుముందు అతని శరీరము బరువుగ నుండుట, ఆనలింతలు, ఆపయవములు నడలినటులుండుట, గగుర్పాటు; ఒడలునొప్పలు, ఈ లక్షణములు కలుగును. ఆహారము భుజించినపిమ్మట మత్తుకలుగుట; ఆహారము జీర్ణము కాకుండుట; అరుచి; మచ్చలు, దద్దులు కలుగుట, శరీరమున ధాతువులు క్షీణించుట, కాళ్ళు, చేతులు, ముఖము ఇవి ఉబ్బియుండుట, మూర్ఖు, వాంతి, అతిసారము, శ్వాస, దప్పి, పాట్ల పెద్దదియగుట ఈ లక్షణములు కలుగును.

దూషీభేదేనాన్యాకావికారానామా

మూ. ఉన్మాదమస్వజ్వనయే త్తథాఽస్యదానాహమన్యత్రపయేచ్చశుక్రమ్ గాద్దద్య మన్య జ్వనయేచ్చకుప్తంతాన్స్తాన్వికారాన్శ్చబహుప్రకారాన్.

తా:—ఒక్కొక్క దూషీవిషము ఉన్మాదమున, శేరోకటి కడుపుబ్బరమును; మరియొకటి శుక్ర

మూ. దూషితం దేశకాలాన్నదివాస్వాపై రభీక్షశః
యస్మా త్పస్తూపయేద్ధాతూం స్సాద్మాషీవిషం మతమ్. ౪౩

తా:—శరీరమునందువ్యాపించిన విషము దేశము, కాలము, ఆహారములు, పగటినిద్ర మొదలగు కారణములచేత దూషితమై రసాది ధాతువులను దుష్టములుగ జేయును కాబట్టి ఈ విషము దూషీవిషమని చెప్పబడుచున్నది.

దూషీవిషస్యసాధ్యత్వాదికమాహ

మూ. సాధ్య మాత్మవత స్పద్యో యాప్యం సంవత్సరోషితమ్
దూషీ విష మసాధ్యం స్యా త్ప్రీణస్యాహితసేవినః. ౪౪

తా:—దూషీవిషము శరీరమునబ్రవేశించిన వెంటనే కనుగొనియెడల ఇందియనిగ్రహము గలవానికి సాధ్యముగ నుండును. దూషీవిషము శరీరమున ప్రవేశించి సంవత్సరము గడచినయెడల యాప్యముగ నుండును. శరీరబలముక్షీణించి అపథ్యాహారములను నేవించుచుండియెడల ఆసాధ్యముగ నుండును.

కృత్రిమవిషందిద్వివిధమ్

“ ఏకం సవిషం దూషీవిషనంజం అపర మవిషం తదేవగరనంజమ్. ”

సంయోగజ్ఞచ్చ ద్వివిధం ద్వితీయం విషముచ్యతే

దూషీవిషంతం సవిష మవిషం గర ఉచ్యతే. “ఇతికాశ్యపసంహితాయాం”

తా:—కృత్రిమవిషము రెండువిధములుగ నుండును. విషసహితముగ నుండునది దూషీవిషమనియు, విషరహితముగ నుండునది గరమనియు కాశ్యపసంహితాయందు చెప్పబడియున్నది.

దూషీవిషమభి ధాయగరందర్శయితుమాహ

మూ. సాభాగ్యాః స్త్రియస్వేదరజో నావాజ్జబాస్మలాః
శతుప్రాయుక్తాశ్చిగరాన్ప్రయచ్ఛన్యన్నమశ్రీతాః. ౪౫

తా:—**స్త్రీ**లు పురుషులను వంచింది వశము చేసికొనుటకై స్వేదన, ఆర్తనము మొదలగు వివిధావయవములంది మలములను. శత్రువులచేనొసంగబడిన మరణాన్ని పెట్టునుందులను ఆన్నాదులయందు కలిపి పురుషులకు పెట్టుదురు. అట్టివిషమునకు గరమనిపేను. అట్టి విషము జీరణముగాక శరీరమునందుండుటచే పాండువు, కృశించుట, అగ్నిమాంద్యము, మర్మలయందుబాధ, కడుపుబ్బరము, చేతులయందునాపు, ఉడరవ్యాధి, గిహాణీరోగము, రాజయక్షుప్త, గుల్మము, ధాతువుల షీణించుట, జ్వరము మొదలగు వ్యాధులు ఆయాదోష ప్రకారము ననుసరించి కలుగుచుండును.

లూతానాంజనువిశేషాణాముత్పత్తినిర్మూలక్షాంతిచాహ

మూ. యస్మాల్లూనం తృణం ప్రాప్తా మునేః ప్రస్వేదబిన్దవః
తేభ్యో బాతాస్తతో లూతా ఇతి ఖ్యాతాసు షోడశ.

౫౦

తా:—వసిష్ఠునియొక్క చెమటబిందువులు కోసినగడ్డిమీదవడి కీటకూషములుగ నేర్పడి నందున లూతలని చెప్పబడుచున్నవి. లూతయనగా సాలెపురుగు.

మూ. విశ్వామిత్రో నృపవరః కదాచిదృషిసత్తమః
వసిష్ఠం కోపయామాస గత్వాఽఽశ్రమపదం కిల.

౫౧

కఞ్చితస్య మునే స్తస్య లలాటా త్వేదబిన్దవః
అపతనర్శనా దేవ హ్యధస్తా త్ప్రవర్షసః.

౫౨

లూనే తృణే మహారేస్త్వ ధేన్వకే సంభృతేఽపిచ
తతో బాతా స్త్విమా ఘోరా నానారూపా మహావిషాః
తాసా మష్టే కష్టసాధ్యా వర్జ్య స్థావత్య ఏవహీ
తత్ర త్రిమణ్డలాప్రభృతయః కష్టసాధ్యాః, నౌవరికా
ప్రభృతయోఽపానసాధ్యాః.

౫౪ “ఇతిసుశ్రుతః”

తా:—విశ్వామిత్రుడు వశిష్ఠునియొక్క ధేనువును బలాత్కారముగ గ్రహించుటకు ప్రయత్నించినపుడు కోపపరమగుటచే ముఖమున చెమటబట్టి ఆ స్వేదబిందువులు నందినీధేనువు కోరకు కోసి తెచ్చియుంచిన గడ్డిపెబడి మహావిషముగల అనేకరూపములైన లూతలుగ జనించెనని నుసుగు ప్రమునందు జెప్పబడియున్నది.

మూ, తాభి రషేదంశకో ధగ్గప్రవృత్తిఃక్షతజస్వచ
జ్వరో దాహోఽతిసారశ్చగదాఃస్యశ్చత్తిదోషజాః.

౫౫

పిటికా వివిధాకారా మణలాని మహాన్తిచ
శోధా మహాన్తో మృదవో రక్తాః శ్యావా శ్చల్లాస్తథా
సామాన్యం సర్వలూతానా మేత ద్దంశస్యలక్షణమ్.

౫౬

తా:—పై జైవ్యబడిన లూతలు కరచినపుడు గాయులు కుళ్ళుట, రక్తముకారుట, జ్వరము, మంట, అతిసారము, మరియు సాన్నిపాతికలక్షణములు, బొద్దులు, పెద్దచువ్వులు, పెత్తగను ఎత్తగను నల్లగను ఒకచోటనుండె మరియుకచోటికి మారుపడిగనుకుండు వాపుజనింతుట ఈ లక్షణములు సామాన్యముగ కలుగుచుండును.

త్రిమణ్డాలాదయోఽష్టేదూషీవిషాస్తాసాంలక్షణమాహ

మూ. దంశమధ్యేతు యతక్రృణ్ణం శ్యావం వా బాలకావృతమ్
దగాకృతి భృశం పాకక్లేద శోధజ్వరాన్వితమ్
దూషీవిషాభి స్థూతాభి సద్దషమితి నిర్దిశేత్.

౫౭

తా;—త్రిమండల, శ్వేత, కపిల, పీత, లాలావిష, మూత్రోవిష, రక్త, కఠిన ఆను యెనిమిది లూతలు దూషీవిషలక్షణములు గలవిగుండును. ఇట్టిలూతలు కరచినపుడుకలుగు లక్షణములు ఈ క్రింద వివరింపబడుచున్నవి. ఈలూతలుకరచినపుడు గాయముయొక్క నడుమ నల్లగగాని బూడిదవర్ణముగగాని కాలినబొబ్బవలెచి పైకిఉచికి వధ్యమధ్యను సందులుగలిగి అధికముగపుండై కుళ్ళి వాపు, జ్వరము ఈలక్షణములు కలుగును. ఇట్టిలక్షణములు కలిగి యోండునపుడు దూషీయుక్తమగు లూతలుకరచినటుల తెలిసికొనవలయును

సౌవర్ణికాదయోఽష్టేవసాధ్యాఃప్రాణహారాస్తాసాంలక్షణమాహ

మూ. శోధా శ్వేత్వా స్పితా రక్తాః పీతావా పిటికా జ్వరః
ప్రాణాన్తికో భవేద్దాహశ్చాస్వసో హిక్మాశ్చిరోగ్రహః.

తా:—సౌవర్ణికా, లాజవర్ణ, బాలినీ, ఏకపది, కృష్ణా, అగ్నిపక్త్య, అగ్నికాండ, మాలాగుణి అను నీయెనిమిదిలూతలును ప్రాణహారమగుటచే అసాధ్యములుగునుండును. అట్టిలూతలు కరచినపుడు

మూ. ఆదంశాచోచ్ఛ్ఛేదం పాణు మణలాలాని జ్వరోఽరుచిః
రోమహారశ్చ దాహశ్చాస్యాఖుదూషీవిపార్షితే.

౫౯

తా:—ఎలుకకరచివెంటనే గాయమునుండి రక్తమువచ్చుట, జ్వరము, అరుచి, గగుర్పాటు, తాపము ఈలక్షణములు గలుగును. తెల్లనిమచ్చలుకలుగుట,

ప్రాణాహారమూషకవిషకార్యమ్

మూ. మూర్ఖాజ్ఞోథ చైవర్య కేద శబ్దాశ్చుతిజ్వరాః
శిరోగురుత్వం లాలాస్పృశ్చిశ్చాసాధ్యమూషకాత్.

౬౦

తా:—అఖువిషము శరీరమునందువ్యాపించినపుడు మూర్ఖ, వాపు, శరీరవర్ణముమారుట, చెవులు విసరావండుట, జ్వరము, శిరస్సుబరువుగనుండుట, జ్వల్లుగారుట, రక్తమువాంతి యగుట యీలక్షణములుకలుగును. ఈలక్షణములుకలిగినయెడల ఆసాధ్యముగ నుండును.

కృకలానదప్తస్యలక్షణమ్
మూ. కార్ష్యం శ్యావత్వ మథవా నానావర్ణోత్పమేవచ
మోహోఽథ వర్చసోభేదో దప్తస్య కృకలానకైః.

౬౧

తా:—తొండ (ఊసరవెల్లి) కరచినపుడు శరీరము నల్లగాని శ్యావవర్ణముగగాని, అనేక వర్ణములుగగానియొండుట, మోహము, కొంచెము కొంచెముగ మలమువెడలుట ఈ లక్షణములుకలుగును.

వృశ్చికవిషస్యలక్షణమ్
మూ. దహత్వస్మిరివాఽఽదౌతు భినత్తీవోర్ధ్వమాశుచ
వృశ్చికస్య విషం యాతి పశ్చాద్దంశేఽవతిషత్.

౬౨

తా:—తేలుకుట్టినపుడు కుట్టినచోట నిప్పుచోకాల్పినటుల మంటకలుగుట, కుట్టినచోటినుండి విషము కీఘ్రముగ పగులవేసినటుల బాధతో పైకివ్యాపించుట, పిమ్మట కొంతనేచటికి కుట్టినచోటకు విషనేగము చేరుట యీ లక్షణములుకలుగును.

కట్టినచోట మాంసమువీడి మిక్కుటముగు తాదకలిగినను అట్టివాడు మృతినొందును.

కణభద్రస్టన్యలక్షణమ్

మూ. విసర్పశ్శ్వయధుశ్శూలంజ్వరశ్చర్దిరథాపివా
లక్షణం కణభై రష్టే దంశశ్చైవావశీర్యశే.

౬౩

తా:—కణితరీగలుకరచినపుడు విసర్పము, వాపు; నొప్పి; జ్వరము; వాంతి; కట్టినచోట
చీల్చినటులుండుట ఈ లక్షణములుకలుగును.

ఉచ్చిభిజదస్టన్యలక్షణమ్

మూ. హృష్టలోమోచ్చిటిజ్జేన స్థలిజ్జో భృశ్శారి మాన్
దష్ట శ్శీతోదకే నైవ సిక్తాన్యంగాని మన్యతే.

౬౪

తా:—సూండ్రోగబృకుట్టినపుడు శరీరముగగుర్వొకుమట, లింగము స్తంభించి శుక్రస్థలమగుట,
కుట్టినచోట మిక్కుటమైన నేదనకలుగుట. శరీరమంతయు చల్లనీటిగోముంచినటులు చల్ల గనుండుట
ఈలక్షణములు కలుగును,

సవిష మణ్ణాక దష్టన్యలక్షణమ్

మూ. ఏకదంష్ట్రార్దిత శ్శూచ స్పరుజః వీతక స్పృతృట్
సనిద్రా శ్చర్దిమా న్దట మణ్ణాకై స్పనిషై ర్భవేతే.

౬౬

తా:—విషయుక్తములగు కప్పలు కరచినపుడు నొప్పితో కూడినవాపు, శరీరముపచ్చనగుట;
దప్పి, వాంతి, అతినిద్రా ఈలక్షణములుకలుగును. కప్పలు ఒకపక్కనుండు ణోరతోడనే కరచును.

మత్స్యజలూకయోర్విషస్టన్యలక్షణాని

మూ. మత్స్యాస్తు సవిషాః కుర్వ్యుర్దాహం శోధం జ్వరం తథా
కణ్ణాం శోధం జ్వరం కుర్వ్యస్పవిషాస్తు జలౌకసః.

౬౭

మూ. విదాహం శ్వయంధుం తోదం స్వేదంచ గృహగోధికా
దంశే స్వేదం రుజాం దాహం కుర్యా చ్ఛతపదీవిషమ్.

౬౮

తా:—బలులుకరచినపుడు మంట; వాపు; నొప్పి; చెమట ఈలక్షణములుకలుగును. శాస్త్రీ
కరచినపుడు కుట్టినచోట చెమట, నొప్పి; మంట ఈలక్షణములు కలుగును.

మశకవిషలక్షణనూహ

మూ. కణ్డూమా న్మశకై రీషచోచ్చథ స్యా న్మనవేదనః
అసాధ్య కీటసదృశ మసాధ్యమశకక్షతమ్.

౬౯

తా:—...దోమలుకరచినయెడల దుగద; కొంచెముగవాపు; మందవేదన ఈలక్షణములుకలుగును.
అసాధ్యముకగు లూతలతో సమానమైన విషలక్షణములుగల దోమలుకరచినపుడునవియు అసాధ్యములుగ
నుండును.

మక్షికాదంశలక్షణమ్

మూ. సద్యః ప్రసావిణీ శ్యావా దాహ దాహా మూర్ఖా భ్రమాన్వితా
పిటికా మక్షికాదంశే తాసాంతు స్థగికాసుహృత్.

౭౦

తా:—తేనెటీగలు కట్టినయెడల వెంటనే రక్తముకారుచు శ్యావవర్ణములుగల బొబ్బలుజనించి
మంట; మూర్ఖ; జ్వరము ఈ లక్షణములుకలుగును. సుశుక్రమునందు చెప్పబడిన కోతారిక; కృష్ణపింఠ
లికా; మధులికా; కషాయా; సాలికా లేకస్థగికా అను ఆగు లేనెట్టిగలలో స్థగిక అనునది ప్రాణముల
ను హరించునదిగనుండును.

వ్యాఘ్రువ్రముఖాణాంవిషకార్యనూహ

మూ. చతుష్పాద్భి ర్విపాద్భిర్వా సఖద న్మత్తతల్పా చుత్
శూయతే పచ్యతే వాఽపి సోవతి జ్వరయత్కృపి.

౭౧

తా:—చతుష్పాదమున్న వ్యాఘ్రముఖములకు విషమును తాగునంతక్షణములు చేసినను, ద్విపా

మూ. పృథ్విస్తస్తాపయక్తశ్శ్వసనకసనవాస్వీతదృక్వీతమూత్రః
సోన్మాదోబుక్కమానోదశతిచమనుజంయోఽతికాలకృమేణ
వరాకాలేవిపార్తఃప్రభవతివికలోఽసాధ్యతామాఘ్నయాచ్చ
ప్రాయోవాతప్రధానోఽఖిలమలకలితస్సారమేనదవః. 29

తా:—కుక్కకరచినపుడు శ్వాంతి; తాపము; శ్వాస; కాస; శేత్రములు; మాత్రము
పచ్చనగుట యీ లక్షణములుకలుగును. పిమ్మట కొంతకాలముకు ఉన్మాదముకలిగి కుక్కవలె ఆరచుచు
మనుష్యులను కరచుటకు ప్రారంభించును. పర్వాకాలమునందు శ్వానవిషముచే పీడింబడినవానికి విషము
సృణోపమునొంది వాతలక్షణములు అధికముగకలిగినను; త్రికోషపక్షోపముకలిగినను అసాధ్యముగ
నుండును.

విషోబ్ధితలక్షణమ్

మూ. ప్రసన్నదోషం ప్రకృతిస్థధాతు మన్నాభికామం సమమూత్రోవిట్కమ్
ప్రసన్నవరేన్ద్రియచిత్తచేష్టం వైద్యోధిగచ్ఛే దవిషం మనుష్యమ్. 23

తా:—విషము క్షునికి వాతాదిదోషములు; ప్రకృతి ధాతువులు యివి సామ్యమునకుపచ్చి ప్ర
సన్నములుగనుండుట; ఆగ్నిదీప్తికలిగి ఆహారమానందిచ్చుకలుగుట; మలమూత్రములు కృమపకారము నెడ
లుట; శరీరపర్ణము; ఇందిరియములు; చేష్టలు యివి ప్రసన్నముగనుండుట యీ లక్షణములు
కలుగును.

సావరవిషస్యచికిత్సా

మూ. సావరేణ విషేణార్తం నరం యత్సేన వామయేత్
వమనేన సమం నాస్తి యత స్తస్య చికిత్సితమ్. 28
తిక్తణోశ్శాతకీకావధం విభేన్మధ్వాజ్యసంయుతమ్
కటుకాలాబుములంవా తత్ప్రత్రంవా పిభేజ్జలైః
తత్రణాద్వమనాద్ధన్వి విషం యోగా ద్విముచ్చ్యతే. 24

తా:—సావరవిషపీడితునకు కనగొనినెంటనే వమనముచేయించవలయును, వమనముతో
సమానమగుచికిత్స విషమునందు మఱియొకటిలేదు. చేతనీర స్వరసమును గాని; కషాయమును గాని లేనే;
నైయి నీవిషోచేరి సావరవిషముననుచే నేనుపారవేయవలయును గాని ఆకులను గానినూ నీటిలోకలిపి తాగి

మూ. విషమత్వర్కముష్ణచ్చి కఢితం మునిభి ర్యతః
 అత స్సర్వవిషే ప్నోక్తః పరిషేకస్సు శీతలః
 ఔష్యా త్త్యై ద్వీకేషేణ విపం పితం సౌగోపయేత్.
 వమితం సేచయే త్తస్మా త్చీతలేన జలేనచ
 పాయయేన్మధుసర్పిర్భ్యాం విషఘ్నం భేషజం దురితమ్.

22

తా:—విషము మిక్కిలి ఉష్ణవీర్యముకలదని మహర్షులు వచించియుండుటచే సమస్తవిషము
 లందును చల్లనీటిచే తడుపుట హితకరముగ నుండును. విషము ఉష్ణముచేతను, తీక్షణము చేతను విశేషము
 గల పిత్తమును ప్రణోపింపజేయును. తావుననే విషార్దని వమనము చేయించినవెంటనే చల్లనీటి చే తడువ
 వలయును. పిదప విషఘ్నమైన ఔషధమును తేనె, నెయ్యి వీనితోకలిపి నేవించునట్లు చేయవలయును.

విషే అమరసప్రయోగః

మూ. భోక్తుమమరసందద్యాచ్చర్వయేస్మరిచానిచ.

23

తా:—విషార్దనికి అమరసమును అహారముగ నొనంగి మిరియములను వమలునట్లుల చేయ
 వలయును.

మూ. యస్యయస్యచ దోషస్య పశ్యేల్లింగానిభూరిశః
 తస్యతస్యాష్వధైఃకుర్యాద్విపరీత గుణైఃకీయామ్.

24

తా:—విషార్దనియుండు గన్పట్టు దోషక్షణములనుబట్టి తత్కర్మోపహారములగునట్టియు విపరీత
 గుణములగులిగినట్టియు చికిత్సలచే నుపచరించవలయును.

విషే లేపని

మూ. మూలత్వత్పత్రపుష్పాణి బీజంచేతి శిరీషతః
 గవాంమూత్రేణ సంపిష్టం లేపాద్విషహారం పరమ్.

25

తా:—దిరిశనపుచెట్టుయొక్క పేరు, షట్ట, ఆకులు, పుష్పములు, గింజలు వీనిని గోమూత్రము
 తో నూరి పైశపూసినయొడల విషదోషము నశించును.

జఙ్గమవిషచికిత్సా సర్పవిషే

మూ. కారాం కుకుటా కుకటా కే. కుకటా కుకటా కుకటా.

వెంటనే మణిమంత్రావధములచే చికిత్సించవలయును.

మూ. తణ్ణలీయక మూలను పీతం తణ్ణలవారిణా
తక్షకేణాపి దష్టంహి నిర్విషం కురుతే సరమ్.

తా:—చిట్టివేరును బియ్యపుకడుగుతోనూరి తాగినయెడల తక్షకాదిసర్పముల విషమైనను
విర్విషమగును.

మూ. ఘృత మధు నవనీతం పిప్పలీ శృజబేరమ్
మరిచమపిచదద్యాత్సప్తమం సైస్సవశ్చ
యది భవతి సరోషం తక్షకేణాపి దభో
ఋగద మిహ ఖలు వీత్వా నిర్విష సత్రణేన.

తా:—నెయ్యి, తేనె, వెన్న, పిప్పళ్ళు, శుంఠి, మిరియాలు వీని చూర్ణమును, నైంధవలవణ
ము నొకటిగకలిపి నేవించినయెడల రోషముతోడకఱచిన తక్షకాదులవిషమైనను తక్షణకాలమున నిర్విష
మగును.

ప్రత్యంజీరామూలయోగఃసర్పవిషే

మూ. మూలం తణ్ణలవారిణా పిబతి యఃపౌత్యజ్జీరాసమ్భవమ్
నిష్పిష్టం శుచి భద్రయోగదివసే తస్యాహిభీతిః కుతః?
దర్పాదేవ ఫణి యదా దశతి తం మోహన్వితో మూలతః
పానే తత్ర తక్షైవ యాతి నియతం వక్త్రం యమస్యాచిరాత్. ౮౪

తా:—తీగదిరిశనపువేరును ఆపాథమాసమున పుష్పమీనక్షత్రయోగమున గ్రహించి తండు
లోదకముచేనూరి పానముచేసినవారికి సర్పభయము ఎన్నటికిని కలుగదు. ఒకవేళ పాము దర్పముచేకర
చినను పాము మూర్ఛనుపొంది చనిపోవును.

శిరీషభావితమరిచయోగః సర్పవిషే

మూ. శిరీషపుష్పస్వరసే సపాహం మరిచం సితమ్
భావితం సర్పదష్టానాం పానే నస్యాజ్జనే హితమ్. ౮౫

మూ. దంశోపరి నిబద్ధీయా త్రతణా చ్చతురజులమ్
క్షౌమాదిభి ర్వేణికయా సిద్ధై ర్మనైశ్చ మస్త్రయేత్
అమ్బువ త్రేతుబధేన స్తభ్యతే విషమవిషమ్.

౧౬

తా:—పాముకరచినవెంటనే గాటుపైన రౌవట్టల నలగగొట్టి కట్టవలయును. సిద్ధమంత్రములచే మంత్రించవలయును. ఇట్లుచేయుటచే నేతువునగు జలము స్త్రాభించినటులు విషము స్త్రాభించిపోవును.

స కమాలాద్యజ్జనమ్ విషే

మూ. సక్తమాలఫల వ్యోష బిల్వముల నిశాద్యయమ్
సౌరసం పుష్పమాజంవా మూత్రం బోధన మణ్ణనమ్.

౧౭

తా:—కానుగగింజలు, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, మారేడువేరు, పసుపు, మూనిపసుపు, తులసికెన్నలు వీనిని మేకమూత్రముతో నూరి సర్పదమ్మరికి అంజనమువేసినయెడల స్మృతికలుగును.

సన్యాకర్కోటకీనస్యమ్ విషే

మూ. వన్యాకర్కోటకీములం ఛాగమూత్రేణ భావితమ్
సస్యం కాశ్చికనమ్మిష్టం విషోపహతచేతసః.

౧౮

తా:—సర్పదమ్మరికి ఆగాకరవేరును మేకమూత్రముతో భావనచేసి కాంజికముతో నూరి ముక్కలోపిండినయెడల విషము నశించును.

మూ. శ్వేతామూలం శమీముల మీశ్వరీములమేవచ
అటాలికా తథా పాతా పృథకపకభాననాః.

౧౯

తా:—శ్వేతామూలము (తీగదిరిశనపువేరు), జమ్మివేరు, ఈశ్వరివేరు, కేసదాలి లేక బదనిక, విషబాద్ధి ఇవి ఒక్కొక్కటియే సర్పదమ్మనునందు హితమైవిగనుండును.

లాజ్ఞలీనస్యమ్ విషే

మూ. జలేనలాజ్ఞలీకన్దం నస్యం సర్పవిషాపహమ్.

౯౦

తా:—నానేటిపణతగడ్డను నీటితో నూరి ముక్కులోపిండినయెడల సర్పవిషమునశించును.

మూ, వారిణాటజ్కణం వీతమధవాఽర్కస్యమూలకమ్.

౯౧

తా:—టంకణమును గాని, జిల్లేడువేరునుగాని నీటితోనూరి త్రాగించినయెడల సర్పవిషము

నశించును.

ధూపగ్గవిషే

మూ. కపోతవిణ్మర్త్యశిరోరుహణి సగోవిషాణం శిఖిచ్చిక్కాగ్మ్
యవస్య ధాన్యస్య తుషాశ్చ బీజం కార్పాసజంవాప్యూషితాశ్చ

మాలాః. ౯౩

ఇత్యౌషధీభిః పరికల్పితోత్తమో ధూపోఽగదః ప్యాద్యుజగై రముక్తే
గృహే విధేయః కుశలై రనేన నశ్యన్తి సర్పాశ్చ తథాఽఽఖివశ్చ. ౯౪

తా:—పాపురపుమలము, మనుష్యుని తలవెంటుకాలు, అవుకొమ్మ, నెమలియాకకమ్మ, గోధుమపొట్టు, ధనియాలపొట్టు, పత్తిగింజలు, భగవనారాధనజేసిన పుష్పములు వీనిచే ధూపమువేసిన యెడల సర్పవిషము నశించును. ఈ ధూపము నింటియందువేసినయెడల సర్పములు యెలుకలు ఇవిశించును

సాతలూఢేనాజ్ఞనమ్

మూ. 'సాతలూఫలఫేనేనాజ్ఞనం కృత్వా నశ్చవిషం నశ్యతి.'

౯౫

తా:—శుచ్చబొంతజెముడుగింజను నీటితోచాది ఆ నుడుగును. కంటిలో అంజనమువైచిన యెడల సర్పవిషము నశించును.

సర్పవిషే గారుడమచ్చమాహా

మంత్రః. ఓంనమః ప్రచణ్డగర్హణాయ పక్షీరాజాయ విష్ణువాహనాయ విన

మస్త్రోణానేన మస్త్రోజ్ఞో జలం చులకమాత్మకమ్
సప్తవారాభిజప్తను పాయయే ద్ద్రస్ తేతసమ్.

౯౭

సర్వాదివిషవేగేన సద్యో నిర్విషనూపుయాత్
త్రివారమేవం పానీయం పాతవ్యం నపిబేద్యది.

౯౮

ముఖమధ్యే తదా క్షేపః కర్తవ్య సజలేనహి
అథవా మస్తకే తస్య తర్జన్యా తాడయే ద్భుధః.

౯౯

త్రివారం మస్త్రపూర్వంతు నిర్విషో భవతి క్షణాత్.

౧౦౦

తా:....పూర్వోక్తసర్పమంత్రముచే పుడిసెకుజలమును యేకుసాకుభిరుంత్రించి విషవేగము చేపీడించుబడినవానికి ఆజలమును పానము చేయించవలయును. ఇట్లు మాడుపూరులుచేసినచో సర్పవిషమునుండి విముక్తుడగును. విషగర్భిస్తుడగురోగి అభిమంత్రితజలమును త్రాగలేనియెడల ఆనీటిని వానిముఖముపై ప్రోక్షించవలయును. లేక పైమంత్రమునుజపించుచు తర్జనివేల్పుతో వానిశిరస్సుపైకట్టవలయును ఇట్లు మాడుసాకులుచేసినచో రోగివిషవిముక్తుడగును.

మూ. 'ఓంప్లః సర్పకులాయస్వాహా' అనేనమస్త్రోణసప్తవార
మభిమన్త్రితాంమృత్తికాంగృహమధ్యే క్షీపేత్సర్పాః పలాయస్తే, ౧౦౧

తా:—'ఓంప్లః సర్పకులాయస్వాహా' అను మంత్రముచే మృత్తికను యేకుసాకుఅభిమంత్రించి ఇంటిలోచల్లినయెడల సర్పములు పలాయనము అగును.

కాలవజ్రాశనీరసః

మూ. పాశదం గన్ధకం తుతం టక్కుణం రజనీసమమ్
దేవదాలీద్రవై ర్మర్ద్యం దినం శుష్కంతుభక్షయేత్.

౧౦౨

కాలవజ్రాశనిర్నామ రస స్సర్వవిషాపహః
సరముూత్రం విచేచ్ఛాను కాలదష్టోపి జీవతి

౧౦౩

తా:—శుద్ధరసము, శుద్ధగంధకము, మొలతుత్తము, పొంగించిన వెలిగారము, పసుపు పీనిని

మూ. దూషివిషార్తం సుస్నిగ్ధ మూర్ధ్వంచాధశ్శ శ్లోధితం
సాయయే దగదం ముఖ్యమిదం దూషివిషాపహం.
విప్పలీ ధాన్యకం మాంసీ లోధో మేలా సువర్చికా
మరిచం వాలకంచైలా తథా కనక గైరికమ్
క్షౌద్రాయుక్తః కషాయోఽయం దూషివిష మపోహతి.

౧౦౪

౧౦౫

తా:—దూషివిషార్తుని తైలములచే స్నిగునిగజేసి పమనవిశేషములను చేయించి పిమ్మట పిప్ప
ళ్య, ధనియాలు, జటామాంసి, లాద్దుగపట్ట ఏకులు, సౌపర్చలవణము, మిరియాలు, కురువేరు, పెద్ద
ఏకులు, స్వర్ణకైరికము వీనిని చుభాగములుగగ్రహించి కషయము పెట్టి కొంచెము తేనెనువైచి త్రాగిం
చలలయను. దీనిచే దూషివిషము నశించును.

కృత్రిమవిషచికిత్సా

మూ. కృత్రిమంతువిషం ఖ్యాతం పక్షౌ న్మాసా ద్విబాధతే
ఆలస్యం కురుతే జాడ్యం తానశ్వాసా బలక్షయమ్
రక్తస్యానో జ్వరశ్శోషః వీతచక్షుశ్చ లక్షణేత్.

౧౦౬

తా:—కృత్రిమవిషము శరీరమున పరివేశించిన పదిహేనుదినములలో గాని నెలదినములలో
గాని బాధలు విశేషముగ కలుగును. పనులయందలసత. మొద్దుతనము, కాస, శ్వాస, బలము క్షీణించుటా
ఊర్ధ్వఘోమార్తములనుండి రక్తముస్పృవించుట, జ్వరము, వాపు, నేత్రములు పచ్చనగుట ఈ లక్షణములు
కృత్రిమవిషవీడితునికిగలుగును.

శర్కరానునర్మాది లేహాః

మూ. శర్కరా మధు సంయుక్తం చూర్ణం తాప్య సువర్ణయోః
లేహాః ప్రశమయత్యుగ్రం నానా యోగకృతం విషమ్.

౧౦౭

తా:—స్వర్ణమాక్షికభస్మము, స్వర్ణభస్మము వీనిని సముభాగములుగగ్రహించి చక్కర, తేనె
వీనితో కలిపి నేవించినయెడల నానార్యోగజనితమైనదియు, నగ్రమైనదియైనగు కృత్రిమవిషమునశించును

శ్రీ:—మొదలనుండి ఎంతవీచిమైన కృత్రిమవిషమైనను నశించును.

గృహధూమాదిఘృతమ్

మూ. గృహధూమం జ్వలైః పిష్టా తణ్డలీ మూలతుల్యకమ్
కల్మాచ్చతుర్గుణభౌజ్యం ఘృతా తీరం చతుర్గుణమ్
ఘృతశేషం పచేత్సర్వం పితే త్వర్వగరాపహమ్.

౧౦౮

తా:—కరిదువ్వు చిరిచేకు వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నీటితోనూరి కల్కముచేసి కల్కమునకు నాలుగింతలు ఆవుసెయ్యి, నేతికి నాలుగింతలు ఆవుసాలు గ్రహించి వీనినన్నిటి నొకటిగ చేర్చి ఘృతము మిగులునటుల కాచి వడియగట్టి నేవించినయెడల సమస్తకృత్రిమ విషములు నశించును.

పారావతామిషాదిహిమమ్

మూ. పారావతామిష సటీ పుష్కరాహ్వశృతం హిమమ్
గరత్పణ్ణా రుజా కాస శ్వాస హిధ్వాజ్వరాపహమ్.

౧౦౯

తా:—పావురాయిమాంసము, కచ్చోరాలు, పుష్కరమూలము వీనిని సమభాగములుగజేర్చి నాలుగింతలు నీరుబోసి కషాయమునుకాచి చల్లార్చి త్రాగినయెడల కృత్రిమవిషములవలన కలిగిన దప్పి నొప్పులు, కాస, శ్వాస, ఎక్కిళ్ళు, జ్వరము ఇవి నశించును.

గరనాశన రసః

మూ. శుద్ధనూతం మృతం స్వర్ణం సంశుద్ధం హేమమాక్షికమ్
త్రోయాణాం గంధకం శుల్యం మర్ద్యా త్కన్యాద్రవైర్దిసమ్.

౧౧౦

తచ్ఛుష్కం పసితక్షౌద్రం మాషైకం లేహయేత్సదా
వహ్నిములం శృతం క్షీరై రను స్వాద్దరనాశనమ్.

౧౧౧

తా:—శుద్ధరసము, స్వర్ణధస్మము, స్వర్ణమాక్షికభస్మము ఇవి ఒక్కొక్కభాగము, శుద్ధగంధకము మాడుభాగములు.

మూ. పిచుమ్మన శమి వలు కల్కయతా క్వధితం జలమాశు విలోడనతః
సఖదనన్ విహాని న్పణాం విషమాణ్యఖిలాన్యపి సత్యమిదమ్.

తా:—వేపపట్ట, జమ్మిపట్ట, మట్టిపట్ట వీని కల్కముజేసి పైనపూసినను, వీని కషాయము చే
కడిగినను నఖిదంతవిషములన్నియు నశించును.

అఖువిషచికిత్సా

మూ. ఆగారధూమమణిపా రజవీ లవణోత్తమైః

లేపో జయత్యాఖువిషం గోశాతక్యధవా సితా.

౧౧౪

తా:—కరిదువ్వ, మంజిష్ఠ, పసుపు, సైంధవనణము వీని గాని చేదుబీరలకు, చక్కెర వీనిని
గానినూరి యెలుకకరచినచోట లేపముచేసినయెడల అఖువిషము వెంటనేనశించును.

మూ. ఉరగేణ వినిర్మక్తనిర్మోక్తధూమసేవనాత్

పథ్యాశీ త్రిదిసం ధూమో భవే దాఖువిషాపహః.

౧౧౫

తా:—అఖువిషార్తుడు పథ్యాహారమును భుజించుచు పాము కుటుసమును మాడుచివములు
పాగవేసికొనుచుండినయెడల అఖువిషము నశించును అని సారసంగ్రహమునందు చెప్పబడియున్నది.

మూ. కుష్ఠం వచా మదన గోశవత్తిఫలేన

సంయోజితం తదితి చూరమిదం చశురామ్

గోమూత్రోపీత మఖిలాఖువిషం నిహన్తి

గోశాతకీక్యధన మాపిబతోఽధవాపి.

౧౧౬

తా:—చెంగల్వకోష్ఠ, వస, మంగకాయ, చేదుబీర వీనిని సమానభాగములుగఁగఱింపించి చూ
రముచేసి ఆ చూరమును నాలుగింతల గోమూత్రముతోకలిపి త్రాగినయెడల సమస్తమైన యెలుకల
యొక్క విషము నశించును. లేక చేదుబీర స్వరసమును గాని కషాయమును గాని త్రాగించినను అఖువిష
ము నశించును.

మూ. తులసీరసేన గోద న్నశిలాభ్యాం తురేణద్రచ్చిద్యలేపఃకార్యోవిషంనశ్యతి.

మూ. అథవా చిత్రములను. రం తే తే విపాచ్య మస్తకే తురేణ

ప్రచ్ఛిద్య శిరసి బ్రహ్మరస్థే మర్దనం కృత్వాఽఽఖువిషంనశ్యతి. ౧౧౫

తా:—చిత్రములను మర్దనము నుత్పలనా సె. వైచి కాచి శిరస్యం బ్రహ్మరంధ్రమునందు కత్తితో కొంచెముగగించి ఆచట మర్దనము చేసినయెడల ఆఖువిషము నశించును.

మూ. చిఞ్చాఫలనమాయుక్తం గృహధూమం పలూర్కమ్
పురాణాజ్యేన సపాహం లిహే డాఖువిషం హారేత్. ౧౧౬

తా:—చింతపండు పాతికపలయా, కరిమవ్య పాతికపలము ఈరెంటినిగ్రహించి మర్దించి పసునాలుగు మాత్రలను చేసి పురాణాజ్యముతో కలిపి పాత్రస్నానముంకాలములయ నేవించవలయును. ఇట్లు యేడుదినములు నేవించినయెడల ఆఖువిషము నశించును.

ఆఖువిషాన కరణం

మూ. రసం గన్ధం విషం చైవ తూర్వవణం టక్కరోహిణీ
పునర్నవారస్మై ర్మర్ద్యం గోమూత్యేచ ద్విగుణ్ణకమ్. ౧౧౭

పిబేదాఖువిషారానాం సర్వం హరతి తద్విషమ్
విషదప్టోద్భవా నన్వ్యానన్వ్యాదాఖువిషానకః.

తా:—శుద్ధరసము, శుద్ధగంధకము, శుద్ధజేసిననాభి, శుంఠి, పిపళ్లు, మిరియాలు, పొంగిలిన వెలిగారము, కటుకరోహిణి వీనిని సముభాగములగ్రహించి గలిజేయవలయుచేమర్దించి రెండుగురిగింజల యెత్తు మాత్రలను చేసి గోమూత్యనుపానముతో నేవించినయెడల ఆఖువిషము నశించును. ఈయకాపధము ను మూడుదినములు నూత్రమే గోమూత్యనుపానముతో నొసంగుము పథ్యమునందు పెసరపప్పు, ఉసిరిక వరుగునచ్చడి, ఆపుసాలు వీనినిమాత్రము ఒసంగుట సంప్రదాయమై యున్నది. ఈయకాపధము ఆఖువిషమునేగాక జంగమవిషములనన్నిటిని నశింపజేయును.

ఆఖువిషే లేపః

మూ. రస గన్ధ నిశా బన్ధ గృహధూమ శిరీషజమ్
బీజం దినకరక్షీరై ర్మర్దయిత్వా విలేపయేత్
విశేషా న్ముషకవిషం హన్వ్యాదన్వ్యాన్విషోద్భవాత్. ౧౧౮

ఈలేపము ఆఖువిషమునగు విశేషముగ పనిచేయును.

వృశ్చికవిషచిక్తిత్వా జీరకాదిలేపం

మూ. జీరకస్యకృతః కల్కో ఘృతస్థైస్థవసంయుతః
సుఖోష్ణో మధునా లేపో వృశ్చికస్య విషం హారేత్.

౧౨౩

తా:—తేలుకరచించోట జలకర, సైంధవలవణలు వీనిని నూరీ కొంచెలు నేతినికలిపి ఉడికించి అందు లేనెనుజేరి సుఖోష్ణముగ లేవముజేసినచో వృశ్చికవిషము నశించును.

మూ. గస్తమాఘ్రాయ మృదితం సూర్యావర్తదలస్యతు
వృశ్చికేన నరో విదః క్షణాద్భవతి నిర్విషః.

౧౨౪

తా:—పొద్దుపొడుపుచెట్టు ఆకును నలిపి వాసవమాచినయెడల వృశ్చికవిషార్తుడు వెంటనే నిర్విషుడగును. అని భావ ప్రకాశయంను చెప్పబడియున్నది.

మూ. యః కాసమర్దపత్రిం వదనే నిక్షిప్య కర్ణఘృతాత్కరమ్
మనుజో దదాతి శీఘ్రం జయతి విషనూశు వృశ్చికానాంసః.

౧౨౫

తా:—కసివెండ్రుకను నోటిలోవైచికొని నమలి తేలుకుట్టినవానియొక్క చెలోనూడినయెడల వృశ్చికవిషము శీఘ్రముగ నశించును. అని బృందూధవమునందు చెప్పబడి యున్నది.

మూ. అజాక్షీరేణ సంపిష్టా శిరీషఫలమిశ్రితా
ఉపకుల్యా విషం హన్తి వృశ్చికస్య సృలేపతః.

౧౨౬

తా:—దిరిశెనపుగింజలు, పీషుళ్ళు వీనిని మేకపాలతో నూరి తేలుకుట్టినచోట వృశ్చికవిషము వెంటనే నశించును.

మూ. కార్వానపత్తై స్తుపిష్టై రాజ్యలేపో విషాపహః
వృశ్చికస్యాథవా వత్సనాగలేపః పృశస్యతే.

౧౨౭

మూ. మనశ్శిలా కుష్ట కరణబీజ శిరీష కాశ్శీరభ వై స్సమాంశైః
వివిర్మితాఽఽస్యే విధృతాచ లిప్తః సంహరిణీ వృశ్చికవైకృతస్య. ౧౨౮

తా:—మనశ్శిల, చెంగల్యకోష్ఠు, దిరిశైంపు గింజలు, కానుగింజలు, కుంకుమపువ్వు, పెన్డు
మ్మడుకాయ వీనిని సమభాగములుగ గ్రహించి నీటితో నూరి మాత్రలుచేసి నోటిలోనుంచుకొని రసమును
మ్రుంగినను, నూత్రను నీటితో నూరి కుట్టినచోట పూసినను వృశ్చికవిషము నశించును.

మాతులుజ్జముల ప్రయోగః

మూ. మాతులుజ్జస్య మూలంతు రవివారే సముద్ధరేత్
ఉత్త రాభిముఖేనై వ హ్రీమనోచ్చారణాత్స్పృశేత్. ౧౨౯

వామాక్షే దక్షిణే దష్టే వామదష్టేచ దక్షిణే
సప్తధా మారనేనై వ విషం వృశ్చికజం హరేత్. ౧౩౦

తా:—మాజీఘముచెట్టుయొక్క వేరును, అదివారమునాడు ఉత్త రాభిముఖుడై ఓంహ్రీం
అను హ్రీ మంత్రోచ్చారణచేయుచు గ్రహించి ఉంచుకొనవలయును. తేలు కుడిపక్కనకుట్టినయెడల
వామభాగమునను, యెడమప్రక్కనకుట్టినయెడల దక్షిణభాగమునను పై వేరుతో యేడుసారులు మారన
ముచేసినయెడల వృశ్చికవిషము వెంటనే నశించును.

శ్వేతపునర్న వాయోగః

మూ. శ్వేతం పునర్న వాములం రవివారే సముద్ధరేత్
కార్పాసములం చర్విత్వా విషం వృశ్చికజం హరేత్. ౧౩౧

తా:—తెల్లగలిజేరువేరును అదివారములో జూన గ్రహించి పైవిధముగ చేసినను, వృశ్చికవిషము
నశించును. ద్రుత్తి చెట్టువేరును తేలుకుట్టించినచేత నమలించినను వృశ్చికవిషము నశించును.

హంసపదీ మూలయోగః

మూ. గాగ్రహ్యం హంసపదీ మూలం ప్రాతరాదిత్య వాసరే

వృశ్చికవిషే మస్త్రవిధిః:-ఓంతుః ఘట్ స్వాహా, అనేన మస్త్రేణాహో మార్యేత్

అన్యో మస్త్రః:- “ఆదిత్యరథవేగేన విష్ణుబాణబలేనచ
గరుడపక్షనిసాలేన భూమ్నాం గచ్ఛ మహావిష” ఇతిమంత్రః.

ఈ మంత్రములను సిద్ధిపొందినవాడు జలమును మంత్రించి కేలుకుట్టినవానిపై మారణము చేసిన
ను వృశ్చికవిషము నశించును.

జైపాలప్రయోగం వృశ్చికవిషే.

మూ. పానీయవిష్ట జేపాలకల్కలేపేన సర్వథా
విషం వృశ్చికవిద్ధస్య భస్మీభవతి తత్రణాత్.

౧౩౩

తా:—నేపాశ్చుగింజను నీటితో నూరి కుట్టినచోట పూసినయెడల వృశ్చివిషము వెంటనే
నశించును.

సవసాగ కాదిలేపః

మూ. సవసాగర హరితాలే విష్టే తోయేన లేపనాద్దంశే
తత్రణమేవహి జయతే వృశ్చికవిద్ధస్య దుర్ధరక్ష్యేడమ్.

౧౩౪

తా:—సనాసారము, హరిదళము వీనిని నీటితో నూరి కుట్టినచోట పూసినయెడల వెంటనే
వృశ్చికవిషము యెంతకూర్చినదైనను నశించును.

ఉల్లీపాషాణలేపః

మూ. ఉల్లీపాషాణ మారదాయ నిమ్బునీరేణ సంయుతమ్
దంశసానే లేపనంస్యా ద్విషం వృశ్చికజం హారేత్.

౧౩౫

తా:—ఉల్లీపాషాణమును నిమ్మకాయకనముతో నూరి కుట్టినచోట పూసినయెడల వృశ్చిక
విషము వెంటనే నశించును—

కీటజలౌకాదివిషచికిత్సా

మూ. కటభ్యరున శేరీవ కేలు క్షీరిదుగ్రిమత్వచామ్

గంగ రావి వీని పట్టలయొక్క కషాయముగాని, కల్కముగాని, చూర్ణముగాని కీటలూతాదుల ప్రోణముల నుపారించును అని బృందచూడవమున చెప్పబడియున్నది. అనగా కషాయము చేకొడిగినను, కల్కమును పూసినను, చూర్ణమును నేవించినను కీటలూతాది విషవ్రోణములు నశించును.

దశాంగాగదమ్

మూ. వచా హిజు విడంగాని సై నవం గజవిప్పలీ
 పాతా వ్రతివిపా వ్యోషం కశ్యపేన వినిర్మితమ్. ౧౩౨
 దశాజ్జ మగదం వీత్యా సర్వకీటవిషం జయేత్
 కీటదష్టక్రియా స్పర్వా స్పమానా స్సుర్జా రతాకనామ్. ౧౩౩

తా:—వస, ఇంగువ, వాయువిడంగాములు, సైంధవలవణము, గజవిప్పళ్ళు, విషబొద్ది, అతివస, శుంఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు ఈపదిద్రవ్యములను చూర్ణముగాని, కల్కముగాని, కషాయముగాని నేవించినయెడల సమస్తకీటవిషములు నశించును. ఈయోగము కశ్యపుని చే నిర్మింపబడినది. జులగుల కరచినపుడును కీటలూతాదులకుచేయు 'చికిత్సలనే జేయవలయును.

వరటివిషచికిత్సా
 మూ. మరీచం నాగరో పేతం సిను సౌవర్చలాన్వితమ్
 ఘణివల్లీర సై కేలా ధ్ధని తద్వరటివిషమ్. ౧౩౪

తా:—మిరియాలు, శుంఠి, సైంధవలవణము, సౌవర్చలవణము వీనిని తిమలపాకురనము చేసూరి పైనపూసినయెడల కందిరిగలు మొదలగు వానివిషము నశించును—

లూతాదివిషచికిత్సా
 మూ. రజనీద్వయ మజ్జిపా పతజ గజకేసరైః
 శ్రీ తాముప్పిష్టై రా లేపస్పద్యో లూతావిషాపహః. ౧౪౦

తా:—పసుపు, మానిపమపు, మంజిష్ఠ, హరిచందనము, నాగకేసరములు వీనిని చల్లనీటితో నూరి పైనపూసినయెడల వెంటనే లూతాదివిషములు నశించును—

గణితము, వెలగవేరు, దిరిగినపువేరు వీనినన్నిటినిగాని యథార్థముగ కొన్నిటినిగాని నీటితోనూరి పైకొనగానినయెడల లూత దివిషములు నశించును.

మణ్ణాకవిషచికిత్సా

మూ. శిరీషబీజైః కులిశదు)యస్య క్షీరేణ పిప్పైః కృతలేపనామ్
విషం వినాశం వ్రజతి క్షణేన మణ్ణాకదంశప్రభవం నగాణామ్, ౧౪౨

తా:—దిరిగినపుగింజలను బొత్తజెముడుపాలతోనూరి పైన పూసినయెడల కప్పకరచుటవలన గలిగినవిషము క్షణములోనశించును.

భృజీచుత్స్య విషచికిత్సా

మూ. కృష్ణవేత్రస్యనిష్కావ్యథే కల్కా ఘృతవిమిశ్శితః
భృజీచుత్స్యవిషం హన్తి ధూమోపా బర్హిషక్షుజః. ౧౪౩

తా:—నల్లని పేముపట్టు కషాయమునందు ఆపట్టయొక్క కల్కమును ఘృతమును కలిపి తాగినను, నెమలియొకలను పొగకైచినను భృంగీచుత్స్యములవలన గలిగిన విషమునశించును.

శతపదీవిషచికిత్సా

మూ. లేపః పదీపత్తైలస్య ఖర్జురవిషనాశనః
హరిద్రాద్వయలేపోవా సగైరికమనశ్శిలః

తా:—మంచుచుండెడి దీనములోని చమురును పూరినను, పసుపు, ప్రూనిపసుపు, కావీరాయి, మణిశిల వీనినినూరి పూసినను జెట్టినిషము, తేలువిషము ఇవివశించును.

భృమరవిషచికిత్సా

మూ. నాగరం గృహకపోతపురీషం బీజపూరకరసో హరితాలమ్
సై నవణ్ణచ్చ వినిహన్తి విలేచాదాశు భృజ్జజనితం విషమేతత్. ౧౪౪

పిప్పీలికాదివిషచికిత్సా

మూ. విప్పీలికాభి రషానాం మక్షీ కామశక్తై స్తథా
గోమూత్రేణ వరాలేపః కృష్ణవల్కీకమృత్యోక్తైః

తా:—కరక, తాడి, ఉసిరికలను గోమూత్రముతోనూరి పైనపూసినను నల్లనిపుట్టనుట్టిని
పైనవట్టువేసినను చీమలు, ఈగలు, దోమలు మొదలగునాని విషము నశించును.

మక్షీకాపిటకావిచికిత్సా

మూ. సోమవల్కా-శ్వకరశ్చ గోజిహ్వ హంసపద్మపి
రజన్యై గై రికం లేపో మక్షీ కాపిటకాపహాః

౧౪౨

తా:—లెల్లతుమ్మ, మద్ది, యెద్దునాలికాకు, హంసపాదిఅకు, పసుపు, మానిపసుపు, కాని
రాయి వీనిని నీటితోనూరి లేపము చేసినయెడల తేనెటీగలు కరచుటవలనగలుగు దద్దులు నశించును.

శ్వాసవిషచికిత్సా

మూ. కాక్టోదుమ్బరికా మూలం ధత్తూరఫలసంయుతమ్
వీతం తణ్ణులతోయేన సారమేయవిషాపహమ్.

౧౪౩

తా:—బ్రహ్మ కేడివేళ్ళు, ఉప్పెత్త కాలు వీనిని కడుగునీటితోనూరి వడవోసి తాగిన
యెడల పిచ్చికుక్క విషము నశించును.

మూ. కారస్కరఫలం సేవ్యం క్రమవృద్ధం దినేదినే
సారమేయవిషం హన్తి మానేన సహి సంశయః.

౧౪౪

తా:—శుద్ధిచేసిన ముప్పిలిత్త నముల చూరమును కర్ణముగా మోతాడు తగినటుల వృద్ధిచేయు
చు మానవులలోఁబాలు నేవించవయెడల పిచ్చికుక్క విషము నిస్సంశయముగ నశించును-

మూ. పిష్టాపామూర్కూలను కర్షం మధునా లిహేత్
శ్వదంష్ట్రాజం విషం హన్యా త్కుమారీధల సై నవమ్
దంశసానే బద్ధయేత్త త్రిదినాస్తే సుఖావహమ్.

౧౪౫

తా:—ఉత్త రేణువేరును చూర్ణించి కర పర్ణముగా చూరమును తేనెతోకలిపి పోత్రసా

మూ. కస్తూరీబబ్బాపల్లె ప్రసాదోస్తుతేనపానేదేయఃశునోవిషంనశ్యతి, ౧౫౧
తా:—కస్తూరి తుమ్మకూకనమునందు ఆవునేతినిజేర్చి పానముజేయించినయెడల శ్వాసవిషము నశించును.

మూ. అథవాశతావరీమూలరసోగోదుగ్ధేనపహపానేదేయఃశునోవిషంనశ్యతి.
తా:—పిల్లిగడ్డల స్వరసమునందు కొంచెము ఆవుగాలనుజేర్చి త్రాగించినయెడల శ్వాసవిషము నశించును—

కుక్కుటవిషాదిలేవశ్వాసవిషే
మూ. శ్వాసదంష్ట్రోవిషం హన్తి లేపా తుక్కుటవిషయా
గుడతైలార్కదుగ్ధంవా లేపా చ్ఛ్వాసవిషం హరేత్. ౧౫౩

తా:—కుక్కుకరచిన గాటుమీద కొడిములమును రాచినను, బెల్లము, మానె, జిల్లేడుపాలు ఈ మూటినికలిపి నూరి లేపముచేసినను శ్వాసవిషము నశించును.

రోగోన్మాదశ్వాసవిషచికిత్సా
మూ. తైలంలిలానాం పలలం గుడళ్ళు క్షీరం తథార్కం సమమేవవీతమ్
ఆలర్కముగ్ధం విషమాశు హన్తి సద్యోభవం వాయురవాశ్రవృద్ధమ్.
తా:—తుమ్మకూకనానె, మాంసము, బెల్లము, జిల్లేడుపాలు వీనిని సమభాగములుగఱిహించి నేవించినయెడల పిచ్చికుక్కువిషము నశించును.

స్థావరజర్జమవిషసామాన్యచికిత్సా
మూ. సైస్థవం మరిచం తుల్యం నిమ్బబీజం సమీకృతమ్
మధు సర్పియ్యతం హన్తి విషం స్థావరజర్జమమ్. ౧౫౫

తా:—సైంధవలవణము, మిరియాలు వీనిని సమభాగములుగఱిహించి నూరి వేసి, సెయ్యి వీనితో కలిపి నేవించినయెడల స్థావర జర్జమవిషములు నశించును.

తా:—నిమలియాకలభస్మము, చిరిశశ్యస్వరసము, కాకినగుడ్డలను ద్రవము వీనిని ఒకటిగ కలిపి శాగ్రినయెడల ఉపద్రవములతో కూడిన స్థానగరజంగమ విషమునిర్మయము నశించును.
 మరలయు సమభాగములు కలిపి ఆ ప్రపంచితములతో మూర్తయే బలమునారముగ నేవించినయెడల సావరజంగమ విషములన్నియు నశించును.

మూ. మయూరవిచ్ఛేదనచ త్తణ్డీయకం కాకాణ్డాయుక్తం ప్రపిబేదనల్పమ్.
 విషాణిద స్థావరజడ్డమమని సోపద్రవ్యాణ్యప్యచిరేణ మాన్తి. ౧౫౭

తా:— నెమలియాకలభస్మము, చిరిశశ్యస్వరసము, కాకినగుడ్డలను ద్రవము వీనిని ఒకటిగ కలిపి శాగ్రినయెడల ఉపద్రవములతో కూడిన స్థానగరజంగమ విషమునిర్మయము నశించును.

ప్రాచేతనం చూరణమ్

మూ. ననపపర్వైత్తు టజాత్తేనా త్సనిమాద్భద్రబ్రామయోశీరనతాని తాప్యమ్
 రోద్రం విదధాస్యవమం నవాజం ప్రాచేతనంచూరణమ్ ముదాహరన్తి.
 లోహాఽధప్తామేత్వథ రాజతేనా సితం నవా నద్మని భూపతీనామ్
 ఘోద్యోణ లీఢం సచరాచరాణి విషాణి హన్యా ద్భువిమానవానామ్.

తా:— విదామలచాన్నపట్ట, కొడిశకాలపట్ట, వేపపట్ట, తంగముస్తలు, చెంగల్యకోష్ఠు, పట్టివేరు, గ్రంథితగరము, స్వర్ణకూక్షికభస్మము, లాద్దుగపట్ట ఈ తొమ్మిదవస్తువులును సమభాగములుగ్రహించి స్వర్ణకూక్షికమాతప్ప తక్కినవానిని సూత్యమార్గముచేసి అందు స్వర్ణకూక్షికభస్మముకలిపి లోహాత్మకమునందుగాని స్వర్ణాత్మకమునందుగాని రాజతాత్రయనందుగాని పృథువులవద్ద నుంచుకొనవలెను. దీనిని బలముసారముగ తేనెతో కలిపి నేవించినయెడల స్థావరజంగమ విషములన్నియు నశించును. దీనిని ప్రాచేతనమార్గమునందు. ఈ యకాపదమును పృథువుల గృహములందుచుపరమునని చెప్పబడు పృథువులు “విశేషాద్విషతోభయం” అని వాగ్భటుడు చెప్పి ట్లు ఈ గ్రంథకర్త యు నచిం చె సు.

శ్లోహాత్తకాద్యగదః

మూ. శ్లోహాత్తకత్వ కవకం గుడూచీ నృపదుమ్మిత్వ్యహతీద్వయజ్ఞృ
 ఏషోఽగద స్ఫుర్వవిషాణి హన్యాదాస్తీకనామ్నా మునినా ప్రదక్షిణః ౧౬౧

తా:— ఇరికి చెట్టుఁట్ట, తెల్లఉత్తరేణువేరు, తిప్పతీగ, శలపట్ట, వాకుడు, ములక వీనిని సమభాగములుగా కలిపి

మూ. కృకలాసపదం యస్తు సితవస్త్రీణ వేషయేత్
బాహకా బధ్వా విషం హన్తి విషంభుక్త్వా న బాధతే.

౧౬౧

తా:—తొండకాలును తెగగొట్టి తెల్లనిగుడ్డపేలికతో చుట్టి పెట్టకుకట్టినయెడల విషదోషము నశించును. నీనిని పెట్టకుకట్టుకొని ముండినపుడు విషమును భుజించినను బాధించదు.

వృశ్చికాద్యవసారణమ్

మూ. యఃపిబతి పుష్కడివనే జలవిష్టం సితవునర్షవామూలమ్
తత్పన్నిధౌ నవరం వృశ్చికభుజగాః ప్రనర్పన్తి.

౧౬౨

తా:—పుష్కమినక్షత్రమునందు తెల్లగలిజేలేపేను నీటితో నూరి యెవడు తాగినో ఆదినము యెడల ఒక సంవత్సరకాలము తేళ్ళపాములు వాని సమీపమునకుకూడ రాజాలవు.

మూ. మనూరం నిమ్బపతాభ్యాం పితేనేష్కషితే రవౌ
అబ్దమేకం నభీతిస్యా ద్విషారస్య నసంశయః.

౧౬౩

తా:—మేషసంకల్పమునాడు ఒక మనూరము గింజను రెండువేపాకులతో నూరి మాత్రక్షేసి మ్రింగి కొంచెము నీరు తాగినయెడల ఒక సంవత్సరకాలము విషభయములేకుండును.

గరుడాజ్ఞానమ్

మూ. సూతంచూరణ్ణమగారఘ్నామ మమలం ప్రత్యేకగద్యాణకమ్
ధత్తూరస్య రనేన మద్దితమలం పశ్చాచ్ఛతం భాసురమ్.

౧౬౪

నేపాలం మరిచం చతుశ్శతయుతం వాతాబీజంచ షట్ -
1 { పంక్తితం శుభఖిల్వగం దృఢతరై ర్జర్మిబ్బర నీరై ర్వరైః.

౧౬౫

కుర్యాన్మాషవదాకృత్రించవటికాం ఛాయాను శుష్కికృతామ్
రాత్యాన్వన్త్రి గ్రహిహసర్పసంధి నకలం శీతజ్వరం దుర్ధరమ్.

౧౬౬

సన్నే త్రాంజనమాత్రకంచ భువనేచాజీరణ్ణ దోషాపహమ్
సశ్యన్తి ప్రబలం మహాగుణయుతం శ్రీపూజ్యచాదోదితమ్.

౧౬౭

తా:—ఇంగ్లీషుకా, కరిదువ్వ, పచ్చకర్పూరము వీరిని ప్రత్యేకముగా గవ్యాణమునందు గ్రహించి ఉమ్మెత్తానురసముతో మర్చించి యుండుకొని అందు చెంగల్యకోష్ఠ మూర్తము నూరుగవ్యాణములు, తామభస్మము నూరు గవ్యాణములు, మిరియములు నాలుగువంతులు, అముదపుగింజలలోని పప్పులు అరువది యుగ్రహించి అన్నిటికొకటి గభ్రమునందు చేర్చి నిమ్మపండ్లకాయ చేర్చుచి మినపగింజలంతమాత్రము లనుజేసి నీడలు ఆరనిచ్చి మూర్తము చేసి గాని నీటితో చాదిగాని అంజనము చేర్చిన మాత్రమున రేచీకటి, గ్రహశాధ, సర్పవిషము, సంధిగ్రహతనాతవ్యాధులు, తీర్థమైన శీతజ్వరము, అజీర్ణదోషము ఇవి నశించును. ఈ యోగము పూజాపాదుల చే చేప్పబడినది.

ఈ యోగమునందు ముఖ్యముగ “సూత్రం చూర్ణం” అనుచోట ఇంగ్లీషును గ్రహించ వలెను ‘మూర్తపారద’ శబ్దమునకు హిందువులను అక్షయ మూర్తలకును సున్నును గ్రహించరాదు. పాశాంతరమందుండినటుల జేపాలం, అని గ్రహించినచో దంతీబీజములని అర్థము. గరుడాంజనములలో దంతీబీజమును ఎచ్చటను చేర్చియుండలేదు. ‘నేపాలు’ అని గ్రహించినచో తామభస్మము యుక్తముగ నుండును.

మృత్యుచ్చర్మిఘృతమ్

మూ. అభయాం రోచనాం కుష్ఠ మర్కపుష్పం తథోత్పలమ్

నల వేతస మూలాని సరలం సురనాం తథా.

సకలింగాం సమజ్జిమా మననాఞ్చ శతావరీమే

శృంగాటకం సమంగాఞ్చ పద్మకేసర మిత్యపి.

కల్పీకృత్య పచేత్పర్పిః పమో దద్యాచ్చశుగుణైః సమ్యక్పక్ష్యైః వతీరేచ శీతే తస్మి న్వినిక్షిపేత్.

సర్పిస్తుల్యం భిషక్కౌక్ష్యం కృతరక్షం నిధాపయేత్

విపాణి హన్తి దుర్గాణి గరడోషకృతానిచ.

స్వర్నాద్ధని విషం సర్వం గర్జరైరుపహతత్వచమ్

సుయోగజు తమః కణ్ఠాం మాంససాదం విసంజ తామ్

నాశయే ద్జ్ఞానాభ్యజ్జ పాన వస్తిషు యోజితమ్

సర్వకీటాఖులూతాది దమానాం విషహృత్పరమ్.

౧౬౮

౧౬౯

౧౭౦

౧౭౧

౧౭౨

౧౭౩

తా:—కరకవలపు, వెదురుపు, చెంగల్యకోష్ఠ, జల్లేశుచూలు, కలువచూలు, పట్టివేరు, పుట్టివేరు, దేవదారు, తుంసి, కొడిశపాలగింజలు; మంజిష, పెదమగ్గకాల, వీలిగడలు, పరికెగడ, మంజిష, క...

గట్టి చల్లారినపిమ్మట సిద్ధమైన ఘృతమునకు సమముగ తేనెనుకలిపి భద్రపరచవలయును. దీనిని నేవించుటవలన దుస్తరమైనవిషములు పెట్టుచుండుటలు మొదలగునవి నశించును. దీనిని శరీరముపై రాచినయెడల గరదోషమువలనగలిగిన చర్మవికారములు నశించును. దీనిని అంజన; అభ్యంగ, పాన, వస్త్రీకర్మలయందుపయోగించినయెడల కృత్రిమవిషము, చీకట్లు క్రమిల్లవట్టుండుట, దురద, నూంసత్కైణ్యము, స్మృతిలేకుండుట, సర్పకీటాఖు లూతాదివిషములు ఇవి నశించును.

విషేవధ్యాపథ్యం

మూ. శాలయషష్టికాశ్చైవ కోరదూష్య ప్రియజ్ఞవః
ముద్గా హారేణవ స్తైలం సర్పిశ్చాపి నవం క్వచిత్. ౧౨౪
వారాకం కులకం ధాత్రీ జీవనీ తణ్ణలీయకమ్
భోజనార్థే విపారానాం హితం పటుషు సై నవమ్. ౧౨౫
విరుద్ధాధ్యశనక్రోధ త్సుద్భయాయాస మ్మేఘనమ్
వర్జనే ద్విషముక్తోపి దివాన్వప్షం విశేషతః. ౧౨౬

ఇతియూగరత్నాకరే మధ్యమఖణ్డిం.

తా:—శాలిధాన్యము, వష్టికధాన్యము, ఆరికలు, కొఱ్ఱలు, పెసలు, పెద్దశనగలు, అప్పుడు తీసిననూనె, సవ్యోఘృతము, పురాణఘృతము, నంకాయులు, పొట్లకాయలు, ఉశిరికపరుగు, పాలకుర, చిరీకూర, సైంధవలవణము వీనిని విషార్తులకు ఆహారమునంపవయోగింపుట హితకరము. విరుద్ధపదార్థములు, అధ్యశనము, క్రోధము, తున్నిగ్నిహము, భయము, ఆయాసము, మైఘనము, పగటినిద్ర ఇవి విషార్తులకేగాక విషముత్తులకు అపథ్యములుగనుండును.

ఇట్లు—శ్రీసింహపురీ మధ్యవిద్యోతమాన శైషజ్యఃలయాధ్యక్ష, స్వీయాయుర్వేద వైద్యశాలా ప్రధాన చికిత్సక, ఆయుర్వేదభూషణ, భిషగ్యరత్నాచి బిరుదాంచిత శ్రీహరి పండిత యేటూరు శ్రీనివాసాచార్య విరచిత 'అమృతకర' మను యోగరత్నాకరాంధ్రీవ్యాఖ్యయందు శూల, పక్తి శూల, ఉదావర్త, ఆనాహ, గుల్మ, హృదోగ్గ, మూత్రోక్పచి, మూత్రాఘాత, అశ్మరీ, ప్రిమేహ, మధుమేహ, ప్రమేహపీటిక, కేంద్రోగ్గ, ఉదర, శోధ; వృద్ధి, గలగండ; గండకూల, అవచీ, గింఢి, ఆహ్లాద, శీపద, విదగ్ధి, పనిశోధ, భగ్నవని, నాడి వని, స్నాయుకవని, భగందర, ఉశదంశ, శూకదోష, కుష్ఠ, శీతపిత్త, ఉదర, ఉత్తోక్త, ఆమృత, వినర్ప, విస్ఫోట, మనురికా, తుంద్రోగ్గ, అస్యోగ్గ కర్ణోగ్గ, నాసాలోగ్గ, అక్షిరోగ్గ, శిరోగ్గ, ప్రోగ్గ, బాలరోగ్గ, విషాధికారములను వ్యాధులయొక్క నిదాన లక్షణ చికిత్సాపథ్యా

వాణీకరణద్రవ్యస్వలక్షణమ్

మూ. యద్ద్రవ్యం పురుషం కుర్యాద్వాణీవత్సృరతక్షమమ్
తద్వాణీకరణ మాభ్యాతం మునిభి ర్భిషజాం వర్తేః.

౧

తా:—వాణీకరణమనగా యే ద్రవ్యము తనయలముండు గుణములచే పురుషుని సుకరమునందు
అశ్యమువలె పుష్ప రింపకేమునో నయ్యది వాణీకరణమని ఋషులువచించిరి.

క్లెబ్యలక్షణమ్ అత్యవసంగాత్

మూ. క్లెబస్యాత్సృరతాశక్తస్త ద్భావః క్లెబ్యముచ్యతే

తచ్చ సప్తవిధం పోక్తం నిదానం తస్య కథ్యతే.

౨

తైస్యై రాభివై రహృద్యైస్తు రిరంసా ర్మనసి క్షతే

ధ్వజః పతత్యతో స్యాణాం క్లెబ్యం సముపజాయతే

౩

ద్వేష్యస్త్రీసంప్రయోగాచ్చ క్లెబ్యం తస్మానసంస్కృతమ్

కటుకామై స్సలవణై రతిమాతోపసేవితైః.

౪

పితౄచ్ఛుక్రక్షయో దృప్తః క్లెబ్యం తస్మాత్ప్రజాయతే

అతివ్యయాయశీలో యో నచ వాణీక్రియారతః.

౫

ధ్వజభజ్జ మవాపోతి సశుక్రక్షయ హేతుకః

మహతా మేధరోగేణ చతుర్థీ క్లిబతా భవేత్.

౬

వీర్యవాహిశిరాచ్ఛేదా న్మేహనానున్నతిర్భవేత్

బలినః క్షుబ్ధమనసా నిరోధా ద్భ్రహ్మచర్యతః.

౭

షష్ఠం క్లెబ్యం స్మృతం తత్తు శుక్రస్తమ్భనిమిత్తకమ్

జస్మప్రీభృతియక్లెబ్యం సహజం తద్ది సప్తమమ్.

౮

తా:— వాజీకరణము కైబ్యము, క్షీణ అప్పుడుప్త శుకగ్రీముఇవికలవారికి ముఖ్యముగ చెప్పబడి యున్నందున ముందుగ కైబ్యలక్షణములు వివరింపబడుచున్నవి. కైబ్యమనగా సుకతమునందనమర్దుడుగనుండుట, సంభోగేచ్ఛగలపురుషునికి మనోభిఘాతమునుగలిగించువట్టి భావములు మొదలగుకారణముల చేతను మనస్సు క్షీణమై లింగమునాల్లిపోవును ఇయ్యది యేకు విధములు (1) తనను ద్వేషించువట్టి స్త్రీలొడ సంయోగముచేయుటవలనకలుగునది. మానసిక కైబ్యమనబడును. (2) కారము, పులుసు, ఉప్పు, వీనిని మిమ్మకులుగ వేవించుటచే పిత్తము ప్రకొపించి శుకగ్రీమును క్షీణింపజేయుటచే కలిగినది దోషజకైబ్యమనబడును- (3) వాజీకరణోపధములను వేరించకనే ఆతిసంభోగముచేయుటవలన శుకగ్రీము క్షీణించి ధ్వజభంగముకలిగినయెడల నయ్యది శుకగ్రీక్షయ క్షీబదోషమనబడును- (4) క్రూరమైన లింగవ్యాధులచేత కలుగునది వ్యాధిజన్య క్షీబదోషమనబడును- (5) శుకగ్రీమును పశించునెరలు తెగుట వలన లింగము ఉన్నతమును పొందినిచో అభిఘాతజ క్షీబదోషమనబడును- (6) బలవంతుడగు వాడు శరీరమున బలముకలిగి మనస్సునక్కొరికలుండియు బలాత్కారముగ బ్రహ్మచర్యముకొరకు శుకగ్రీవేగమును నిగ్రహించినయెడల కలుగునది- శుకగ్రీహ క్షీబత్వమనబడును- (7) జన్మతోడనేకలుగువట్టి కైబ్యము సహజకైబ్యమనబడును-

అసాధ్యకైబ్యమ్

మూ. అసాధ్యం సహజం కైబ్యం మర్మచ్ఛేదాచ్చ యద్భవేత్
 సాధ్యానా మవశిష్టానాం కార్యో వాజీకరో విధిః.

తా:—పై జెప్పిన సప్తవిధకైబ్యములలో సహజకైబ్యము, మర్మచ్ఛేదము మొదలగు అభిఘాతమువలనకలుగు క్షీబత్వము అను రెండును అసాధ్యములుగనుండును- మిగిలిన అయిదును సాధ్యములుగనుండును- అట్టి సాధ్యములుగానికీ ఈ క్రిందచెప్పబోవు వాజీకరణోపధములను శయోగించవగును.

కైబ్యస్యచికిత్సా

మూ. కైబ్యానా మిహ సాధ్యానాం కార్యో హేతువివర్యయః
 ముఖ్యం చికిత్సితం యస్మాన్నిదానపరివర్జనమ్.

మూ. సరో వాజీకరా న్యోగా న్నమ్యక్కుద్ధో నిరామయః
సప్తత్యన్తం ప్రకర్విత వ్షాదూర్ధ్వస్మజోడశాత్ .

నచైవ షోడశాదర్వా క్కప్తత్యాః పరతో నచ
ఆయుష్కామో గరః స్త్రీభి స్సంయోగం కర్తుమర్హతి.

క్షయవృద్ధ్యుపదంశాద్యా రోగాశ్చాలీవదుర్దయాః
అకాలమరణాఞ్చస్వాద్భజతస్త్రీయమన్యథా

‘స్త్రీభజనవిధిర్విస్తరతో రాతిచిర్యాయాం లిఖితోఽస్తి తత్రద్రష్టవ్యః.’

పా:—వాజీకరయోగముల నేవించదలచిన పురుషుడు శరీరశోధనము చేసికొని ఇతరవ్యాధులు లేనివాడై వాజీకరణచికిత్సకు కడంగవలయును. ఈ చికిత్సను పదునారుసంవత్సరములు దాటిన పిమ్మట డెబ్బది సంవత్సరములవరకును చేయుటకు తగియుండుదు. స్వభావముగ పదునారుసంవత్సరములలోపల ధాతువులు పుష్టిజెందకుండుటవలనను, డెబ్బది సంవత్సరములకు పైవ ధాతువులు క్షీణించుటవలనను స్త్రీసంభోగమునకర్తులగుటచే పదునారుసంవత్సరములకు లోబడినవారికిని డెబ్బదిసంవత్సరములు దాటిన వారికిని యీ చికిత్సను చేతుంజనదు. ఆయుర్వృద్ధినిగోరువారు శాస్త్రములయందు చెప్పబడిన నియమములనుపాటింపచు స్త్రీ సంభోగమును చేయుచుండిరేని ఆయుర్వృద్ధి, బుద్ధిబలము మొదలగునవి కలుగును. అకలిమముగను స్త్రీ సంభోగమునాచరించినయెడల క్షయ, అండవృద్ధి, ఉపదంశము, మొదలగు క్రూరకార్యాదులు, అకాలమరణము కలుగును. స్త్రీ సేవనక్రమము స్వస్థవృత్తమున రాతిచిర్యయందు విస్తారముగ చెప్పబడియున్నది.

వాజీకరోవిధిః కేభ్యః హితా

మూ. విలాసినా మరవశాం రూపయశావనశాలినామ్
నరాణాం బహుభార్యాణాం విధి ర్వాజీకరోహితః.

సవిరాణాం రిరంసూనాం స్త్రీణాంవల్లభ్య మిచ్ఛతామ్
యోషిత్రస్సంకా త్తీణానాం క్లిబానా మల్పకేతసామ్.

హితా వాజీకరా యోగాః వీర్యవత్సబలపదాః
ఏశేఽపి పుష్టదేహానాం సేవ్యాః కాలాద్యపేక్షయా.

మాతంజనే శుక్రము స్రవించి శక్తిజీంచునట్టి వారలకును, నపుంసకులకును, స్వల్పశైతన్యములకును హితకరములుగనుండును. మఱియు పీఠిని, సంతానమును, బలమును కలిగించునవిగను ఉండును. ఈ వాణీక రావధములను పై చెప్పబడినవారు మాత్రమేగాక పుష్టిగలవారును ఉచితకాలములందు సేవించుచుండవలయును.

వాణీకరద్రవ్యాణి

- మూ. భోజనాని విచిత్రాణి పానాని వివిధానిచ
వాచ శ్రోత్సాభిరామాశ్చ త్వచస్పర్శసుఖా స్తథా. ౧౭
- యామినీ సేనుతిలకా కామినీ నవయాకావనా
గీతం శ్రోత్రమనోహరి తామూర్బలం మదిరా ప్రజః. ౧౮
- గవా మనోజ్ఞా రూపాణి చిత్రాణ్యుపవనానిచ
మనసశ్చాప్రతీఘాతో వాజీకుర్వన్తి మానవమ్. ౧౯

తా:—విచిత్రములగు పాష్టికభోజనపానములు, శ్రీకావందకరముగ మాటలాడునట్టియు, స్పర్శ సుఖమునుకలిగించునట్టి సుమారశరీరముగలిగి: ట్టి నవయాకావనములు, వెన్నెల, శ్రుతిసుఖమును వనోహరమునైనై: గా: ము, తా: బూలము. బలకరములగు మద్యములు, పుష్పహారములు, మనోజ్ఞముల గు సుగంధములు, చిత్రోరూపములుగల ఉపవనములు, మనస్సునకు యొప్పుడును ఆభిహారముకలిగించు కొనకుండుట మొదలగునవియు వాణీకరములుగానుండును.

అపాజమెధునమ్

- మూ. స్మరణం కీర్తనం కేలి: ప్రిక్షణమ్ గుహ్యాభాషణమ్
సజ్కలోద్ధ్యవసాయశ్చ క్రియానిర్వృత్తి శేవచ. ౨౦
- వతనైర్మధున మష్టజం ప్రవదన్తి మనీషిణః
విపరీతం బ్రహచర్య మేతదేవాష్టలక్షణమ్. ౨౧

తా:—స్మరణము, కీర్తనము, క్రిడ, ప్రేక్షణము, గుహ్యాభాషణము, సంకల్పము, అన్యవసా

మూ. గవాం విరూఢపత్నాం సిద్ధం పయసి పాయసమ్
 తథా గోధూమచూర్ణ్ణి సితామధుఘృతాన్వితమ్
 భుక్త్వా హృప్యతి జీరోఽపి దశదారాన్వజత్యపి.

౨౨

తా:—మదురుదూడగలిగిన ఆవుపాలయందు గోధుమనూక, చక్కెర, నెయ్యి వీనినిచేర్చి పాయసమును సిద్ధముచేసి తేనెనుకలిపి ఘృజించినయెడల జీర్ణమై పశరీరముగల వాడైనను మిక్కిలిఉత్కాహముగలిగి పదుగురుభార్యలతో రమించు శక్తిగలవాడగును.

గోక్షురాదిపయః

మూ. సవేత గోక్షురం చూరం ఛాగక్షీరేణ సాధితమ్
 శర్కరా మధుసంయుక్తం శీఘ్రం గచ్ఛతి షణ్డతా.

౨౩

తా:—పల్లెరుకాయలచూర్ణము మేకపాలలోవైచి కాచివడియుగట్టికొని అందు చక్కెరను తేనెనుచేర్చి త్రాగుచుండినయెడల నభుంపకదోషము నశించును.

అభిశోషాదిపయః

మూ. అభిశోషఞ్చ సిద్ధారాం శ్చతుర్వలమితా స్పృధక్
 అరశిషఞ్చ తద్దుగం సాయంకాలే వీభేన్నరః
 బినుపాశం నకురుతే వాజీకరణ ముత్తమమ్.

౨౪

తా:—సముద్రపునరుగు, తెల్లవాలు వీని చూర్ణములను నాలుగేసివల్లములయొత్తుగ్రహించి ఆవుపాలలో వైచి సగముపాలు మిగులునటుల దిగకాచి సాయంకాలము త్రాగుచుండినయెడల ఇందిర యస్థనముకాక వీర్వస్తంభనముకలుగును. సంభోగశక్తివృద్ధియగును.

బనాణాదిప్రయోగః

మూ. బనాణసిదే పయసి భావితా ననకృత్తిలాఙ్
 యఃఖాదే త్పమువాగచ్ఛే త్ప్రీణాం శత మపూర్వవత్.

౨౫

మూ. దధోర్షిర్దాధకమీషదమ్లమధురం ఖణ్డస్య చంద్రిద్యుతేః
ప్రస్థం డౌద్రీపలం పలంచ హవిష శ్శుణ్డ్యా శ్చతుర్మాషకాన్
తద్వాన్యాప్రచతుష్టయం మరిచతఃకర్షం లవణం తథా
ధృత్వా శ్శుక్లపతు శ్శనైః కరతలేనోన్మథ్య విస్సోవయేత్.

౨౬

మృద్భాణే మృగనాభి చనన రస స్ఫుష్టేఽగురూఢూప్రీతే
కర్పూరేణ సుగన్ధితం తదఖలం సంలౌఢ్య సంసాపయేత్
స్వస్థా (స్యా) ర్థే మధురేశ్వరేణ రచితాప్యేషా రసాలా స్వయమ్
భోక్తుం మన్మథదీప్సనీ సుఖకరీ కాస్తేవ నిత్యం ప్రియా.

౨౭

తా:—కొంచెము పుల్లగ తియ్యగనుండు రెండుపర్శుముల పెరుగు, చీనాకలకండపొడి పదు
సారుశులు, లేనె ఒక పలము, ఆళ్ళుడు వెన్న కాచిననెయ్యి ఒకపలము, శుంఠీచూర్ణము నాలుగు
మాపములు, మిరియాలపొడి నాలుగుమాపములు. లవంగమలచూర్ణము ఒకకర్షము వీనినన్నిటినికలిగ
చేర్చి తెల్లనిగుడ్డలో వైచి మెల్లగచేతితో పిసికి ద్రవము సోపించునటుల పిండుకొని ఒక కొత్తదియగు
మృద్భాణములో పల కన్నూరి, చందనము వీనినిపూసి అగురుధూపమునువైచి భాండమునందుపై ద్రవమా
నుపోసిఉంచి పానము చేయవలయును. దీనిని రసాల అనియెదరు. మధురేశ్వరుడు స్వస్థులు లేక తాను
నేవించుటకై మొదట దీనిని నిర్మించెను. ఇయ్యది మన్మథదీప్సనమును సౌఖ్యమునుకలిగించునదిగను మనః
కాంతయగు కాంతవలె నిత్యమును ప్రియమైనదిగను ఉండును.

నితా పలాణురసః

మూ. నితా మధు ఘృతం క్షీరం పలాణురససంయుతమ్
పిబే గ్నరో భవేత్కామీ వృద్ధోఽపి తరుణాయతే.

౨౮

తా:—ఎఱ్ఱగడ్డలరసమునందు చక్కెర, నెయ్యి, లేనె, పాలు వీనినిచేర్చి తాగినయెడల
వృద్ధుడైనను తరుణవయస్కుడగును.

పిష్పల్యాదియోగో

మూ. పిష్పలీలవణోపేత బస్తాణే ఘృతసాధితే
కచ్చప్సాధవా భాదే తతు నాజీకరం భృశమ్

౩౦

మూ. శతావస్థా నాగబలా విదారీ త్రికణ్టై రామలక్ష్మీఫలాన్వితైః
 విచూరితైః పశ్చాభి రేకశః పృథక్స్పృకల్పితైర్వా ఘృతమాక్షీకపుత్తైః
 ఇతి ప్రయోగా ష్షడిమే భిషగ్వరై రుదీగితా శ్శర్కరయా సమన్వితాః
 నృణాం మదాన్తప్రమదోపసర్పిణాం ప్రధానధాతో రతిరేకకారణమ్. ౩౧

తా:—పిల్లగడ్డలు, నాగబల, పాలగుమ్మడు, పల్లెగు, ఉసిరికవగు అనువీనిలో ఒక్కొక్కటి
 గాని, అన్నింటినిగాని చూర్ణించి చక్కెర, శేనె, నెయ్యి వీనితో కలిపి నేవించవలయును. పైచెప్పబడిన
 శతావస్థా మొదలగు ప్రవృత్తులు ప్రత్యేకముగ ఆయిదుయోగములుగను; ఆ యిదును చేరి ఒకయోగముగను
 ఇటుల నీయాదుయోగములను నేవించినయెడల యశావసమనాంధలగు ప్రదులయొక్క గర్భమునణమనంత
 టి శుక్రవృద్ధినికలిగించునని భిషగ్గురులచే నిర్ణయింపబడినవి.

ముసల్యాదిచూరణమ్

మూ. ముసలికోకిలగోక్షురచూరణ్ణం శశివిలోచన రామమితంపచేత్
 పయసి ప్రాళరిదం యది కోష్ఠకే నిసయటంకకపట్కాయుతాంసితామ్.

త్రిగుణాసప్తదినం వరిభక్షయన్నతవయా అపికాజ్జ్ఞా తికామినీమ్
 కిమిహ చిత్త్రముదిత్వరయకావస శ్శశిముఖం శయనాన్నజిహోసతి. 33

తా:—నేల తాటిగడ్డలు ఒకభాగము, నీరుగొబ్బిగింజులు రెండుభాగములు, పల్లెగుకాయలు
 మూడుభాగములు ఇటులగ్రహించి వీనినన్నిటినికటికలిపి మార్ణించి చూర్ణమునకు సమముగ (అనుభాగ
 ములు) చక్కెరనుకలిపి ఆపుపాలయందుడికించి ఇరుదియొక్కడినము ప్రాతఃకాలముననే నేవించు
 చుండినయెడల నూరుసంవత్సరముల పుష్కలముల పుష్కలములకు కౌముంక యుండును నేవించిన
 వికచెప్పవలయునా?

శతావస్థాదిచూరణః

మూ. శతావస్థా గోక్షురకాశ్వగ్నా పునర్నవా నాగబలా ముసల్యా
 ఘృతేన ఖడ్గేనశు భక్షణీయాః క్షీణా నరా నాగబలాభవన్తి.

శ్రీ చిము ఘృతమును చర్చి నవించుచుండనియెడల ధాతుక్షీణముగలవారు యిసుగవంబు బలముగల

వారగుదురు.

విదారీచూరమ్

మూ. విదారీకనచూరంతం ఘృతేన పయనా నరః
ఉదుమ్బరసమం ఖాద స్వప్నోఽపి తరుణాయతే.

3౫

తా:—విదారీకందచూరమును కషక్రప్రమాణముగ్రహించి అందు పాలు, నెయ్యి వీనినికలిపి నవించుచుండినయెడల వృద్ధుడైనను తరుణవయస్కుడగును.

గోక్షురచూరమ్

మూ. శమయతి గోక్షురచూరం ఛాక్షీరేణ సాధితం సమధు
భక్తం క్షపయతి పాణ్యం యజ్జనితం కుప్రయోగేణ.

౩౫

తా:—గోక్షురచూరమును మేకచాలలోకలిపి ఉడికించి చల్లార్చి అందుకొంచెము తేనెను కలిపి నేవించినయెడల దురభ్యాసములవలనగలిగిన నపుంసకదోషము నశించును.

శతావర్యాదిచూరమ్

మూ. శతావర్యశ్వగ్నాచ వాసరీ ముశలీతథా
గోకణ్ణో శర్కరా క్షీరం పితే న్నమేన్ద్రయో సరః.

32

తా:—పిల్లిగడ్డలు, పెన్నెరుగడ్డలు, పెద్దమరదగొండిగింజులు, నేలతాడిగడ్డలు, పల్లెరుకాయ లు వీనిని సముభాగములుగ్రహించి కషాయముకాచి ఎడియబోసి అందుపాలకు చక్కెరను కేర్చుకొని గాని, క్షీరపాకఃధిప్రకారము సిద్దముజేసికొని గాని తాగినయెడల ఇంశ్రియనష్టము తోలగి ధాతుపుష్టి కలుగును.

తిలగోక్షురచూరమ్

మూ. తిలగోక్షురచూరేన సాధితం ఛాగలం పయః
వీత్యా నశర్కరాక్షోద్రం శీఘ్రం గచ్ఛతి పణతా.

3౫

మూ. బీజానికపికచోః కుడవమితాని స్వేదయే చ్చనకైః
ప్రస్థే గోభవదుకే దుగ్ధం యావద్భవే ద్దాఢమ్.

3౯

త్వగ్నిహితానిచ కృత్వా నూక్ష్యం సంపేషయే త్నాని
పిష్టికాయా స్సువటికాః కృత్వా గవ్యే పచేదాజ్యే.

౪౦

ద్విగుణితశర్కరయా తావటికా స్సంపక్వయాలేఽఘ్నః
వటికామాక్షికమధ్యేమజ్జనయోగ్యైఃఖిలాస్థాస్థాః.

౪౧

పళ్ళులజ్జమితా సాస్త్రి పాత్రస్నాయళ్ళి భక్షయేత్
అనేన శీఘ్రద్రావీయోయశ్చ స్వాత్పత్తితద్వజః.

౪౨

సోఽపిపాప్తోతిసురతే సామర్థ్య మతివాజివత్
నానేననద్యశంకిళ్ళిద్ద్ర్యం వాజీకరంపరమ్.

౪౩

తా:—నాలుగుపలముల సెద్దదురదగొండిగింజలను ఒకపస్త్రము ఆవుపాల ఆవిరియండుడికించి
పై చెక్కలనువలచి మెత్తగానూరి వడియములవలెజేసి గోఘృతమునందు పక్వముజేసి దానికి రెండింతలు
చక్కరను పాకముబట్టి అందు పై గుటికలను వేయవలయును. పిదప ఆగుటికలను మునుగునంతటి వేసె
నువైచి అయిదుటంకములయెత్తు గుటికలను పాత్రస్నాయంకాలములందు నేవించవలయును. దీనిపలన
శీఘ్రస్థలనము, ధ్వజభంగము ఇవి నశించి సుభోగశక్తి అధికముగకలుగును. వీర్యవర్ధకావధములలో దీని
తో సమానమైనది మరియొకటిలేదు.

వీర్యస్తంభనపటి

మూ. జాతీఫలం లవజ్జళ్ళు జాతీపత్రం నకుజ్జు-మమ్
నూక్ష్యైలలా చాహిఫేసళ్ళు త్వాకారకరభం తథా.

౪౪

ప్రోత్యేకం కరమ్మాత్రాణి కర్పూరం శాణమాత్రకమ్
నాగవల్లిదలర సైర్వటి చణకనన్నిభా
వీర్యసంస్తమ్భనీహ్యేషా బలవరాగ్నిచ్చివనీ.

౪౫

తా:—జాజికాయలు, లవంగాలు, జాపత్రి, కుంకుమపువ్వు, సన్నయాలకులు, నల్లమందు, అక్కలకర వీనిని పుళ్ళెంకమున

మూ. భల్లాతకానాం వషనోత్థితానాం తరుచ్యుతానాశ్చ యదాధకంస్యాత్
ఘృష్టేష్టికాచూరకణై రలైశ్చ ప్రతూల్యసంశోష్యచ మారుతేన-౪౬
శుష్కాణి తాని ద్విదలీకృతాని విపాచయేదప్పు చతుర్దశాను
తత్పాదశేషం పునరేవశీతం క్షీరేణ తుల్యేన విపాచయేత్తత్ - ౪౭

తదర్థయా శర్కరయా విమిశ్శ్య పశ్చాత్తజేనోన్మథనం విధాయ
సతూప్యపణం త్రైఫలచస్తామాంసీ త్రివృచ్చ వాంశీ ఖదిరామృతశ్చ
సచస్తనాకల్ల కణా కబాబం సదేవపుష్పం ముసలీద్వయశ్చ
కజ్జోల మోచాహ్యయ దీప్యయుగ్మం నతంసమాతజ్జకణా విదారీ-౪౯
జాతీఫలం ముస్తక జాతిపత్రీ కుబేరజీరాగరునాబ్దిశోషమ్
మేదాద్వయం లోహరసేన్ద్రవజ్జ మభృం తథా కుజ్జుమకశ్చ కరమ్.

తత్సప్తరాత్రాదతిజాతవీర్యం సుధారసాదవ్యధికం వదన్తి
ప్రాతఃప్రబుద్ధః కృతదేవకార్యో మాత్రాంభజేత్పాత్యశరీరయోగ్యాం
సచాన్నపానే పరిహార్య మస్తి న చాతపే నాధ్యమి మైథునేచ
యథేష్టచేష్టోవిచరే త్ప్రయోగాన్నరోభవేత్కాగ్చనరాశిశారః. ౫౧

అనేనమేధాసరసింహవీర్యో దృఢేన్ద్రియో వ్యాధితస్సుబుద్ధిః
దనావిశీర్ణాః పునరేవచిన్యాకేశాశ్చ శుభాఃపునరేవ కృష్ణాః. ౫౩
నీలాశ్జ్వాలిప్రతిమాభన్తిత్వచో విశీర్ణాః పునరేవభవ్యాః
విశీర్ణకర్ణాజులిగాసికోపి కృమ్యర్దితోభిన్నగలోఽపికుష్మి.

శుష్కఃపునస్యాద్దత్తయూలశాఖస్తరుర్యథాభాజిననామృచిన్తిః
బృహస్పతేరస్యధికోహిబుద్ధ్యాగ్రంథం విశాలశ్చనవంకరోతి. ౫౫
గృహ్ణోతిసద్యోనచవిస్ఫ్రుతిశ్చకరోతి కల్పాయురనల్పవీర్యమ్
కుర్వన్తిమంకల్పమనల్పబుద్ధిరీవన్నరోవర్షశతంసుఖస్యాత్ . ౫౬

తా:— జీడిగింజలు ఒక ఆడకముగ్గిహించి ఆగింజలను ఇటుక రాయిపాడినో గోతపుపట్టపై
వేసి రుద్ది పిదప కడిగి గాలిలో ఆరచిచ్చి వానిని రెండుతునకలగునటుల కత్తిరించి భల్లాతములకు నాలు
గింతలు, జలమునుపోసి నాలపపాలుమిగులునటులకాచి ఎడయగట్టి చల్లారచిచి అక నాచుమునందు

రనుచైచి కొయ్యగరి పైల
 మలు, పచ్చకర్పూరము, జటామాంసి, తెగడకేరు, వెదురుప్ప, చండ్రచేప, తిప్పసత్తు, చందనము, చందనము, అక్కలకర్ర, పిప్పళ్ళి, చలవమిరియాలలు, లవంగములు. నేలతాడిగడ్డలు, నేలగుమ్మడు గడ్డలు, గడ్డలు, జాజికాయలు, తుంగము స్తలు. జాపత్తి, గచ్చపప్ప, జిలకర, అగరు, సముద్రపురుగు. మేద, గడ్డలు, మహామేద; లోహాభస్మము; రసభస్మము లేక రససిందూరము; వంగభస్మము; అధికభస్మము; కంకుమ పువ్వు వీనిని పర్యేక మొక్కొక్కకర్మచూచొప్పగిహించి మార్ణించి పై లేహ్యమునందుకలిపి ఘృత భావితభాండమునందుంచి ఏడుదినములుగడచినపిమ్మట సంప్రార్థముగ వీర్యవంతమై ఆమృతమునకంటె పు యొక్కవగుణముగలదియగును

ఈ ఔషధమును నేవించువారు శుభదినమున పాిత్రాకాలముననే ధన్యంతరినిపూజించి శ్రాంతికి ఆనుగుణమైన మోతాదును నేవించవలయును. ఈ ఔషధమును నేవించువారికి అహారపానము లయందు వర్జించదగినదేదియులేదు. ఎండలోనుండుట, త్రోవనడచుట, స్త్రీ సంభోగముజేయుట ఆను వీనికూడ వర్జించవసరములేద. ఇటుల నీ యాషధము స్వేచ్ఛాహారవిహారముగ నేవించినను స్వర్ణము వోసమానమైన శరీరకాంతిగలవాడగును. మఱియు నీ యాషధనేవనముచే గారణాశక్తివోకూడిన బుద్ధి, జరసింహపరాకర్మము, ఇందియదార్థము ఇవి కలుగును. కదలిదంతములు గట్టిపడుట, వెంటుకలు వల్లగుట, ముడుతలుపడినచర్మము కొత్తదియగుట ఈ లక్షణములునుకలుగును. విశ్లేరములైన కర్ణములు, శ్లేష్మ, ముక్క, గొంతులో తెగెడినుట యీవ్యాధులుకూడ నశించును. ఈయకాషధనేవనవలన ఎండిన చెట్టు చిగిరినచందమున మరల ధాతువులువృద్ధిపొంది యకావముకలుగును. బృహస్పతితో సమానమైన బుద్ధికలిగి మహాగ్రంథములను రచించుటకు సమర్థుడగును, గ్రహణాశక్తియు ధారణాశక్తియు అధికమగు ను. విక్రీలి శక్తిగలవాడై నూరుసంవత్సరములు జీవించును.

ఈ యకాషధమును జీడ అలవాటుపడినవారికే గ్రహంగవలయును. ఈయకాషధమును క్రొత్త గానేవించివపుడు వారముదినము నేవించిపిమ్మట ఔషధముయొక్క వీర్యము శరీరమునవ్యాపించి, పైపలు, శిశ్నాగ్రియు, గుదము మొదలగు మృదుచర్మముగల ప్రదేశములయందు కంఠాతికలుగును. ఆషధు వెంటనే ఔషధమును నేవించక నిలిపి ఒకవారము దినములు గడచినపిమ్మట మరల ఔషధము నునేవించుటకారంభించవలయును ఇట్లు ఒకటిరెండు పర్యాయములు నేవించినయెడల పై గుణములన్ని యు అగుపడును.

కేశరపాకం

మూ. వ్యోమం చతుర్జాత ఫలతికళ్ళు లవజ్జ కృష్ణాగురు చందనళ్ళు
 ఇత్యూరబీజం కరశూటకళ్ళు జాతీఫలం మర్కటకాఫలళ్ళు.

కస్తూరికాఫోడశ భాగచూర్ణం భిణ్ణంచతుర్భాగయతుంవిపక్వమ్ ౫౯

వజ్జరసేంద్రుగనం సులోహంకాంతహి తామ్రవిభాగయుకమ్
దలానిహేమోద్విశతానిదత్వా తతైవదేయానిచ రాజతాని
ఏకత్రాసర్వం వివిధాయవైద్యో జయాష్టభాగం విదధితలేహమ్. ౬౦

జాతీఫలప్రమాణేన భక్షయేత్ప్రాతరుత్థితః
వీర్యవృద్ధింకరోత్యేష సర్వవ్యాధినాశనః. ౬౧

శతజ్వరమతేస్త్రీణాం కామతుల్యోభవేన్నరః
సర్వాన్యాతమయాన్హన్తి ప్రివృద్ధం వాతశోణితమ్. ౬౨

అసిరోగం శిరోరోగం సన్నిరోగచ్చ నాశయేత్
అస్యసేవనమాత్రేణ వృద్ధోపి తరుణాయతే. ౬౩

ధన్యం యశస్కరం సమ్యగాయురారోగ్యవర్ధనమ్
కాశ్మీరకావలేహోఽయం బలకానివివర్ధనః. ౬౪

తా:— త్రికటుకములు, చాతుర్జ్వరములు, త్రిఫలములు, లవంగములు, పిప్పళ్లు, ఆగరు, చందనము, నీరగొబ్బిగింజలు, మంగకాయలోనిగింజలు, జాజికాయలు, షెడదురదగొండిగింజలు, బూరుగబంక, బలామూలము, పెన్నేరుగడ్డలు, పల్లెరుకాయలు, నేలతాడిగడ్డలు, వాయువిడంగములు, సముద్రపునురుగు, నాగకేసరములు లేక తామరకేసరములు, జాజివులు, మామిడిజీడి పీనిని పృత్యేకము ఒక్కొక్కభాగముగను, కుంకుమపువ్వు ఇరువది భాగములుగను గ్రహించి అన్నిటినికటికచూర్ణించి చూర్ణమునకు నాలుగింతుల కలకండపాగును చేర్చి ఐంభస్మము, రససిందూరము, అభ్రకభస్మము; లోహభస్మము, కాంతభస్మము, తానుభస్మము ఇవి ఆకును చేరి పండ్రెండుభాగములు (ఒక్కొక్కటి రెండేసిభాగములు)ను, కస్తూరి పదహారభాగములును, బంగారు తగుకురేకులు రెండువందలును, వెండితిగుడురేకులు రెండువందలును, శుద్ధిచేసినగంజాయి ఆకు ఎనిమిదిభాగములును చేర్చి మర్రించి లేహ్యముగ చేసి జాజికాయప్రమాణము ఔషధమును పాతఃకాలమునే నేవించవలయును. దీనిని నేవించుట వలన వీర్యవృద్ధి, సర్వవ్యాధి నాశకత్వము, నూర్గురస్త్రీలతో రమించు సంభోగశక్తి, మన్మథశుల్కముగు రూపము ఇవి కలుగును. మఱియు నీ మహాషధము సమస్తనాతవ్యాధులను, సంపూర్ణముగ పుద్గినొందిన వాతరక్తమును, యొమ్మిదికలలోనివ్యాధులను, శిరోరోగములను, సందిరోగములను ఘోగొట్టును. ఈ యా

రతివృద్ధికరోమోదకః

మూ. గోక్షురేక్షురబీజాని వాజిగ్నాశతావరి
ముసలీ వానరీబీజం యష్టినాగబలాబలా

౬౫

ఏపాంచూరం దుగ్ధసిద్ధుగవ్యేనాజ్యేనభరితమ్
సితయామోదకం కృత్వా భక్ష్యం వాజీకరంపరమ్.

౬౬

చూరాదష్టగుణం క్షీరం ఘృతంచూరసమంస్కృతమ్
సర్వతోద్విగుణంఖణ్డం ఖాదేదగ్నిబలంయథా.

౬౭

వాజీకరాణిభూరీణి సంగృహ్యరచితో యతః
తస్మాద్భృహుషుమోగేషు యోగోన్యంప్రవరోమతః.

౬౮

తా:— సలేరుకాయలు, నీరుగొబ్బిగింజలు, పెన్నెరుగడ్డలు, పిల్లిగడ్డలు, నేలతాడిగడ్డలు, దురదగొండిగింజలు, అతిమధురము, నాగబలామూలము, బలామూలము వీనిని సనభాగములుగగ్గిహించి చూరించి ఎనిమిదిరెట్ల ఆవుపాలయందువైచి చిక్కినగువరకు పక్వముచేసి ఆండు పైచూరమునకు సమముగ గోఖృతముచేర్చి భగ్నముచేసి పైచూరమునకు రెండింతలు కలకండనుపాకముబట్టి దానియందు పైయకాపధఃకునువైచి మోదకములు (ఎడ్డువలె) చేసి అగ్నిబలముగుణముగ చేవిందుచుండవలయును ఈ యోగమునందు ఉత్తమమైన వాజీకరద్రవ్యములన్నియుచేరి యున్నందున ఈ యోగము అన్నియోగములలో ఉత్తమోత్తమమైనది.

రతివల్లఖాఖ్యపూగపాకః

మూ. పూగందక్షిణదేశజం దశపహ్లాన్మానం భృశంకరయేత్
తత్త్విన్నంజలయోగతో మృదుతరంసంకుట్యచూరీకృతమ్.
తచ్ఛూర్ణంపటశోధితం వసుగుణే గోశుద్ధదుగేవచేత్
గవ్యాజ్యాశ్చలినయులేతినిబిడే దద్యాత్తులార్ధాం సితామ్

౬౯

పక్వంతజ్వలనా త్తితింప్రతిసయే త్తస్మిన్సుసఃపక్ష్మివేత్
దద్యాత్తద్దుదాహారామి బహులూదృప్త్యాదరాత్సంహితాః

విశ్వాపీఠవారివారిదవరా వాంశీ వరీ వాసరీ

బ్యాక్షానేతురగోతురాఽథ మహాతీఖరూరికాక్షీరికా
ధాన్యాకం సకనేరుకం సమధుకం శృంగాటకంబీరకమ్
వృధ్వీకాఽథయవానికా వరటికామాంసీ మిసీ మేధికా.

20

కనేష్వత్ర విదారికాఽథ ముసలీగనర్వగనాతథా
కర్పారం కరికేసరం సమరిచం చారస్యబీజంనవమ్
బీజంశాల్మలీసమ్భవం కరికణా బీజఞ్చరాజీవజమ్
శ్వేతంచందనమత్రో రక్తమపిచశ్రీసంజ పుష్పైస్సమమ్.

21

సర్వంచేతిప్పృథక్పృథక్పలఘితం సంచూర్ణ్యతత్రక్షిపేత్
నూతంపఙ్కభుజ్జ లోహగగనం సన్మారితంస్వేచ్ఛదు-
కస్తూరీఘనసారచూర్ణమపిచ పాప్తయథాపృక్షిపేత్
పశ్చాదస్యతుమోదకాన్విరచయే ద్విల్వప్రమాణానథ.

23

తాన్మృక్త్వాపిసదాయథాఽనలబలం భుజ్జేతనామ్లంరసమ్
పూర్వస్మిన్నశితే గతే పరిణతిం ప్రాగ్భీజనాద్భక్షయేత్
నిత్యంస్త్రీరతివల్లభాఖ్యక మిమంయఃపూగపాకంభజేత్
సన్యాదీర్వ్యచివృద్ధి వృద్ధమదనోవాజీవశక్తో రతౌ.

24

దీప్తాగ్నిర్బలవాస్థలీ విహారతేహృష్టస్సపుష్టస్సదా
వృద్ధోయాపి యువేవసోపి రుచిరః పూరేణువత్సునరగి.

25

తా:—దక్షిణదేశమునందు పుట్టినవక్కలు పదిపలములుగకొంచి చిన్నముక్కలుగకత్తిరించి నీటియావరినఉడికించి యెండచెట్టి కాగమా ర్చించి వస్త్రగాళితముజేసి ఆ చూర్ణమునకు యెనిమిది రెట్లు ఆవుపాలనుపోసి కలియపెట్టుచు ఉడికించి గట్టిపడినపిమ్మట నాలుగుపలముల ఆవునేతిని, ఏబది పలముల చక్కెరను అందు కైచి పాకమువచ్చునట్లుల ఉడికించి పాయిమీదనుండి కిందికిదింపియుంచు కొని ఏలకులు, నాగబలములము, బలములము, పిమ్మట, జాజికాయలు, లింగవొండవేరు, జాపతిరి ఆకువత్రి, తాలినపత్రి, లవంగపట్ట, శుంఠి. వట్టివేరు, కురువేరు, తుంగముస్తలు, తిగ్గలములు, వెను రుష్య, పిల్లిగడ్డలు, పెద్దచురదగండిగింజలు, దాగ్నిక్ష, నీరుగొబ్బిగింజలు, పల్లెరుకాయలు, పెద్దములకవేరు,

గడ్డలు, పెన్నేరుగడ్డలు, కమ్మోలు, నీలగిరిగిరిగిరి, ముందుకు దిగువకు, ముందుకు, ముందుకు, ముందుకు, గింజలలోని పప్పు, గజపిప్పళ్ళు, తామగింజలలోని పప్పు, శ్వేతచందనము, రక్తచందనము, లవంగాలు, వీనిని ఒక్కొక్కపలమువంతున గ్రహించి మార్ణించి రససిందూరము, వంగభస్మము, నాగభస్మము, లోహభస్మము, కన్నూరి; పచ్చకర్పూరము వీనిని తగింటులగ్రహించి మార్ణించి పైచూర్ణములందు కలియ నూరి పైపాకమునందు బాగుగకలిపి మోసకములను చేసి ప్రసూణముగాని అగ్నిబలము సారముగ గాని ప్రతిదినును నేవించుచుండవలయును. నీనిని నేవించువారు పులుసునువర్జించవలయును. ముందుదిను మునుభుజించి ఆహారము బాగుగ జీరమై పిమ్మటనే ఔషధమును నేవించి పిమ్మట భోజనము చేయుదుం డవలయును. దీనిని స్త్రీరతివల్ల భాఖ్యపూకపాకమనియెదను. దీనిని ప్రతిదినమును నేవించుటవలన వీర్యవృద్ధికలిగి సంభోగేచ్ఛాఅధికమై మృతమునందు వాజీవలె పురుషుడు ఉన్నది; బులు; శరీరపుష్టి; మనస్వంతోషము ఇవికలవాడగును. ముసలితనము రానేరదు. ఏళ్ళదుడియకాషధమును నేవించునో అతడు సుందరమై రూపయాసములుగలవాడై పూర్ణచంద్రునివలెనగును, ఈయోగమునందు ద్రవ్యములు అనేకసంహితలను పరిశీలించి చెప్పబడినవిగనుక ఈయోగము ఉత్తమోత్తమమై వదని తంత్రకారుని అభిప్రాయము.

కామేశ్వరో మోదకం

మూ. ఏతస్మిన్ రతివల్లభేయది పునస్సమ్యక్ సురాసాని కా ధత్తూరస్యచబీజ మర్కకరభః వాఢోధిశోషనథా. 22

సన్మాజూఫలకం తథా ఖిసఫలం త్వత్కాపి నిక్షిప్య తే చూరారా విజయా తథా సహిత ధవేత్కా మేశ్వరో మోదకః. 32

తా:—పై చెప్పబడిన రతివల్లభ పూకమునందు కుంసాని ఓషధులు, శుద్ధిచేసిన ఉమ్మెత్త గింజలలోని పప్పు; అక్కలకరి, సమద్రపుచులుగు; మాజీఫలము గింజలలోని పప్పు; పోస్తుకాయ; లవంగ పువ్వు వీనిని ఒక్కొక్కపలమువంతున గ్రహించి మార్ణించి ఈ మార్ణమునకు అర్థభాగము శుద్ధిచేసిన గంజాయి అకుసుకలిపి బాగుగకలియవలయునూరి మోదకములను చేసి రయివల కామేశ్వరమోదకమునబడును.

ఆమృతపాకం

మూ. పశ్చాత్త్రయస్య రసద్వోణే సితా మాధక సమ్మితామ్ శ్శుతం పౌష్ఠమితం దద్యాన్యగ్రస్య పలాప్టకమ్. 25

మరియు... క... నీ... మ... క...

చూరారా న్యేషాంక్షీ పేత్ర త్రా ఘనీభూతే వతారితే.

ధాన్యాకం జీరకం చిత్రం పత్రకం ముస్తకం త్వచమ్
బృహజ్జీరకమప్యత్ర గ్రానికం నా గకేసరమ్.

పలాంపత్రీంలవజ్జాచ పృథగ్జాతీఫలం పలమ్
నిదశీతే ప్రదద్యాచ్చమధుసః కుడవద్వయమ్.

భక్షయేద్దోజనాడర్వాక్పలమాత్రమిదం సరః
అథవానియతానాత్రా మాత్రాఖాదే ద్యధాఽలమ్.

మానవస్సేపనాదస్య వాజినత్పురతేభవేత్
సమర్థో బలవాన్పుష్టో హృష్టోనిత్యం నిరామయః.

గ్రహణీం నాశయేదేవ క్షయంశ్వాసమరోచకమ్
అనుపిత్రాశ్చాపిత్రాను కుషంవై పాణుతామపి.

తా:—నూమిడిపడకడకము ఒకదోషము, చక్కెర అతవదినాలుగుపలములు; నేయి పదహా
తుపలములు; శుంఠిచూరము యెనిమిదిపలములు; మిరియాల మూగము నాలుగుపలములు; పిప్పళ్ళచూర
ము రెండుపలములు; శుద్ధజలము నాలుగుపస్తములు వీనిన్నింటినొక సృత్యమునందువైచి కొయ్య
గరిపెత్తో కలియబెట్టుచు మృద్వగ్నిచే పక్వము చేయవలయును. గట్టిపడినపిమ్మట పాయిమిడినుండి
క్రిందికిదించి ధనియాలు; జిలకర; చిత్రములము; అకుపతి; తుంగములము; లవంగపట్ట, పెద్దజిలకర;
మోడి; నాగకేసరాలు; ఎలకులు; జాపతి; లవంగాలు; జాజికాయలు వీనిని ప్రత్యేకముకొక్కపలము
చొప్పున గ్రహించి మార్గించి పైపాకమునందుకలుపలయును. చల్లారివపిమ్మట యెనిమిదిపలముల
తేనెనుకలిపి భోజనమునకుపూర్వకేం ఒక్కపలముగాని అగ్నిబలానుసారముగాని ఈయనాషధమును
నేవించవలయును. ఈయనాషధనేనముచే సురతమునందుసామర్థ్యము; బలము; శరీరపుష్టి; మనస్సంతోష
ము; వ్యాధిలేకుండుట ఇవికలుగును. మఱియు నీయమృచాకము గ్రహణీరోగము; క్షయ; శ్వాసము,
ఆరోచకము; ఆమృతిత్తము; పిత్రప్రణోపము; కష్టము; పాండురోగము ఈన్యాగులను పోగొట్టును.

కామాగ్నిసస్తిపనో మోదకః

జీరంచతుర్థాత్త లవడజాలభంజ్య

2 సువృద్ధనారంకటుకత్రయిచ్చ తథాచతమ్మ-రమ్మిదంనిభోధ. ౪౭

ధాన్యాకయస్త్రిమధుకం కనేరుఫలం తి పృథక్పృథ్వివరీవిదారి

4 బలేభకణ్ణేభబలాత్మగుపాచీజం తథాగోతురకస్యబీజమ్. ౪౮

5 నబీజవత్యేన్ద్రోరజస్యమానం సమాసితా 6 ష్టోద్రీఘృతృణ్ణుల్యమ్

కరైకమిన్దోరధమోదకచ్చ కామాగ్నిసందీపన మేనమాహుః. ౪౯

వృష్యంతథావృష్యతమప్రదిష్టమేతన్ని షేవ్యమనుజఃప్రమదానమానం

౫ చేన్నులిజశిథిలత్వముపైతి నిత్యంనాగాధిపం విజయతేబలతఃప్రమత్తః

మూ. వాతానశీతిమథ పితృభవాంశ్చ రోగాత్

శ్లేష్మోత్థవింశతిరుజః పరమాగ్నిమాస్త్రిమ్

దుర్వారకామలభగనరపాణురోగాత్

మేహతిసారకృమి హృద్గ్రహణీవికారాత్.

౯౦

కాసజ్వరశ్వననయక్షుకఫప్రతిశ్యాశూలామవాతసహితాశ్చరుజస్యమస్తాః

హత్వా౫దాస్యహువిధాంస్త దపత్యకారీసర్వత్రపథ్యమధసర్వసుఖ-

ప్రదాయీ

బల్యంవలీపలితహరిరసాయనంస్యాన్మూలం తదేవకథితంపరమంపవిత్రమ్.

తా:—శుద్ధరసము ఒకకషమము, శుద్ధగంధకము ఒక కషము గృహించి కజ్జలిజేసి అందు ఒకకషము ఆభ్యోభస్మమునుకలిపి నూరుకొనిసర్వక్షారము, యవక్షారము, చిత్రమూలము; పంచలవణములు కచ్చోరాలు; ఓమము; కురాసానిఓమము; వాయువిడంగములు; తాలినపత్తి పీనిని పృత్యేక మొకకషమవంతునను, జింకర; లవంగపట్ట; విలకులు; ఆకుపత్తి; నాగకెసరాలు; లవంగాలు; బాజికాయలుపీనిని పృత్యేకము రెండేసికషములవంతునను; వృద్ధగరు, త్రికటుకములు పీనిని మూడేసికషములవంతునను ధనియాలు; అతిమధురము; గిట్టిగడ్డలు; త్రిఫలములుపీనిని పృత్యేకము నాలుగుకషములవంతునను; పిల్లి గడ్డలు; కేలగుమ్మడిగడ్డలు; నిలామూలము; బలరక్తసిగడ్డ; నాగబలామూలము, పెద్దగురదగొండిగింజలు; పుల్లెలుకాయలు పీనిని పృత్యేకము ఆరేసికషములవంతుననుగృహించి చూర్ణించి పైయతావధమునకు సమ

పా|| 1. తాలినపత్యాణి పరంవిషచ్చ- 2. సువృద్ధపరం- 3. కృష్ణకృష్ణాపలంబినారి-

ముగ శుద్ధిజేసిన గంజాయినుతమకలిపితినిన్నిటికొకటిగమర్చించి మొత్తమునకు సమముగవక్కారముకలిపి పు
 యునంత ఆవునేతిని, తేనెను సమముగను, ఒకకపకమువచ్చుకర్పూరమును చేర్చి మోదకములను చేసి అగ్ని
 బలానుసారముగ నేవించవలయును.

దీనిని కామాగ్నిచందీపవమోచకమని మొనరు. ఈ ఔషధమును నేవించుటవలన మిక్కిలి వీర్యవృద్ధిగలిగి
 ప్రియదాసహస్రియును సంభోగించు శక్తికలవాడగును. లింగశైథిల్యముకలుగకుండును. ఏనుగతో సమాన
 మైన బలముకలుగును. ఆశీతివారియులు, పైతికవ్యాగులు; ఇరువది శ్లేష్మకోగములు; అగ్నిమాంద్యము; గ్రహ
 కామల; భగవదరము; పాండు, మేహవ్యాదులు; అటసారము; కృమివ్యాదులు; హృకోగములు; గ్రహ
 జీకోగము; కాస; జ్వరము; క్షాస; కఫము దుష్టముకలుచేకలుగు ప్రితిశ్యాదులు, కులాల,
 ఆనువాతమునందుకలుగు నోష్ణము మొదలగు వ్యాదులను వశింపజేసి సంశావహృద్ధిని కలిగించును. ఇయ్య
 ది అన్ని ఋతువులయందును నేవించదగినదిగను, సమస్తసౌఖ్యముల నొసంగవదిగనుఉండును. మఱియు
 నీ యాషధము బలవరకముగను, వలీపతితములను హరించువదిగను, రసాయనగుణముకలదిగను, పవిత్ర
 మైనదిగనుఉండును.

కపికచూర్ణపాకం

మూ. నిస్తుపంవానరీజంకృత్వా వింశత్యలానిచ
 త్రింశత్యలాం సితాందత్వాఘృతం దత్వాపలాష్టకమ్.

౯౩

దుగ్ధాధకసమాయుక్తం మృదునావహ్నినాపచేత్
 యావద్ద్రవ్యేలేపస్సావ్యత్తస్మధ్యేమార్ణితంక్షేపేత్.

౯౪

జాతీఫలంత్రికటుకం త్రిగ్ధం దేవపుష్పకమ్
 అకల్కరంజాతిపత్రీ గోకిలావీజకేసరమ్.

౯౫

పునర్నవాపలేద్యేచ ముసలీసాహి ఘేనకమ్
 పారదం లోహచూర్ణాచ్చ త్వభృకఇచ్చపలారకమ్.

౯౬

చస్తనాగడుకస్తూరీకర్పూరం శాణమాత్రోకమ్
 పలారంభక్షయేత్తత్తక్రమాద్వీర్యబలపృదమ్.

౯౭

తా:—పై పొట్టవీసిన పెద్దనురదగొండిగింజును ఇరువది పలములుగ్రహించి మార్ణము చేసి
 అందు ముప్పదిపలములు చక్కెర, మొలిమిడిపలములు వెయ్యి, నాలుగుపగిస్తమును ఆవుసాలు వీనినన్నిం
 టినొకటిగకలిపి మందాగ్నిచేవక్యము చేసి గరితెను అంటుగొను పాకమువచ్చిపుడు జాజికాయను, శుం
 ఠి, పిప్పళ్ళు, మిరియాలు, లవంగపట్ల, యాలనులు, ఆకుపత్రి, లవంగాలు, అక్కరకర, జాపత్రి, నీరు

శతావధీపుత్రమ్

మూ. ఘృతంశతావధీగర్భక్షీరే దశగుణే పచేత్
 శర్కరావిప్పలిక్షౌద్రాయుతం తద్వ్యవ్యముచ్యతే.

౯౮

తా:—గోఘృతము ఒకపస్త్రము, శతావధీకల్కము నాలుగుపలములు, గోక్షీరము పదిపస్త్రములు వీనినన్నిటినికటికలిపి ఘృతపక్వముగకాచి అందు శర్కర, పిప్పలీచూరము, తేనె వీనిని చేర్చి నేవించినయెడల మిక్కిలి వీర్యవృద్ధికలుగును.

లఘువాజిగనాసర్పిః

మూ. కల్కేననాజిగనాచూ విపచేద్ధృతముత్రమమ్
 చతుర్గుణమజాక్షీరందత్సోద్ధృత్యాథ శీతలే
 సితాంసమాం ప్రదాయాద్యా ద్బలపుష్టివివృద్ధయే.

౯౯

తా:—పెన్నేరుగడ్డలకల్కము ఒకభాగము, ఘృతము నాలుగుభాగములు, మేకపాలు పదహారుభాగములు వీనినన్నింటినొకటిగచేర్చి ఘృతపక్వముగకాచి పడియబోసి చల్లారినపిమ్మట ఘృతమునకు సమముగచక్కారనుకలిపి నేవించినయెడల బలము, పుష్టి ఇవి వృద్ధియగును—

దూర్వాదిపుత్రమ్

మూ. దూర్వాసోత్పలికీల్కా మజ్జిషాచైలవాలుకమ్
 సితాసితముశీరఞ్చముస్తం చస్తనపద్మకమ్

౧౦౦

తత్సమఞ్చాభవేతీరం ఘృతప్రసంవిపాచయేత్
 జీవకరభకామేదా మహామేదా తక్తైవచ.

౧౦౧

కాణోపీక్షీరకాణోలీ మృద్వీకామధుకంతథా
 ముద్గపర్ణిమామపర్ణివిదారీ రక్తచందనమ్.

౧౦౨

శర్కరామధుసంయుక్తం పిఠం విషాచయేత్

తా:—గరికవేళ్ళు, కలవపూలలోని కేసరములు, మంజిష్ఠ, శిలారసము, నూగుదోస, చక్కెర శ్వేతచందనము, పట్టివేసి, తుంగముస్తలు, రక్తచందనము, పద్మకాష్ఠము వీనిని సమభాగములుగ నన్నియు నాలుగుపలములుండునట్లుల గొప్పించి కల్పముచేసి అందు ఒకపస్త్రము ఆవునేతిని ఒకపస్త్రము ఆవుపాలనుకలిపి ఘృతపక్వముగకాచి ఉంచగొని బీజము, ఋషభకము, మేద, మహామేద, కాణోలీ, క్షీరకాణోలీ, దాక్షిణ్య, ఆతీవధురము, అడవిపెనెర, అడవిమినుము, నేలతాడిగడ్డలు, రక్తచందనము వీనిని సమభాగములుగ గొప్పించి చేసినమార్గము, చక్కెర, లేనె వీనిని వైఘృతమునందు పరిభాషానుసారముగకలిపి బలనుసారముగ నేనించినయెడల రక్తపిత్రము; వాతరక్తము, క్షీణశుక్రము ఇవివశించును. సంభోగశక్తి నధికముచేయును. ఆంగదాహము, శిరోదాహము, పితృజ్వరము వీనిని పోగొట్టును. ఈయోగమునందు ఘృతమునకు నాలుగింతలు క్షీరమునుచేర్చుట ప్రసాదముగ నున్నది.

మహాచందనాది తైలమ్

మూ. ద్రావ్యాణిచస్తనా దేస్తు చస్తనం రక్తచస్తనమ్ పతజమదకాలీయాగరు కృష్ణాగరూణిచ.

౧౦౫

దేవదుర్జము స్పసరలః పద్మకం క్రిముణోపిచ కర్పూరోమ్యగనాభిశ్చ లతాకసూరికాపిచ.

౧౦౬

సిహకంఠుఙ్కుమం గవ్యం జాతీఫలకమేవచ జాతీపత్రీలవజ్జళ్ళ సూక్ష్మైస్కైలామహాతీతథా.

౧౦౭

కజ్జ్కలకఫలంత్యక్ష్పపద్మకం నాగకేసరమ్ వాలకళ్ళతథోశీరంమాంసీదారు సితాపిచ.

౧౦౮

మురాకర్పూరకళ్ళాపి శైలేయం భద్రీముస్తకమ్ రేణుకాశ్చప్పియబుశ్చశ్రీవాసో గుగ్గులుస్తథా.

౧౦౯

లాత్రాసఖశ్చరాలశ్చ ధాతకీకుసుమంతథా గ్రినిపరణ్ణమజ్జిషాతగరం నికకంతథా.

౧౧౦

నతాని శాణమానాని కల్పితృశనైఃపచేత్

సుఖభవతిశుకాధ్యః ప్రీణామత్యస్తవల్లభః.
 వన్ధ్యాపిలభతేగర్భం వణ్ణోఽపి తథణాయతే
 అపుత్రఃపుత్రీనూప్సోతిజివేచ్చ శరదాంశతమ్.

చందనాదిమహాతైలం రక్తప్రీణం క్షయం జ్వరమ్
 దాహంప్రస్వేదదౌరస్యం కుష్ఠం కణ్ఠాం వినాశయేత్.

౧౧౨

తా:—చందనము; రక్తచందనము; పీతచందనము; కృష్ణాగరు; అగరు; నేపదారు; సురశచేవ
 దారు, పద్మకాస్తము; పోకలు; కర్పూరము; కస్తూరి; తక్కొల్లాయి, శిలారసము; కుంకుమపువ్వు; గోరొ
 చనము; బాజికాయలు; కాపతిరి; అంబాలు: చిన్నియేలకులు; పెద్దయేలకులు; తక్కొల్లాయి; పెద్దలవంగ
 పట్ట; తామరపూలు; నాగశేసరములు; కురువేరు; వట్టివేరు; జటామాంసి; మానిపనుపు, లవంగపట్ట, మురు
 వము; కచోరాలు; రాతిపువ్వు; భద్రీముస్తలు; రేణుకలు; ప్రోణాపుపువ్వు; శ్రీవాసమునుగంధద్రవ్య
 ము; నుగులు; లక్క, నఖముచిప్పలు; బాలింతబోలు; ధాతకీకుసుము; గంధితగరము; మంజిష్ఠ; పిండి
 తగరము; మైనము వీనిని ప్రతేక మొక్కక శాణముచొప్పగించి కల్కముజేసి ఒక పగిస్తము తిల
 తైలమువందగుకలిపి నాలుగుపగిస్తముల పాలునుపోసి మంగాన్ని చేత్తైవక్కముగకాచి అభ్యంగమువంచుప
 యోగించినచో ఎనుబదిసంవత్సరములకుపైబడిన వృద్ధుడైన యకావనవంతుడగును. మరియూ సుఖము,
 శుక్రీవృద్ధి; ప్రీతి వల్లభత్వము ఇవికలుగును. గొడ్డాయివేంచిన గర్భముబుధధరించును. నపునకును నేనిం
 చిన తరుణవయస్కుడగును. పుత్రసంతతిలేనివాడు ఉపయోగించినయెడల పుత్రసంతానముకలవాడై
 నూరుసంవత్సరములు సుఖముగజీవించును. దీనిని మహాచందనాదితైలమందురు, రక్తప్రీతము; క్షయ;
 జ్వరము; తాపము; చెరుటవలనగలుగు మర్దంధము; కుష్ఠము; దురద వీనిని పోగొట్టును. ఈ యోగ
 మునందు; ద్రివద్యమును చెప్పినందున కొందరు జలమును కొందరు క్షీరమును చేర్చుచున్నారు,

మహాసుగంధితైలమ్

మూ. కర్పూరాగురుచోచపత్రీ నలికాలాక్షాశటిధాతకీ
 పుష్పైస్సప్తదలైలసాలునరలై శ్చైలేయమాంసీపపైః
 పలాకుజుమ్మచనా దమనకై శ్రీవాసజాతీఫలైః
 కజోలకీముకోచ్చట్రామదముగా కానా లవంగామయోః.

వాలాశ్శీరహలేణుకామలయజ స్థాణేయచణ్ణానఖైః
 జాతీకోశకులీరవద్యకనతైః స్పృశాన్వితైఃపాలికైః
 లాక్షాన్వితైః

౧౧౩

శుకాగ్రోన్యాయాననల్పతనయషణోఽవిరత్యుత్సాహో
 వన్యాగర్భవతీభవేదపితథావృద్ధాఽపి సూతే సుతమ్
 కణ్డాస్యేదవిచర్మికామలహారం దౌరస్యకుమావహమ్
 ఆశ్విభ్యాంచరిత్రం బహుగుణాత్తైలం సుగంధమహత్ .

౧౧౭

తా:—శుక్రకర్పూరము, అగురు, తక్కోలము, అశుపతి, కలికా, (పచ్చరిపట్టికేరు) కల్క
 కచోరాలు, ధాతకీనునును, ఏడాకలపొన్న, ఏలావాలకము, సరళదేవదారు, రాతిపువ్వు, జటామాం
 సి, తుంగముస్తలు, యాలకులు, కుంకుమపువ్వు, గోళోచనము, దమనము, శ్రీవాసమనుగుంధస్యము
 జాజికాయలు; తక్కోలము, పక్కలు, గురిగింజలు లేక నాగముస్తలు, కన్యాక, మురామాంసి, పెద్ద
 యాలకులు, లవంగాలు, చెంగల్గోళ్లు; మరువేను; చట్టివేను; కర్కాటకశృంగి; షడ్మకాష్ఠము; గంధకరము;
 యను సుగంధస్యము; క్షుయచిప్పలు; బాసతి; కర్కాటకశృంగి; షడ్మకాష్ఠము; గంధకరము;
 స్నక్రయను సుగంధస్యము వీని ఒక్కొక్కపూమనంతునగ్రహించి కల్కము చేసి అందు ఒక ఆఢక
 ము తైలమును పోసి అందు లక్ష్మ; మంజిష్ఠ; లోద్దుగపట్ట వీరికషాయములను పోత్యేకముగ తైలమునకు
 నాలుగింజలుపోసి తైలపక్వముగాకాచి అభ్యంగమునందు పయోగించినయెడల జీర్ణమైవధాతువులు కలనాడై
 నను కాంతి; శుక్రస్యద్ధి ఇవికలిగి స్త్రీలకుమిక్కిలివల్లభుడగును. బహుసంతానముకలనాడగును. నపుంసకు
 డైనను సంభోగమునందు తాహుముకలనాడగును. గోదాగ్రైవ స్త్రీ యైనను గర్భవతియగును, పుద్ద ప్రో
 సేవించినను పుతునిగనును; దురద; స్వేదము; పాదములు పగులుట; మాల్నివ్యము; దౌర్లంభ్యము; కుషులు
 వీనిని పోగొట్టుము. ఈ మహానుగంధతైలయోగము అశ్వినేదేవతలచే నిర్మింపబడినది.

ధ్వజవృద్ధికరణమ్

మూ. క్షౌద్రోక్షుదాగ్రతగర మరిచైవిప్పలీసైవ వాభ్యామ్
 ప్రోత్సకుష్ఠీ యవ తిల గుడ శ్చేతసిదార్ధమాపైః
 శక్ష్మీభూతైర్భవతిమిలితం వాజగన్ధాసనాథైః
 శ్లోగోణీశ్లోత్రోభుజకుచశిరశ్చేఫసాం వృద్ధికారి.

౧౧౮

“రాజమార్తాణ్యే”

తా:—నాకుమవేరు; గ్రంథితగరము; మిరియము; పిప్పళ్లు; పైంధవలనము; ఉత్తరేణు
 వేరు. యవలు, నువ్వులు; తెల్లనాలు; పెన్నేరుగడ్డ వీనిని సుఖాగములుగ్రహించి నూరి అందు లోం
 చెము బెల్లమును లేనెనుకలిపి కలియూరి లేపము చేసినయెడల పిరుదులు; చెవితమ్మెలు; భుజములు;
 పువములు, శిరస్సు; శిశ్నులు ఈ అవయవములు పలయ్యుంత వృద్ధి యగును అని రాజమార్తాణ్యునను
 చెప్పబడియున్నది.

మూ. సకుష్మచూతజబలాలానాం వచాశ్చగ్నా గజవిప్పలీనామ్

తా:—చెంగల్యక్ష్మి; వాగబలములము, బలములము, వని, వన్నెదొడ్డలను. గజపల్లె
 వీనిని సమభాగములుగఁగిహించిచూర్ణించి బత్తివెన్నెకలిపి లింగమునకుపూసినయెడల ముసలము
 వలె దార్ఢ్యముకలదియగును అని అనంగరంగునందు చెప్పబడియున్నది.

రసభస్మయోగః

మూ. శుద్ధం నూతం ద్విధాగ్నం లోహావ్రతేఽగ్నిసంస్థితే
 ఆర్ద్రస్యగోధదణేనచాలయే ద్భస్మతాంనయేత్
 రక్తికాద్వితయం భుక్తం రేతఃపుష్పికరం పరమ్. ౧౨౦

తా:—శుద్ధరసము ఒకభాగము. శుద్ధరంగధకము రెండుభాగములు వీనిని లోహావ్రతమునందు
 కైలి నిష్కమీదపెట్టి పచ్చిమట్టికపైత్యో రుద్దుమండినయెడల రసము భస్మముగును. అట్టిభస్మమును రెండు
 గరింజల యెత్తు నేవించినయెడల గాతుపుష్పి మిక్కుటముగ కలుగును.

వజ్రబౌణరసః

మూ. సూతాభ్రో లోహోరగ వజ్రశఙ్ఖ కపర్దికాశ్చైవ సమం విధాయ
 సూతారభాగం కనకస్య దద్యా ద్వారత్రయం క్షీరవిభావితం తత్.
 పోస్వైస్థా సథా భావితమేకవింశద్వారం తథా యప్తిసువర కానామ్
 లవజ్రకాకల్పర విశ్వ జాతీఫలత్రికంకోలక చన్దనానామ్. ౧౨౨

ఏషాం ద్రవైర్భావయ సప్తవారం పృథక్ క్షౌఢకం మృగనాభికాయాః
 రసోఽయ ముక్తః పరమేశ్వరేణ శ్రీవజ్రబౌణో రతిశక్తిదో నృణామ్.

ఏతస్మాదధికంచనాస్తి భువనే వీర్యాధికం ధీప్రదం
 ఆయుష్కాన్తికరం హితం వసుమతాం నృణాణా ముదారాత్మనామ్
 అజ్ఞాసిద్ధ మిదం రసాయనవరం బల్యం వయస్థాపనమ్
 మేహాప్లహజలో దరాశ్శర్మిరుజాపస్పారవిధ్వంసనమ్ ౧౨౪

తా:—రససిందూరము, ఆభ్రోగ్నిసిందూరము, లోహభస్మము, వీరభస్మము, వంగభస్మము, శశి
 భస్మము, వరాట్టికాభస్మము.

నము వీనిక సాయముల చే పుర్యేకము వడేసి భావనలును చేసి పిదప క మ్మారచే ఒక్క భావన చేసి బలాను గుణముగ నేవించవలయును. ఈపంచభాణరసమును ఔషధము ఈశ్వరునిచే అనుగ్రహించబడినది. ఇ య్యది సంభోగశక్తి నధికముగ కలిగించును. వీర్యవృద్ధిని కేయు ఔషధములలో దీనికిసాటి మఱియొకటి లేదు. బుద్ధి, ఆయువు, కాంఠి వీనిని కలిగించును: ఈరసాయనము శాసనమువలె పనిచేయును. బల ము నొసంగును. కాయస్సును స్థాపించును. మేహము, ప్లిహము, జలోదరము, ఆశ్మరి, అపస్మారము వీనిని పోగొట్టును.

చంద్రోదయరసః

మూ. పలం మృదు స్వర్ణదలం రసేస్యం పలాష్టకం షోడశ గన్ధకస్య శ్లోణేసు కార్వాసభవైః ప్రసూనై స్సర్వంవిమర్ద్యాధకుమారికాద్భిః

తిత్కాచకుమ్భే నిహితం సుగాఢే మృతృర్పై పద్ది వసత్రయిళ్ళు పచేత్రమాగ్నా సికతాఖ్యయస్త్రో తతో రసః పల్లవరాగరమ్యః. ౧౨౬

సావర్ణమేతత్కలాలామయఘ్నం సర్వేషు యోగేషుచ యోజనీయమ్ నిగృహ్యచైతస్య పలం పలాని చత్వారి కర్పూరజస్తైవ ౧౨౭

జాతీఫలంచోషణ మిన్ద్రీపుష్పం కన్మారికాయాళహ శాణపకః చంద్రోదయోఽయంకథితోఽస్యమాఘో భుక్తోఽహివల్లదలమధ్యవర్తి.

మదోద్ధతానాం ప్రమదాశతానాం గర్వాధికత్వం శ్లథయత్వవశ్యమ్ శృతం ఘనీభూత మతీవదుగ్ధం మృదుని మాంసని సమణకాని మాషాన్మిషాని రసేత్రీవధ్యాన్యననదాయీన్యపరాణిచాత్ర. ౧౨౯

వలీపలితనాశన స్తనుభృతాం వయస్తస్మన్మనః సమస్తగదఖణనః ప్రచుగరోగ పఞ్చాననః గృహేచ రసగాడయం భవతియన్యచంద్రోదయః సవణ్శైరదర్పితో మృగదృశాం భవేద్వల్లభః.

తా:—అనరంజరేకులు ఒకపలము, ఆప్టసంస్కారములను చొందిన పొదరసము యొనిమిదిపల ములు, ఆప్టకుద్దులుచేసిన గంధకము పదహారుపలములు గ్రహించి మొత్తం పొదరసమునందు ఆపరంజ రేకులనువైచి పూగగకలియఁటము (వెన్నవలెనగువరకు) మర్చించి పిమ్మట గంధకమునుచేర్చి తానుచ

ఎడించి బాగుగా న్నించేసి గాజులపై న్నించుట కు ప్పెనుపగులగొట్టి చిగురుటానువలె నెఱగనుండు ఔషధమును గ్నంచే పక్వముచేసి వల్లంబిమ్మట కు ప్పెనుపగులగొట్టి చిగురుటానువలె నెఱగనుండు ఔషధమును అడుగుననుండు స్వర్ణపిష్టమును గ్రహించి మొత్తము ఔషధమునందువైచి నూరి యుంచుకొని స్వర్ణశిష్యముతోకూడిన యా స్వర్ణముకరధ్వజమునాదు పచ్చకర్పూరము, జాజికాయులు, పిచ్చిపప్పు, లవంగాలు వీనిని ప్రత్యేకము నాలుగుపలములనుండునగు గ్రహించి మార్చించి అందు ఒకశాణము కన్నూరినిగూడకలుపవలయును. దీనిని పూర్ణచంద్రోదయ రచనునియొడరు. మాషప్రమాణముగాని బలానుసారముగ గాని ఔషధమును తనుపాశుగా బెట్టి నమలి భుజించవలయును. దీనిని నేనించుటవలన ముడించిన నూర్గురు ప్ర్యుతో సంభోగముచేసి వారిని గర్వభంగము చేయు శక్తి కలుగును. ఈ యౌషధమును నేనించు మన్నపుకు చిక్కగకాచినకాలు, మృదువైనకూంపులు, మువ్వలు, మిఠములతోచేసిన పిండివంటకములు, మిఠురపవార్తములు; మనస్సంతోషకరములగు ఆహార విహారములు వీనిని నేనించుట హితకరము. ఈ ఔషధమును నేనించువారికి నలీపలితములు నశించి చయస్తంభనము కలుగును. సమస్తవ్యాధులు నశించును. ఈ యౌషధమును యెగ్గఫాస్తుతు తనయింటను, ముకొని నేనించుచుండునో ఆతడు ముస్యగునివంటి రూపము దర్పముగలవాడై ప్ర్యులకువల్లగుడగును.

ఈ యౌషధమునందు సిద్ధౌషధమును ఒకపలమును మాత్రమే గ్రహించవలెనని కొందఱనియొడరు కాని అట్లుచేసినచో అనుపానద్రవ్యములు పడవారులెట్లగును. మొత్తము ఔషధమునంతయు గ్రహించి నచో అనుపానద్రవ్యములు ద్వీగుణముగ నుండును. అందుచే గుణాధిక్యము. ఇయ్యదియే సుప్రదా యముగ మన్నది.

వృద్ధపుష్పధన్వా రసం

మూ. కనక హరజ కాస్తం తాప్యకం వృద్ధిభావమ్
 ద్విజ కువలయ యుష్టి శాలమలీ నాగవల్లభి
 1 ఘృత మధు సిత దుగ్ధం పుష్పధన్వా ద్వివల్ల
 రమయతి బహుకానా దీరఘాయు ర్భలీ స్వాత్.

౧౩౧

తా:—స్వర్ణధస్మము ఒకభాగము, రససిందూరము రెండుభాగములు, కాంతభస్మము మూడు భాగములు, స్వర్ణమాక్షికభస్మము నాలుగుభాగములు ఇటుల వీనిని గ్రహించి గంజాయిలకు రసము, కలువపూలరసము, అతిమధురికషాయము. బూరుగవేళ్ళ రసము, తమలపాకులరసము వీనితో భావనలుచేసి రెండువల్లముల ప్పిరూణము ఔషధమును నెయ్యి, తేనె వీని అనుపానములతో నేనించి కలకండపాడిని చేర్చి కాచిన అవుపాలను అనుపానముగ త్రాగినయెడల అనేకమంది ప్ర్యులతో రమించుశక్తి, ఆయు ర్వల్లభి, బలము ఇవి గలవాడగును దీనిని వృద్ధపుష్పధన్వారసమనియొడరు.

మూ. హరిజ భుజగ లోహాన్యభౌకణ్చ త్రిభాగమ్
కనక విజయ యష్టి శాలిలీనాగవల్లభః
సితమధుఘృతదుగైస్సేవితో వీర్యవృద్ధిమ్

రమయతి బహుకానా పుష్పధన్వారసస్యత్.

తా;—రససిందూరము, సీచభస్మము, లోహాభస్మము, ఇవి ఒక్కొక్కభాగము, అధౌక భస్మము మూడుభాగములు ఇటుల గ్రహించి అన్నిటిని ఖల్వయనందు వైచి నల్లక మైత్రాకు రసము, గంజాయి ఆకురసము, ఆతిమధురకషాయము, బూరుగ వేశ్మరసము, తమలపాకులరసము వీనితో భావనలు చేసి మర్దించి తేనె, నెయ్యి వీని అనుపానముతో నేవించి చక్కెరకలిపిన పాలను అనుపానముగ త్రాగవలయును. దీనివలన వీర్యవృద్ధి కలిగి బహుకాంతలతో రమించు శక్తి కలుగును,

మఘనకామ దేవోరసః

మూ. తారం వజ్రం సువరణ్ణౌ తామ్రసూతకగ్రకమ్
లోహం క్రమవివృద్ధాని కుర్యాదేతాని మాత్రయా.

విమర్ద్య కన్యకాద్రావై ర్ష్యసేత్కాచమయే ఘటే
విముద్ర్య పితరీమధ్యే ధారయే త్తైస్థనై ర్భృతే.

వహ్నిం శనై శ్చనైః శుర్యా ద్దినై కంతుతదుద్ధరేత్
నాన్వజ్జీతణ్చ సఖ్యాన్రణ్యే భావయే దర్కదుగైకైః.

అశ్వగన్ధాచ కాకోలీ వాసరీ ముసలీక్షురైః
త్రివారణ్చ రస్యై రాభవ్యం శతావర్యాశ్చ భావయేత్.

కస్తూరీ వ్యోష కర్పూరం కజ్జోగ్లైలాలవజ్జకమ్
పూర్వమణ్ణాదప్టమాంశ మేతచ్ఛూర్ణం విమిశ్రయేత్.

అస్వప్రభావాత్స్విప్రర్వం బలం తేజోవివరతే
 తరుణీ రమయే ద్ద్వద్ధో సచహానిః ప్రజాయతే.

తా:—రజతస్మము ఒకభాగము, వజ్రస్మము రెండుభాగములు, స్వర్ణస్మము మూడు భాగములు, తామ్రస్మము నాలుగుభాగములు, శుద్ధరసము అయిదుభాగములు, శుద్ధగంధకము ఆరుభాగములు, లోహస్మము యేడుభాగములు ఇటులగ్రహించి ముందురసగంధకములను కజ్జలిచేసి అన్నిటిని ఖల్వమానందువైచి కలబందరసముచేమర్చించి యెండించి గాజాశుష్పెల్లోబోసి లవణయంత్రమునందమర్చి చుట్టను ఉప్పుబోసి మృద్వర్షిచే ఒక దినమువండి చల్లారిపదప శుష్పెల్లోనుండి ఔషధముచుగ్రహించి ఖల్వమానందువైచి జల్లేడుపాలతో భావనచేసి పెన్నెగుగడ్డలు, క్షీరకాణోలి, దురదగండివిత్తనములు, నేల తాడిగడ్డలు; నీరుగొల్పిగింజలు వీని కషాయములచేతను, పిల్లిగడ్డలస్వరసముచేతను ప్రత్యేకము మూడేసి భావనలుచేసి పిమ్మట కన్తూరి; త్రికటుకములు, పచ్చకర్పూరము, తక్కోలాయి, ఏలక్కాయలలోని గింజలు, లవంగాలు వీనిని సమభాగములుగ్రహించి పైయకాషధమునకు యొనిమిదవవంతుండునటులకలిపి వీనికన్నిటికి సమమాగ చక్కెరనుచేర్చి ఒక శాణము ఔషధమును రెండుపలముల అవుపాల అనుపానము తో నేవించుచు మధురాహారమునే పథ్యముగాభుజించుచుండియెడల ఈ యకాషధప్రభావముచే సాందర్యము, బలము చేజిమ్ము ఇవి కలుగును. ఈ యకాషధనేవనచే పృథ్విదేవను ఆనేకమంది ప్రత్రీలతో సంభోగముచేయక క్రిగలవాడగును. దీనిని మనఃకామదేవరసమనియెదరు.

మహారాజవటీరసం

మూ. బీజంబ్రహ్మత్రోర్విధాయ బహుధాఖణంత్రీయామోషితమ్
 ఛాగేదుగ్ధవరేభధశుష్కమధతద్దనేన తిధ్యంశినా
 యుక్తంకాచఘటియతం హుతభుజో యోగేనచత్వాస్తతః
 సత్త్వంతస్యనిగ్ధాహ్యకాచఘటితే భాణ్డే సుఖంస్థాపయేత్.

తత్తైలంవల్లమాత్త్రీను తామూర్చీపత్రగంఠరేత్
 క్షీప్వాత్త్రత్రరసం వల్లమజుల్యగ్రీణ మర్దయేత్.

యుక్త్యాంకజ్జలీం భుక్త్వాతామూర్చీలయేదను
 శౌకామం మాషవట్కాదివర్జితం పథ్యమాచరేత్.

వలిపలితవిధ్వంసీయోగోఽయలక్షయకుషజిత్
 వాతపిత్తకఫాతజ్కహస్తిపఞ్చనసపరమ్
 నాస్త్వనేనసమంఘోకేఞ్చిదన్యద్రస్నాయనమ్.

“సారసంగ్రహాత్”

తా:— నెూదుగింజలను చిన్న తువకలుగవలగొట్టి మాడుయాములు మేకపాలయందుంచి
 అనగా భావనజేసి పిదపయొండించి ఆ గింజలకు పదునైదవభాగము శుద్ధగంధకమానుకలిపినూరి గాజాకుప్పి
 లోపోసి పాతాళయంత్రమున సత్వమును గ్రహించవలయును. అట్టిసత్వము (తైలము) ను ఒకవల్లనూ
 ణము తమలపాకుపై రాచి నమలి తినవలెను. వఱియు పై తైలము వల్లప్రమాణమును, పారదగ్రస్మమువల
 ప్రమాణమునుగ్రహించి ఈ రెండును తమలపాకుపై వైచి వ్రేలికోకజ్జలింలై కలియనటులజేసి తమల
 పాకులోడ నమలి ఘ్రజించవలయును. పిమ్మట తాంబూలచర్మణముజేయవలయును. ఈ యతాషధమును
 నేవించునపుడు శాకములు, పులును, మాషవట్కమును పరించి పథ్యాహారములను ఘ్రజించుచుండవల
 యును. ఈ యతాషధనేవనచే వపుంసకుడైంను పుంస్వయం క్రుడగును.

మాషవట్కమున గా:— మినుములు, నల్లఅలచందలు; తైలఅలచందలు, యొఱఅలచందలు,
 మనూరములు, ఉలవలు: చురికొందరి మతమున “మాషంమనూరకంత్వైలం కలాయుఞ్చ సురాసవాక్”
 మినుములు, చిరుశకనలు, నువ్వులనూనె, బటాణాలు; సారాయి, కల్లు నీయాకునుజేరి మాషవట్కమువి
 యెదరు. వీనిని రసనేవనమునంగుపయోగించరాదు. మఱియు నీ యతాషధము వాచీకగమును కలిగించు
 నదేగాక త్షయి, కష్ఠము వీనినికూడ పోగొట్టును. నీనితో సహావమైన రసాయనము మరియొండులేదు.
 వాతపిత్తకఫములచేగలుగువ్యాధులను గజమునకు సింహమువఱిది. ఈ యతాషధమును మహారాజవటీరస
 మనియెదరు అని సారసంగ్రహమునందు చెప్పబడియున్నది.

పూర్ణేనునామారసః

నూ. శాల్యుల్పత్రద్రవై. ర్భర్జ్యంపత్నైకం శుద్ధసూత్రకమ్
 యామద్యయం పచేచ్ఛాపి వస్త్రే బద్ధాఽధమర్దయేత్.

దినైకం శాల్యలీద్రావై ర్భర్జ్యుత్వా వటికృతమ్
 వేషయే న్నాగవల్ల్యాఽధ నిక్షిపేత్కాచభాజనే.

భాజనం శాల్యలీద్రావై: పూర్ణంయామద్యయం పచేత్
 వాలుకాయస్త్రమధ్యేతు ద్రవే జీరే సముద్ధరేత్.

దిగుజం భక్తయే. తా. వ. గా. X వలీకా. వ. కే.

రసః పూర్వోనునామాయం సమ్మన్యం ధృవతి
 కామినీనాం సహస్రైశ్చకం నరఃకామయశే ధ్రివమ్.

౧౪౯

తా:—శుద్ధరసమును బూరుగవేళ్ళప్పుకముచే పునునైనుచివములు మర్రించి గోళకమా-
 చేసి వస్త్రముచేచుట్టి, ఒక శరావముననుంచి బూరుగవేళ్ళప్పుకరసమును గోసి రెండుయానుములు పక్క-
 ముచేసి మరల బూరుగవేళ్ళప్పుకరసముచే ఒకదివముమర్రించి గుటికనుచేసి తనుబసాకుతోచుట్టి దానిని
 గాజుపప్పెలోపెట్టి కుప్పెయొక్క కంఠమువగును బూరుగవేళ్ళప్పుకరసమును పోసి రెండుయానుములు
 పక్కముచేసి రసమంతయు యిరిపిమ్మట కుప్పెలోనుండు క్షౌషధమును గ్రహించి రెండుగురింజు
 మెత్తుక్షౌషధమును తమలపాకులలోబెట్టి పాత్రఃకాలముననే నమలి మ్రింగి నేలతాటిగడ్డలమార్గమును
 చక్కైరనుకలిపిన ఒకపలము అవుపాలను అనుబావముగ త్రాగునుండివయెకలు మిక్కిలి వీర్యపుష్టికలిగి-
 నే యినుందిస్త్రీబ్రుతో సంభోగించుశక్తి కలనాడకును. దీనిని పూర్ణైపుకరసుని మొదలు.

రసభస్మయోగః

మూ. ఖర్పరేధారయేదనం తైలవద్విహ్నినాక్షణమ్
 తతస్తస్మిన్పిపేత్కూతం తత్సమానం తతఃపరమ్.

౧౫౦

ఘృరయేలోహదర్పాభయవజ్జ్వలతి పహ్నినా
 ఖర్పరసావ్యనరంవహ్నిర్వదా జ్వలతికేవలమ్.

౧౫౧

అధోపహ్నింతదామన్తం విధాయఘటయేత్పునః
 లోహదర్పాభవేవ్యావద్భస్మ తత్స్ఫటికోపమమ్.

౧౫౨

తదాదాయప్రయోక్తవ్యం రోగేషు సకలేష్వపి
 అగ్నిమాస్త్విశ్చపాణ్యజ్ఞా శాసశ్చాసభగస్తదాః.

౧౫౩

వృణాశ్చవివిధాస్పర్శేవలయః పలితానిచ
 సశ్యస్త్వనేసయోగేఽసత్యం శివచోదితమ్.

౧౫౪

తా:—ఒక ఖర్పరమువగు శుద్ధగంధకమును తైలమువలె ననువటులకరగించి అందుగంధకము
 సమముగ శుద్ధరసమును వైచి మంచునంతనరకు ఇతుపగరిపెతో రుద్దము ఖర్పరమునందు జ్వాలగలిగి
 నపుడు అగ్నినితీసి మంట నిలిచిపోయివచ్చుట మందాగ్నియందు తెల్లగాస్ఫటికమువలె భస్మముగువరకు
 రుద్దుచుండవలెను. అట్టి తెల్లనిభస్మమును సమసరోగములయందును ఉపయోగించవగును. ఈ రసభస్మ

మూ. బాలీఫలచ్చసారాష్ట్రీ కృష్ణధత్తూరబీజకమ్
బాలీపుష్పమఫేనచ్చనాగం హిబ్బులమేవచ.

౧౫౫

పతాలినమభాగాని ఖసక్వాభేనమర్దయేత్
గుజ్జామాత్రాచ్చపటికాం సీతయాసహభక్షయేత్
నామ్నాకామేశ్వరఃప్రోక్తో రమతేకామినీశతమ్.

౧౫౬

తా.—బాజికాయన, చుక్క, వల్లఉమ్మెత్తగింజన, బాపత్తి, వల్లమందు, నాగభస్మము, శుద్ధహింగుళము వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి గుసక సాలక పాయముతో మర్దించి గురిగింజపగ్రమాణము మాత్రము కలకలతో కలిపి నేవించినయెడల నూర్చు ప్రీతిలతో రమించుశక్తిగలుగును. దీనిని కామేశ్వరరసమనియెడదు.

వజ్రేశ్వరరసం

మూ. రసంవజ్రంసమంకృత్వా చతుర్భాగచ్ఛకమ్
కుమారీరసంయుక్తం దినమేకంతుమర్దయేత్.

౧౫౭

మన్ద మధ్యమ తీవ్రాగ్ని వాలుకాయ స్త్రగం పచేత్
అశ్వగ్నామృతాసార మోచారస శతావరీః.

౧౫౮

గోక్షూర ధాత్రీ కూష్మాణ్డీ వారాహీ పత్రమాగధి
త్రిఫలా కర్కటీ మస్తా యష్టిమధు సమన్విశమ్.

౧౫౯

సర్వసామ్యం సితాయుక్తం చూరం కరారసంయుతమ్
గుజ్జాచతుష్టయాం మాత్రాం గోక్షీరమనుసానతః.

౧౬౦

ప్రాతరుత్థాయ సేవేత లవణామల్లంబర్దయేత్
బహుమూత్రం మూత్రకృచ్ఛం రక్తఘాలం ప్రమేహకమ్.

౧౬౧

మధుమేహం నష్టశుక్రం నష్టలిజ్జా నాశయేత్
పర్వమేహప్రశమనో వజ్రేశ్వరఇతిస్మృతః

౧౬౨

ము వీనినన్నిటిని సంపదా యాను సారముగ కలియనూరి కలబందరసముతో ఒకనినముమరించి యొంకించి
 జాకుప్పెల్లోపోసి వాలుకాయంత్రీయన ఒకదినమంతయు మంద, మధ్యను, గాఢాక్షులచే సక్యముజేసి
 దలి జౌషధమును గ్రహించి పెన్నేర్గుండ్రు, తిప్పనత్తు, బూరుగబొక, పిల్లిగడ్డలు, పల్లెరుకాయలు,
 శిశికవరుగు, నేలగుమ్మడుగడ్డలు, వేలతాడిగడ్డలు, ఆశువత్తిరి పిప్పళ్ళు, తిరిఫలములు, కర్కాటక
 యి, తుంగముస్తలు, అతిమధురము వీనిని సమభాగముల గ్రహించి మార్చించి పై చూరమునకు
 మానముగ చక్కెరనుకలిపి ఉంచుకొని పాత్రఃకాలముననే పైచెప్పబడిన వంగేశ్వరపమును నాలుగు
 గింజలయొత్తును, పైమార్ణము అరకషణ పగిలూణమును గ్రహించి రెండునుకలిపి నేవించి ఆవుపాలను
 నుపానముగ త్రాగవలయును. ఈ యశాషధమును వేణించినపుడు లవణామ్లములను వర్జించవలయును.
 యామాత్రీము, మాత్రకృచ్చీము, మాత్రకృచ్చీము, రక్తకునెత్తి ననత్తి ఫిమేహులు, మనుమేహులు,
 క్రిష్ణులు, లింగముక్షీణించిపోవుట వీనిని పోగొట్టుట. మఱియు సమస్త మేహులనుచూగించును. దీనిని
 గేశ్వర రసమనియెదరు.

సినురారాదియోగః

మూ. సినురారం కనకం బీజం విజయాక్షురబీజకైః
 జాతీఫలం జాతిపత్రీం కటుశిగుఱి మఫేనకమ్.

౧౩౩

సముద్రీశోషసంయుక్తం లవజ్జష్ణు తథైవచ
 విజయారసనైర్మర్చ్యం యామమేకంప్రశస్యతే
 బదరీబీజమాత్రీను స్త్రీశతం రమతే ముచా.

౧౩౪

తా:—రసిందూరము, నల్లఉమ్మెత్తగింజలలోని పప్పు, గంబాయిఅకు, నీరుగొబ్బిగింజలు
 జాడికాయలు, జాపత్తి, కాయమునగింజలు, నల్లనుండు, సముద్రపురుగు లవంగాలు వీనిని సమభాగ
 ములుగ గ్రహించి గంబాయిఅకు స్వరసముచేగాని కషాయముచేగాని ఒకయాయును మర్చించి శుగింజ
 లంత మాత్రముజేసి నేవించుచుండినయెడల నూర్దును, స్త్రీలను రమించుశక్తి గలవాడగును.

ఈ యశాషధమును గంబాయి అకురసముచేనూరి లింగమునకు లేపముచేసినయెడల లింగమునకు
 పలుకృష్ణము కలుగును.

ఈ గ్రంథకర్త వాణీకరణావధానములలో రసనేపనమును చెప్పియున్నాడు. ప్రమాదకమున రసతాపాదులు కలిగినయెడల వానిని శమింపజేయు ఉపచారాదులను ఈక్రింద వివరింపబడుచున్నవి.

రసవైకృతియోగోఽభిలిఖ్యతే

మూ. 1 రసజనితవిదాహే శీతతోయాభిషేక్తో
 మలయజ ఘనసారోలేపనం మన్దవౌత్సల్య
 తరుణదధిసితా క్తం నారికేలీఫలామోఘ
 మధురశిశిరసానం శీతమన్యచ్చౌశస్తమ్.

౧౬౫

సా భాగ్యమేఘనాదాఘ్ని సీతా మధుకచస్తనమ్
 తుషోద కేన పాతవ్యం సర్వస్మిన్రసవైకృతే-

౧౬౬

ఛర్ద్యాఞ్శోఢురసోదేయః కపిత్థంవా సితాన్వితమ్
 కుమారీగిలలేపశ్చసర్వాజ్జేణ ప్రశస్యతే.

౧౬౭

క్షీరం మధుసితోపేతం క్వాఢోవాఽమృతబిన్దుకః
 ఉపచారా అమీసర్వే ప్రశస్తా రసతాపివామ్.
 రసదాహేభవేత్సర్వం పితృజ్వరభిషగ్జితమ్.

౧౬౮

ముక్తావిద్యమ వజ్రభూతిసహితం వల్లం పృథక్స్వరకమ్
 ఛిన్నాసత్త్వతుగా సీతా సవనితంచాఽలోఢ్య సమ్మక్షయేత్
 సర్వస్మిన్రసవైకృతేచ గదితం హ్యేతచ్చయోగామృతే
 సజ్ఞాతే తృషి నారికేలసలిలంతత్కాల్కీకంఠాశయేత్.

౧౬౯

సర్వస్మిన్రసవైకృతేహి శిశిరంస్వేచ్ఛామ్బుచానాదికమ్
 దేయంతాపశమాయదాడిమతరోరగాణిధూర్వారాశిఫాః
 సంపేష్యామలయాదదీతచ తదాన్వేచ్ఛావశేనత్యజే-

రసాయనస్వలక్షణమ్.

మూ. యజ్జరావ్యాధివిధ్వంసి వయస్స్తమ్భనం తథా
చక్షుష్యం బృంహణం వృష్యం భేషజం తదసాయనమ్ ౧

దీర్ఘమాయు స్మృతిం మేఘా మారోగ్యం తరుణం వయః
దేహేంద్రియబలం కాంతిం సరోవిస్తేద్రాసాయనాత్. ౨

పూర్వేవయసి మధ్యేవ మనుష్యస్య రసాయనమ్
ప్రయుజ్జీత భిషక్పాజ్ఞాశ్చిగశుద్ధతనో స్పదా. ౩

నావిశుద్ధశరస్య యుక్తో రాసాయనోవిధిః
ఆభాతివాసనిమిషే రజయోగఇవాఽఽహితః. ౪

తా:—రసాయఃచికిత్సను కాయకల్పములనియు. కొండరుకెదలు వచించుచున్నాడు. వీనివలన పఠ్యోజనమేమి అనువిషయము నొకింతఽచారించి లోకహితమైన మహోపకార మిందున్నచో గ్రహించి అయుష్కములగువారు శ్రేయమును పొందుదురనియే ఈవిషయము వాయుబడుచున్నది.

మాఃపుడు జరా వ్యాధులలేక ఆరోగ్యముగలిగి చిరకాలము జీవించునటులజేయు ఛకిత్సా విధానములకే రాసాయనిక చికిత్సలనికేర. ఏది ముడిమిని వ్యాధులనుపోగట్టి వయస్సును స్థిరముగ నుండునటుచేయునో, ఏది శోథిములకు హితకరముగను, శరీరమునకు బృంహణముగను, వీర్యవర్ధకముగ నుండునో ఆర్జియకాసధము రసాయనమునబడును. ఇట్టిరసాయన సేవనముచేయు ముఖ్యము దీర్ఘాయుష్యము, జ్ఞానకళక్తి, ధారణాశక్తి. ఆరోగ్యము, తరుణవయస్సు, దేహపుష్టి, ఇంద్రియపాటవము, శరీరకాంతి వీనిని పొందును.

ఈ రసాయనవిధి కుటీప్రావేశికమనియు, వాతాతపికమనియు రెండువిధములుగనుండును. రసాయనములను పూర్వవయస్సునఁడుగాని మధ్యవయస్సునఁగుగాని స్నేహస్వేదములు, పంచకర్మలు వీనిచే శుద్ధమైఃశోష్యముగలవానికి సేవింపజేయవలయును. శోధనముచేసికొననివానికి ఎన్నడును రసాయనప్రయోగమును చేయరాదు. అటులచేసినయెడల మలినవస్త్రమునందు రంగుపట్టనివిధమున రసాయనము ఫలవంతముకానేరదు.

కుటీని రామ్రాణవిధిః

కుమా. నిర్వాతే నిర్భయే ధర్మ్యే | పాప్యోపకరణేషుకే

సజవైద్యోవకరణం సున్యప్రాంకారయేత్కుటీమ్.

తా:—ప్రభువులు, బిచ్చానానభవసంపన్నులగు కైద్యులు, బ్రాహ్మణులు, యోగ్యులువుణ్యపురుషులు, గోవులు నివసించునదియు రసాయనమునకు వలయు సర్వోపకరణములును ప్రశస్త జలవాతాదులును గలదియునగు నట్టణమునందు తూర్పుదిశయందుగాని ఉత్తరదిశయందుగాని ప్రశస్తమును మనోహరమును నగు ప్రశశమునలావుగను ఎత్తుగనునడుగోడలు గలదిగను, మాడు విశాల మైనగదులు లేక ఆవరణములు గలదిగను, చిన్నవియును గవాక్షములుగలదిగను, అన్నియునువులయందును సుఖముగనుండునదిగను, మంచి శిల్పముచే నున్నప్పైవైవదిగను. శుభ్రముగనుండునదిగను, తనకు యిష్టముకాఁజ్జీయేణ, మనస్సునువ్యాకుల పరచునట్టియు ధ్యనులుగాని వాసలుగాని రాకుండునదిగను నీములు, దుష్టులు మొదలగువారు, పొగ, ఎండ, దుమ్ము, పాములు ప్రవేశించుటకు వీలులేకుండునదిగను స్త్రీలకు ప్రవేశములేనిదిగను రసాయనోపక రణములు సిద్ధౌషధములు సర్వైన్యము పరిచారకులు వేదినిదులగు బ్రాహ్మణులు వీరుమాత్రము ఉండుటకు ఆవకాశముగలదిగను ఉండునటుల కుటీని నిర్మించవలయును.

రసాయనప్రారంభవిధి:

మూ. అథపుణ్యేహిసంపూజ్యపూజ్యాం స్తాం పవిత్రేచ్ఛుచి:

తత్రీసంశోధనైశ్శుద్ధః సుఖజాతబలః పునః
బ్రహ్మచారీధృతియుతః శ్రీద్ధధానోజితేంద్రియః
దానశీలదయాసత్యవ్రిత ధర్మపరాయణః
దేవతానుస్మృతౌయుక్తో యుక్తవ్యప్నప్రజాగరః
ప్రియాషధఃపేశలవాక్ ప్రారభేత రసాయనమ్.

హారీతకీనూమలకం సైంధవంనాగరంవచాం
హరిద్రాంబిప్పలీంవేల్లంగుడంచోష్ణాంబునాపిబేత్
స్నిగ్ధస్నిగ్ధోన్మనరఃపూర్వం తేనసాధువిరిచ్యతే.

తతశ్శుద్ధశరీరాయ కృతసంసర్జనాయ చ
త్తిరాత్రంపంచరాత్రంవా సప్తాహంవాఘృతాన్వితం
దద్యాద్వావకమాశుద్ధేః పురాణశక్పతోఽథవా
ఇత్రంసంస్కృతలోష్ణస్మరసాయనముసాహారేత్

తా:—మనోహరములను పోగొట్టుకొనుటకు మన సంబంధముయొక్క (నాయుక్ష్మత) ములను కాయుకు దిని చేసికొని స్మృతిని ధైర్యమును, బలమును పొందిన నాడై శ్రద్ధాశుక్తి నిశ్చల మనముక్తులను సర్వభూత ములయందును మైత్రిని తలంచుచు దేవతలను, గురువులను, వైద్యులను, బ్రాహ్మణులను, గోవులను ఉచిత కరీతిని పూజించి ప్రసన్నుణ నమస్కారములను చేసి ఉత్తరాయణమున రనాయ నానుకూల ఘోషములుగల మాసమునందు శుక్లపక్షమున ప్రశస్తతిధినక్షత్రానులుగల శుభదినమున కుటీప్రవేశమును చేయవలయును. కుటీప్రవేశము చేసినపిమ్మట తైలాదులనే శరీరమును మర్చింపుకొని ఆవిరిచే న్వేదకర్మను చేయించుకొని శరీరమును మృగువుగ చేసికొని మలశోధనమునకై కరకవలుపు, స్నైహవలనణము, ఉశిరికవరుగు, బైల్లము వన, వాయునిడంకములు, పసుపు, పిళ్ళళ్ళు, శుంఠి వీని చూర్ణమును వేడివీటితో కలిపి తాగవలయును ద్రించే కోష్ఠము శుద్ధమగును. అనంతరము ఉపస్థానక్రియ అనగా రేచనాపథ ప్రేపనానింతరము ఆచరించవలసిన నియమములను పాటించవలెను. పేగులలో పాతములము ఉండినటుల తోచిన మొదల మూగు దినములుగాని అయిదుదినములుగాని ఏడుదినములుగాని కోష్ఠము బాగుగ శుద్ధమగునరకుగాని గోధుమ గంజిగో ఆప్రనేతిని కలిపి ఆహారముగ తాగుచుండవలయును. పిమ్మట రనాయన విజ్ఞానముగల వైద్య గురువుచే ప్రకృతికి తగినటుల నిర్ణయింపబడిన రసాయనమును నేవించుటకు ప్రారంభించవలెను. మన శాస్త్రమునందు ఓషధులనుబట్టియు, నేవించిన ఋషులపేర్లనుబట్టియు గుణమునుబట్టియు ఆములకరసాను వాచు, చ్యవనపాశరసాయము, బ్రహ్మరసాయనము నాశింహుగ సాయుకల మొదలగునవి ఎన్నియో రసాయనములును అనేక కల్పములును వివరింపబడియున్నవి. అందువాచణమునకు:—

ఆనులకరసాయనమ్

మూ. నీడుజర్మిపలాశస్వచిన్నే శిరనితతతం

అంతర్దిహస్తానంగంభీరంపూర్వ మూమలకైర్నవైః

ఆములంవేషితై రరైభైః పద్మినీపంకలేపితం

అదీప్యగోమయైర్వ్యనైర్విర్విర్వాతే స్వేదనీః త్తః

స్విన్నానితాన్యామలకాని త్వప్త్యా భాదేన్నరఃక్షోద్రీఘృ తాన్వితాని

క్షీరంశత్రం చానువిచేత్ప్రకామం తేనైవవర్తేతచ మాసమేకమ్. ౧౦

వర్జ్యనివర్జ్యనిచ తత్రయత్నా త్స్పృశ్యంచశ్శితాఽబునపాణిశాపి

ఏకాదశాహేస్యతతో వ్యతీతే పతనికేశా దశనా నఖాశ్చ

అథాల్యకై రేవ దినైస్సురూపః స్త్రీ వ్యక్షయః కుంజరతుల్యవీర్యః

విశిష్టమేధాబలబుద్ధినతో భవత్యస్మా వరసహసృజీవీ. ౧౧

తా:—ఆహార్యముగలండు (పుష్పి, తొణ్ణి, పురుగులు, మొదలగు వాషములు లేని) మూను గలచుటయొక్క

శ్రీయ్యకు చెందు ప్రకల్పనకుండు రంధ్రములను ఆ శ్రీయ్యతో నేనందులేకుండ బిగించి, దర్భలతో మట్టి, తామరలలోని బురదను లావుగ బూసి ఆరనిద్ది గాలిలేనివోట కొంచెము గుంట్రవ్వి, అవు వేడ యేరుడుపిడకలతో తగినటుల పుటము వేయవలయును. పుటము చల్లారినపిమ్మట ఆశ్రయ్యలోపల ఉడికియుండు ఉళిరిక పండ్లను తీసికొని లోపల విత్తనములను పీచుగుత్తివైచి తేనె, అవునెయ్యి వీనితో కలిపి తృప్తియగువరకు ఘోజించి కపిలగోక్షీరమును కాలి త్రాగుచుండవలయును. ఒకమాసము ఇట్లు ఘోజించవలెను.

ఇట్లు మొదట పనకొందుదినములు గడిచినపిమ్మట పూర్వము ఉండిన శేషములు, దంతములు, నఖము లు ఉడిపిపోయి చర్మము ముడుతలు లేక వెంటనే కొన్ని దినములలో క్రొత్త దంతములు నఖములు శేషములు తరుణవయస్సు, సౌందర్యము మేధాశక్తి శౌదార్యము మొదలగు మహాపురుష లక్షణములతో కూడిన యువకశరీర మేర్పడును. దీనిని ఒకసారి నేవించినయెడల వేయినవత్సరములు జీవించెదరు.

శ్రీతోడకంపయః యోద్రం ఘృతమైకైశో ద్విశః
త్రిశస్సమస్తమథవా ప్రాకీతంపాపయేద్వయః.

తా:—చల్లనినీరు, పాలు, తేనె, నెయ్యి వీనిలో ఒక్కొక్కటిగాని, రెండేసిగాని; మూడేసిగాని, అన్నిటినిగాని ప్రాతఃకాలముననే పానము చేయుదుండినయెడల పయస్థాపనము వీర్యవృద్ధియు కలుగును. అనగా శ్రీతోడకము పాలు ఈ రెంటినిగాని, పాలు, తేనె ఈ రెంటినిగాని, తేనె నెయ్యి ఈ రెంటినిగాని, శ్రీతోడకము; పాలు; తేనె యీ మూటినిగాని; పాలు, తేనె, నెయ్యి యీ మూటినిగాని; శ్రీతోడకము; పాలు; తేనె; నెయ్యి యీ నాలుగింటినిగాని నేవించినయెడలనని అర్థము.

మణ్ణాకవర్ణ్యాదిః

మూ. మణ్ణాకపర్ణ్యాస్వరసఃప్రభా తేప్రయోజ్య యష్టిమధుకస్యచూరమ్
రసోగుడూచ్యాస్తుసమూలపుష్పాఃకల్పఃప్రయోజ్యఃఖలుశజవుష్పాః
ఆయుఃప్రోదాన్యామయనాశనాని బలాగ్నివర్ణ్వరవర్ధనాని
మేధ్యానిచైతాని రసాయనానిమేధ్యా విశేషేణచ శజవుష్పి. ౧౪

తా. —సరస్వతీయావృతసము, అతిగురుచూర్ణము; తిప్పతీగెస్వరసము, ఉత్తరేణిస్వరసము, శంఖపుష్పికల్పము అనుయోగములలో శేనిశేని ప్రాతఃకాలముననే నేవించుచుండినయెడల చెన్నబోవు రసాయనగుణములన్నియు కలుగును.

ఈ యోగములన్నియు ఆయుర్వృద్ధికరములును, న్యాధులను నశింపజేయువనిగను, శరీరబలము, వరము, జలరాగి, సుందరము, తారణాశక్తి వీనిని సృష్టి చేయువనిగను ఉండవలయును.

మూ. విశేషేణతుగాక్షీర్యా విప్వల్యాలవణేనచ
త్రిఫలానితయావాఽవియుక్తాసిద్ధంరసాయనమ్.

౧౫

తా:—త్రిఫలాల మార్మను వెదురుపువ్వు గాని; పిప్పలి మార్మనో గాని; సైంధవలవణమునో గాని, చక్కెరతో గానికలిపి నేవించుచుండిన మొదల రసాయనగుణములనొసంగును.

ఋతుహారీతకీ

మూ. సిన్ధూతశర్కరా శుణ్ణీకణామధుగుడైః కృమాత్
వర్షాదిష్యభయాపౌశ్యా రసాయనగుణైషిణా.

౧౬

గ్రీష్మేతుల్యగుడాం సస్థైస్థవయుతాం మేఘావనద్ధామ్భకే
సార్థంశర్కరయాశరద్యమలయా శుణ్ణ్యాతుపారాగమే
విప్వల్యాశిశిరేవస స్తనమయేక్షాదేణసంయోజితామ్
రాజస్ భుజ్య హారీతకీ మివగదా నశ్యన్తుతే శత్రవః.

౧౭

తా: ఈ హారీతకీ మార్మను వర్షాఋతువునందు సైంధవలవణముతోడఁ. శరదృతువునందు చక్కెరతోడను, హేమంతఋతువునందు శుంఠి మార్మతోడను, శిశిరర్తువునందు పిప్పలీ మార్మతోడను, వసంతఋతువునందు తేనెతోడను, గ్రీష్మఋతువునందు బెల్లముతోడను నేవించుచుండిన యొదల రసాయనగుణముల నొసంగును.

ఓభోజరాజా! హారీతకీ మార్మనునకు ననునుగ బెల్లమునుకలిపి గ్రీష్మఋతువునందును, వర్షాఋతువునందు సైంధవలవణముతోడను, శరదృతువునందు చక్కెరతోడను. హేమంతఋతువునందు శుంఠి మార్మతోడను, శిశిరఋతువునందు పిప్పలి మార్మతోడను; వసంతఋతువునందు తేనెతోడను భుజించి యొదల నీపరాకృమములను శత్రువులు నశించినట్లుల ననుస్త్వాచును హారీతకీ వలన నశించును.

పునర్నవాయోగః

మూ. పునర్నవస్వార్ధఫలం నవస్యప్తిష్ఠం పిబేద్యఃపయసాఽర్ధమూసమ్
మాసద్వయంతత్త్రిగుణానమాంవాజీర్ణోఽపిభూయస్సపుసర్షవస్వాస్యత్.

తా:—అష్టదుత్తీస పునర్నవా (౫ రీతేను) కల్కమును ప్రతిదివను అర్ధఫలమునా

మూ. యే మాసమేకం స్వరసం పిబన్తి నేదినే భృగ్వర్ణనముతమ్
క్షీరాశినస్తే బలవీర్యయక్తా స్పృశూశ్శృతం జీవనమాప్నువన్తి. ౧౯

తా:—ఎవరు గుంటలగు రాకులమును ఒకమాసముదినములు త్రాగుచు పాలనే ఆహారముగ నేవించుచుండగా నారు బులు వీర్యము వీరితోకూడి నూరుంకత్వములు ముఖముగ జీవించెదరు.

శతావర్యాదిచూరణమ్

మూ. శతావరీ ముణ్ణినికాగుడూచీ సహస్తికరీ సహతాలయూలీ
ఏతానికృత్వా సహభాగయుక్తా న్యాజ్యేనకింవా మధునావలిష్యత్. ౨౦

జరాటజామృత్యువియుక్తదేహో భవేన్నరో వీర్యబలాదియుక్తః
విభాతిదేవప్రతిమ స్సనిత్యలప్రభామయో భూరివివృద్ధబుద్ధిః. ౨౧

తా:—పిల్లిగడ్డలు, బోడతగము, తిప్పతీగ, బురక్కసిగడ్డ, నేలతాడిగడ్డలు వీనిని సమభాగములుగగ్రహించి చూర్ణముచేసి బలానుసారముగ నేతితోగాని కేసెతోగాని కలిపి నేవించుచుండిన యెడల మదిమి, రోగము, మృత్యుభయము ఇబిలేనివాడై బు వీర్యములతోకూడి దేవతలతో సమానమైన ప్రభావముకలవాడై విశేషమైన బుద్ధిబలము గలవాడగును.

అశ్వగన్ధానామము

మూ. వీతాశ్వగన్ధా పయచాశ్చమాసం ఘృతేన తైలేన సుఖామృచా వా
కృశస్య పుష్టిం వపుషో దధాతి సరస్య సస్యస్య యథామృచ్చస్తిః.

శిశిరేచాశ్వగన్ధానామము: కన్దచూరణం పయోన్వితమ్
మాసమత్తి సమధ్యాజ్యం స వృద్ధోపి యువాభవేత్. ౨౩

తా:—పెన్నేరుగడ్డ చూర్ణమునుగాని కల్కమునుగాని నేయి, నూనె, వేడినీరు వీనిలో దేని యనుపానముతో నయినను పశునయించినములు నేవించినయెడల పర్షుచే సస్యము వృద్ధిపొందునటుల కృశించిన శరీరముకలవారు పుష్టినిపొందుదురు.

పెన్నేరుగడ్డలచూర్ణమును శిశిరముతువునందు పాలు, లేనె, నెయ్యి వీనితో కలిపి ఒకకూరను

మూ. ఘృతామలకశర్కరాతిలపలాశబీజాని యః
 సమాని శయనస్థితో మధుయుతాని ఖాదే న్నిశి
 వలీపలితవర్జిత స్తరుణానాగతుల్యోబలీ
 బృహస్పతిసమః పుమా స్ఫవతి సోఽచిరేణ ధు్రవమ్. ౨౪

‘రాజనారాణే’

తా:—నేయి, ఉశికఃకుగు, చక్కెర, నువ్వులు, మోముగింజలు, తేనె పీనిని సమాన భాగ
 ములుగ గ్రహించి అందు చూరము చేయదగినవానిని చూర్ణించి తేనె, చక్కెర, నేయి పీనిని కలుపుకొని
 రాత్రియందు శయనంచబోవులప్పుడు నేవించుచుండినయెడల వలీపలికములు లేనివాడై యేనుగుగున్న
 వంటి శరీరబలము గలవాడును బృహస్పతితో సమానమైన బుద్ధి బుముగలవాడును ఆచిరకాలముననే
 విస్వంశయముగ నగువని రాజనారాండమునందు చెప్పబడియున్నది.

కృష్ణతిలాదియోగః

మూ. అసితిలివిమిత్రా స్పల్లచా న్భక్షయే ద్యః
 సతత మిహ పయాశీ భృజ్జరాజస్య మాసమ్
 భవతి చ చిరజీవీ వ్యాధిభి ర్ముక్త దేహణీ
 భ్రమరసదృశకేశః కామచారీ మనుష్యః. ‘బృహత్’, ౨౫

తా:—నల్లనువ్వులు, గుంటకలగ రాశులుగుళ్ళు, పీనిని కలిపి ఒకమాసముభుజించుచు క్షీరము
 నే ఆహారముగ నుపయోగించుచుండినయెడల గోగములేనిశరీరమును, తుమ్మెదరెక్కలవంటి వెంట్రు
 కలును, మన్మథునివంటి సౌందర్యమునుకలవాడై చిరకాలము జీవించును. అని బృందమాధవమునందు
 చెప్పబడియున్నది.

సితాదిమోగః (చికిత్సాకలికాల్)

మూ. ససితయావచయాఽఽమలకై రథత్రిఫలయా త్వథ వాఘృతమిశ్రయా
 కనకజాతరజస్పతతం కృతంపరమిదం హిరసాయనమిష్యతే. ౨౬

తా:—స్వర్ణభస్మమును, చక్కెర, వస పీనియుపానముతో గాచి, ఉసిరికపలుపు మారముతో
 గాని, త్రిఫలమునకు...

మూ. ధాత్రీతిలాస్ఫుజ్జరజో విమిశ్రాన్యేభక్షయేయు ర్మనుబాఃక్రమేణ
తే కృష్ణకేశావిమలేద్వియాశ్చ నిర్వాప్యథయోఽవ్యామరణాద్భుకేయుః

తా:—ఉశిరికవరుగు, నువ్వులు. నుంటకలగ రాకు వీని సమభాగములుగ గ్రహించి కల్కము
చేసి నిత్యము నేవించుమండినయెవల నల్లనివెంటుకలు, పచ్చివైకల ఇందియములుకలిగి మరణాంత
మువరకు రోగములేనివారై సుఖముగ జీవింతురు.

వర్ధమానభల్లాతకయోగః
మూ. పళ్ళుభల్లాతకాం శ్చిత్వాశోధయే ద్విధివజ్జలే
కషాయం శం పితేచ్ఛితం ఘృతేనాస్తోషతాలుకమ్.

పళ్ళువృద్ధ్యాపిబేద్యావత్సప్తతి హోనయేత్తతః
జ్జేఢేఽద్యాదోదనశీతం ఘృతక్షీరోపసంహితమ్.

పతద్రాసాయసంమేధ్యం వలీపలితనాశనమ్
కుస్తాశ్శోకఃకిమిదోషఘ్నం దుష్టశుక్రవిశోధనమ్ బృహ్పాత్.

తా:—శుద్ధిజేసిన అయిదుజీడిగింజులు కత్తిరించి నాలుగింతలు నీటిలో వైచి నాలుగవభాగము
మిగులునటుల కషాయముకాచి వడియగట్టి చల్లార్చి పెరవుతును నౌడలకును నేతినిపూసికొని పైకషా
యమును త్రాగవలయును. ఇటుల దినము అయిదుగుతుం డెబ్బదిగింజులగువరకు వృద్ధిజేసి మరల దినము
నకు అయిదుగింజులవంతున అయిదుగింజులు అగువరకు త్రగ్గియును పైనిధ్యుగ కషాయమునుకాచి నేవించు
చుండవలయును. ఈరసాయనమును నేవించుకాలమున వానము చేసినకషాయము జీర్ణమైపిమ్మట చల్లారి
నఅన్నమును నేయి పాలు వీనిశోకలిపి భుజించుచుండవలయును. ఈరసాయనము మేధాశక్తినికలిగించి
వలీపలితములు, కుష్మము అర్శము, క్రిమినోషము, శుక్రదోషము వీనిని పోగొట్టును. అని బృందమాధవ
మున చెప్పబడియున్నది.

గుడూచ్యపామార్గాదియోగః

మూ. గుడూచ్యపామార్గ విడడ శజిసే నచాభయా శుణ్ణి శత్రావరీ స్సమాః
ఘృతేన లీఢ్యా ప్రకరోతిమానవంత్రీభిద్దినైః శ్లోకసహస్రధారణమ్

తా:—తిప్పతీగ, ఉత్తరణు, వాయువిడంగములు, శంఖపుష్పి, వస, కరకవలుపు, శుంతి,
పిల్లిగడలు వీనిని సుభాగములుగ గ్రహించి నూనెలో కలిపి ముగ్ధమున త్రాగవలయును.

మూ. బౌద్ధాధ్యయనము వాచాభివృద్ధి మధ్య సైన్యము
అన్యధాగా తృప్తి పొందెను సుహృదయతే.

తా:—సరస్వతియను, వన, కరకవలపు, అడవరసాకు, విష్ణుశుభ్ర, సైన్యవలనము వీనిని
సమర్థములుగ గ్రహించి చూర్ణించి తేనెనోకలిపి యేడుదినములు నేవించినయెడల కిన్నెరకంతమువంటి
కంతముగలవాడగును,

ఆమలకీరసయోగం

మూ. హస్తమిత్త వమనారుచి దాహ మోహ ఖాలిత్వ మేహ తిమిరార్క
సశుక్లదోషాన్

ముక్తానర స్పతత మామలకీరసేన వృద్ధోపి తేనచ భవేత్తురుణీరిరంసుః

తా:—నిత్యము ఉశిరికపండ్రసమును నేవించుచుండినయెడల అమృషిత్తము, వమనము, అరుచి,
దాహము, మోహము, బట్టినెత్తి, ప్రకేహము, అర్మము అను కంటిరోగములు, శుక్లదోషము ఇవి నశిం
చును. దీనినివృద్ధులు నేవించినను తరుణులతో రమించుక క్రిలచారగుదురు.

లోహగుగ్గులు:

మూ. అయఃపలం గుగ్గులు రత్న మౌజ్యః పలత్రయం వ్యోషసలాని పశ్చ
పలాని చాష్టై త్రిఫలారజశ్చ కర్షం లిహన్యాయ్యమరత్వమేవ. 38

తా:—లోహాభస్మము ఒకచిలము, శుద్ధిచేసిన గుగ్గులు మూడుపలములు, త్రికటుకచూర్ణము
అయిదుపలములు, త్రిఫలాచూర్ణము యెనిమిదిపలములు వీనినన్నిటిని ఒకటిగకలిపి కషాఫోహణము
యొక్కనుసానముతో నేవించుచుండినయెడల మృత్యువును జయించివవాడగును.

గనకరసాయనమ్

మూ. శుద్ధో బలి ర్నోపయనా విభావ్య స్తత శ్చతుర్జా గుడూచికాభిః
పథ్యాక్షుధాత్రైషధ భృజ్జరాజై రాభివ్యోజ్జప్తవారం పృథగార్ద్రకేణ39

శుద్ధేనీకాం దైవాజ్యములు కానాం రసాయనం గనకరాజ సంజమ్

కణ్డూళ్ళు కుప్పం విషదోష ముగంమా సద్వయేనేహ జయోత్సయోగః
 ఘోరాతిసారం గ్రహణీగదళ్ళు హారేచ్చురక్తం దృఢశూలయు కమ్32
 జీర్ణజ్వరే మేహగణే ప్రకృప్తం వాతామయానాం హారణే సమర్థమ్
 ప్రజాకరం కేశ మతీవకృష్ణం కరోతిచేద్భ్రతచారవర్షమ్. 35

రసాయనం పర్వతజాత్యబీజం త్కారా మ్మలైలాదిక రాజివర్షమ్
 ససోమరోగం సహముష్కవృద్ధిం హారేచ్చ వై గనకరాజయోగః 36

హారతి సకలరోగా నస్తకాఖ్యః ప్రయోగః
 మృతసదృశనరాణాం ప్రాణదో దీర్ఘ మాయుః
 తదను విహితయోగో భస్మ సూతం సహేమ
 రమయతి త్రిదశానాం దేహదీ ప్తిం సురూపామ్ 40

వీర్యస్యవృద్ధిం దృఢదేహవహ్ని మశీతివాతాన్విహిన్వాని కుషమ్
 ప్రమేహదుష్టోదరరోగజాలం విశేషతో హ ని తు సన్నిపాతమ్. 40

దోషజ్వరం రాజరుజం ప్రమేహం పాణ్డుక్షయశ్వాస గుదాబ్జు-రాదీ-
 ఏతానిరోగాన్విహిన్వాన్తిగ్రుం రసాయనం జల్పితవిశ్వరేణ. 49

తా:— మొదట అప్తశుద్ధులుచేసిన గంధకమును ఆవుపాలు, చాతుర్జాతకములు, తీప్పతీగ,
 త్రిఫలములు, శుంఠి వీనిక సాయములు, గుంటగల రాకురసము, అల్లపురసము వీనిచే ప్రత్యేకము యొనిమి
 దేసిభావనలుచేసి ఇటుల భావనచేయబడిన గంధకమునకు సమముగ చక్కెరనుకలిపినయెడల గంధకరసా
 యనమనబడును. ఈరసాయనమును కష-ప్రమాణముగాని లేక రోగిగోగములయొక్క బలానుసారముగ
 గాని నేవించినయెడల వీర్యము, పుష్టి, దృఢమైవదేహము, అగ్నిపాటవము ఇవికలుగును. ఈరసాయన
 మును రెండుమాసములు నేవించినయెడల శరీరమునందలి దురద, కష్టము, తీవ్రమైనవిషదోషము, అతిసా
 రము, గ్రహణీదోహము, శూలతో కూడిన రక్తాతీసారము ఇవి నశించును. మఱియు నియ్యది జీర్ణజ్వర
 ము మేహవ్యాధులు వాతవ్యాధులు వీనిని పోగొట్టుటయందు మిక్కిలి సమర్థమైనదిగనందును. ఈరసా
 యనమును ఆరుమాసములు నేవించినయెడల సంతానమును, తుమ్మెరకెక్కలనంటి వెంబుక్కలును కలుగు
 నటుల చేయును. మరియు నియ్యది సోమరోగము, అండవృద్ధి వీనిని హరించును.

ఈ గంధకరసాయనమునందు రసభస్మము లేక రసనిందూరమును స్వర్ణభస్మమునుకలిపి నేవించిన
 యెడల మరణావస్థయందును వానికీకూడ పాణిణియనోసంగి దీర్ఘాయువును గలిగించును.

మజ్జరము, రాజయక్షు, శాణ్డప్ర, శ్వాప, అశ్మస్సు మొదలగు సమస్త్రోగములను శీఘ్రముగ నశింపజేయును. ఈ సాయము ఈశ్వరునిచే అనుగ్రహింపబడినది.

దీనిని నేవించునప్పుడు ఉష్ణ, పులుసు; నూనె; ఆనాబ మొదలగువానిని వర్జించును.

రసాయనతైలాని

మూ. ఏరణతైల మథ నిమ్మఫలాస్థితైలమేతద్రాసాయనమనామయకాయకారి జ్యోతిష్కీఫల పలాశఘోద్భవం వా తైలం వలీపలితహారి

భిషక్ప్రదిష్టమ్ ౪౩

తా:—ఆరుదమా, వేపనూనె, మాల్కంగినీతైలము, మోదుగగిజలతైలము యీనాలుగును క్రోధిపజేశానుసారముగ నేవించియొడల ఒక్కొక్కటిమే రసాయన గుణముగలవిగను, శరీరమునందు గ్యాధిలేకుండచేయునవిగను, వలీపలితములను నశింపజేయునవిగను ఉండును.

రసాయనఫలమ్

మూ. నకేవలం వీర మిహోఽయరశ్శుతే రసాయనం యో వివిధం నిషేవతే గతిం సదేవరివిషేవితాం శుభాం ప్రపద్యతేబ్రహ్మ తథైవచాక్షయమ్.

తా:—ఈరసాయనాధికారమునందు చెప్పబడిన వివిధరసాయనములను నేవించెడి వారు వీరేవలము దీర్ఘాయుష్కంతులగుటయేగాక దేవతలు, ఋషులు, వీరియొక్క గమనముగలిగి శాశ్వతమైన బ్రహ్మపదమునుకూడ పొందుచున్నారు.

శ్రీరామచంద్రగుణాలయము,

(Via) ... నోవారు కల్పా.

యందు ఇంగన, కానుగవస్పృ, అనుచాతనునందు కరకనలుపు కమాను గుంఘాత్మము వినితో కలిసిన అయదమా, క్షీహారోగమునందు పిప్పలు; విషదోషమునందు దిశినపురింజలు; కాసరోగమునందు వాక్కుడు; వాతవ్యాధులయందు గుగ్గులు, నెల్లలి; రక్తపిత్తమునందు అడ్డపరము; ఆపస్మారమునందు చస; సరస్వతియాకు; గరదోషమునందుస్వర్ణధమ్మము; ఉదరహృదయందు పిరేచనాషధము; నాతరక్తమునందు తిప్పతీగ; ఆరితవాతమునందు మాషేండరి (మినవఇడ్డి) మేదస్సు (స్ట్రోల్యము) నందు తేనె, నీరు, బగ్గిదరవాచ్చి ధియందు లొద్దుగ; అరుచియందుమాజీఫలము; వణిములయందు తిరిఫల గుగ్గులు; శోకమునందు మద్యపానము; అన్యపిత్తమునందు దాక్షి; మూత్రాశ్రికృచ్చిమునందు శతావరీ, బూడిదగుమ్మడికాయరసము; నేత్రోవ్యాధులయందు తిరిఫలములు; ఉన్మాదమునందు పురాణశృతము; కుష్ఠమునందు చండ్రచేవకషాయము; నిద్రానాశమునందు బత్తిపాలు; శ్రిత్రమునందు బావంచిగింజలు; అజీర్ణమునందు నిద్ర; భయమునందుసంవోషము; ఛద్దియందు పేలాల; తేనె; ఊర్ధ్వజతురోగములయందు తీక్ష్ణషధములచే నస్యము; సార్వభూయందు పుష్కరమూలము; మూర్ఖారోగమునందు శీతోపచారము; కార్యమునందు మాంసరసము; అశ్మరీరోగమునందు కొండపిండివేళ్లు; గుల్మమునందు మునగపట్ట; విద్రోధియందు రక్తమోక్షణము; యొక్కిశయందు లాక్షారస నస్యము; దాహారోగమునందు శీతోపచారము, భగందరవ్యాధియందు గాడిదరక్తమునందు నూర్బడిన యొగ్గలు, కుక్కయొముక, స్వరభంగమునందు తేనెతో కలిపిన పుష్కరమూలము వీనిని పై చెప్పబడిన వ్యాధులయందు తత్తవోగహరౌషధముల నొసంగునపుడు అనుపానములు గొప్పించిన యెడల విశేషఫలవంతముగ నుండును.

మూ. యావద్వ్యోమని బింబమంబరమణే రిన్దోశ్చవిద్యోతతే
 యావత్సప్తయోధయ స్ఫిరయ సి ప్తవి ప్త్యేషేభువః
 యావచ్ఛాపనిమండలం ఫణిపతే రాస్తే ఫణామడలే
 తావత్సద్భిషజః పఠన్తు శ్రీయోగరత్నాకరమ్. 2

ఇతి శ్రీయోగరత్నాకరే ఉత్తరఖణ్డస్సమాప్తః.

తా:—ఎంతకాలము ఆకాశముననూర్వచందుర్లు ప్రకాశించుచుందురో ఎంతకాలముసప్తసముద్రములు సప్తకులాలములు భూమిపైనుండునో ఎంతకాలము ఆదిశేషుని ఫణామండలముపై భూమండలము నిలచియుండునో అంతకాలము ఈసంపత్కరమైన యోగరత్నాకరమును వైద్యగ్రంథమును లోకమునందంతటను సర్వైద్యులును సత్పురుషులును పఠించి పుగుషార్దసాధనరూప మహాఫలమును పొందుదుగాక.

ఇట్లు;—శ్రీ సింహపురీ మధ్య విద్యోతమానస్వీయాము ర్వద శ్లైషజ్య నిలయాధ్యక్ష స్వీయాము ర్వద వైద్యశాలా ప్రధానచికిత్సక ఆయుర్వేదభూషణ భిషగ్వరేశాశ్వాది బిరుదాంచిత శ్రీమాన్ పండిత యేటూరు శ్రీనివాసాచార్య విరచిత, అమృతకర, మను యోగరత్నాకరాంధ్రో వ్యాఖ్యయందు వాణీకరిణ రసాయనాధికారములుగల ఉత్తరఖండము, ద్వితీయసంపుటము సంపూర్ణము.

పుట	విషయము	పుట	విషయము	పుట
౪౪౫	అక్షిణ్యయోగః	౩౧౫	అస్తిమజ్జగతమనుసూరికయోరక్షణం	౪౪౫
౪౪౬	అస్తివిశేషేభగ్నవిశేషమాహ	౩౧౬	అజగత్	౪౪౬
౪౪౭	అపకర్మభగంధరపిటికాచికిత్సా	౩౩౦	అస్థా (స్త్రా) లజీమాహ	౪౪౭
౪౪౮	అశ్వత్థాదికసాయపర్ణక్షాలనమ్	౩౪౨	అగ్నిగోహిణీలక్షణం	౪౪౮
౪౪౯	అగారధూమాదితైలమ్	౩౪౪	అనుశయాలక్షణం	౪౪౯
౪౫౦	అష్టిలికా	౩౪౬	అలసస్యలక్షణం	౪౫౦
౪౫౧	అలజీ	౩౫౦	అయాంషికాలక్షణం	౪౫౧
౪౫౨	అవమంథమ్	౩౫౦	అవపాటికాలక్షణం	౪౫౨
౪౫౩	అష్టిలికాచికిత్సా	౩౫౩	అహీపూతనాయాలక్షణం	౪౫౩
౪౫౪	అలసకకుష్మలక్షణమ్	౩౬౦	అగ్నిగోహిణీచికిత్సా	౪౫౪
౪౫౫	అస్తిమజ్జాద్వయగతకష్మలక్షణమ్	౩౬౩	అనుశయాచికిత్సా	౪౫౫
౪౫౬	అనల్పబాదిః	౩౬౨	అలసచికిత్సా	౪౫౬
౪౫౭	అర్కతైలం	౩౬౪	అయాంషికాచికిత్సా	౪౫౭
౪౫౮	అయోరజఅదిలేపః	౩౬౬	అవపాటికాచికిత్సా	౪౫౮
౪౫౯	అమృతాదికావ్యధః	౪౦౦	అహీపూతనాచికిత్సా	౪౫౯
౪౬౦	అగ్నివనయోగః	౪౦౦	అధిమాంసమాహ	౪౬౦
౪౬౧	అమృషిత్తనిదానసప్రమాపీ	౪౦౩	అధున్వలక్షణం	౪౬౧
౪౬౨	అమృషితస్యోజ్జమ్	౪౦౩	అధిజన్వలక్షణం	౪౬౨
౪౬౩	అమృషితస్యకదాచిదధోగతిః	౪౦౪	అలాసం	౪౬౩
౪౬౪	అమృషితస్యకదాచిదూర్ధ్వగతిః	౪౦౪	అరిమేవాదితైలం	౪౬౪
౪౬౫	అమృషితస్యసాధ్యసాధ్యసాధ్యత్వమ్	౪౦౪	అధిజన్వీకాచికిత్సా	౪౬౫
౪౬౬	అమృషితేఅవిలకఫసంసరమ్	౪౦౫	అర్కాంకురాదియోగః	౪౬౬
౪౬౭	అమృషితేకఫానుగతమాహ	౪౦౫	అసానుర్తైలం	౪౬౭
౪౬౮	అమృషితేనాతశ్లేపానుగతమాహ	౪౦౫	అపరాంశ్చకుస్త్రీంశన్నాసాలోగానాహ	౪౬౮
౪౬౯	అమృషితేశ్లేపీపిత్రానుబంధమ్	౪౦౬	అనిమిత్తలింగనాశలక్షణం	౪౬౯
౪౭౦	అమృషితస్యచికిత్సా	౪౦౬	అవంథశుకం	౪౭౦
౪౭౧	అధయాద్యవలేపః	౪౦౬	అవంథశుకస్యకష్టసాధ్యతా	౪౭౧
౪౭౨	అమృషితేపథ్యావధ్యమ్	౪౧౦	అవంథశుకస్యాసాధ్యతా	౪౭౨
౪౭౩	అగ్నివిసర్పః	౪౧౬	అక్షిపాకాత్యయః	౪౭౩
౪౭౪	అగ్నివిసర్పేమాంసాన్యాదిలేపః	౪౧౮	అజకాజాతలక్షణం	౪౭౪
౪౭౫	అమృతాదికావ్యధః	౪౨౪	అధిమాంసార్కలక్షణం	౪౭౫
౪౭౬	అశ్వగంధాదిలేపః	౪౩౪	అరుచం	౪౭౬
౪౭౭	అతివిషాద్యంచూర్ణం	౪౪౦	అగ్నివర్త	౪౭౭
౪౭౮		౪౪౦	అంజననామికా	౪౭౮

మధ్యమోక్ష రఖండముల

అకారాదివిషయసూచి

— ౧౦౪౩౦ —

విషయము	పుట	విషయము	పుట
అన్నద్రవశూలమ్	౨౧౧	అండపృద్ధిచికిత్సా	౨౩౦
అశుభిషుతజోదావర్తమాహ	౩౨	అజాబ్యాదిలేపః	౨౩౩
అవశేషజాంఠాదావర్తానాంచికిత్సా	౩౬	అశచి	౨౪౦
అగారధూమాదివర్తిః	౩౯	అయ్యనాని	౨౪౨
అర్కపుష్పయోగః	౫౭	అయ్యవస్యసంఖ్యా	౨౪౩
అర్జునాదిచూర్ణమ్	౭౪	అయ్యదస్యలక్షణమ్	౨౪౪
అశ్మరీజమాతర్కాభమాహ	౮౩	అయ్యదానాంపాకాథానేపేఠః	౨౪౪
అభిమాతమాతర్కాప్రచ్ఛచికిత్సా	౮౮	అయ్యతాదితైలమ్	౨౪౭
అశ్మరీజకప్రచ్ఛచికిత్సా	౯౯	అజమోదాదితైలమ్	౨౫౦
అష్టిలామాహ	౧౦౦	అపచీచికిత్సా	౨౫౩
అశ్మరీనివాసమ్	౧౦౧	అశ్వత్థాదిలేపః	౨౫౪
అశ్మరీసంహృతిః	౧౦౨	అపచ్యాంరక్షావిధిః	౨౫౪
అశ్మర్యాఃపూర్వరూపమ్	౧౦౩	అయ్యదచికిత్సా	౨౫౭
అశ్మరీసామాన్యలక్షణమ్	౧౦౩	అత్తర్విద్రావిక్షణమ్	౨౫౭
అశ్మర్యాసాధ్యత్వమ్	౧౦౬	అంతర్విద్రాధిఃసానాన్యాహ	౨౫౯
అశ్మరీచికిత్సా	౧౦౬	అంతర్విద్రాధిస్వసాధ్యలక్షణం	౨౬౩
అర్కపుష్పకల్పః	౧౨౦	అంతర్విద్రాధిచికిత్సా	౨౬౬
అశ్వగంధాపాకః	౧౪౬	అవనేచనమ్	౨౬౯
అంకరాగః	౧౬౩	అపృథాద్యోగుగుః	౨౬౯
అగ్నియఖంలవణమ్	౧౮౭	అయోరజపదిలేపః	౩౦౨
అభిమాతజ్యోధః	౨౦౫	అసాధ్యోష్ణభేదమ్	౩౦౪
అరాగ్రిదిః	౨౨౦	అమరాన్తివద్రాధి	౩౦౫
అస్త్రాజ్యోధిః	౨౨౫	అగ్నిదగ్ధానివాసమ్	౩౦౫
		అగ్నిదగ్ధానిచికిత్సా	౩౦౫

విషయము
 ఇచ్చా శ్లోకము
 ఇంద్రీవారుణ్యాదిః
 ఇంద్రీవారుణీమూలయోగః
 ఇంద్రీవిద్ధాలక్షణమ్
 ఇరివేల్లకాలక్షణమ్
 ఇంద్రీలప్తస్యలక్షణమ్
 ఇరివేల్లకాచికిత్సా
 ఇంద్రీలప్తచికిత్సా
 ఇంద్రీయనాదియోగః
 ఈశ్వరీమూలాలాదిలేపః
 ఋతుహరీశక్తి
 ఉదావర్తనిదానమ్
 ఉదావర్తలక్షణాని
 ఉద్ధారవిధారణజోదావర్తమ్
 ఉదావర్తచికిత్సా
 ఉర్వారబిజాదియోగః
 ఉదావర్తసామూయవిధిః
 ఉదావర్తప్రశ్నలేపః
 ఉదయమూర్తాండరసః
 ఉరోగ్రహనిదానమ్
 ఉరోగ్రహచికిత్సా
 ఉర్వాయుకబిజయోగః
 ఉర్వాయుకబిజకల్పః
 ఉష్ణవాలమాహ
 ఉశీరాదిమూర్తమ్
 ఉదక మేహమాహ
 ఉదరనిదానసాంద్రంభః
 ఉదరపురూపంసుకురితాత్
 ఉదరసంహృష్టిమాహ

పుట
 ౨౦౦
 ౨౩౪
 ౨౩౬
 ౪౬౩
 ౪౬౪
 ౪౬౫
 ౪౭౬
 ౪౮౦
 ౬౯౨
 ౨౫౩
 ౮౬౦
 ౩౧
 ౩౧
 ౩౩
 ౩౫
 ౩౫
 ౩౮
 ౩౯
 ౪౦
 ౪౦
 ౪౫
 ౯౨
 ౧౦౩
 ౧౧౦
 ౧౨౫
 ౧౬౯
 ౧౭౦
 ౧౭౦

విషయము
 ఉదరస్యసామూయలక్షణం
 ఉదరాణాంసంఖ్యా
 ఉదరే దోషసంబంధమాహ
 ఉదరదోషరమాహ
 ఉదరసాధ్యాసాధ్యత్వమాహ
 ఉదరేవిశేషణసాధ్యత్వమాహ
 ఉదరచికిత్సా వాతదోషాదుకామాహ
 ఉదరేదేవదార్యాదిలేపః
 ఉదరఉష్ణీకరనానమ్
 ఉదరతక్రమీకానమ్
 ఉదరరోగహితాని
 ఉదరే పథ్యం
 ఉదరలక్షణమ్
 ఉపనాహసమ్
 ఉత్పిష్టవిశిష్టలక్షణం
 ఉస్మాగ్ధగండరం
 ఉపదంశనిదానం
 ఉపదంశాసాధ్యత్వం
 ఉపదంశేక్ష్యాత్సా
 ఉపదంశచికిత్సా
 ఉపదంశేషల్లాదికార్యః
 ఉపదంశేలేపః
 ఉపదంశేప్రక్షాలనం
 ఉపదంశేఽబ్జాలదలద్యవధూలనం
 ఉపదంశేషటపగ్రణోహాదిలేపః
 ఉపదంశేతిగ్రహలముషీ
 ఉపదంశేవారుహరిదాగ్నిలేపః
 ఉపదంశేనీలోత్పలాదిప్రదేహః
 ఉపదంశేరసాజ్జనాదిలేపః
 ఉపదంశేగోపీచన్దనాదిలేపః
 ఉపదంశేమోచాదిలేపః
 ఉపదంశేసారదాదిలేపః
 ఉపదంశేస్వరనాః-అమృత్యుగ్రహ

పుట
 ౧౭౦
 ౧౭౦
 ౧౭౪
 ౧౭౫
 ౧౭౬
 ౧౭౭
 ౧౭౮
 ౧౯౨
 ౧౯౬
 ౧౯౮
 ౨౦౧
 ౨౦౨
 ౨౦౩
 ౨౦౪
 ౨౦౫
 ౨౦౬
 ౨౦౭
 ౨౦౮
 ౨౦౯
 ౨౧౦
 ౨౧౧
 ౨౧౨
 ౨౧౩
 ౨౧౪
 ౨౧౫
 ౨౧౬
 ౨౧౭
 ౨౧౮
 ౨౧౯
 ౨౨౦
 ౨౨౦

ఈ

ఋ

ఉ

౧౯

'

౨

|

౩౯

౯౯

ii

A

o

oi

g

పుట విషయము

౩౪౨	ఉత్పల్లి కాచికి త్నా	ప
"	"	"
"	ఏరండాది క్వాధః	"
"	ఏరండ్ల తైలదియోగః	"
౩౪౩	ఏరండాది భస్మయోగః	"
"	ఏరండ్ల తైలదియోగః	"
"	ఏలాది మార్కమ్	"
"	ఏణశ్శృంగ భస్మయోగః	"
౩౪౪	ఏలాది శ్మతం	"
౩౪౫	ఏలాదియోగః	"
౩౪౬	ఏలాదిః	"
౩౪౭	ఏలాదియోగ సారాత్	"
"	ఏరండాది కల్పః	"
౩౪౮	ఏరండ్ల తైలదియోగః	"
"	ఏరణ తైలాదిః	"
౩౫౧	ఏరణ తైలదియోగః	"
౩౫౪	ఏకాదశ క్షుద్రా కుష్మాని - తేజువర్మ కుష్మ	"
౩౫౮	గజవర్మ క్షుద్రా కుష్మాని	"
౩౯౯	ఏక వింశతి క్షో నుగులః	"
"	ఏలాది మార్కమ్	"
"	ఏక వృందలక్షణం	"
"	ఏక వృత్త వృత్తయోగికి త్నా	"
౫౦౪	ఏలాది మార్కమ్	"
౫౨౬	"	"
౫౪౧	"	"
"	ఓష్ఠ గో గాః - తేజా సంఖ్యా	"
౫౫౪	ఓష్ఠ గో గో గాతజే	"
"	ఓష్ఠ గో గో పితృ తే	"
౫౯౩	ఓష్ఠ గో గో కఫజే	"
౬౦౦	ఓష్ఠ గో గో మేకోజే	"
౬౪౯	"	"
౬౭౬	"	"
౭౬౯	కఫ కులచికి త్నా	"

విషయము

ఉ పదం శేబాతీ స్రానాలస్వరసః
ఉ పదం శేతి ధి ఫలాదిక సాయ స్రాక్షా శనం
ఉ పదం శే ఆశ్వాత్మాదిక సాయ స్రాక్షా శనం
ఉ పదం శే లిజ్జలేపః
ఉ పదం శే వ్రాణే పూ గాది లేపః
ఉ పదం శే స్ఫా ప్నే లేపః
ఉ పదం శే భూని మ్పాది ఘృతం
ఉ పదం శే క ర్జ్జాది ఘృతం
ఉ పదం శే ఆ గార భూ మాది తైలం
ఉ పదం శే బాల హారీ తకియోగః
ఉ పదం శే ర సగ న్ద క జ్జలీ
ఉ పదం శే పూ గాదియోగః
ఉ పదం శే లేపః
ఉ పదం శే పథ్యం
ఉ పదం శే ఆ పథ్యం
ఉ త్త మా మాహ
ఉ త్త మా చికి త్నా
ఉ దు మ్పర క్షు మాహ
ఉ ది రలక్షణ మాహ
ఉ ద ర్శ్య వి శేష లక్షణ మాహ
ఉ త్క ర్క లక్షణ మాహ
ఉ పకుశ మాహ
ఉ పజి హ్వి కా మాహ
ఉ పజి హ్వి యాం చికి త్నా
ఉ త్పా త్ప లక్షణం
ఉ న్మ న్దం
ఉ త్పా త్ప చికి త్నా
ఉ న్మ నే జీవీ యః తైలం
ఉ త్సృ గ్ పటి కా
ఉ పనాహః
ఉ పనాహ లజ్జో శ్చికి త్నా
ఉ పనాహ సం
ఉ త్పా దనాభి షే కా బాలా నాం

విషయము
 కఫుగుల్మేహి తాని
 కశేరుకాదిసర్పింపుస్తాత్
 కఫజస్మాన్మోగచికిత్సా
 కనుభాద్యంమూర్ఠం
 కటుకాదిచూర్ణంవృందాత్
 కఫాశ్మరీచికిత్సా
 కఫవేచనోపద్రావః
 కఫమేహానాంచికిత్సా
 కతకబీజయోగః
 కఫజవీచనోదరః
 కఫజశోధమాహ
 కఫజశోధచికిత్సా
 కంసవారీతకీ
 కఫపృథ్విచికిత్సా
 కఫుగండేదేవవార్యాదిలేపః
 కఫజవ్రణమాహ
 కఫుగిణిశోధేతజగన్వాదిలేపః
 కరవీరాదిక సాయః
 కరవీరాద్యంత్రిమ
 కఫజ సన్నిహితజోషదంశౌ
 కపాలకుష్ఠం
 కనకారవ్వి
 కతాబాదిలేపః
 కణ్ఠాహారోమాంస్పాదిగణః
 కణ్ఠికార్యాదిక్వాథః
 కర్మమవిసర్పమాహ
 కనేర్వాదిలేపః
 కఫజవిసర్పచికిత్సామూహ
 కర్ణజ్ఞాదిత్రిమ
 కఫజేవిస్ఫోటేభూనిమ్బాదిః
 కఫజమమూరికామాహ
 కచ్చపీకామాహ
 కక్షౌలక్షణమాహ

విషయము
 కదరస్యలక్షణమాహ
 కచ్చపీకాచికిత్సా
 కక్షౌగస్తనయోశ్చికిత్సా
 కదరస్యచికిత్సా
 కపాలికామాహ
 కరాలమాహ
 కచ్చపలక్షణమ్
 కణ్ఠశాలూకమాహ
 కణ్ఠాద్యంమూర్ఠమ్
 కఫజజహ్వోగోశ్
 కఫజరోహిణీచికిత్సా
 కణ్ఠశాలూకచికిత్సా
 కటుకాదిక్వాథః
 కఫజసర్పసరచికిత్సా
 కర్ణగోగాధికారః
 కర్ణగోగాణాంనామాని
 కర్ణశూలస్యస్త్రిమ
 కర్ణశూలస్యాసాధ్యతా
 కర్ణనాదస్యలక్షణమ్
 కర్ణక్షౌడమ్
 కర్ణస్యావమ్
 కర్ణగూఢమ్
 కర్ణపాకమ్
 కర్ణతానాంశోధార్యుదార్యసాంలక్షణాని
 కర్ణపాలిగోగనిదానమ్-పరిపాలలక్షణమ్
 కర్ణగోగాణాంచికిత్సా-కర్ణపూరణవిధిః
 కర్ణశూలచికిత్సా
 కర్ణసాప్రూతికర్ణకమికర్ణానాంచికిత్సా
 కర్ణచిక్షాశనేఃసాయః
 కర్ణకణ్ఠాచికిత్సా
 కర్ణగూఢచికిత్సా
 కర్ణపత్రినానాచికిత్సా
 కర్ణవిద్రావికర్ణపాకయోశ్చికిత్సా

పుట
 ౪౬౩
 ౪౭౪
 ౪౭౬
 ౪౮౦
 ౫౦౦
 ౫౦౨
 ౫౦౫
 ౫౦౮
 ౫౧౩
 ౫౨౬
 ౫౨౯
 ౫౨౯
 ౫౩౦
 ౫౩౨
 ౫౩౬
 ౫౩౭
 " " ౫౩౮
 " " ౫౩౯
 ౫౪౦
 " ౫౪౧
 ౫౪౨
 ౫౪౩
 ౫౪౪
 ౫౪౬
 ౫౪౭
 " ౫౪౮
 " ౫౪౯

5
 6
 7
 8
 9
 A
 0
 01
 8

పుట ౬౩౩ ౬౫౦ ౭౩౩ ౭౬౪ " ౭౬౭ ౭౭౭ ౮౫౦ ౩౫౯ ౩౮౬ ౬౫ ౯౪ ౧౧౮ " ౧౭౮ ౧౮౩ ౨౦౧ ౨౩౪ ౩౧౨ ౩౩౩ ౩౪౯ ౩౫౩ ౩౫౬ ౩౫౭ ౩౫౭ ౩౬౧ ౩౬౩ ౩౬౪ ౩౬౬ " ౩౬౭ " ౩౬౮

విషయము కాచోపకృతుః కార్యసాధ్యజ్ఞానమ్ కాలేపగ్రసవలంబేచికిత్సా కౌసచికిత్సా బాలలోకేషు కౌసశ్యాసచికిత్సా " కార్యే బాలానాం కార్యల్యాదికణః కౌమేశ్వరరసః కిటిధికుష్ఠం కిటిధిచికిత్సా కుమార్యాసః కుటజయోగః కుటజాదియోగః కుటజకల్పః కష్టాది మార్గం ఉదరే కష్టాది మార్గం ఆస్యత్ కుటజాది న్యేసః కురండచికిత్సా కులేరకాది కష్టాది లేవభగండరే కుంభికా కుంభికాచికిత్సా కష్టనిదానం కష్టసంఖ్యా కష్టలూర్వరూపాణి కష్టానాంకోషత్రయస్యనియతలిజ్జమాహ కష్టసాధ్యసాధ్యమాహ కష్టేషుకోషసాధ్యమాహ కష్టాదిసంసర్దబానోగానాహ కష్టచికిత్సా కష్టేవమునమ్ కష్టేవరేచనమ్ కష్టేచికిత్సా క్రమేచికిత్సా

విషయము కర్ణకోధకర్ణార్షకర్ణార్షదానాంచికిత్సా కర్ణపాలివికారాణాంచికిత్సా కర్ణలోకేపథ్యాసథ్యమ్ కల్పలాది మార్గం క్యాధశ్చ కలిక్టాద్యంపీడః కఫజేబ్రిత్యాయే కలికాససాగరనస్యమ్ కఫవిదగ్ధప్రప్తిజమాహ కలికఫలూద్యంజనమ్ కణాదిగుట్టే కర్ణాదివట్టే కఫాభివ్యవచికిత్సా కఫాభివ్యవచికిత్సా కలికాససాగరనస్యమ్ కఫసప్రవచికిత్సా కదలిభ్యుశమ్ కఫబాయోనిగోగాః కఫజయోచికిత్సా కఫమస్త్రస్యసామినిశ్శోరక్షణాని కనీయసీంమాత్రామాహవిశ్యామిత్రః కాంకాయనకటికా కాంచనారగుస్తుయః కాణ్డశక్తిప్రణమాహ కాణ్డశక్తిసామాన్యలక్షణమ్ కాకణిన్ కష్టమ్ కాసముర్రాదలేపః కణ్డ్య దూర్వాదియోగః కాసమర్దబిజలేపః కార్యసపత్రలేపః కాశ్చనీలేపః కాశ్చనాంకాయకృః కాసీసాది మార్గేణ్ కాసీసాదిగుట్టే

విషయము

- కుష్మేశుత్వాదిలేపః
- కుష్మేవిలాదిలేపః
- కుష్మేమనశ్శిలాదిలేపః
- కుష్మేకరజ్జుబివాదిలేపః
- కుష్మేశైలేయాదిలేపః
- కుష్మేరసంధకలేపః
- కుష్మేగుమాచ్యాదికావ్యధః
- కుష్మేనవకకపాయః
- కుష్మేఖదిరోదకపరియోగః
- కుష్మేభూనిమ్బాదికల్పః
- కుష్మేషూమ్బాలనేసరపాదిమూరమ్
- కుష్మాదిలేపః
- కుష్మేశుత్వాని
- కుష్మేఅపథ్యాని
- కుష్మాదిమాణం
- కుష్మాదికల్పః
- కుష్మేఖస్యలక్షణమాహ
- కునఖచికిత్సా
- కుష్మామాద్యంత్రైలమ్
- కుష్మాదిమాణం
- కుష్మాదిత్రైలం
- కుష్మాదికా
- కుష్మాదిమాహ
- కుష్మేకావర్తిః (రోపణీ)
- కుష్మేటాజ్ఞాద్యజ్ఞానం
- కుష్మాదిలేపః
- కుష్మాదిలేపః
- కుష్మాదిత్రైలం
- కుష్మేచోస్థాపాయః ప్రమాత్యాః
- కుకూణకలక్షణం
- కుటినిర్మాణవిధిః
- కృష్ణాద్యంత్రైలమ్
- కృష్ణాద్యంత్రైలమ్

పుట

- 3౬౫
- "
- "
- "
- 3౬౯
- "
- "
- 3౭0
- "
- 3౭౧
- 3౭౨
- 3౭౩
- 3౭౪
- 3౭౫
- ౪౦౧
- ౪౪౦
- ౪౬౫
- ౪౭౭
- ౪౮౭
- ౫౨౪
- ౫౫౦
- ౫౬౩
- ౫౬౪
- ౫౬౫
- ౫౬౬
- ౫౬౭
- ౫౬౮
- ౫౬౯
- ౬౦౨
- ౬౩౭
- ౬౪౧
- ౬౪౩
- ౬౬౭
- ౬౭౫
- ౬౮౨
- ౫౧
- ౪౮౫
- ౬౩౫
- 3౦౨
- ౬౪౧
- ౬౪౭
- ౫౯౫
- ౧౭
- ౯3
- 3౬౯
- 3౭0
- 3౮౨
- 3౯౫

విషయము

- కృమిజహ్యోగచికిత్సా
- కృశలక్షణం
- కృష్ణాదిలేపః
- కృష్ణాదిలేపః
- కృష్ణేషుత్వోప్రణేచికిత్సా
- కృమిదస్తమాహ
- కృమిదస్తచికిత్సా
- కృమికర్ణం
- కృమికణ్ఠాచికిత్సా
- కృమికశ్లేయోగచతుష్టయం
- కృమికశ్లేయోగః
- కృమిచికిత్సానాసాలోగ్
- కృమిగ్రానిమాహ
- కృష్ణగతరోగచికిత్సా సప్రణాసుకప్రవర్తికారః
- కృష్ణాద్యంత్రైలం
- కృష్ణాదిలేఖనాజ్ఞానం
- కృమిజహ్యోగః
- కృమిజహ్యోగోగచికిత్సా
- కృష్ణతిలాదియోగః
- కేళకీక్షారయోగః
- కేళకీష్టికలేపః
- కేపలరాత్ర్యశ్లేషచికిత్సా-రసాజ్ఞానాదిగుటి
- కోష్ఠభేదమాహ
- కర్మాద్యరసానుపానాని
- కిన్ననశ్లేషచికిత్సా
- కిన్ననరైలం
- ఖండపిప్పలీ
- ఖర్జురాదిమూరమ్
- ఖర్జురాష్టకకావ్యధఃకుష్మే
- ఖదిరోదకనిర్మాణంకుష్మే
- ఖనిరానిమ్

ఖ

విషయము	పుట	విషయము	పుట
సుత్యేషాపత్త్యమ్	౬౯	కృత్తి నామా	౨౪౦
సుత్యేవ్యపత్త్యమ్	౭౦	కృత్తింధిచికిత్సా	౨౫౫
సుడన గయోగః	౮౮	కృత్తిభితం	౩౪౯
సుడూచ్యాదిఃపుండ్రాత్	౧౪౧	కృత్తిభితచికిత్సా	౩౫౪
సుడ్యాయంమూర్ఖం	౨౧౩	కృత్తివిసగ్ధనూహ	౪౧౯
సుడార్ధికాదియోగః	౨౧౪	కృత్తివిసగ్ధవ్యగ్రోధకాదాదిలేపః	౪౨౪
సుంబాది తైలమ్	౨౫౧	కృత్తిగ్రస్త బాలరోగలక్షణజాని	౪౫౫
సుడూచ్యాదిలేపః	౨౬౭	గోక్షు రాదిక్వాధః	౪౯౯
సుస్థులయోగః ప్రణేషు	౨౯౬	గోధావత్యాదిః	౧౦౫
సుస్థులవటికాః	౨౯౬	గోక్షు రాదిక్వాధః	౧౦౬
సుస్థులయోగః	౩౨౭	గోకాలకర్కట్యాదిః రాజమూర్తాండాత్	౧౨౦
సుడూచ్యాదిక్వాధః (కుష్ఠే)	౩౬౯	గోక్షు రాదిగుటి	౧౪౪
సుంబాద్యుద్వర్తనం	౩౮౬	గోమూత్యమండూకం	౨౧౫
సుడూచ్యాదిక్వాధః	౪౦౮	గోధూమపోలికా	౨౨౧
సుడ్యాద్యోమోదః	౪౧౨	గోమూత్యాదిలేపః	౩౪౭
సుడూచ్యాదిః	౪౨౬	గోక్షు తాదిపానం	౪౪౧
"	౪౪౯	గోమక్షికాయాంయోగః	౫౫౧
"	౪౫౨	గోరాధ్యంఘృతం	౩౦౭
సుడభృంగశస్త్యలక్షణం	౪౭౩	గోరాధ్యంసర్పిః	౪౨౭
సుంబా తైలం	౪౮౨	ఘనాదిమూర్ఖమ్	౭౬౬
సుడభృంగశచికిత్సా	౪౯౨	ఘృతపురలేపః	౨౩౫
సుడ్యాద్యోయోగః	౫౬౪	ఘృష్టనగ్రిణలక్షణమ్	౩౦౨
సుడూచ్యాద్యుద్వేషమ్	౬౨౫	ఘృష్టవిదలితయోశ్చికిత్సా	౩౦౫
సుజ్జామూలాద్యుద్వేషమ్	౬౨౬		
సుడూచీ తిఘలాదిక్వాధః	౬౫౭		
సుడనాగరవన్యమ్	౬౫౭		
సుర్విజ్యాగో గాణాం చికిత్సా	౬౫౭		
సుడపాకే	౬౫౭		
సుడూచ్యకామూర్తాదియోగః	౬౫౭		
కృత్తిక్షీంయోగః	౬౫౭		
కృత్తిధూమాది తైలం	౬౫౭		
కృత్తిగోధితాశత వన్యోర్విరిపితక్షణమ్	౬౫౭		

ఘ

ఘనాదిమూర్ఖమ్	౪౮౨
ఘృతపురలేపః	౪౯౨
ఘృష్టనగ్రిణలక్షణమ్	౫౬౪
ఘృష్టవిదలితయోశ్చికిత్సా	౬౨౫

చ

చతుస్పములోమాం	౬౫౭
చవికానవః	౭౨౮
చన్ద్రకలారసవంగ్రహాత్	౭౭౦
చంద్రప్రభావటీయోగరత్నావల్యాః	౮౬౩
చంద్రకథావటి	౩౨౦
చన్ద్రాదికల్పితంపఠః	౫౭౫
చన్దనాది తైలమ్	౮౦౦

విషయము	పుట
సుత్యేషాపత్త్యమ్	౬౯
సుత్యేవ్యపత్త్యమ్	౭౦
సుడన గయోగః	౮౮
సుడూచ్యాదిఃపుండ్రాత్	౧౪౧
సుడ్యాయంమూర్ఖం	౨౧౩
సుడార్ధికాదియోగః	౨౧౪
సుంబాది తైలమ్	౨౫౧
సుడూచ్యాదిలేపః	౨౬౭
సుస్థులయోగః ప్రణేషు	౨౯౬
సుస్థులవటికాః	౨౯౬
సుస్థులయోగః	౩౨౭
సుడూచ్యాదిక్వాధః (కుష్ఠే)	౩౬౯
సుంబాద్యుద్వర్తనం	౩౮౬
సుడూచ్యాదిక్వాధః	౪౦౮
సుడ్యాద్యోమోదః	౪౧౨
సుడూచ్యాదిః	౪౨౬
"	౪౪౯
"	౪౫౨
సుడభృంగశస్త్యలక్షణం	౪౭౩
సుంబా తైలం	౪౮౨
సుడభృంగశచికిత్సా	౪౯౨
సుడ్యాద్యోయోగః	౫౬౪
సుడూచ్యాద్యుద్వేషమ్	౬౨౫
సుజ్జామూలాద్యుద్వేషమ్	౬౨౬
సుడూచీ తిఘలాదిక్వాధః	౬౫౭
సుడనాగరవన్యమ్	౬౫౭
సుర్విజ్యాగో గాణాం చికిత్సా	౬౫౭
సుడపాకే	౬౫౭
సుడూచ్యకామూర్తాదియోగః	౬౫౭
కృత్తిక్షీంయోగః	౬౫౭
కృత్తిధూమాది తైలం	౬౫౭
కృత్తిగోధితాశత వన్యోర్విరిపితక్షణమ్	౬౫౭

విషయము
 జిహ్వాయాంలేపః
 జీరక తైలం
 జీరకాద్యంబూర్ణం
 జీరకావలేపః
 జ్యంభావిఘ్నజోదావర్తమాహ
 జైపాలపత్రికతైలం
 జ్యోతిష్మతీతైలం
 జ్వరాతిసారేక్షణ్యాః

త్ర

తక్రాసయోగః
 తర్పణవిధిః
 తక్రాదియోగః వృన్దాత్
 తన్ద్రానాశోపాయః
 తారమందూరః
 తాలపాకేబాలానాం
 తాలరోగాణాంనామాని
 తాల్యర్బుదలక్షణం
 తాలపుష్పటలక్షణం
 తాలశోషమాహ
 తాలపాకమాహ
 తాలరోగాణాంచికిత్సా
 తాంబూలమార్జనవర్ణముభేదికిత్సా
 తాలకణ్డకలక్షణమ్
 తాలకణ్డకేబాలానాం
 తారకేశ్వరరసః
 తిలాద్యుపనాహశం
 తిలాదికల్కః
 తిక్రాదిఘృతం
 తిలాదిలేపః
 తిలాభ్రమాదియోగః
 తిలకాలకః
 తిలకాలకచికిత్సా

పుట విషయము
 ౨౬౦ తిలకాలకమాహ
 ౩౯౦ తిలకాలకమాషజతుమణీనాంచికిత్సా
 ౫౧౨ తిలాదిస్వేదః
 ౬౯౧ తిలక్యాధః
 ౩౨ తిలమూలాదిచూర్ణంసుశుక్రాత్
 ౨౫౨ తిలాదిఝారయోగః
 ౩౯౨ తిలఝారయోగః
 ౨౨౯ తుగావలేపః
 తుణ్ణికేరీమాహ
 ౨౧౮ తుంబీతైలం
 ౬౦౯ తుంబుర్వాద్యంబూర్ణం
 ౮౨ తుణ్ణీఘృతం
 ౬౬౨ తులస్యాద్యంజనం
 ౨౪ తృణపంచమూలశ్వాధపయస్వీ
 ౨౨౨ తృప్తీయపలలగతదోషస్వల్భావః
 ౫౦౪ త్రిపునీబీజాది
 ౫౦౫ త్రియమాణాదిఘృతంవృన్దాత్
 ౫౦౬ త్రికటుకాద్యోగుస్తుయః
 " త్రికటుకాద్యంబూర్ణం
 " త్రికంటకాదిక్వాధః
 ౫౨౨ త్రికంటకాద్యంఘృతం
 ౫౩౫ త్రికంటకాదిగుస్తులు
 ౨౫౪ త్రికంటకాదియోగః
 ౨౨౨ త్రికంటకాదిచూర్ణం
 ౧౬౦ త్రిదోషశూలచికిత్సా
 ౨౯౦ త్రిదోషగుల్మస్యాస్యాస్యాధ్యత్వమాహ
 ౧౯౩ త్రిదోషగుల్మచికిత్సా
 ౩౦౮ త్రిదోషస్మూర్ణయోగాః
 ౩౩౩ త్రిదోషజవిస్ఫోటం
 " త్రిదోషకృమిజహ్నుద్రోగయోర్క్షణమాహ
 ౩౫౨ త్రిదోషజహ్నుద్రోగచికిత్సా

పుట
 ౪౨౦
 ౪౮౯
 ౫౪
 ౫౬
 ౫౨
 ౧౨౧
 " ౨౬౫
 ౫౦౪
 ౨౪౨
 ౧౫
 ౩౮౯
 ౬౨౬
 ౮౪
 ౫౮౦
 ౧౨౦
 ౬౨
 ౨౪౯
 ౪౦౯
 ౯౦
 ౯౪
 ౯౫
 ౧౦౬
 ౧౨౧
 ౧౦
 ౪౨
 ౫౫
 ౫౩౧
 ౪౩౨
 ౨౨
 ౨౪
 ౩౨౫

విషయము	పుట	విషయము	పుట
దశమాలఘృతమ్	౬౧౩	దురాలభాదిలేహః	౨౬౫
ఏకమూలేఘృతమ్ అపరమ్	"	దుఃఖువర్ధనం	౫౪౨
దధిమరీచయోగః	౬౩౬	దుఃఖువర్ధనక చికిత్సా	౫౪౨
దస్తోద్భేదకాలో గాః బాలానామ్	౨౫౫	దుర్వాశి తైలం	౩౦౫
దస్తోద్భేదలో గేఘ బాలానామ్	౨౨౨	దుర్వాదియోగః కంఠ్యాం	౩౦౫
దర్శిక రలక్షణమ్	౨౯౨	దుర్వాదిసర్పిః	౨౨౨
దశాంగ దమ్	౨౧౪	దుఃషీవిషస్య కార్యమాహ	౨౯౪
దాధిః ఘృతమ్	౬౬	దుఃషీవిషస్య రసాది ధాతుగతస్య లిఙ్గా	౨౯౪
దాడి మదియోగః	౯౨	దుఃషీవిష పూర్వమాహ	౨౯౪
దార్వాదియోగః	౨౧౨	దుఃషీ భేదే నాన్యై వికారానాహ	౨౯౪
దార్వాదిః	౨౨౦	దుఃషీవిషస్య నిరుక్తిః	౨౯౪
దాక్షణికస్య లక్షణమాహ	౪౬౨	దుఃషీవిషస్య సాధ్యత్వాదికమాహ	౨౯౫
దాక్షణికస్య చికిత్సా	౪౬౨	దుఃషీవిష మఖి ధాయగ రం దర్పయితుమాహ	౨౯౫
దాలనస్య లక్షణమాహ	౫౦౦	దేవస్యా మది	"
దారాన్యోదికార్థః	౫౩౦	దేవదారాన్యోదికసౌలేపః	౧౬౩
దారాన్యోదికపర్తిః	౫౪౦	దేవదారాన్యోదికలేపః	౨౫౯
దారాన్యోద్వజ్జనం	౬౨౪	దేవదారాన్యోదిక సాయః సూతి కాలోగే	౨౪౧
దారాన్యోదిక సాయః	౬౨౯	దేశవిశేషే కాలవిశేషే చ దష్టస్యా సాధ్యత్వం	౨౪౧
దారాన్యోదికాన్యోధ్యైః	౬౨౯	దోషజక్షవధుమాహ	౫౫౨
దివాస్థలక్షణమాహ	౫౨౫	ద్వంద్వజశూలచికిత్సా	౧౨
దివాస్థరాస్థ్రస్థయోశ్చికిత్సా	౬౩౪	ద్వంద్వజగుల్మలక్షణం	౪౬
దీప్తికా తైలం	౫౪౭	ద్వంద్వజపఠి మేహచికిత్సా	౧౩౯
దీప్తమాహ	౫౫౨	ద్వంద్వజవిసర్పాణాం నామాస్త్ర రాజ్యాహ	౪౧
దీప్తలోక చికిత్సా	౫౬౨	ద్వంద్వజేవిసర్పేకియా	౪౨౨
దృష్టిలో గానాశు - క్రద్రదృష్టిలక్షణం	౫౭౯	ద్వంద్వజవిస్ఫోటకమాహ	౪౩౪
దృష్టిలో గాణాం సంభ్యాం నామా నివాహ	౫౮౨	ద్వాద్వకాఙ్గి సాయః	౧౩
దృష్టిమణిలప్రత్యసన్నతయా కృష్ణక		ద్యాక్షోదికార్థః	౫౪
		వికారానాహ	౫౫
దృష్టిగతలోక చికిత్సా			౫౬
దుష్టవర్ణిలక్షణం			౫౭
దురాలభాదిః			౫౮
దురాలభాదిః			౫౯

ద్విత్వై రాద్యం మార్ణం
 ద్విదోషజసాన్ని సాతికపరిణా మశూలమాహ
 ద్విదోషజస్యో ఘమాహ
 ద్విదోషజశూలమాహ
 ద్విసంతీక్షారవతి
 ద్విః ధంక ర్ణవివిధీమాహ
 ద్విత్రిదోషజనాడీవ్రణమాహ
 ద్విత్తీయఃపటోలాదిర్వృస్తాత్

ధ

ధా త్ర్యాదియోగః
 ధాత్రీమా ర్ణాదియోగః
 ధాన్యగోక్షు రాద్యంఘృతం
 ధాతుక్షయావరణాభ్యాంకుపితనాతేన మధు సంభవమాహ

ధాన్యామూదిపానం
 ధానకషాయః
 ధాతశ్యాదిలేపః
 ధాత్ర్యవలేహః
 ధాత్రీఫలాదినేచనం
 ధాత్ర్యాదిలేపః
 ధాత్రీత్రిలాదియోగః
 ధూమదర్శినమాహ
 ధూపః విషే
 ధ్వజవృద్ధికరణం

న

నలాదిశ్వాధః
 నవకగుస్తుః
 నవకార్ణోగుస్తుః
 నయనరోగసమ్ప్రప్తిఃసుశుత్రే
 నకలాస్థమాహ
 నయనశాణనామృతమ్
 నయనామృతమ్
 నదీజాదిగుటికా

౧౫	నకులాస్థ్యరోగచికిత్సా	౧౫	నకులాస్థ్యం మార్ణం
౨౦	నయనాభిఘాతస్యనిదానమ్	౨౦	ద్విదోషజసాన్ని సాతికపరిణా మశూలమాహ
౨౦౫	నయనరోగేనాలానాం	౨౦౫	ద్విదోషజస్యో ఘమాహ
౪	నక్షమాలాద్యజ్జనమ్	౪	ద్విదోషజశూలమాహ
౧౦౬	నఖదస్తవివచికిత్సా	౧౦౬	ద్విసంతీక్షారవతి
౫౦౦	నవసాగరాదిలేపః	౫౦౦	ద్విః ధంక ర్ణవివిధీమాహ
౧౬	నారాచమారణమ్	౧౬	ద్విత్రిదోషజనాడీవ్రణమాహ
౪౦	నారాచరసః ఉదావర్తే	౪౦	ద్విత్తీయఃపటోలాదిర్వృస్తాత్
౫౦	నాగరాదిపిష్టమ్ పృందాత్		
౬౨	నారాచోరసః గుల్ఫే		
౮౬	నారీకేశజలాదిపానం		
౧౦౪	నారాయణమారం		
౧౦౨	నారాచఘృతం		
౨౦౦	నారాచోరసః		
౩౨౩	నాడీవ్రణనిదానం		
౩౨౪	నాడీవ్రణచంఖ్యామాహ		
౩౨౫	నాడీవ్రణసాధ్యాసాధ్యత్వం		
౩౨౫	నాడీవ్రణచికిత్సా		
౩౨౬	నాడీవ్రణోష్ణోష్ణాదిభ్యః ఔరసూత్రేమాహ		
"	నాడీవ్రణసామూహ్యచికిత్సా		
౪౧౧	నారీకేలఖణసాణోయోగరత్నావల్యాః		
౪౧౪	నారాయణఘృతమ్		
౪౧౫	నాగరాదిః		
౪౧౬	నాగరాదితైలం		
౪౧౭	నానాలోగాధికారః		
౪౧౮	నాసాణోగాణాంనామాని		
౪౧౯	నాసాపాకమాహ		
౪౨౦	నాసాశోషమాహ		
౪౨౧	నాసాశోగణాంచికిత్సా		
౪౨౨	నాసాపాకచికిత్సా		
౪౨౩	నాసాశోషచికిత్సా		
౪౨౪	నాసారుధిరేధాత్రీలేపః		

విషయము

- నాసారక పితృదీనాంచికిత్సా
- నాసార్యనీకరవీరపుష్పతైలం
- నాసాశోభచికిత్సా
- నాసాశోభశత్రుశత్రు
- నాభిశోభబాలానాం
- నాభిపాకే "
- నిద్దికాదియోగః
- నిశాతిఫలయోగః
- నిర్గుడితైలమ్
- నింబాదిధావనమ్
- నింబాదిధూపః
- నిశాదితైలం
- నిమ్బదికల్కః కుమ్భే
- నిస్తునయనాదికావ్యధః
- నిమ్బాదికావ్యధః
- నిమ్బాదిః
- నిమ్బాదికావ్యధః
- నిరుద్ధ్రుకశస్యలక్షణమాహ
- నిరుద్ధ్రుకశస్యచికిత్సా
- నిర్గుడియోగః
- నిర్గుండావ్యసతైలం
- నిమేషమాహ
- నిమ్బురనయోగః
- నిరుద్ధ్రాదికావ్యధః
- నిరుద్ధ్రతైలం
- నీలకాలమేహవాహ
- నీలికామాహ
- నేత్రోగోగాధికారః
- నేత్రస్యశ్రుమాణం
- నేత్రస్యజలంగాని
- నేత్రప్రపండలేపత్వసప్తతిర్వాధ్యాయోధవస్తీశాస్త్రాహ
- నేత్రోగోగాణాం సామాకలతోచిత్ర

పుట

- ౫౨౪ నేత్రస్యైష్ట్యధంలిజ్జనాశమాహ
- ౫౨౫ నేత్రోగోగోళపచారః
- " నేత్రోగోగాణాంచికిత్సా
- ౫౨౬ నేపాలాదివర్తవిజ్ఞానం
- ౨౬౯ నేత్రోగోగోస్తానమ్
- " నేత్రోసాచికిత్సా
- ౧౦౨ నేత్రోసాకనేత్రోగోధయోశ్చికిత్సా
- ౧౪౨ నేత్రోగోగోపథ్యాపథ్యం
- ౨౫౧ నైX మేయగ్నిహలక్షణం
- ౨౯౫ నైX మేయగ్నిహజాష్టస్యచికిత్సా
- ౩౩౫ వ్యగోధాదిచూర్ణం
- ౩౨౧ వ్యగోధాదిలేపః
- ౪౦౮ వ్యగోధాదిలేపః
- ౪౩౫ వ్యచ్యమాహ

ప

- ౪౪౧ షట్కోలాదికావ్యధః
- ౪౫౦ సుథ్యాదికావ్యధః
- ౪౨౧ పరిణామశూలేఉపద్రోవాః
- ౪౯౦ పరిణామశూలచికిత్సా
- ౫౨౨ పత్త్యాద్యంలహం
- ౫౪౨ పరిణామశూలేఅపథ్యం
- ౫౯౨ సుథ్యాద్యంఘృతం
- ౬౫౮ పథ్యాపథ్యంమాత్రోకృచ్చే
- ౨౪౨ పథ్యంఅశ్మిరాల్యం
- ౩౨౨ పులాశపుష్పాణాంకావ్యధః
- ౧౨౯ శుంచమాలాద్యంఘృతం
- ౪౨౦ షట్కోలాదికావ్యధః
- ౫౨౨ పత్త్యాకావ్యధః
- " శుంచమాలాద్యంత్వైలం
- " పుచ్చమానవోణశోధలక్షణం
- పక్వవ్రణశోధలక్షణం

- పుట ౫౦౩
- ౬౦౨
- ౬౧౫
- ౬౧౯
- ౬౩౨
- ౬౪౯
- ౬౫౮
- ౬౬౩
- ౭౫౮
- ౭౮౩
- ౧౪౩
- ౨౨౧
- ౪౫౦
- ౪౨౦
- ౧౩
- ౧౪
- ౨౨
- "
- ౨౨
- ౩౧
- ౫౩
- ౯౯
- ౧౨౪
- ౧౪౧
- ౧౯౨
- ౨౦౯
- ౨౧౨
- ౨౧౯
- ౨౧౧
- ౨౮౨
- ౨౯౫

విషయము

- పారదదోషకాంతిః
- పితృశూలచికిత్సా
- పితృశూలేశుదానియోగః
- పరిణామశూలనిదానమ్
- పిష్పల్యాదియోగః
- పితృగుల్మచికిత్సా
- పితృగుల్మహితాని
- పిష్పల్యాదిచూర్ణమ్
- పితృజహ్వనోగచికిత్సా
- పితృకర్మధచికిత్సా
- పితృజాశ్మరీ
- పితృశ్మరీచికిత్సా
- పిష్టమేహః
- పితృమేహోపద్రోవానానాహ
- పిటికానామారంభకారణం
- పిటికానామసాధ్యత్వం
- పిటికానామపద్రోవాఉత్పన్నరకేణ
- పితృమేహచికిత్సా
- పిటికాలేపనం
- పితృదరమాహ
- పితృజహ్వనోదరః
- పితృదరచికిత్సా
- పితృశోధచికిత్సా
- పిష్పల్యాదిచూర్ణం
- పిష్పల్యాదిచూర్ణమ్
- పితృశృద్ధిచికిత్సా
- పిష్పల్యాదిచర్మలేపః
- పితృజహ్వనృజశ్మరదా
- పిష్పల్యాదిచూర్ణం
- పితృవిద్రోగచికిత్సా
- పితృద్రోగోపేమార్యార్చిలేపః
- పిచ్చితనోణలక్షణం
- పితృజనాడీవణమాహ

పుట

- ౧౫౫
- ౧౦
- ౧౦
- ౧౯
- ౨౯
- ౫౨
- ౫౪
- ౭౩
- "
- ౮౪
- ౧౧౪
- ౧౧౭
- ౧౨౦
- ౧౩౧
- ౧౩౫
- "
- "
- ౧౩౭
- ౧౫౦
- ౧౭౧
- ౧౭౩
- ౧౭౯
- ౨౦౯
- ౨౧౧
- ౨౧౩
- ౨౨౨
- ౨౨౯
- ౨౬౧
- ౨౬౪
- ౨౭౫
- ౨౮౦
- ౩౦౧

విషయము

- పితృజహ్వనృజనాడీవణచికిత్సా
- పితృజహ్వనృదరమాహ
- పితృజహ్వనృశ్మరీకాడిః
- పిష్పల్యాదిలేపః
- పిష్పలీఘృతం
- పితృశేవిసర్వేపరిపాణ్డరీకాడిలేపః
- పితృవిసర్వేలఘుపంచమూలక్యార్థః
- పితృశేవిసర్వేపేదాత్మాడిః
- పితృజహ్వనృజమనూరికే
- పితృజాయాం మనూరికాయాం క్రియా
- పితృజహ్వనృగమాహ
- పితృజాశ్మరీహిణీ
- పితృజహ్వనృగోగే
- పితృజహ్వనృహిణీచికిత్సా
- పితృజహ్వనృసరచికిత్సా
- పిష్పల్యాదిచికిత్సా
- పితృవిద్రోగద్రోవేర్లక్షణమాహ
- పిష్టకమాహ
- పితృశ్మరీవ్యసః
- పిష్పల్యాదివ్యజ్ఞానం
- పితృవిద్రోగద్రోవేర్లక్షణమాహ
- పిష్పల్యాదిగుటికాజ్ఞానం
- పిల్లచికిత్సా
- పితృశ్మరీవ్యసందచికిత్సా
- పితృజాయానిగోగాః
- పితృజయోనిగోగచికిత్సా
- పిష్పల్యాదిగణముకర్మలలోగే
- పితృద్రోవసర్వపాఠానినోర్లక్షణాని
- పిష్పలీకాడిచికిత్సా
- పిసనస్యలక్షణమాహ
- పిసనస్యమలక్షణమాహ
- పిసనసేపథ్యం

- పుట
- ౩౨౬
- ౩౨౯
- ౩౩౮
- ౩౮౭
- ౪౧౩
- ౪౨౩
- ౪౨౫
- ౪౩౪
- ౪౪౩
- ౪౫౦
- ౫౦౩
- ౫౦౭
- ౫౨౫
- ౫౨౯
- ౫౩౨
- ౫౬౬
- ౬౩౪
- ౬౪౪
- ౬౪౭
- ౬౫౨
- ౭౦౦
- ౭౧౧
- ౭౩౮
- ౭౫౨
- ౮౧౬
- ౮౫౬
- ౮౬౩
- ౮౬౬

పుట	విషయము	పుట	విషయము
౨౮౦	పూతనాగిహణ్ణుష్టస్యచికిత్సా	౨౩	పూతనాగిహణ్ణుష్టస్యచికిత్సా
౨౮౯	పూతనామారసః	౨౬	పూతనామారసః
౩	పైత్తికశూలస్యకారణం లక్షణం చ	౨౨	పైత్తికశూలస్యకారణం లక్షణం చ
౨౧	పైత్తికబరిణామశూలమాహ	౨౮	పైత్తికబరిణామశూలమాహ
౪౫	పైత్తికగుమ్మమాహ	౨౩	పైత్తికగుమ్మమాహ
౩౧	పైత్తికహృద్వోగమాహ	౨౧౦	పైత్తికహృద్వోగమాహ
౨౦౪	పైత్తికశోథమాహ	౨౧౩	పైత్తికశోథమాహ
౨౪౧	పైత్తికగ్రంథిమాహ	౨౧౫	పైత్తికగ్రంథిమాహ
౨౬౯	పైత్తికవిదర్ధిమాహ	౨౧౭	పైత్తికవిదర్ధిమాహ
౨౮౪	పైత్తికచర్దిమాహ	౨౧౮	పైత్తికచర్దిమాహ
౪౧౮	పైత్తికశైష్టికవిసర్వో	౨౨౦	పైత్తికశైష్టికవిసర్వో
౪౩౧	పైత్తికవిస్ఫోలమాహ	౨౨౧	పైత్తికవిస్ఫోలమాహ
౫౧౨	పైత్తికశైష్టికసర్వసరళా	౨౩౧	పైత్తికశైష్టికసర్వసరళా
౫౬౦	పైత్తికప్రతిశ్యాయస్	౩౫౦	పైత్తికప్రతిశ్యాయస్
౫౮౨	పైత్తికతిమిరమాహ	౩౫౪	పైత్తికతిమిరమాహ
౬౦౦	పైత్తికసానివమాహ	౩౫౮	పైత్తికసానివమాహ
౬౧౭	పైత్తికతిమిరచికిత్సా	౩౬౬	పైత్తికతిమిరచికిత్సా
౬౬౬	పైత్తికశిరోరోగః	౬౧౧	పైత్తికశిరోరోగః
౬౭౧	పైత్తికశిరోరోగచికిత్సా	౬౨౪	పైత్తికశిరోరోగచికిత్సా
౬౯౯	పరివాళపంచామృతరసః	౬౪౪	పరివాళపంచామృతరసః
౧౨౫	ప్రమేహనిదానం	౬౯౦	ప్రమేహనిదానం
"	ప్రమేహసంప్రాప్తిమాహ	౮౦౭	ప్రమేహసంప్రాప్తిమాహ
"	ప్రమేహసాధ్యాసాధ్యత్వం	౮౬౦	ప్రమేహసాధ్యాసాధ్యత్వం
౧౨౬	ప్రమేహసాధ్యాసాధ్యత్వంతంత్రాంతరే	౧౪౫	ప్రమేహసాధ్యాసాధ్యత్వంతంత్రాంతరే
"	ప్రమేహదోషదూష్యవర్ధమాహ	౩౪౩	ప్రమేహదోషదూష్యవర్ధమాహ
"	ప్రమేహపూర్వరూపం	౩౪౭	ప్రమేహపూర్వరూపం
౧౨౭	ప్రమేహసామాన్యలక్షణం	౨౫౭	ప్రమేహసామాన్యలక్షణం
౧౨౭	ప్రమేహజ్ఞానామాని	౫౪౦	ప్రమేహజ్ఞానామాని
౧౩౧	ప్రమేహసాధ్యతా	౫౫౬	ప్రమేహసాధ్యతా
౧౩౩	ప్రమేహపిటికాః	౫౬౬	ప్రమేహపిటికాః
౧౫౭	ప్రమేహపిటికానాంచికిత్సా	౫౬౭	ప్రమేహపిటికానాంచికిత్సా
౩౮౪	ప్రపున్నాటయోగః	౫౫౩	ప్రపున్నాటయోగః
౫౧౪	ప్రతిసారణస్యవిధి మాహ	౬౦౦	ప్రతిసారణస్యవిధి మాహ

పుట	విషయము	పుట	విషయము
౨౩	పుష్కరమూలాద్యంచూర్ణం	౨౩	పుష్కరమూలాద్యంచూర్ణం
౨౬	పుష్కరాదికాద్యః	౨౬	పుష్కరాదికాద్యః
౨౨	పుష్కరచూర్ణం	౨౨	పుష్కరచూర్ణం
౨౮	పుష్కరచూర్ణం	౨౮	పుష్కరచూర్ణం
౩	పుష్కరచూర్ణం	౩	పుష్కరచూర్ణం
౨౧	పుష్కరచూర్ణం	౨౧	పుష్కరచూర్ణం
౪౫	పుష్కరచూర్ణం	౪౫	పుష్కరచూర్ణం
౨౧	పుష్కరచూర్ణం	౨౧	పుష్కరచూర్ణం
౨౦౪	పుష్కరచూర్ణం	౨౦౪	పుష్కరచూర్ణం
౨౪౧	పుష్కరచూర్ణం	౨౪౧	పుష్కరచూర్ణం
౨౬౯	పుష్కరచూర్ణం	౨౬౯	పుష్కరచూర్ణం
౨౮౪	పుష్కరచూర్ణం	౨౮౪	పుష్కరచూర్ణం
౪౧౮	పుష్కరచూర్ణం	౪౧౮	పుష్కరచూర్ణం
౪౩౧	పుష్కరచూర్ణం	౪౩౧	పుష్కరచూర్ణం
౫౧౨	పుష్కరచూర్ణం	౫౧౨	పుష్కరచూర్ణం
౫౬౦	పుష్కరచూర్ణం	౫౬౦	పుష్కరచూర్ణం
౫౮౨	పుష్కరచూర్ణం	౫౮౨	పుష్కరచూర్ణం
౬౦౦	పుష్కరచూర్ణం	౬౦౦	పుష్కరచూర్ణం
౬౧౭	పుష్కరచూర్ణం	౬౧౭	పుష్కరచూర్ణం
౬౬౬	పుష్కరచూర్ణం	౬౬౬	పుష్కరచూర్ణం
౬౭౧	పుష్కరచూర్ణం	౬౭౧	పుష్కరచూర్ణం
౬౯౯	పుష్కరచూర్ణం	౬౯౯	పుష్కరచూర్ణం
౧౨౫	పుష్కరచూర్ణం	౧౨౫	పుష్కరచూర్ణం
"	పుష్కరచూర్ణం	"	పుష్కరచూర్ణం
౧౨౬	పుష్కరచూర్ణం	౧౨౬	పుష్కరచూర్ణం
"	పుష్కరచూర్ణం	"	పుష్కరచూర్ణం
౧౨౭	పుష్కరచూర్ణం	౧౨౭	పుష్కరచూర్ణం
౧౨౭	పుష్కరచూర్ణం	౧౨౭	పుష్కరచూర్ణం
౧౩౧	పుష్కరచూర్ణం	౧౩౧	పుష్కరచూర్ణం
౧౩౩	పుష్కరచూర్ణం	౧౩౩	పుష్కరచూర్ణం
౧౫౭	పుష్కరచూర్ణం	౧౫౭	పుష్కరచూర్ణం
౩౮౪	పుష్కరచూర్ణం	౩౮౪	పుష్కరచూర్ణం
౫౧౪	పుష్కరచూర్ణం	౫౧౪	పుష్కరచూర్ణం

విషయము	పుట	విషయము	పుట
ప్రతి నాహమ్ కర్ణలోకే	౫౩౯	బడబాగ్నీరసః	౧౬౮
ప్రతీనాహమహా	౫౫౮	బడబావలరసః	౬౮
ప్రతిశ్యామినీదానం తద్వివిధం	౫౫౯	బద్ధశుద్ధోదరం	౧౭౪
ప్రతిశ్యామ్యసమప్రిప్తిమాహ	"	బబ్బాలబీజాదియోగః	౪౩౯
ప్రతిశ్యామ్యపూర్వరూపమాహ	౫౬౦	బబ్బాలదలద్యవధూలనం	౩౩౯
ప్రతిశ్యామ్యాసాధ్యత్వమాహ	౫౬౨	బలాదిఘృతం	౬౧౮
ప్రతిశ్యామ్యేషోష్యమయోషిభవనీత్యాహ	"	బలాదిలేపః	౬౭౯
ప్రతిశ్యామ్యా అపరాపివికారానుకర్మనీతి	"	బలాసగ్నిధితమ్	౫౯౨
ప్రతినాహచికిత్సా	౫౬౮	బహులవర్తూ	౫౯౫
ప్రతిశ్యామ్యప్రతీకారః	౫౬౯	బహుమాత్రచికిత్సా	౧౫౮
ప్రథమపటలగతస్వదోషస్యలక్షణమ్	౫౭౯	బాధిర్యం	౧౬౦
ప్రస్తావ్యర్మణోలక్షణమాహ	౫౮౦	బాలలోగాధికారః	౫౩౮
పంచరసాదిపిష్పతావుపద్రవానాహ	౬౮౬	బాలనాంఅస్యేపివికారాధవనీతి	౨౫౨
పంచరవాగ్ధ్యసాధ్యలక్షణం	"	బాలగ్రహణాంనామాని	౨౫౫
పంచరారసః	౬౯౩	బాలలోగణాంబికిత్సా	౨౫౮
పగ్నివాహితాయాంగర్భిణ్యాః	౭౨౯	బాలలోగేపథ్యాపథ్యమ్	"
పగ్నిసవమాసమాత్యై	౭౩౨	బాలాదిషుషణవారణలేపః	౨౮౫
పగ్నిసవమాసమతిక్రిమ్యస్తాయినీ గర్భచికిత్సా	౭౩౩	బాలానామశుభగ్నసంధానం	౨౯౧
ప్రమాతాయా ఉదరస్థాపరోపద్రవానాహ	౭౩౭	బాహ్యశ్యవ్రవిసర్వా	౩౨౩
ప్రమాతాయాహితాన్యాహ	౭౪౦	బాలహనీతకయోగః	౪౨౦
ప్రతాపలక్ష్యైశ్యరోరసః	౭౪౬	బిల్వమూలాదిక్వాఙ్ఘః	౩౪౫
ప్రమాతాయానియమసమయావధిమాహ	౭౪౭	బిల్వలైలం	౧౪
ప్రత్యక్షిరామూలయోగఃసర్వనిషే	౮౦౩	బిడాలకవిధిః	౫౪౫
శ్లక్షాదిషిణీ	౨౩౦	బిడాలాస్థిలేపః (భగందరే)	౬౦౯
పక్వినన్నవర్తూ	౫౯౬	బిల్వాదిమూర్ణమ్	౩౩౨
ప్రహోదరయకృదుదరలక్షణం	౧౭౨	బిసవర్తూ	౨౩౨
ప్రహోదరయకృదుదరయోబికిత్సా	౧౮౧	బిందుఘృతం	౫౯౮
ప్రొణారమాచవిషకార్యం	౨౯౮	బీజపూరాదిలేపః	౧౯౬
		బీజపూరాదిస్వరసః	౨౦౯
			౧౩

శులనర్తయః-తత్రమదనాదిః
 శులతిక్రికాదిమూర్ణమ్
 శులమూర్ణమ్

విషయము

బృహత్పాదికాధ్యక్షః
 బృహత్పిండూరాధ్యక్షం తైలమ్
 బృహత్పరిచాధ్యక్షం తైలమ్
 బృహత్పట్టాలాదికాధ్యక్షః
 బోలపర్వటీరసః
 (బ్రాహ్మణయజ్ఞీయాలాశ్రవణః
 బాహ్యోపయోగః

భ

భంజనకమ్
 భద్రముస్తాదిపటికా
 భల్లతకాదిలేపః
 భగ్నవ్రణనిదానం
 భగ్నవ్రణస్యకష్టసాధ్యత్వం
 భగ్నవ్రణస్యాసాధ్యత్వం
 భగ్నచికిత్సా
 భద్రముస్తాదికాధ్యక్షః
 భగ్నవ్రణేగోధూమాదిప్రయోగాః
 భగ్నవ్రణేషుపథ్యాపథ్యం

భగంవరనిదానం
 భగండరపూర్వరూపం
 భగండరస్యాసాధ్యలక్షణం
 భగండరచికిత్సా
 భగండరపిటికాదాహః

భగండరపిటికానాం భిన్నానాంచికిత్సా
 భగండరేపటవత్సాదిలేపః
 భగండరేఖుదిరాదికాధ్యక్షః
 భగండరేహితాని
 భగండరేమపథ్యం
 భల్లతకావలేపః
 భార్యాదియార్ణం
 భిన్నవ్రణం
 భిన్నీకాష్టస్యలింగం
 భీమమండూరః

విషయము

భీమనేనకర్పూరః
 భృష్టియత్స్యవివచికిత్సా
 భృంకరాజతైలం
 భృంకరాజాదినస్యం
 భృంకరాజయోగాః
 భృంకరాజతైలమ్
 భూవాత్యాదిః
 భూవింబాదికల్పః
 భూనింబాదికాధ్యక్షః
 భూనింబాదికాధ్యక్షః
 భూనింబాదిః
 భౌగప్రభృతిభిఃకృతదంశేషునాతాదీనాంలింగం
 భృంకరాజాదికల్పః
 భృంకరాజాదికల్పః

మ

మండూరావలేపః
 మదనాదివర్తిః
 మస్తాదియోగాః
 మజ్జామేహః
 మధుమేహశబ్దప్రవృత్తానిమిత్తం
 మహావంకేశ్వరః
 మహాసుగంధితైలమ్
 మహాగోహితకఘృతం
 మనశ్శిలాదిలేపః
 మఘాచ్ఛిష్టాధ్యక్షతైలమ్
 మహాక్షౌరగుటీ
 మండలకృష్ణం
 మఃశ్శిలాదిలేపః (కుష్మే)

మహాకషాయః
 మహాతిక్తకఘృతం
 మహాఖుదిరఘృతం
 మంజిష్టాధ్యక్షతైలం
 మస్తాదికల్పఘృతం

పుట
 ౬౬౨
 ౮౧౫
 ౬౩౨
 ౬౭౬
 ౮౬౧
 ౪౮౨
 ౧౪౧
 ౨౧౨
 ౪౦౮
 ౪౨౬
 ౪౩౫
 ౮౧౫
 ౫౫౮

౧౧
 ౩౯
 ౮౫
 ౧౩౦
 ౧౩౩
 ౧౫౩
 ౧౬౭
 ౧౮౮
 ౨౯౮
 ౩౧౩
 ౩౪౬
 ౩౫౮
 ౩౬౮
 ౩౭౦
 ౩౭౯
 ౩౮౦
 ౩౮౨
 ౩౯౨

విషయము

మనుష్యుల్యాదియోగః
 మంజిష్ఠాధియా
 మనురికానిదానం పూర్వరూపం
 మనురికాసాధ్యాసాధ్యత్వం
 మనురికాకాచికిత్సా
 మనురికాయాంకణ్డాదిజన్యవనిచికిత్సా
 మనురికాయాం అక్షినేకః
 మనురికాయామజ్జానం
 మనురికాయామక్షిణ్ణోః ప్రలేపమాహ
 మనురికాయామవధూలనం
 మనురికాభేదశీతలాయారూపం
 భావప్రకాశాత్
 మనురికాయాంపథ్యాపథ్యం
 మనశ్చిలాదితైలం
 మదఃఫలాలేపః
 మదనాదియోగః
 మంజిష్ఠాద్యంతైలం
 మహాసోషరం
 మధునూక్తం
 మరిచాదియోగః
 మరిచాదిసన్యం
 మహానాసాదిక్వాధః
 మధుకాదిహామార్కం
 మహాతిఫలద్యంతైలం
 మరిచాదిలేపః
 మయూరాద్యంతైలం
 మంత్రాక్షతప్రయోగః
 మక్కలన్యచికిత్సా
 మహాపద్మలక్షణం
 మత్స్యజలూకయోర్విషన్యలక్షణాని
 ముశకవిషలక్షణం
 ముక్తికాదంశలక్షణం

పుట విషయము

౪౧౩ మణ్డూకవిషచికిత్సా
 ౪౨౨ ముక్తికాపిటకావిషచికిత్సా
 ౪౪౨ మహాచంద్రనాదితైలం
 ౪౪౬ మహామగ్నైతైలం
 ౪౪౮ మదనకామదేవోరసః
 ౪౫౩ మహారాజవటిరసః
 ౪౫౩ మణ్డూకపర్వాదిః
 ౪౫౪ మాతులుంగాదిః
 " మాతులుంగాదిఘృతం.
 " మాతులుంగాదియోగః
 మంజిష్ఠమేహం
 మంస్యాదిఘృతం
 మంసారుద్బదన్యసంపాప్తిః
 మంసారుద్బదన్య ఆసాధ్యత్వం
 ౪౫౯ మానకమూలాది
 " మాంసశిరాదీనాం భేదలక్షణం
 ౪౮౮ మాంసశిరాదీనాంక్షతమాహ
 ౪౯౮ మాంసారుద్బదం
 ౫౪౬ మాంసపాకం
 ౫౬౩ మాంసారుద్బదచికిత్సా
 ౪౯౯ మాంససాకచికిత్సా
 ౬౨౭ మాంసకుష్ఠం
 ౬౨౨ మాంస్యానిగణః కణ్డూహారః
 ౬౩౦ మాంసస్థానుమూరికా
 ౬౪౪ మాషం
 ౬౮౧ మాంసనజ్జాతలక్షణం
 ౭౩౫ మాంసశానమాహ
 ౭౩౮ మాలతీపతాన్ద్యజ్జానమ్
 ౭౫౪ మాసానుమానీకనాయాః
 ౭౯౯ మాసవిశేషేష్యర్కవేదనాహారమాషధమ్
 ౮౦౦ మాతులుద్బయాలప్రయోగః

పుట
 ౮౧౫
 ౮౧౬
 ౮౪౧
 ౮౪౨
 ౮౪౩
 ౮౪౪
 ౮౫౯
 ౧౪
 ౧౮
 ౫౦
 ౧౩౦
 ౨౩౦
 ౨౪౩
 ౨౪౪
 ౨౪౬
 ౨౪౭
 ౩౦౩
 " ౩౫౨
 " ౩౫౫
 " ౩౬౨
 ౩౯౨
 ౪౪౫
 ౪౬౯
 ౫౦౫
 ౫౧౧
 ౬౩౬
 ౭౨౨
 ౭౨౪
 ౮౧౨
 ౫౫

విషయము

మేహస్యర మాక్షికభస్మయోగః
 మేహోషధ్యం
 మేహోషధ్యం
 మేహోరోగనివాం
 మేదస్విలక్షణం
 మేదస్సానాని
 మేహోరోగచికిత్సా
 మేహోరోగేపథ్యాపథ్యం
 మేహోజ్వర్ణచికిత్సా
 మేహోజ్వలక్షణమాహ
 మేహోజ్వర్ణాధిమాహ
 మేహోగండేత్యామాదిలేపః
 మేహోగండేన్యోలేపః
 మేహోగతకృష్ణం
 మేహోగతమూరికా
 మేహశ్శక్తిద్యుజ్జవం
 మోచాదిలేపఃఉపదంశే
 మోచారసాదియోగః
 మోచారసాదియ వాగూః

య

యవతూరాదియోగః
 యనాన్యాదిమార్ణం
 యస్త్వాదిఘృతం
 యవాదిక్వాఢః
 యనాన్యాదిమార్ణం
 యుక్తదుదరచికిత్సా
 యుక్తోక్తం భోజేనాపి గలగండే
 యథాహభోజ గండమాలాం
 యవాదిలేపః
 యవాదిదారణం
 యవాదియవాగూః
 యస్త్వాదియోగః

పుట

౧౫౫
 ౧౫౭
 ౧౫౮
 ౧౬౧
 " "
 ౧౬౨
 ౧౬౩
 ౧౬౪
 ౧౬౫
 ౧౬౬
 ౧౬౭
 ౧౬౮
 ౧౬౯
 ౧౭౦
 " "
 ౧౭౧
 ౧౭౨
 ౧౭౩
 ౧౭౪
 ౧౭౫
 ౧౭౬
 ౧౭౭
 ౧౭౮
 ౧౭౯
 ౧౮౦
 ౧౮౧
 ౧౮౨
 ౧౮౩
 ౧౮౪
 ౧౮౫
 ౧౮౬
 ౧౮౭
 ౧౮౮
 ౧౮౯
 ౧౯౦

విషయము

యవప్రఖ్యా
 యావనపిటికాలక్షణం
 యవప్రఖ్యాస్థాజీదికిత్సా
 యనాగ్రబాదివటీసర్వరోగేషు
 యస్త్విమధ్వాదితైలం
 యస్త్వాప్యద్యాశ్లోచనం
 యస్త్వాదిక్వాఢః - సర్వశేత్రరోగేషు
 యస్త్వాదిలేపః
 యావనపిటికాస్త్వాచ్యముఖవ్యర్జనీలికాచికిత్సా
 యోనివ్యాపదోగాణానిదానాని
 యోనికండస్యనిదానం
 యోనివ్యాపదోగాణాంచికిత్సా
 యోనివ్యాపత్సుపథ్యాపథ్యం
 యోనికండచికిత్సా
 యోనిసంవరణమాహ
 యోనిక్షతచికిత్సా పృథూత్యాః
 యోనిగాఢీకరణమ్ ప్రథూత్యాః

ర

రక్తగుల్మస్వలింగామాహ
 రక్తగుల్మపత్రికారః
 రక్తనారీకేళజలాదిపానం
 రసాదియోగః
 రక్తమేహః
 రసభస్మయోగః
 రక్తజష్టిహోగః
 రక్తస్త్వాదిచికిత్సా
 రక్తార్శుదమాహ
 రక్తజవిదంధిమాహ
 రక్తగంతుజవిదంధిచికిత్సా
 రక్తజవ్రణమాహ
 రక్తజన్వీణోథలేపః
 రక్తమోక్షణమాహ

పుట
 ౧౬౧
 ౧౬౨
 ౧౬౩
 ౧౬౪
 ౧౬౫
 ౧౬౬
 ౧౬౭
 ౧౬౮
 ౧౬౯
 ౧౭౦
 " "
 ౧౭౧
 ౧౭౨
 ౧౭౩
 ౧౭౪
 ౧౭౫
 ౧౭౬
 ౧౭౭
 ౧౭౮
 ౧౭౯
 ౧౮౦
 ౧౮౧
 ౧౮౨
 ౧౮౩
 ౧౮౪
 ౧౮౫
 ౧౮౬
 ౧౮౭
 ౧౮౮
 ౧౮౯
 ౧౯౦

పుట
 ౨౫౬
 ,,
 ౨౫౭
 ౨౬౬
 ,,
 ౪౨
 ౨౨౯
 ౨౨౯
 ౪౪౦
 ౪౫౪
 ౫౧౩
 ౫౫౩
 ౬౧౭
 ౩౫౨
 ౩౪
 ౨౨౫
 ౨౫౭
 ౨౨౯
 ౧౨౬
 ౧౯౨
 ౪౪౪
 ౫౦౨
 ౫౦౨
 ౫౨౨
 ౨౨౧
 ౨౬౨
 ౯౨
 ౧౨౨
 ౧౨౩
 ౧౨౬
 ౩౨౨
 ౫౯౨

విషయము
 రసాయనాధికారః
 రసాయనస్వలక్షణం
 రసాయనపారిగంభవిధిః
 రసాయనలైలాని
 రసాయనపుం
 రాతపూమాదివర్తిః
 రాస్నాడిః
 రాత్పాలేపనిషేధః
 రాసుతాదియోగః
 రాలాదిపూపనమ్
 రాలాదిలేపః
 రాస్నాద్వోగున్ముః
 రాస్నాదిఘృతమ్
 రుస్వజిహ్వకుష్ఠమ్
 రూక్షభోజనజనితోదాపర్తమాహ
 రూఢపణలక్షణం
 రేపతీగ్రహలక్షణమ్
 రేపతీగ్రహజుష్టస్వచ్ఛికిత్సా
 గోహితకాదికల్పః
 గోహితకాదియోగః
 గోమాన్త్రికా మనురికా
 గోహిణీనాంలక్షణమ్
 గోహిణీనా మసాధ్యత్వం
 గోహిణీనాంచకిత్సా
 గోధనేబాలానామ్
 గోగాసుసారణోషధస్యాసుపానాని
 లఘుగోశీశ్యగోరసఃరసరత్నప్రదీపాత్
 లవణాదితకాః
 లఘుహింగాద్విచారం
 లఘునాదియోగః
 లఘుమరిచాద్యంతైలమ్
 లగణమాహ

పుట
 ౩౩౩
 ౩౪౬
 ౩౬౧
 ౩౬౨
 ౩౬౬
 ౩౯౪
 ౪౧౫
 ౪౩౨
 ౪౪౫
 ౫౦౨
 ౫౨౯
 ౫౩౩
 ౫౪౯
 ౫౬౧
 ౫౭౦
 ౫౭౪
 ౫౮౩
 ౫౯౦
 ౫౯౨
 ౬౦౦
 ౬౦౪
 ౬౩౫
 ౬౩౬
 ౬౪౨
 ౬౫౫
 ౬౬౨
 ౬౭౪
 ౬౮౨
 ౭౩౦
 ౭౬౩
 ౮౪౪
 ౮౫౦
 ౮౫౩

విషయము
 రసాంజనాదికల్పః
 రసగంధకకజ్జలికపవంశే
 రకసా
 రక్షకతక్షమలక్షణం
 రసగంధకలేపనుష్టే
 రకసాచికిత్సా నిమ్బపత్రయోగః
 రసానుభవం
 రక్షజవిస్తోటమాహ
 రక్షజానునూరికా
 రక్షజాగోహిణీ
 రక్షజగోహిణీచికిత్సా
 రసాంజనయోగః
 రసాంజనాదియోగః
 రక్షజప్రతిశ్యామః
 రక్షజ పితృజప్రతిశ్యామయోగికిత్సా
 రక్తామృత్పరిసః
 రక్షజతిరురం
 రక్తామృతలక్షణం
 రక్తామృతలక్షణం
 రక్షసానిః
 రక్తాభివృధిః
 రసాంజనాదికలపీ
 రసాంజనాస్వంజనం
 రసాంజనాద్యంజనం
 రక్షజాభివృధిచికిత్సా
 రక్షజగోగోగః
 రక్షజగోగోగచికిత్సా
 రక్షప్రచదరచికిత్సా
 రక్షప్రేక్షర్షిణ్యాః
 రజన్యగమారం సంగ్రహణ్యాదౌ
 రసభస్మయోగః
 రసభస్మయోగః
 రసవైకృతయోగోద్భిలిఖ్యతే

లజ్జనీననేత్రోగోగాణాంతానిః

లఘుతిర్నిఫలాఘృతం

లక్ష్మణామూలయోగః

లఘుపుష్పధన్వారసః

లాలామేహమాహ

లాంకలీఘృతం

లాక్షాగోఘామాదిమార్ణం

లాక్షాగుస్తులుః

లాక్షాదిలేపః

లాలాదిఘాపనం

లాససంజజిహ్వోరోగః

లాక్షానీతైలం

లామజ్జకాద్యజ్జనమ్

లాక్షాదితైలమ్

లాజ్జనీనస్యమ్ విషే

లింకలేపః ఉపదంశే

లీలావిలాసోరసః

లూతానాం జన్తువిశేషణా ముత్పత్తి

నిరుక్తిసంఖ్యాదిచాహ

లూతానాం దంశలక్షణమ్

లూతాదివిపచికిత్సా

లేహోద్వర్షకే

లోహాతిర్నిఫలయోగః

లోహాగుస్తులుః

లోహాభస్మయోగః

లోధానిసః

లోహశకాలాఘ్నీపోట్రీ

లోహాదిగుస్తులుః

లోధానిచిమార్ణం

లోధానిచిమార్ణం జ్వరాశీసాశ

లోహాగుస్తులుః

పుట

౬౧౫

౬౩౨

౭౦౫

౮౪౭

౧౨౯

౩౧౪

౩౨౧

౩౨౧

౩౮౮

౪౫౪

౫౦౩

౫౨౩

౬౩౭

౭౬౮

౮౦౫

౩౪౨

౪౧౪

౨౯౬

౨౯౭

౮౧౪

౧౬౫

౧౫

౨౬

౯౮

౧౪౮

౬౨౩

౬౪౦

౭౬౨

౭౬౩

౮౬౪

విషయము

నజ్జోక్షారః

వల్లభఘృతం

వస్తికుండలమాహ

వరుణకాఘ్నః

వరుణాదిఘృతం

వసామేహమాహ

వంశేశ్వరః

వసంతకుసుమాకరః

వజ్జోక్షాఘ్నః

వర్షానిదానం

వర్షాచికిత్సా బిల్వాదిమార్ణం

వర్షాచికిత్సా-వృద్ధ్యధికాశే

వర్షావృద్ధ్యోః సత్వాపథ్యం

వనకార్యాసమూలయోగః

వరుణాదికాఘ్నః

వరుణాదిగణః

వరుణకాఘ్నఘృతం

వంశత్వగాదికాఘ్నః

వల్లిజభస్మాది

వల్లభోగోహాదిలేపః ఉపదంశే

వజ్జోక్షైలం

వల్లీకమాహ

వల్లీకచికిత్సా

బలయం

వచాదిపోట్రీ

వర్షాజరోగః

వర్షాశర్కరా

వర్షాబవకమాహ

వర్షాకరమం

వర్షాకర్షదమాహ

వర్షా-పత్కొగోగో

వర్షా-పత్కొగోగోచికిత్సా

పుట

౬౧

౭౮

౧౦౪

౧౧౭

౧౨౧

౧౩౦

౧౫౩

౧౫౫

౧౮౪

౨౨౬

౨౩౨

౨౩౪

౨౩౬

౨౫౪

౨౭౬

౨౭౭

౨౮౮

౩౦౭

౩౨౨

౩౩౯

౩౮౧

౪౬౨

౪౭౪

౫౦౯

౫౨౨

౫౫౨

౫౯౪

౫౯౫

౫౯౬

౫౯౭

౫౯౮

౬౪౫

విషయము	పుట	విషయము	పుట
వస్థాయాగర్భస్థాపనశైవజమాహ	203	వాతశోధః	208
వజ్జికాష్ఠికం	204	వాతశోధవికిత్వా	208
వస్థాకర్మాటకీనస్యం విషే	208	వాసకాసవః (సర్వశోషే)	208
వనటీవిచికిత్వా	208	వాతజపిత్రజ్జావృద్ధి	208
వశేశ్వరసః	209	వాతవృద్ధిచికిత్వా	209
వర్షమానభల్లతకయోగః	213	వాతకఫవృద్ధౌఫలతిక్రికాదిః	210
వాతికశూలస్యకారణం లక్షణంచాహ	2	వాతికకలకండుః	210
వాతశూలచికిత్వా	2	వాతికకర్మింధిః	210
వాతశూలేతిలకల్కస్త్వదః	"	వాతకణ్ఠేనిదులూదిలేపః	210
వాతశూలేలేపస్త్వదౌ	"	వాతజ్వలీపదమాహ	210
వాతశూలేకులుత్పాదియూషః	"	వాతికవిద్రుధిమాహ	210
వాతశూలేబలూదిక్యాధః	3	వాతవిద్రుధౌ	210
వాతశూలేనాకరాదిక్యాధః	"	వాతికవ్రణః	210
వాతశూలేకరంబాదియూర్ణం	"	వాతికనాడివ్రణః	210
వాతశూలేరాజిశాదిలేపః	"	వాతనాడివ్రణచికిత్వా	210
వాతశూలే హింగాదిలేపః	4	వాతికభగ్నందరమాహ	210
వాతికపరిణామశూలమాహ	20	వాతజపిత్రజ్జ్వలీపదంశాః	210
వాట్వాదియూషః వృందాత్	30	వాతికవిసర్పః	210
వాతసుక్రమాహ	30	వాతజీవినశ్చైరాస్మాదిలేపః	210
వాతసుక్రచికిత్వా	30	వాతికవిస్ఫోటః	210
వాతసుక్రేహితాని	30	వాతికేవిస్ఫోటేద్విపశ్చయూలాదిః	210
వాతికవ్యాగ్రమాహ	20	వాతాదిభేదేనామ్నాయుకలక్షణం	210
వాతజపిత్రజ్వలీచికిత్వా	20	వాతజమనూరికా	210
వాతజపిత్రజమాత్రకృచ్ఛే	20	వాతజజిహ్వోగః	210
వాతయాత్రకృచ్ఛచికిత్వా	"	వాతజాగ్రహిణీ	210
వాతకుండలికా	20	వాతజజిహ్వోగోగ్	210
వాతవస్తిః	20	వాతజగ్రహిణీచికిత్వా	210
వాతబాశ్మకీ	20	వాతజసర్పసరముఖోగచికిత్వా	210
వాతాశ్మకీచికిత్వా	20	వాతికపైతికపత్రిశ్చాయయోజ్జికిత్వా	210
వాతమేహోపద్రవినానాహ	20	వాతజలిజ్జనాశలక్షణమ్	210
వాతమేహచికిత్వా	20	నాతాదినాహేనుభూతేనజనితే శేత్రక్షణం	210
వాతోదరలక్షణం	20	లేపూపవిశేషమాహ	210

విషయము

వాతాభివ్యంధుః

వాతపర్వయః

వాతాతిమిరచికిత్సా

వాతాభివ్యంధుచికిత్సా

వాతపర్వయసుసాక్షాతకాయోక్తికిత్సా

వాతాకశిరోగోగః

వాతాకశిరోగోగచికిత్సా

వాతసగ్రవరచికిత్సా

వాతజాయోనిగోగః

వాతలాపికిత్సా

వాతరోగే గభిణ్యాః

వాతశుక్రస్వగ్రస్వగ్రస్వచికిత్సా

వాతాదనుష్టకీగలక్షణమ్

వాతమష్టమగ్రహమునశ్శిరోగ్రక్షణాని

వాజీకరణద్రవ్యస్యలక్షణమ్

వాజీకరోవిధిఃకేధ్యః హితా

వాజీకరద్రవ్యాణి

వాజీకర పాయసమ్

వాఙ్గీనుటికా

విష్ణుకాంతాకల్పః

విడం గాద్యోమోచకః

విడ్వీమాతః

విడం గాది క్వాధః

విడం గాది మార్ణం

విశాలాదిః

విషజశోఘ్నక్షణమ్

విడం గాది మార్ణం

విభీత కాది లేపః

విడకాది తైలమ్

విద్రోధినిదానం

విద్రోధిసప్రన్నప్తిః

విద్రోధిసాగ్రనిరమః

పుట

౬౦౩

౬౦౪

౬౦౬

౬౦౭

౬౦౮

౬౦౯

౬౧౦

౬౧౧

౬౧౨

౬౧౩

౬౧౪

౬౧౫

౬౧౬

౬౧౭

౬౧౮

౬౧౯

౬౨౦

౬౨౧

౬౨౨

౬౨౩

౬౨౪

౬౨౫

౬౨౬

౬౨౭

౬౨౮

౬౨౯

౬౩౦

౬౩౧

౬౩౨

౬౩౩

౬౩౪

౬౩౫

విషయము

విద్రోధిగుల్మయోశ్లేషః

విద్రోధిచికిత్సా

విద్రోధాకసగ్రంధకయోగః

విమ్బాపనం

విడం గాదిగుడ్డుఃవనిణోగ్రంథనే

విద్రోధిలక్షణం

విపరీతముల తైలం (చక్కెర తైలం)

వివర్తితాదిలక్షణం

విష్యస్తనం తైలం భగంధకే

విద్రోధి యాహ

విద్రోధిచికిత్సా

వివర్తికా

విడం గాది మార్ణం

విడం గాది లేపః

విపాదికాచికిత్సా

విజయేశ్వరోరసః

విష తైలం

విస్పన్నినానసన్నప్తి

విస్పన్నణాం సప్తభాతుజన్యత్వం

విసర్వోపద్రావః

విసర్వాణాం సాధ్యాసాధ్యత్వం

విసర్పచికిత్సా

విసర్పే విరేచనం

విసర్పే వమనం

విసర్పే శుభ్రం

విసర్పే ఆశుభ్రం

విస్ఫోటనిదానం

విస్ఫోటలక్షణం

విస్ఫోటానాముపద్రావః

విస్ఫోటసాధ్యాసాధ్యత్వం

విస్ఫోటచికిత్సా

పుట

౨౭౩

౨౭౪

౨౭౬

౨౭౭

౨౭౮

౩౦౦

౩౦౬

౩౦౬

౩౩౪

౩౪౨

౩౪౫

౩౬౦

౩౭౨

౩౮౫

౩౮౮

౩౯౪

౩౯౬

౪౦౭

౪౦౭

౪౨౦

"

౪౨౨

"

"

౪౩౦

"

౪౩౦

"

౪౩౩

"

"

విషయము	పుట	విషయము	పుట
విదారకాలక్షణం	౪౬౬	శృంగం	౫౦౯
విద్యలేస్తవిద్యార్థి కాబాలగర్భానాంచకి త్వా	౪౭౪	శృంగవిషుచ్చక్షణం	౭౯౮
విదారి కాచికి త్వా	౪౭౮	శృంగవిషుచ్చికి త్వా - జీరకాదిలేపః	౮౧౧
విదారీలక్షణం	౫౧౧	శృంగి కాద్యపసారణం	౮౧౯
విడక్కాదిధూపః	౫౭౧	శృంగసారసాలా	౮౨౭
విభీతకాదిఘృతం	౬౨౯	శృద్ధపుష్పధన్వారసః	౮౪౬
విడక్కాదిసస్యలేపా	౬౭౬	వేణుత్వగాదిధూపః	౪౪౮
విష్ణుశాచికి త్వా	౭౦౯	వేల్గోధూమయోగాః	౫౬౪
వికృతాకృతి గర్భలక్షణం	౭౨౦	వైశాగిస్తగర్భనామూరసః	౯౮
వికృతస్తవ్యచికి త్వా	౭౫౦	వైశాదికకుష్ఠం	౩౬౦
విధారీకనాదిచూర్ణం	౭౬౭	వైదర్భనూపా	౪౯౯
విష్టగ్రహజుష్టానాంచకి త్వా - తత్రస్కందగ్రహ	౭౭౫	వైదర్భఖలివర్ధనాధిమాంసకర్మగాణాంచకి త్వా	౫౧౮
		వ్యోవాదిపటి	౫౬౪
		వర్ణశోధనిదానం	౨౮౦
విషాధికారః	౭౮౬	వర్ణశాకకాలే త్రికోషచమ్బుననూపా	౨౮౨
విషస్యద్యైవిధ్యం	౭౯౦	వర్ణస్యసాధ్యాసాధ్యత్వం	౨౮౪
విషేదకగుణాః	"	వర్ణశోహణోష్ణఖలక్షణం	౨౮౫
విషలీపశస్త్రోహతస్యలక్షణం	౭౯౨	వర్ణేగన్ధవికృతిమాహ	౨౮౬
విషమాశుమారకంభవతీతి	౮౦౧	వర్ణశోధచికి త్వా - సప్తాపాయాః	౨౮౭
విషోజితలక్షణం	౮౦౨	వర్ణశోధేలేపః	"
విషేశీతలప్రసేకః	"	వర్ణముఖేలేపనిషేధః	౨౯౨
విషేఆమ్లసప్రయోగాః	"	వర్ణశోధనవిధిః ప్రక్షౌలం	"
విషేలేపః	౮౨౧	వర్ణకృమిఘ్నయోగాః	౨౯౬
విషేపత్యాపధ్యమ్	౮౨౯	వర్ణాయామస్యాసాధ్యత్వం	౩౦౪
విదారీచూర్ణం	౧౦౫	వర్ణవిదారణేపావధానతయాపూయస్యాస్తర్గర్భ	౩౨౩
వీరతర్వాదిః శార్దూధరాత్	౧౧౭	వ్యజ్జస్యలక్షణం	౪౨౦
వీరతర్వాదిః	౧౩౦	వ్యాధిచేషేప్రణస్యకృచ్చిసాధ్యత్వం	౨౮౬
వీర్యస్తంభనపటి	౪౪౧	వ్యాఘ్నేత్రిలం - పూతి నాసచికి త్వా యాం	౫౬౬
వృద్ధేస్సంఖ్యా	౪౫౧	వ్యాఘ్నేభీయూలయోగాః	౬౯౦
వృన్తాకయోగాః	౪౭౭	వ్యాఘ్నేగ్రహమామూర్తయోగాః	౭౬౪
వృషపత్రోగసః కఘజనుమూరికాయాం	౪౭౨	వ్యాఘ్నేగ్రహమామూర్తయోగాః	౮౦౦
వృషాదిసర్పిః	౪౮౧	వ్యాఘ్నేగ్రహమామూర్తయోగాః	౨౫౫
వృషణకమ్పలక్షణం			
వృషణకమాచికి త్వా			

విషయము

- శ తావర్యాదికావ్యధః
- శ తావరీస్వరసః
- శంఖవట్టి
- శంబూకభస్మయోగః
- శంబూకాదివట్టికా
- శ తావరీమంమూరః
- శ క్షత్సంచయానాహః
- శ తావ్యాదికల్పః
- శంఖుద్వాసః యోగనారాత్
- శంఖుద్వాసః (ఆన్యః)
- శంఖుద్వాసః (ఆన్యః)
- శ తావర్యాదికావ్యధః
- శ తావర్యాది సర్వః
- శ తావర్యాదికావ్యధః
- శ క్షద్విఘ్నాతకల్పప్రచికిత్సా
- శ తావరీఘ్నతం
- శ తావర్యాదియోగః
- శర్కరాలక్షణం
- శ తావర్యాదిః
- శ నైర్మలః
- శ రావికాదివశవిధపిటికాలక్షణం
- శ రఘ్నంఖమూలకల్పః
- శంఖనాభీమూర్ఘ
- శంబూకయోగః
- శ చాదిస్రదేహః
- శ ల్పనిమిత్తజనాడివర్ణిమాహ
- శ ల్పజనాడివర్ణిచికిత్సా
- శ తపోనకమాహ
- శ తపోనకచికిత్సా
- శ తారుః

శ

పుట ౮ ౯ ౧౬ ౨౩ " ౨౫ ౪౦ ౫౬ ౬౨ " ౮౪ ౮౬ ౮౭ ౧౦౭ ౧౧౫ ౧౧౮ ౧౨౯ ౧౩౪ ౧౪౨ ౧౪౩ ౨౩౬ ౨౯౦ ౩౨౫ ౩౨౬ ౩౫౧ ౩౫౪ ౩౬౧

విషయము శ శిలేఖావట్టి శ తావరీఘ్నతం శ తావరీస్వరసః శ తావరీబాదియోగః శర్కరాలక్షణం శర్కరారుద్భవలక్షణం శర్కరారుద్భవస్వచికిత్సా శ తపోఘ్న శ తావరీలైలం శ ల్పాదిమాంఘం శ లాకాలక్షణం శ శికలావర్తిః శ చాదివట్టి శ తావర్యాదిమాంఘం శ శకాదిఘ్నతం శ క్షాద్విఘ్నజ్జంఘరసే శ ఘ్నశిరోగోగః శంఖుకచికిత్సా శర్కరారుద్భవమయోగః శ తావ్యాదిలైలం శ తావర్యాదిమాంఘం శాల్యలీఘ్నకావ్యధః శారీరవర్ణినిదానం శాఖోటప్రదేహః శాల్యలీఘ్నతం శిలాజతుయోగః శిశుమూలాలాదిః శిలాజత్వాది శిశుత్వాధః శిరాజగ్నింఘస్వంపాఘ్నిః శిఖరీరచాదిదేహః శిలాదిదేహః

పుట ౩౯౭ ౪౧౩ ౪౨౪ ౪౪౨ ౪౬౬ " ౪౭౮ ౫౧౦ ౫౫౩ ౫౭౨ ౬౧౪ ౬౨౨ ౬౨౪ ౬౨౯ ౬౪౩ ౬౪౫ ౬౬౮ ౬౭౯ ౬౮౦ ౬౮౧ ౮౬౧ ౧౪౨ ౨౪౩ ౨౪౭ ౬౯౨ ౧౦౬ ౧౧౯ " ౧౪౭ ౨౪౨ ౩౮౭ ౩౯౫

విషయము
 శిశుమాలాదిలేపః
 శిశువీజాదితైలం
 శిశోత్పతమాహ
 శిశుప్రహరమాహ
 శిశుప్లవరసయోగః
 శిలాదిరసక్రియా
 శిశోత్పతశిశురాహరయోగ్వికిత్వా
 శిశోగోగాధికారః
 శిశోవస్తివిధిః
 శిశోవస్తివిధాపథ్యం
 శిశీవాదనస్యం
 శిశోగోగేపథ్యం
 శిశోగోగేఅపథ్యం
 శిశుమేహమాహ
 శిశుపిత్తోదరణోపనిదాసం
 శిశుపిత్తోదనాం పూర్వరూపం
 శిశుపిత్తోదరణోతానాంచికిత్వా
 శిశుపిత్తోదిశుపథ్యాపథ్యం
 శిశులామాద్విశీయోభేదః
 శిశులామాస్త్రీయోభేదః
 శిశులామాశ్చతుర్లోభేదః
 శిశులాయాః పశ్చాద్యోభేదః
 శిశులాయాః పశ్చోభేదః
 శిశులాయాస్పృష్ట మోభేదః
 శిశులాయాస్సుశుశుశుత్వాదికథనం
 శిశులికాయాః ప్రతిషేధకంచికాశ్రీబాది
 శిశులాయాంబననాదిక్రియా
 శిశులాయాంజపాది
 శిశులస్వాత్రం
 శిశుదస్యలక్షణం
 శిశుదలికా
 శిశుకల్యాణకంఘృతమ్ బృహస్పత్

పుట
 విషయము
 శృగాలవిన్నామూలయోగః
 శుక్రింధారణజోదావర్తమాహ
 శల్యజమాతృకృచ్ఛం
 శుక్రిజమాతృకృచ్ఛం
 శుక్రివిబలజకృచ్ఛవికిత్వా
 శుక్రాశ్శ్రీ
 శుంత్యాదిక్వాధః
 శుక్రాశ్శ్రీచికిత్వా
 శుక్రమేహః
 శుక్రికాక్షారాదియోగః పృందాత్
 శుక్రికాక్షారాదియోగోఽన్యః పృందాత్
 శుంత్యాదిక్వాధః
 శుక్రు-మూలకాద్యంతైలం
 శుద్ధవర్ణిణలక్షణం
 శునోఽస్త్వాదిలేపః భగందశే
 శుక్రితకుష్ఠం
 శుక్రికామానురికా
 శుక్లజుగ్లోగాణాంనామాని సంఖ్యాప
 శుక్ల్యలక్షణమ్
 శుక్రికాలక్షణం
 శుక్రాఘ్నః
 శుక్లజుగ్లోపాకః
 శుక్లజుగ్లోగాణాంచికిత్వా
 శుక్ల్యాదిలేపః
 శుద్ధార్వలక్షణమ్
 శూలనిదానమ్
 శూలసంఖ్యామాహ
 శూలస్యాసాధ్యత్వమాహ
 శూలోపద్రీవాః
 శూలగోగోపామాన్యచికిత్వా
 శూలేసాట్లోపేద్రంబ్రయోగః
 శూలేసాధారణవిధిః త్రిఫలాదిలేపనం
 ౪౩౯
 ౪౬౬
 ౬౦౬
 ౬౨౦
 ౬౩౪
 ౬౬౦
 ౬౬౫
 ౬౭౦
 ౬౭౧
 ౬౭౬
 ౬౮౪
 ౬౯౧
 ౬౯౨
 ౬౯౩
 ౬౯౪
 ౬౯౫
 ౬౯౬
 ౬౯౭
 ౬౯౮
 ౬౯౯
 ౭౦౦
 ౭౦౩
 ౭౧౬
 ౭౧౭
 ౭౧౮
 ౭౧౯
 ౭౨౦
 ౭౨౧
 ౭౨౨
 ౭౨౩
 ౭౨౪
 ౭౨౫
 ౭౨౬
 ౭౨౭
 ౭౨౮
 ౭౨౯
 ౭౩౦
 ౭౩౧
 ౭౩౨
 ౭౩౩
 ౭౩౪
 ౭౩౫
 ౭౩౬
 ౭౩౭
 ౭౩౮
 ౭౩౯
 ౭౪౦
 ౭౪౧
 ౭౪౨
 ౭౪౩
 ౭౪౪
 ౭౪౫
 ౭౪౬
 ౭౪౭
 ౭౪౮
 ౭౪౯
 ౭౫౦

పుట

౩౨౦
 ౩౩
 ౪౨
 ౪౩
 ౪౪
 ౧౧౪
 ౧౧౬
 ౧౧౮
 ౧౨౦
 ౧౨౫
 ౧౨౬
 ౨౦౯
 ౨౧౯
 ౨౨౫
 ౩౩౨
 ౩౬౩
 ౪౪౬
 ౫౯౦
 ౫౯౧
 ౫౯౪
 ౬౦౫
 ౬౪౩
 ౬౭౩
 ౬౮౬
 ౭
 ౨
 ౫
 ౭
 ౯
 ౧౩
 ౧౪

విషయము

శూలగజశేఖర ఆస్యః
 శూలగోశేఖరధ్యానం
 శూలదావానలః
 శూకదోషసమ్మప్తిః
 శూకదోషేఽపాధ్యత్వం
 శూకదోషచికిత్సా
 శోఫోదరచికిత్సా
 శోధనిదానం
 శోధసామాన్యలక్షణం
 శోధసాధ్యాసాధ్యత్వం
 శోఫోషద్రవః
 శోఫేసామాన్యవిధిః
 శోఫహరంతీరం
 శోఫాఠరసః
 శోఫురోశేషధ్యం
 శోఫురోశేషధ్యం
 శోఫేషధ్యానధ్యం
 శోషితాయుధం
 శోషితాయుధచికిత్సా
 శ్మయగుహూతీరసః
 శ్మదంష్ట్రాదిః
 శ్యావస్తకమాహ
 శ్యావస్తకర్తృ
 శ్యావస్తకతారవస్యం
 శ్యావస్తకారాదివస్యం
 శ్విత్రక్షుః
 శ్విత్రస్యసాధ్యాసాధ్యత్వం
 శ్విత్రాణాచికిత్సా
 శ్విత్రేబల్యుధలేపః
 శ్విత్రకరపీరాధలేపః
 శ్విత్రాపరాజతాప్రయోగః
 శ్విత్రపునః పాదిః

పుట

౧౯ శ్మేతప్రదరచికిత్సా
 " శ్మేతనాకత్వం
 ౩౦ శ్యావస్తకానిరోధశోధానరూః
 ౩౪౯ శ్మేత్యుగ్మచికిత్సా
 ౩౫౨ శ్మేత్యుగ్మచికిత్సా
 ౩౫౩ శ్మేత్యుబాశ్మరీ
 ౧౯౯ శ్మేత్యుదరః
 ౨౦౨ శ్మేత్యుదరచికిత్సా
 ౨౦౩ శ్మేత్యుజరక జమేదోబావృద్ధయః
 ౨౦౬ శ్మేత్యుదానం
 ౨౦౭ శ్మేత్యుదస్యసంపాప్తిః
 ౨౧౧ శ్మేత్యుదేకఘస్యసాధ్యానం
 ౨౧౫ శ్మేత్యుదసమృజ్జేహేతునిలేశః
 ౨౨౨ శ్మేత్యుదాసాధ్యత్వం
 " శ్మేత్యుదచికిత్సా
 ౨౨౩ శ్మేత్యుదేషధ్యానధ్యం
 " శ్మేత్యుజవిద్రాధిః
 ౩౫౧ శ్మేత్యువిద్రాధిచికిత్సా
 ౩౫౫ శ్మేత్యుజనాడినగణః
 ౨౨౨ శ్మేత్యుజభగందరః
 ౨౩౨ శ్మేత్యుజజిహ్వరోగః
 ౫౦౨ శ్మేత్యుబాణహిణీ
 ౫౯౬ శ్మేత్యుసానివమాహ
 ౬౬౯ శ్మేత్యుశ్మేత్యుదః
 ౬౭౩ శ్మేత్యువిదగ్ధవృష్టిశ్మేత్యు
 ౩౬౪ శ్మేత్యుకశూలస్యకారణలక్షణం
 ౩౬౫ శ్మేత్యుకపరిణామశూలమాహ
 ౩౬౫ శ్మేత్యుకశూలమాహ
 ౩౬౯ శ్మేత్యుకశూలమాహ
 ౩౬౯ శ్మేత్యుకశూలమాహ
 ౨౪౨ శ్మేత్యుకతిరోషజమాత్రాక్షయే

విషయము

పుట
 ౬౯౬
 ౫౪౪
 ౩౪
 ౫౪
 ౭౬
 ౧౧౪
 ౧౨౨
 ౧౨౦
 ౨౨౪
 ౨౬౦
 ౨౬౧
 " ౨౬౨
 " ౨౬౩
 ౨౬౪
 ౨౬౫
 ౩౨౪
 ౩౩౦
 ౫౦౩
 ౫౦౪
 ౬౦౦
 ౬౦౩
 ౬౩౪
 ౩
 ౨౧
 ౪౬
 ౭౧
 ౮౨

పుట	విషయము	పుట
౪౦౦	సగుడదీప్యకయోగః - సర్వదేహజేకుదత్త	౪౦౦
౪౪౪	సన్నిపాతమసూరికా	౪౪౪
౪౪౨	సన్నిరుద్ధగుడస్యలక్షణం	౪౪౨
౪౯౦	సన్నిరుద్ధగుడస్యచికిత్సా	౪౯౦
౫౦౨	సన్నిపాతజాగోహిణీ	౫౦౨
౫౦౦	సర్వసరముఖగోగనిదానమ్	౫౦౦
౫౦౬	సహచరాదిత్వమ్	౫౦౬
౫౩౩	సప్తచ్ఛదాదియోగః	౫౩౩
౫౪౨	సముద్రోధేనమార్గయోగః	౫౪౨
"	సరత్వగాదియోగః	"
౫౬౨	సరాదికపాయఘృతే	౫౬౨
౫౭౦	సఘృతస్సత్తుకూపః	౫౭౦
౫౮౩	సన్నిపాతజతిమిరలక్షణమ్	౫౮౩
౫౮౭	సనిమిత్తలిజ్జనాశలక్షణం	౫౮౭
౫౮౮	సప్రణశుకృజ్జం	౫౮౮
"	సప్రణశుకృసాధ్యాసాధ్యసాధ్యలక్షణం	"
౫౯౯	సన్నిగోగాః	౫౯౯
౬౦౦	సన్నిపాతసానివమాహ	౬౦౦
౬౦౨	సముప్తనేత్రోజాగోగాః	౬౦౨
౬౦౪	సశోధనేత్రోపాకః	౬౦౪
౬౩౭	సప్రణశుకృప్రతికారః	౬౩౭
౬౩౯	సముద్రోధేనవర్తిః	౬౩౯
౬౪౯	సంధిజానాంచికిత్సా	౬౪౯
౬౮౮	సన్నిపాతప్రసరచికిత్సా	౬౮౮
౭౦౦	సర్వదోషజా యోనిగోగాః	౭౦౦
౭౦౩	సన్నిపాతజయోనిచికిత్సా	౭౦౩
౭౨౨	సర్వోపద్రవచికిత్సా గుర్విజ్యాః	౭౨౨
౭౪౨	సహచరాదిః	౭౪౨
౭౯౯	సవిషమణ్డూకదష్టస్యలక్షణం	౭౯౯
౮౦౪	సర్వవిషేబంధం	౮౦౪
౮౦౫	సర్పవిషే గారుడమస్త్రోః	౮౦౫
౮	సాన్నిపాతికశూలం	౮
౨౦	సాముద్రోద్వయం మారం	౨౦

పుట	విషయము	పుట
౨౪౦	శైష్టికగ్రంథిః	౨౪౦
౪౩౨	శైష్టికవిస్ఫోటః	౪౩౨
౫౬౦	శైష్టికప్రతిత్వాయః	౫౬౦
౫౮౨	శైష్టికతిమిరం	౫౮౨
౬౦౮	శైష్టికతిమిరచికిత్సా	౬౦౮
౬౬౬	శైష్టికశిరోగోగాః	౬౬౬
౬౭౩	శైష్టికశిరోగోగచికిత్సా	౬౭౩
౪౫	సర్వగుల్మేషుసామాన్యలక్షణమ్	౪౫
౯౦	సమూలగోక్షురరాదిః	౯౦
౧౦౦	సదాభద్రాద్వయం మార్ణం	౧౦౦
౧౨౨	సన్నిపాతోదరః	౧౨౨
౧౮౦	సన్నిపాతోదరచికిత్సా	౧౮౦
౧౯౨	సర్వోదరేషుసామాన్యవిధిః	౧౯౨
౨౫౪	సరపాదిలేపః	౨౫౪
౨౯౦	సక్తుపిణ్డాదిః	౨౯౦
౨౯౫	సప్తపలకల్కః	౨౯౫
౩౦౨	పశ్యవ్యవ్రణలక్షణమ్	౩౦౨
౩౦౩	సన్నిక్షతలక్షణమ్	౩౦౩
౩౦౪	సర్వవ్రణోపద్రోశానాహ	౩౦౪
౩౦౫	సద్యోవ్రణిచికిత్సా	౩౦౫
౩౦౬	సశూలక్షతవ్రణిచికిత్సా	౩౦౬
౩౧౦	సప్తవింశతిగోగుర్గుః	౩౧౦
౩౧౬	సన్నిక్షన్నస్యసామాన్యం లిజ్జమ్	౩౧౬
౩౨౭	సర్వవ్రణగోగాణాంపథ్యాపథ్యమ్	౩౨౭
౩౩౦	సన్నిపాతజభగందరమాహ	౩౩౦
౩౪౬	సర్వోపవంశేషురసఘృతమ్	౩౪౬
౩౪౯	సరపికా	౩౪౯
౩౫౦	సమూర్ధపిటికా	౩౫౦
౩౬౨	సప్తపాశుగళకుష్టలక్షణం	౩౬౨
౩౭౩	సర్వాజ్జనువరీగుటికా	౩౭౩

విషయము

సాముద్రాదివర్తిః

సాంద్రమేహః

సామన్యప్రమేహాచికిత్సా

సాలముస్తయోగః

సాలమపాకః

సాముద్రాద్యంచూర్ణం

సాన్నిపాతికవిసర్గిమాహ

సార్షచికిత్సా

సాన్నిపాతికవిసర్పమాహ

సాన్నిపాతికపత్రిశ్చాయః

సామేచక్షునిషిద్ధకర్మాణి

సారివాదివర్తిః

సాన్నిపాతికతిమిరచికిత్సా

సాన్నిపాతికశిరోగోగః

సాన్నిపాతికశిరోగోగచికిత్సా

సారిబాదిలేపః

సామన్యగ్రహజుష్టనాం

సాతలార్షేనాష్టావమ్

సికతమేహః

సింహామృతశ్శుత్రం

సింధ్వాదిచూర్ణం

సింహాస్వాదికావ్యధః

సిద్ధవారీతక్

సిరాదిమర్మవిద్యవర్ణమాహ

సిద్ధ్యతుమాహ

సిద్ధ్యచికిత్సా

సిద్ధ్యహోగోలేపః

సిస్తూరాదిః

సింహాస్వల్లవలేపః

సిస్తూరాద్యంతైలమ్

సిద్ధారాదియోగః

సిరాజాలమాహ

పుట

౬౨

౧౨౮

౧౩౦

౧౩౨

౧౩౩

౧౩౪

౧౩౫

౧౩౬

౧౩౭

౧౩౮

౧౩౯

౧౪౦

౧౪౧

౧౪౨

౧౪౩

౧౪౪

౧౪౫

౧౪౬

౧౪౭

౧౪౮

౧౪౯

౧౫౦

౧౫౧

౧౫౨

౧౫౩

౧౫౪

౧౫౫

౧౫౬

౧౫౭

౧౫౮

౧౫౯

౧౬౦

విషయము

సిద్ధోపలామదనయోగః

సిద్ధ్యపామావిపర్జికామబాలానాం

సితాపలాణ్డూకసాదియోగః

సిందూరాదియోగః

సితాదియోగః చికిత్సాకలికాత్

సురాశేహః

సుశుతాత్ మేహఘ్నయోగః

సునాలేపః

సప్తవిద్యభక్తస్వచికిత్సా

సుధాదిలేపః

సుపవీనూలాదియోకః

సుశుత్రోక్తానట్యప్రతిసజ్ఘాప్యేన్నత్ర

సురసాదిగణః

స్వాస్యసృభావట్టి

సుతశేఖరసః సారసంగ్రహాత్

సుకరదంష్ట్రస్వల్పక్షణమ్

సుకరదంష్ట్రస్వచికిత్సా

సుర్యావర్తమాహ

సుర్యావర్తచికిత్సా

సుతికాలోగాధికారః

సుతికాలోగనిదానం

సుతికాలోగచికిత్సా

నేకకథిః

స్థైర్యవాదిలేపః

స్థైర్యవాదిః పామాహారః

స్థైర్యవాదియోగః

స్థైర్యవాదిలేపః

స్థైర్యవల్గ్రాదిలేపాష్టానే

స్థామకోగాధికారః

స్థామకోగస్వనిదానపూర్వోకాసన్యాప్తిః

స్థామకోగలక్షణమాహ

స్థామకోగలక్షణమాహ

పుట

౬౨౨

౬౨౩

౬౨౪

౬౨౫

౬౨౬

౬౨౭

౬౨౮

౬౨౯

౬౩౦

౬౩౧

౬౩౨

౬౩౩

౬౩౪

౬౩౫

౬౩౬

౬౩౭

౬౩౮

౬౩౯

౬౪౦

౬౪౧

౬౪౨

౬౪౩

౬౪౪

౬౪౫

౬౪౬

౬౪౭

౬౪౮

౬౪౯

౬౫౦

౬౫౧

౬౫౨

౬౫౩

పుట	విషయము
౧౨	క్షతవణిలక్షణం
3౯	క్షతజవిసర్పః
౪౦	క్షనశ్శాలైలం
౫౧	క్షువిగుభ్రంశధోశ్చికిత్సా
౫౨	క్షయజిరోరోగః
౫౯	క్షయజిరోరోగచికిత్సా
౬౬	క్షతవిసర్పిస్సోటజ్యశేషుపాలానాం
౭౬	క్షారాంబుయోగః
౧౯౨	క్షారద్యయాదిమూర్ఛం
౫౪౪	క్షారాణాంప్రయోగః
౫౪౬	క్షారమేహమాహ
౫౭౪	క్షారాదియోగః
౭౩౯	క్షారభావిశిష్టవీ
౭౬౫	క్షారద్యయాదిమూర్ఛం
౭౦	క్షీరమంమూరః
౭౧	క్షీరపట్టలంఘృతం
౭౨	క్షీరనాగరనస్యం
౭౬	క్షీరదోషనిదానచికిత్సే
౭౯	క్షీరచర్మాం
"	క్షుత్తషానిరోధజ్జోదావర్తమాహ
౫౨౬	క్షుద్దరోగనిదానం
	క్షుద్దరోగచికిత్సా-అజగ్లికాచికిత్సా
౩౨	క్షుద్దరోగశేషుపథ్యాపథ్యం
౧౭౫	క్షుద్దార్రభాగఘృతం
౧౯౦	క్షుద్ద్రమేహః

పుట	విషయము
౧౨	హింసతిగుణశ్శైలం
౩౯	హింస్వాదిద్వియత్తరంమూర్ఛం
౪౦	హింస్వాదిపర్తిః
౫౧	హింసపంచకమ్
౫౨	హింస్వాదిమూర్ఛం
౫౯	హింసనవకంఠ్యందాత్
౬౬	హింస్వాదిఘృతం
౭౬	హింస్వాదిమూర్ఛం
౧౯౨	హింస్వాదిఘృతం
౫౪౪	హింస్వాదిశ్శైలం
౫౪౬	హింస్వాదిక్షారశ్శైలం
౫౭౪	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౩౯	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౬౫	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౦	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౧	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౨	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౬	హింస్వాదిశ్శైలం
౭౯	హింస్వాదిశ్శైలం
"	హింస్వాదిశ్శైలం
౫౨౬	హింస్వాదిశ్శైలం
౩౨	హింస్వాదిశ్శైలం
౧౭౫	హింస్వాదిశ్శైలం
౧౯౦	హింస్వాదిశ్శైలం

క్షు
క్షువగునిరోధజ్జోదావర్తమాహ
క్షుత్రోధరమాహ
క్షుత్రోధరబద్ధగునోధరయోశ్చికిత్సా

నిగ్గజాకాగితములపై డబుల్ రాయల్ 1 X 18 సైజున ముద్రింపబడి చక్కని శ్యాలిలో పైండుచేయబడియున్నది. విశేషవ్యయప్రయాసలకోర్చి యిట్టి ఉద్గ్రంథమును ఆంధ్రీకరించి ప్రకటించిన ఈ గ్రంథకర్తగారిని ఆంధ్రీవైద్యులు ఆభినందించి పోత్సాహ మొసంగవలసియున్నది-

ప్రజాసేవ పత్రిక నెల్లూరు 20-2-40 ఇట్లు ప్రకటించినది.

ఆయుర్వేదభూషణ పండిత యేటూరు శ్రీనివాసాచార్యులు గారు ఆయుర్వేదవైద్యాభివృద్ధిపట్ల ఈ మండలమునకు గావించిన సేవను పేర్కొనినచో అదియొక గ్రంథమునకు కీ॥ శే॥ శ్యామలయ్యుంగారున్న వీరున్న ఆయుర్వేద వైద్యాభివృద్ధికి నెల్లూరుమండలమునకు గావించిన సేవను నెల్లూరుజిల్లానాసులు యొక్కటికిని మరువబాలరు- అన్నిటికన్నను “వీరి యోగరత్నాకర” గ్రంథము వీరి యశస్సును ఆ చందార్కము ఆంధ్రీ ప్రపంచమునందు సుస్థిరముగ నెలకొల్పగలదు- ఆయుర్వేదవైద్యమునకు సంబంధించిన ఇట్టి మహోన్నతగ్రంథము ఆంధ్రీభాషయందు మరొకటిలేదనవచ్చును- ఇట్టి గొప్పగ్రంథమును రచించి నెల్లూరుమండలము కీర్తి నేగాక ఆంధ్రీదేశము కీర్తి ఇమడుపింపజేసిరి- ఈ మహావీరుని పరిశ్రమకు భగవానుడు లోడ్డుడును గావుత- వీరి “యోగరత్నాకరము” ద్వితీయసంపుటము త్వరలో నెలువడగలదని వినుటకెంతయో సంతోషము కలుగుచున్నది-

స్వతంత్ర పత్రిక నెల్లూరు 25-4-1940 ఇట్లు ప్రకటించినది.

శ్రీమాన్ ఆయుర్వేదభూషణ పండితయేటూరు శ్రీనివాసాచార్యులు ఏ. యం. రము రెండు సంపుటములును మా కార్యాలయముచేరినవి. ఆంధ్రీనివరణములతోకూడిన ఈ గ్రంథము వైద్యలోకమున కత్యంతోపకారమగునుట నిస్సంశయము. పాఠీనవిజ్ఞానమును దేశభాషలయందు వెలయింపజేయ సమకట్టిన నేటికాలమునందిట్టి మహోన్నత ప్రాచీన వైద్యగ్రంథమును పెక్కుపరిష్కారములతో, స్వంత అనుభవములతో వ్యయ ప్రయోగాసలకోర్చి ముద్రించి ఆంధ్రలోకమున కందజేసినందులకు ఆంధ్రులందరును వారి కృతజ్ఞతను జూపకతప్పదు. అందువారు యోగించిన భాషయునులభమై సర్వజన గాఢాహ్లాదమొందును. ఇట్టి గ్రంథరాజమును ఆయుర్వేద మహోమండలివారు ఆయుర్వేద విశారద, ఆయుర్వేద భిషక్, మొదలగు పరీక్షలకు చాత్యముగ నేర్పఱచి అనువాదకులు గు శ్రీమాన్ శ్రీనివాసాచార్యులగారికి ఇతోధిక ప్రోత్సాహ మొసంగెదని విశ్వసించుచున్నాము.

సుబోధిన పత్రిక, నెల్లూరు. 2-3-40 ఇట్లు ప్రకటించినది.

పూర్వ వైద్యగ్రంథముయొక్క ప్రథమసంపుటమును మాకు పంపినందుకు ఆచార్యులవారి కనేకపండు
 లు. ఆచార్యులవారు విజ్ఞప్తిలో నూచించినటుల “భావప్రకాశమునందు ద్రవ్యగుణము మొదలగు
 పులముగ నున్నను చికిత్సాభాగము కేవలము సంగ్రహముగ నున్నది- ఈగ్రంథమునందట్లుగాక త్రివో
 డాంతము నేమాత్రమును విడువక కాలానుగుణ్యమైన మార్పులతో చికిత్సకు వలయు సమస్త వివ
 థములును సంపూర్ణముగను, దృష్టప్రత్యయయొక్కములగు ఔషధయొక్కములను వివరించు
 తున్నవి.” ఇట్టి గొప్ప గ్రంథమును ఆంధ్రతాత్పర్యముతో సంపూర్ణముగ రచించి ప్రచురించు
 దివర కేయాంధ్రవైద్యమహాశయుడును పూన సాహసింపనట్టి ఘోషకార్యమునకు శ్రీమాన్ శ్రీనివాసా
 చార్యులవారు ధైర్యసాహసములతో నిటీవల పూనుకొని, యిక్కార్యమునకు వలయు ధనవ్యయప్రయా
 గోర్చి, ప్రథమ సంపుటమును డబల్ రాయల్ 1 X 16 పైజులో 980 పుటలు గల దానిని మంచి గ్రం
 థాగితమువీధి ముద్రించి, క్యాలిక్ బైండు చేయించి, స్వల్పవెల రు 4-8-0 లు మాత్రమే గ్రంథము
 ఆంధ్రలోకమునకు ప్రసాదించినందుకు, వారెంతయు ఆంధ్రలోకమున వైద్యముండలియొక్కయేగాక ఆం
 ధ్రప్రజలందరి కృతజ్ఞతకును పాత్రులైనట్లు నిస్సంశయము- వైద్యగ్రంథములలో యొకరత్నకరమెట్టి ఈ
 గ్రంథము నాక్రమించుచున్నది, ఎంతటి ఉపయోగకరమైన ప్రమాణ వైద్య గ్రంథమైనది, సంస్క
 రపండితులు వైద్యశిఖామణులు నగు పండిత డి. గోపాలాచార్యులవారు, మహామహోపాధ్యాయ
 కవిరాజ్ గణనాధనేత్ సరస్వతిగారు, కవిరాజ పివ్యాధర విద్యాలంకారగారు, కవిరా
 జరేంద్రనాథ మిత్రగారు, పండిట్ సి. శ్యామయ్యంగార్వారు మున్నగు మహానీయులు
 దగ్గో మిక్కిలి ప్రశంసించియున్నారు- గాన యొకరత్నకరము ముఖ్య వైద్యగ్రంథము కానంద
 నది యిదివర కాంధ్రీకరింపబడలేదని చెప్పట సక్రమముగ సహేతుకముగ నిష్పాక్షికముగ నుండ
 శ్రీ ఆచార్యులవారు శ్లోకములకు తాత్పర్యము వాగ్ముఖ్యో వైద్యులకేగాక యితరులకును సు
 ముగ గాగ్రహ్యమగునటుల సులభశైలిలో చక్కగ వాగ్నినారు- అత్యవసరమని వారికి లోచన స
 లలో నిండుక మార్పుచేసి వ్యాఖ్యానము విపులముచేసి మూలగ్రంథమునకింకను మెరుగుపెట్టినారు-
 ఉద్దగ్రంథమును ప్రచురించిన శ్రీమాన్ యేటూరు శ్రీనివాసాచార్యులవారికి ఆంధ్రలోకము, అందు ముఖ్య
 మగు వైద్యులు, వైద్యవిద్యార్థులు, వైద్యసంస్థలు, ఆయుర్వేదాభిమానులు తగిన ప్రోత్సాహమొస
 తప్పక ఆదరించెదరని నమ్ముచున్నాము- రెండవ సంపుట ముకూడ త్వరలో వెలువడనున్నది- గ్రంథ
 వలయువారు సెల్టూరులో గ్రంథకర్తగారికి వాగ్మయశమ్మును-

Doctor Yeturi Srinivasacharyulu of Nellore, has done excellent service to the medical profession and to the Andhra public by publishing "Yogaratanakara" with a Telugu rendering. The work is admitted on all hands to be of very high authority in the medical field.

The treatise contains regulations about daily conduct, public health and public sanitation, pathology and remedies from infusion to high metallic preparations.

We cannot be too grateful to the Doctor for having placed the treasures of this work within the easy reach of all - lay public included - by his excellent Telugu commentaries.

(Sd) B. Somayya.

We are glad to visit the Ayurvedic Dispensary conducted by Ayurveda Bhusan Srinivasacharyulu Garu of Nellore. His publication of "YOGA RATNAKARA" in Telugu will surely add to the knowledge of Indian medicine in the Andhra country. He has also earned a good reputation as a practitioner of Ayurvedic medicine.
We wish him success.

3-4-40
Nellore.

(Sd) Kaviraj Indradatta Sen M. A.

SARASWATI,
32, Prasannakumar Tagor Street,
CALCUTTA.

(Sd) Kaviraj Hari Gopalsen Shastry,

Kaviratna, Kavyathirtha,
CALCUTTA.